

JOANNIS JENSII
Lucubrationes
HESYCHIANAE

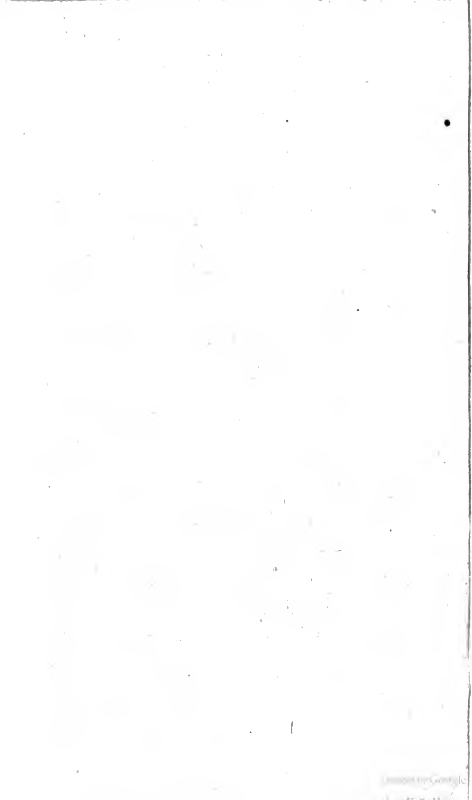
Observata in ſtylo
HOMERI

Vetera
EPIGRAMMATA
GRAECA

pro anecdotis prodeuntia

ROTTERODAMI
typis
JANI DANIELIS BEMAN
MDCCXLII

PRAEFATIO

Cum jam ea coepissem esse aetate, ut ab ultima rerum mearum linea haud procul abessem, post *redintegratas Romani Juris Stricturas* meas ac *Demonstrationem*, *Pandectas & Codicem*, *hodie Latine exstantes*, *ex Graeca versione traductos esse*, ultra firmatam; e vestigio caetera mea pulverulenta perscrutor scrinia, siquid inter prioris quondam aevi mei lucubrationes lateat, quod blattis tineisque mereatur eripi. Forte in *Lexici* Graeci, Hesychium auctorem praeferentis, exemplar, olim a me juvene conscribillatum, incido. Impetus me incessit omne istud *Lexicon* accuratius a capite ad calcem versandi, ac I. quidquid praeter ea, quae jam ante notaram, ex Poëtarum aliquo desumtum deprehenderem, suo quidque loco adsignandi: II. ab aliis intacta, & tamen corrupta, quae corrigere possem, corrigendi: III. nonnulla, quae pro corruptis Viri docti immerito rejecerunt, vindicandi: IV. felices Eruditorum hominum conjecturas certis au-

ctoritatibus firmandi : Itaque intra hoc biennium feci, nec forte frustra feci.

§. II. Qui hic Hesychius fuerit & quando vixerit, non constat : Semet in epistola, huic *Lexico* praefixa, *Alexandrinum* vocat *Grammaticum*, seque hoc *Lexicon* ex Aristarcho, Appione & Heliodoro corrasisse. Esse hoc *Lexicon*, quale id nunc habemus, ab alio inchoatum, postmodum a pluribus auctum, multarumque vocum, eodem similive modo expositarum, aut alibi longe aliter quam alibi scriptarum, repetitionibus cumulatum, sedulus Lector facile viderit. Quibuscumque vero & quotcumque numero fartoribus universum hoc *Opus* debeatur, nunc quidem vulgo *Hesychii Lexicon* appellatur, idque ego post alios comperi esse perutile, potissimum juvenibus, lectione Graecorum Poëtarum, vel LXX Interpretum, nec non Sacrorum Novi Testamenti Scriptorum se exercitantibus; tum generatim omnibus Graecam linguam Graecosque ritus cognoscendi studiosis. Sed & post alios comperi, nullum exstare aut forte

unquam

unquam exſtitiſſe literarium monumentum tot ſcripturae vitiis inquinatum diſtortumque, quot ſcripturae vitiis foedatum adhuc eſt hoc ipſum *Lexicon*, ita, ut poſt aliquot millena loca partim per primi ordinis Eruditos, Scaligerum, Salmaſium, Coccejum, I. Fr. Gronovium, multosque alios, partim nunc per me (qui aliquot centena ſupra mille correxi) expurgata, plura tamen reſtent, pleraque deſperata, idque tanto majori cum damno, quanto plus luminis caeteroquin omni literaturae Graecae, ſi & reſidua ſordium vis foret deterſa, poſſet affundi.

§. III. Inanibus his querelis miſſis, liquido poſſum affirmare, me nullas aliorum vidiſſe hujus *Lexici* emendationes, niſi quas vel *Schreveliana* exhibet *editio*, vel ipſemet hinc inde ex aliis nominatim protuli, aut deſignavi: Quare ſiqui alii ſymbolas ad hoc Augiae ſtabulum aliqua ex parte purgandum contulere, contuliſſe autem poſt *Schrevelianam editionem* (quae, quantum ſcio, hujus *Lexici* eſt noviſſima) ſive in Anglia, ſive in Germania, ſive alibi

terrarum, aliquos, ac saepe idem, quod ego, observasse, dubium mihi non est; nemo vere dixerit, ipsorum me compilasse scrinia. Tum quod prope innumerabilia Vocabula quamquam non corrupta, suis quaeque locis, unde videantur sumta, adsignavi; in eo summorum hominum secutus sum exempla; nec vereor, ne sic minus praestiterim, qui forte longe plura talia demonstravi unus, quam ante me omnes: Credibile est, illos Eruditos, qui singuli pauca demonstrarunt, plura demonstraturos fuisse, si plura habuissent comperta. Multa quoque a multis aliunde, quam ex Homero, eruta, ego ex Homero, ut praecipuo *Lexici* hujus fonte, protuli, nec dubito, quin & ipsi illi Eruditi, si scissent, maluissent indidem quoque proferre ea, quae protulerunt aliunde, id est ex iis, qui & ipsi ex Homero hauserant, sed quos Hesychius caeterive hujus *Lexici* conditores eo animo forte non legerint, ut inde se locupletarent. Tum haud inanem mihi videor posuisse operam, qui magnae vocum locutionumve in hoc Lexico explicatarum multitudini veras suas

ſuas ſedes auctoresve, unde ſingulae iſtae voces locutionesque ſint excerptae, ac ſaepe male deſcriptae, adſignare ſtudui, ubi Eruditis vel aqua haeſit, vel nihil ſcabiei fuit perſpectum: Pro exemplo ſit id, quod ſcripſi ad Στιχὸς ἔιμι ac Τελειότατον.

§. IV. *Accentus*, quos vocant, & *Spiritus* in hoc Lexico ſaepe confunduntur, ſive jam aetate Heſychii in uſu fuerint, ſive minus: Hinc Ελω exponitur κατέχω & ἐλάσω· Atqui cum ελω notat κατέχω, ſcribendum eſt ἕλω· at notans ἐλάσω, ſcribendum ἐλῶ. Item Ελων exponitur & ἤλαυνον & λαβών· At ελων, ſignificans ἤλαυνον, ſcribendum eſt ἔλων, contractum ex ἔλαον, Poëtice pro ἤλαον· ubi vero ſignificat λαβὼν, ſcribendum eſt ἑλών· Sic Ολίζων notat *minor;* ſed Ολιζὼν eſt urbis nomen.; idque in hoc Lexico confunditur: Item βιὸς *telum* & βίος vita hic confunduntur ad vocem βιῷ· item ἔπι & ἐπὶ ad Επι. nec non ἡλᾶτο & ἥλατο· nam hoc notat *ſaliebat*, illud *errabat* ab ἀλάομαι· uti & ἤςην *erant*, & ἧςην *conſidebant*, & ὄιῳ non diſtinguuntur ab *duali* ὄιω. Adde, quae notavi

favi ad Ιϱη. Qui autem talia fine ulla admonitione confudit, videtur necdum vixiffe, cum vocabula *accentu* vel *fpiritu* diftinguerentur.

Contra in hoc Lexico faepius monetur, pro vario *accentu fpirituve* varias effe vocum notiones, uti fit ad Αυε· Αωϱοι· Βϱοτος· Ηε· Ην Ηϱατο· Κϱηντες· Κϱαταιΐς· Μελινδες. Credibile ergo eft, illas voces, de quarum fignificationis diverfitate pro *fpirituum accentuum*ve diverfitate, hic tacetur, ex antiquiori Lexico tralatas effe, quibus aliae aliunde poftmodum fuerint ab aliis intertextae. Potuiffe autem tunc, cum *fpiritus* vel *accentus* necdum declararent notionum differentiam, quaedam Veterum Scriptorum loca perperam intelligi, documento fit id, quod ad Αινὸν in hoc Lexico notavi.

§.V. Perfaepe duo *Articuli*, nonnumquam tres, confufi funt in unum, velut in Αγκάς, Αιματι φοινὸν, Αλήϊος, Αϱτάκης, Βιωμένων, Δεδέημαι, Διασαφῶν, Εγχεσίμαϱγος, Εδάισεν, Εδεαι, Εκδέιϱεται, Εκπίνειν, Ελθετῶς, Ετι, πάλιν· item in Ετϱεμεν Εχύη Ζίγλας Ζόα-

Ζόασον, Ζύγαςρον, Ηδὺ post Ηδει, ΗλΦὲν, Θαλπωρὴ, Θέειν, Ιοῖσιν, Κάϊν, Κάιλυς, Κάςελλος, Καταδ' ἤνεον, Κατέδαπ]εν, Κατέπλατο, Κληίδες, Κλισίαι, Λαμπίας, Λεπ]αλέον, Μεσημβρια, Μεσσηγὺς, Ουκ ἀποῤῥυήσεται, Ου καταναρκήσω, Ουχ ὑπελείπω, Οψεαι, Πασχητιᾶ, Παῦνις, Περιμήκετος, Περίσημον, Προσίει, Σηράγγιον, ΣκάρΦη, Σκηριπ]όμενος, Σύρη, Τέλθεια, Τεράτεσι, Τώγε, Φθήσεται.

Contra ex uno *Articulo* facti sunt duo pluresve, velut inter Επιβειμεῖ & Επιβυσάτωσαν· inter Αψασθαι & Αψάσθην· inter Αψῖσι & Αψ ἴτω· inter Επιβείσαι & Επιβωσάτωσαν· in Επιήρανα· inter Η δὴ ἀληθῶς & Ηδη μοι· notabiliter inter Ηλακάτα & Ηλακ]ῆνες· inter Θέαν & Θεαγγελεῖς· ΙΦθίμη & ΙΦι· Κατὰ συνδασμὸν & Κατὰ σΦᾶς· Κνῆκες & Κνηκόν· in Κωκυτὸς, θρῆνος· inter Ο', τ]ικεν & Ο]οτόι· inter Παῦνις & Παῦρα· inter Πυλάρταο, τῇ πύλῃ & Πυλατίδες· Σευάσας & Σεῦε· Τέο & Τεοῖο· Τήθεα & Τήθη· denique inter Υπερδεᾶ, ὑπεραγόν]ως & Υπέρδεσμα.

Est &, ubi *Articuli* ab aliena litera sunt inchoati: Sic Αρχύσωσι in Schreveliana

** edit,

edit. pag. 149. B pro Ταρχύσωσι· Ηληθμῷ pro Κηληθμῷ· &c.

§. 6. Errore admodum frequenti, eoque ſane non levi, *αι* in hoc Lexico ſcriptum eſt pro *ε* & contra: Sic Αλφαισις pro Αλφεσις, uti recte correxit Salmaſius, unde Αλφεσίβοια in ſuperioribus apud Heſychium, & *Alpheſiboeus* in Virgilio: Αμφαικτὴρ pro Αμφεκτὴρ· Ανδρομάιυ (ad vitioſum Απήμβροται pro Απήμβροτε, uti recte correxit Cl. Alberti) pro Ανδρομέυ· Αργαλαίη pro Αργαλέη· Δατάιεσθαι pro Δατέεσθαι· Tum Αιθηται recte quidem ibi ſcriptum eſt, ſed ex literarum ordine requirebatur iſtic Εθηται, quamquam id ibi foret nihili. Εγκαιράυλης pro Εγκεράυλης ad vocem Εγκάιρεον, uti recte Eruditi correxere. Θυραιὸς pro Θυρεὸς· Καιρατιῦσι pro Κερατιῦσι· Λαιάναι pro Λεάναι. Λαιμαλαιὸν pro Λαιμαλεόν· Μαιμαῶτι pro Μεμαῶτι. Ναιάιρας pro Νεάιρας ad vocem Νεαιρηίσιν.

Contra *ε* pro *αι* in Αγεόμενοι Αλθέα Αλκμέονα Εκεάενεν Αρεόθριξ ad Μαδαρός· in Εωρεῖν ad vocem Αμμάξαι· in Πυλέαν

ad

ad Ἀμφικ7ύονες· in Πέζει ad Ἀχάινει· in Ἐλέυ ad Βαβρὴν, & ad Μεθύουσα· in Βλέσος & Δειλέην ad vitiosum Βυλητόν· in Δυδμέσι Κενοτάφια Ὀξένει ad Ὀσμύλια· in Διαβεβεῦται Ἐζῆν Ἐφόλκεον Ἰσοδέτης Πεπερεσωμένος ad Πεπερημένος· in Σεπ7ὸς Ἐκατομβεῶνος ad Κρόνια· in Κροδετὴς Ἀαθρέως Λεμὸς Λεκασρίας ad Λεσβιάζειν· in Λεσήϊα· in Μελίτεα pro Μελιταῖα· in Ὀδέον, nam recte in paginae istius initio scriptum fuerat Ὀδαῖον· in Πλησιέτερον pro Πλησιαίτερον.

Hic error τοῦ, ε, pro αι, & contra, non tam posteriorum scribarum vitio, quam vel ipsius Hesychii aliorumve, per quos haec farrago congesta est, in hoc Lexicon irrepsisse mihi videtur, quia a vocibus ita vitiatis (id est ε pro αι, vel contra, habentibus) multi *Articuli* sunt inchoati, idque alieno ordine, ut in Λεμὸς Λεσήϊα Μαιμαῶτι Παιπαλόεν7ος p 748. & Παιφάσσουσα p. 760. & in Συνάιρεσθαι multisque aliis videre est. Adde, quod notavi ad Αισθητά.

Hoc ipso scripturae errore duobus in locis etiam Homeri lectionem hodie legi

corruptam, notavimus ad vocem Φίλαι in hoc Lexico.

§. VII. Ubi lingua Graeca postulat *casum genitivum*, si dicere velis, vocem aliquam deduci ab hoc illove, ex. gr. ϛρατηγὸν dici παρὰ τȣ̃ ϛρατὸν ἄγειν, fere semper in hoc Lexico dicitur παρὰ τὸ ϛρατὸν ἄγειν· Vide in Ακρασίας Ακροβολισμὸς ΑμΦίλογον Αναῦλα &c.

§. VIII. In etymologia vocis Απολλῶν dixeris, Hesychium, vel quicumque id in hoc Lexicon intulit, ineptire, aut inepte alienas ineptias descripsisse. Adde, quod notavimus ad Τηλεμάχῳ· Φλιῆ· Φῦ χειρί· Φωριαμός.

§. IX. Hoc ipso Lexico saepe scriptura Homerica, hodie prae aliorum Homeri Codicum scripturis recepta, firmatur; atque inde apparet, aetate Hesychii ista loca sic vulgo lecta fuisse, uti prae aliorum Codicum lectione hodie vulgo leguntur. Loca autem ista hic occurrunt in Αγαζόμεθα Αγέρθεν Αδδην Αενάοντα Αήθεσκον Αλάωσεν Αματροχέωντα Απαΐξας Ατέοντα Βȣλητὸν Δίσκȣρα Δυσάιατο Δυσ-

ηλε.

ἠλεγέος Ἐδεικανόωντο Ἔερτο Ἐθηήσαντο Ἑκαςέρω Ἑλλεδανοῖσι Ἐπιῤῥήσεσκον Ἐπιςεφέας Ἐυμελίης Θαλπωρὴ Θρεπτὰ Θωρηκτῆσιν Ἰλήϊον Κακοσσόμενος Καῤῥόον Κεκύθωσι Ὀβριμοεργὸς Ὀδομάρτησε Παριάων Πείσια Πεπρημένος Ῥοδανὸν Σμύχοιτο Τειχίον Τερψιμβρότȣ Ὑπερώησαν Φθήσονται Φθισήνορα Φίληθεν Φίψεται Φρίξ.

Hesiodéa quoque lectio firmatur hoc Lexico: Vide in Ἐκτολυπεύσας & Μεγήρη.

§. X. Sed & verior Homeri scriptura est latetve in hoc Lexico, quam quae in hodie vulgatis exstat Editionibus: Vide quae notavi ad voces Ἀμαρτῆ Αἰσυμνητῆρι Ἀρισφαλὲς Ἐξ ἐρέβευς Ἐπιθύιω Ὅ, τι τόσον Παντὸς εἴσην Παριάων· πορσανέουσα· πότην· προῆκε· προφερέςεροι· Συμπατάγησάν· Φίλαι· Φυσίζωος· Notabiliter ad Ἐπιείςορε, ad Ἦ ῥὰ, ἤτοι, & ad Κατ' ἄντησιν· denique ad Ὡς in exemplo Ὡς κέν τοι &c.

Verior item Homeri interpretatio nonnumquam est in hoc Lexico: Vide, quod ad ἠρεῖτο & ad ἐπίτασιν notavi.

Quisquis novae hujus Lexici Editionis curam susceperit, exacte hunc cor-

rigere oportebit innumerabiles *Spirituum lenium* pro *asperis*, & contra, item omissi *jota subscripti*, quod vocant, in Editione Schreveliana errores.

Hesychianis hisce *lucubrationibus* adjeci *observata* mihi *in stylo Homeri*, item *Vetera Epigrammata Graeca*, quae quadraginta quatuor abhinc annis casu valde fortuito (uti & eruditos Petri Petiti in Aretaeum Cappadocem Commentarios MStos, quos luci postmodum dedit Herm. Boerhave, verus ille per quadraginta annos Batavorum Academiae sol, at nunc eheu! aeternum occasus) inter inutiles ac pro derelictis habitas chartas nactus fui, manu nescio cujus nitide pro *anecdotis* exarata: Num tamen vere nunc demum primum prodeant, exquirant, quibus vacat lubetque: Ego bona fide Ἑρμῆν hunc facio κοινὸν, in aede Academicae Lugduni Batavorum Bibliothecae jam nunc depositurus *autographum*.

LUCUBRATIONES

HESYCHIANAE.

Αα

Α α σχετλιαστικὸν ἐπιφώνημα . . Diffindebat Scherpezelius in ἆ ἆ ex Ariſtophane & Phavorino: ſed & ipſe Heſychius ſupra dixerat Α ἆ, ἐπὶ τȣ̃ μεγάλȣ· ἐςὶ δὲ καὶ σχετλιαςικὸν ἐπιφώνημα.

Αατον, τὸ ἀβλαβὲς καὶ εὐχερὲς, ἢ ἄνευ ἄτης . . Scribo hic Αάατον ex Homero Il. Ξ 271. ubi ſcholiaſtes id interpretatur & ἀβλαβὲς & πολυβλαβές. Nempe α nunc intendit ſignificationem, nunc convertit in contrarium. Αάατον eſt & in Odyſſ. φ 91. & χ 5. Tanaquillo Fabro, legenti hic apud Heſychium δυσχερὲς pro εὐχερὲς, non conſentio, non ob locum Platonis, quem ἀπροσδιονύσως apponebat hic J. Verwey, ſed quia repugnat ipſe Heſychius dicens atque explicans εὐχερὲς ἢ ἄνευ ἄτης.

Ααγὲς . . Odyſſ. Λ 574.

Ααδεν, ἐλύπησαν . . Scherpezelius reponit ἐλύπησεν.

Αάσθης . . Il. Τ 136. ac ſaepius

Ααναίμα . . Vide Cl. Alberti ad *Gloſſ. Novi T.* p. 34

Ἀππȣς . . Scaligeri correctio legentis ἀάπτȣς, firmatur Il. Α 567. ubi Scholiaſta id eodem modo, quo Heſychius vitiatum ſuum ἄππȣς, exponit.

A

ponit. Adde Il. Η 309. ac saepius. Adde & Hesiodi Εργα 148.

Ααϲάμην . . Apollonius Rh. II. 212. Hom. Il. Ι 116, 119. Τ 137. Sed vide omnino Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 299.

Αάσατο . . Il. Ι 533. Λ 340.

Αάσχετον. . . Ε 892. Ω 708.

Ααται . . Scherpez. ἄαται.

Ααατον, ἀπλήρωτον . . Hoc sensu Ααατος apud Hesiod. Θεογ. 714.

Αβάκησαν . . Odyss. Δ 249.

Αβακτον . . . Hom. in Epigr. 47.

Αβαντα . . . Il. Ε 148.

Αβαρβαρέη . . . Ζ 22

Αβὴρ, οἴκημα στοὰς ἔχον, ταμεῖον, Λάκωνες lego.

Αβλαδέως . . Lego Αβλαβέως, quod est in *hymno Merc.* 77.

Αβληται . . Il. Δ 117. ubi confer expositionem Scholiastae cum Hesychiana.

Αβληχρὴ . . Lego Αβληχρὴν ex Il. Ε 337. & mox ἀπαλὴν, uti habet & Schol. ad dictum locum.

Αβροτῆ, ἀβροτησία . . Scherpezelius legebat Αβρότη, ἀμβροσία, quia nox dicitur & ἀβρότη, ut Il. Ξ 78. & ἀμβροσίη Il. Σ 268.

Αβρωμένιασχοι . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 298.

Αβυδόθεν . . Il. Δ 505.

Αβισαῖοι . . Cl. Alberti in dicto Opere p. 309. conjicit Λιβυστῖνοι. Ego in Sopingio hic acquiesco.

Αβωβὰς &c. . . Vide Triglandii *Conjectanea* pag. 322. in tomo VII. *Thesauri Antiq. Gr.* parte posteriore: item Relandi *Dissert.* 8. de veteri lingua Pers. pag. 100.

Αγαζόμεθα . . Odyss. Κ 249. Ergo Hesychius hanc istius loci lectionem firmat.

Αγαθίδες, σεσημίδες . . Scherpezelius σησαμίδες.

Αγάλακτος . . Callimachus *in Apoll.* 52.

Αγαλλόμενος . . Hesiod. in *Clypeo* 86.

Αγαλ-

Αγαλματοφόρος . . Subintelligendum hic esse φέρων vel φορῶν censet Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* pag. 297. confer regulam ibi pag. 296. positam.
Αγαιόμενον . . Odyss. Υ 16. Hesiod. Εργ. 333
Αγακλεεῖς . . Scribo Αγάκλεες, ἄγαν ἔνδοξε ex Il. Ρ 716. vel Αγακλεὲς, ἄγαν ἔνδοξον ex Il. Φ 379.
Αγάκλυτα . . Hesiod. Θεογ. 1015.
Αγακλεῖος . . scribo Αγακλῆος ex Il. Π 5. 371, 738. Ψ 529.
Αγαν . . Vide Cl. Alberti ad *Gloss. Novi Test.* p. 145.
Αγανέησιν . . scribo Αγανῆσι ex Il. Ι 495. Odyss. Ν 357.
Αγανοφροσύνη . . Odyss. Λ 202. Il. Ω 772.
Αγανόφρων . . . . Il. Υ 467.
Αγάῤῥοον, σφοδρὸν ῥεῦμα ἔχοντα, ἄγαν ῥοώδη . . sic dispesco. Il. Μ 30. Β 845.
Αγάσσασθαι . . Odyss. Δ 181.
Αγάστονος . . . . Μ 97.
Αγελάστικον, ἀτίμητον . . Recte Salmasius Αγέραστον, &c. Exstat Il. Α 119. ac recurrit infra apud Hesychium.
Αγαυρός . . Hesiod. Θεογ. 832.
Αγγελλόντων ἀντὶ Αγγελλέτωσαν legebat Scherpezelius.
Αγίνεον . . Il. Ω 784. ac saepius in *Odyssea.*
Αγελείη . . Odyss. Γ 378. Π 207. & saepe in *Iliade.*
Αγεληδὸν . . Il. Π 160.
Αγέληφι . . . Β 480. Π 487.
Αγέμεν . . Vide Cl. Alberti in *Periculo Critico* p. 56.
Αγεόμενοι . . Recte Guietus Αγαιόμενοι. exstat *Odyss.* Υ 16. De hoc crebro per totum hoc Lexicon vitio τῦ, ε, pro αι, & contra, vide in Præfat. nostra *num.* 6.
Αγέραστος . . Il. Α 119.
Αγέρθεν . . . . Ψ 287. atque ita firmatur haec istius loci lectio.
Αγέροπτος, ὁ σπανίως εὐχόμενος scribo.
Αγέρωχοι . . Il. Κ 430. ac saepius.

Αγεςρατὸν . . Hesiodo Θεογ. 925. Minerva dicitur Αγέςρατος.

Αγη pro θάμβος Il. Φ 221. } ac saepius.
Αγηνορίη . . . . . M 46. }

Αγήνωρ frequens Homero & Hesiodo; habet item Apoll. Rhod. II. 2.

Αγήραον . . Il. B 447. ac saepius

Αγήρω . . . . M 323. Mox lego ἀγήρατον

Αγη, θάμβος, ὡς ἄγη μ' ἔχει εἰσορόωντα scribo. Ter habet Homerus simpliciter ἄγη μ' ἔχει· ter quaterve σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα. Credo, memoriae vel festinationis vitio istud εἰσορόωντα hic apud Hesychium adjectum fuisse τοῖς, ἄγη μ' ἔχει.

Αγητὸς . . Il. H 787. ac saepius.

Αγκὰς . . Cum ἀγάζετο novum fac *titulum*.

Αγκεα . . frequens Hom.

Αγκαλίδεσσιν . . Il. Σ 555. X 503

Αγκάζοντο . . . . P 722

Αγκαλον . . Scherpezelius legebat Αγχαλον· habet tamen Αγκαλον *Hymnus Merc.* 82.

Αγκλίνας, ἀνακλίνας, ἀνοίξας. ὡς τὸ ἀγκλίνας, πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον· ultima haec sunt ex Il. Δ 113. sed vel negligenter inde excerpta, vel per scribas corrupta. Omnia sic ordino legoque Αγκλίνας, ἀνακλίνας, ἀνοίξας, ὡς τὸ,

Αγκλίνας, πρόσθεν δὲ σάκη σχέθον ——

Iterum occurrit ἀγκλίνας Odyss. X 156.

Αγκοπτὴρ . . Vide Cl. Alberti p. 56. *Periculi Critici*.

Αγκαλιάζει . . scribo Αγκαλιάζει.

Αγτῆρες . . Scribo Αγκτῆρες, uti recte praecedit.

Αγκύλη . . Ante οἱ γὰρ pone, & post κυκλῶντες tolle *punctum*.

Αγκυλομήτεω scribo ex Il. B 205. ac saepe alibi. Vocem hanc habet & Hesiodus Εργ. 48.

Αγκυλόχειλαι . . Il. Π 426. Odyss. X 302. Hesiod. in *Clypeo* 405.

Αγλαιεῖσθαι . . Scribo Αγλαϊεῖσθαι ex Il. K 331.

Αγλαὸν ὕδωρ . . Il. Β 307
Αγλάμασι . . . Cum Αγλαόπης novum fac *tit.*
Αγναμπ]ον . . . Aeschylus pag. 15
Αγνοήσας . . . . Lego Αγνοήσας ex Odyss. Υ 15.
Αγνῶτες Θεοὶ . . Odyss. Ε 79.
Αγοὶ frequens Hom.
Αγονος . . Il. Γ 40.
Αγοραίων . . Est, qui legit Αγόραιον. Vide Cl. Alberti ad *Gloss.* Novi Test. pag. 82.
Αγορευέμεν . . Il. Β 10. & alibi.
Αγορῇ δὲ τ᾽ ἀμείνω . . Il. Δ 400.
Αγορῆθεν . . Il. Β 264. Odyss. Μ 439.
Αγορήνδε frequens Hom.
Αγοςὸν, ἀγκῶνα . . sic recte correxerunt Eruditi: sed an non τὸ δὲ ἀγὲς in τὸ δὲ ἄγος mutari debet?
Αγὸς ἀσπιςάων . . Il. Π 490.
Αγραυλοι . . Hesiod. Θεογ. 26.
Αγρειμας . . Scribo Αγρει μὰν ex Il. Η 459. id quod & Scholiasta ibi dici ait pro ἄγε δὴ, uti hic vitiosum ἄγρειμας exponit Hesychius.
Αγριέλαιος . . Schol. Theocriti pag. 43. Tum ad hunc Hesychii locum vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 300.
Αγρινοι . . . Pro παιδερέται mox scribo παιδερασαί.
Αγριον . . Σῦν ἄγριον ἀργιοδόν]α Il. Ι 535. & mox Αγριον αἰχμητὴν recte restitutum. Exstat Il. Ζ 97, 278.
Αγροιῶται . . Il. Λ 548, 675. Ο 170.
Αγρώςη . . scribo Αγρωςὶς ex *Odyss.* Ζ 90. & ita infra Hesychius repetit; adde Schol. Theocriti p. 113
Αγρώσσων . . . Odyss. Ε 53. Callim. in Apoll. 60
Αγχέμαχοι . . Il. Ν 5.
Αγχιβαθὴς . . Odyss. Ε 413
Αγχίθεον . . . . . 35. & alibi.
Αγχιλα . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* pag. 307.
Αγχιμαχηταὶ . . Il. Β 604. ac saepius.

Αγχίμολον frequens Hom.
Αγχίνοος . . Odyff. N 332.
Αγχιςον . . Vide Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 57.
Αγχιςῖναι . . Il. E 141. ac faepius
Αγχιςῆς . . Cl. Alberti dicto loco
Αγωνία . . Pro θλάσις idem Vir Cl. ad *Gloff. Novi Teft.* pag. 181. fcribit ἄθλησις.
Αγω, κυρίως μὲν &c. . . Verfus Οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα &c. eft 662. Odyff. Δ, & mox Αγων δ' αἴθωνα σίδηρον Odyff. A 184.
Αδαὶ . . Vide Cl. Alberti *Mifcell. Crit. in Hefych.* pag. 307.
Αδαημονίη . . Odyff. Ω 243.
Αδάμαςον . . Il. I 158.
Αδάζω, κνήθομαι . . Scherpezelius legebat κνήθομαι.
Αδδην . . Il. E 203. Hanc ergo iftius loci lectionem firmat Hefychius.
Αδειής . . Il. H 117.
Α δειλὲ . . Odyfl. Ξ 361. Φ 288.
Α δειλοὶ . . Il. Λ 815. & faepius
Α δειλὼ . . P 443.
Αδευκέα . . Odyff. Z 273. K 245. & alibi ; item Scholl. Apollonii ad lib. I. 1037.
Αδέψητον . . Odyff. Υ 2.
Αδηκότες, ἄδην ἔχοντες . . Il. K 98, 312. legitur Αδδηκότες, atque ita legendum hic foret apud Hefychium ἄδδην ἔχοντες· fed faepius in hoc Lexico duplicatio literarum quarumdam vel negligitur, vel vitiofe ufurpatur ; & jam fupra Αδδην fuo loco & ordine fcriptum fuit, quamquam ex ordine literarum, quo hic vocabula occurrunt ordinata, nihil argumenti peti poteft, quum is paffim hic minus exacte obfervetur.
Αδήριτον . . Il. P 42.
Αδινὰ . . Odyff. A 92. & alibi
Αδινὸν κῆρ, πυκνὴν ψυχὴν &c. . . fic diftinguo ex Il. Π 481.

Αδινὸν, αἰκ῀ρὸν &c. . . Pro λευκὸν Scherpezelius λεπ-τὸν, item Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 57.
Αδμὴς . . Odyss. Ζ 109, 228.
Αδμήτην . . . . Ψ 266. & bis alibi: itaque vulgata haec Homeri in istis locis lectio firmatur Hesychio: adde Hesiodi Θεογ. 349.
Αδμωλὴ . . Salmasii Αδμολία exstat in Callim. Fragm. Bentleji *num.* 338.
Αδρηςίνη . . Il. Ε 412.
Αεθλεύων . . . Ω 734.
Αειγενετάων . . Hesiod. Θεογ. 568.
Αειδε δ' ἄρα . . Il. Ι 189.
Αδινήτοις . . Αειδινήτοις legit Cl. Alberti in *Peric. Crit.* p. 57.
Αεικέλιον . . Odyss. Ξ 32. } ac saepius
Αεικελίησι . . . . . Δ 244. }
Αεικίζει . . Il. Ω 54.
Αεῖραι . . . Θ 424.
Αεκαζόμενος . . Σ 134. & alibi
Αεκήλια . . . . 77.
Αέκητι frequens Homero, habetque Hesiodus Θεογ. 529. tum scribo hic apud Hesych. ἀβουλία.
Αελλάδων . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 307.
Αέλλοπος. ἶρις ἡ ταχύπους &c. Distinguo Αελλόπος ἶρις, ἡ ταχύπους-Explicatur Il. Θ 409. Ω 77, 159
Αελλὲς . . Il. Γ 13
Αελπέοντες . . Αέλποντες scribo ex Il. Η 310.
Αελπὲς . . Odyss. Ε 408.
Αεννάοντα . . Αενάοντα scribo ex Odyss. Ν 109. atque ita firmatur haec istius loci lectio.
Αεννάυς . . . Αενάυς scribo ex Hesiod. Εργ. 595
Αέντε . . . Αέντες scribo ex Il. Ε 526
Αέξετο . . Il. Θ 66.
Αέρθεν . . Odyss. Τ 540.
Αερὸς, ἀναιδὴς . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* pag. 308.
Αερσίποδες . . Il. Γ 237. & alibi.

Αέσαι . . Odyff. Ο 40.
Αέσσαμεν . . Αέσαμεν legitur *Odyff.* Γ 151,
Αεσσίφων . . fcribo Αεσίφρων ex Il. Υ 183. Ψ 603. Odyff. Φ 302. & Hefiodi Εργ. 315.
Αέσκοντο . . Mox fcribo ἀνεπαύοντο
Αζα . . Schol. Theocriti p. 60.
Αζαλέοιο . . Il. Υ 491 Hefiod. in *Clypeo* 153.
Αζαχὲς . . Αζηχὲς fcribitur Il. Δ 435. ac bis alibi.
Αζειν frequens Hom.
Αζετο . . Tria hoc in *Titulo* latent Homeri loca: fecundus locus in verbis καταζήνας κεδαίμων eft corruptus legendusque καταζήνασκε δὲ δαίμων ex Odyff. Λ 586. Primum ac tertium locum demonftravit jam & correxit Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 57. Quid tamen in fecundo loco Homerico hic apud Hefychium dicta verba καταζήνασκε δὲ δαίμων ad varias τοῦ, Αζεσθαι, pro varia fcriptione, notiones demonftrandas faciant, nullus video : fed hoc videre mihi videor, hunc ipfum Homeri locum five dicta verba καταζήνασκε δὲ δαίμων non fuo hic loco effe pofita, fed fuiffe pro documento fubjecta *Articulo* inferiori Αζήνασκε, ἐξήρανεν.
Αζωστος . . Hefiod. Εργ. 345
Αη . . . . Odyff. Μ 325. Ξ 458.
Αήθεσσον . . Il. Κ 493. atque ita firmatur haec iftius loci lectio.
Αήμεναι . . Il. Ψ 214.
Αήσυλα . . . . Ε 876.
Αήτας . . Hefiod. Εργ. 645.
Αητο . . Il. Φ 386.
Αθαπτος . . Χ 386.
Αθεεὶ . . Odyff. Σ 352.
Αθερίζειν . . . . Θ 212. & alibi
Αθειρὴς . . Mox lego θεριστικὸς, & tu vide infra in Αθερής.
Αθέσφατον . . Frequens Homero. Adde Hefiod. Θεογ. 830.

Αθήλως

Ἀθήλως : . Recte videtur jam correctum: sed mox tolle *comma* post γάλακτος.

Ἀθήνηθεν.

Ἀθηρηλοιγὸν . . Odyss. Λ 127. Ψ 275

Ἀθλοφόρους . . . Il. Ι 124 }
Ἀθρῆσαι . . . Odyss. Μ 232 } ac saepius
Ἀθύματα . . Il. Ο 363 }

Ἀθύρων 364

Ἀθώπτος . . Non offendit me quidem haec vox: possit tamen putari scribendum Ἀθόλωτος, uti supra Ἀθόλωτον, καθαρὸν, quod habet Hesiodus Ἐργ. 595

Αἰάν . . Verba Αἰάν δολόεσσα sunt *Odyss.* Ι 32

Αἰαλλὰ ἄσας . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 297

Αἰᾶται }
Αἰαφοὶ } Vide eumdem pag. 309

Αἰγανέῃσιν ἱέντες . . Il. Β 774

Αἰγείην . . Odyss. Ω 230

Αἰγαῖον, πλωτὸν πέλαγος . . Vide Cl. Alberti in dicto Opere p. 309

Αἰγίβοτος . . Odyss. Δ 606

Αἰγίδα θυσσανόεσσαν . . Il. Ε 738. ac saepius

Αἰγίλιπα τρηχεῖαν . . . Β 633

Αἰγιόχοιο . . Hesiod. Ἐργ. 483

Αἰγῶν τε, αἰγιδίων . . Vide Cl. Alberti in ante-dicto opere p. 310

Αἰγῶν τε τελείων . . Il. Α 66

Αἴδειν, Αἰαν, παῖ Τελαμῶνος, ἥν τι σκόλιον γεγραμμένον εἰς Αἴαντα. Hesychium hic sic intelligo, ut ex *Odyss.* Λ 551. proponat quasi proverbiale quid, *Canere verba Ulyssis ad Ajacis umbram* Αἰαν, παῖ Τελαμῶνος. Male ergo vulgo hic editur σκολιὸν pro σκόλιον, quod hic requiritur, & cantilenam notat.

Αἰδεσθεν . . Il. Η 93

Αἰδεσσαι . . . Ι 636

Αἰδέσσεται scribo ex Il. Χ 419

Αἰδνή . . Hesiod. Θεογ. 860

Αἰδώη . . Vide Cl. Alberti in supra dicto Opere p. 311

Αἰδόσδε frequens Hom.

Αἰδὲς . . Hesiod. in *Clypeo* 150

Αἰδοῖος, δίκαιος &c. In sequentibus pro δὲ χρῆται lego κέχρηται· tum recte repositum est ἱκέτῃ & Κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης exstat *Odyss.* P 578

Αἰδρεὶ . . Forte Αἴδρις ex *Odyss.* K 282. & respondet exemplum ex nescio quo poëta hic ab Hesychio subjectum αἴδριες ἰῶν.

Αἰδροφῶνι . . Credibile mihi est, Hesychium vel temere hic descripsisse ex Il. Γ 219. Αἰδροφῶντι pro Αἴδρει φῶτι, vel usum esse exemplari hic corrupto.

Αἴε . . Il. K 532. & alibi.

Αἰεί, ἀεί &c. . . Verba Θεῶν αἰειγενετάων sunt Il. B 400. & saepius alibi. Tum mox Αἰεί τοι φίλον &c. ex Il. A 541. item —— Μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ ex *Odyss.* I 134. Denique Αἰεὶ δ' ἡνίοχον &c. ex Il. Ψ 502

Αἰεὶ νέον ἐρχομενάων . . Il. B 88

Αἰετὸς αἴθων . . Il. O 690

Αἰζήϊος frequens Homero. Adde Hesiodum in *Clypeo* 41.

Αἴθ' ὄφελες . . Il. A 415

Αἰητον . . . Σ 410

Αἰθαλόεν . . . B 415. Hesiod. Θεογ. 72

Αἴθε, εἴθε, μακάρι . . Mutilatum hic opinor esse Hesychium, scriptumque fuisse Αἴθε θεοῖσι φίλος, αἴθε (vel εἴθε) μακάριος, & explicari Homerum Il. X 41

Αἴθικες . . Il. B 744

Αἰθιοπῆς, φλογώδης πόα scribo.

Αἴθοπα οἶνον frequens Hom.

Αἰθύσια, καινόσια . . Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 57. legit Αἰθυσσαι, καίνυσαι.

Αἰθρηγενέος . . Il. O 171. & alibi.

Αἰθυῖα . . Odyff. E 337, 353
Αἰκὰς . . . Il. O 709
Αικεν πως . . . A 71
Αικεν ἰδέῃ . . Recte reponitur Αικεν ἴδῃ· exftat Il. Δ 98. Poffit & ἴδηαι fuiffe ex Il. P 652
Αικε πίθηαι . . Il. A 207
Αικέ ποθι . . . 128
Αικες . . Schol. Apollonii p. 205. edit. Steph. in 4to.
Αἰκὴ . . Vide fupra ad Αἰκάς.
Αἷμα, γένος &c. . . mox fcribo Ταύτης τοι γενεῆς &c. ex Il. Z 211. Tum mox pro ῥέε δ' αἷμα &c. fcribo ex Il. P 86. Ἐῤῥει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν, & addo Il. Ξ 518
Αἷμα. πᾶν &c. . . Vide Cl. Alberti *Mifcell. Crit. in Hefych.* pag. 301
Αἱμασιαὶ . . Od. Σ 358. Schol. Theocr. pag. 13
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα . . Il. E 289
Αἵματι φοινόν . . Il. Π 159. Mox cum Αἱματίτης (five, uti corrigit Salm. Αἱματίτις) novum facio *tit.*
Αἱμονά τε κρείοντα . . Il. Δ 296
Αἱμοφόρυκτα . . Odyff. Υ 348
Αἱμυλίοισι . . . . A 56. Hefiod. Ἐργ. 78
Αἰνήθεσος . . Vide Cl. Alberti in proxime citato opere p. 311
Αἰνόθεν αἰνῶς . . Il. H 97
Αἰνόθεν, ἀπὸ τοῦ Αἰνοῦ fcribo: refpicitur Il. Δ 520
Αἰνὸν, σημεῖον &c. . . Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 57. poft tria Homeri loca priora fuis quaeque locis adfignata, oppido folerter ultimum locum, in corruptis verbis μέχρι τήμερον αἰνοῦ latentem, eruit ex vero fuo fonte, legitque τί με χρὴ μητέρος αἰνοῦ; ex Odyff. Φ 110. Itaque cum in hoc loco αἰνοῦ fit ab αἶνος *laus*, fupina hic apparet five Hefychii, five alius, qui ante Hefych. haec in hoc Lexicon contulit, temeritas, qui id pro αἰνοῦ ab αἰνὸς habuerit, nec viderit, fic vitiofam fieri Homeri Orationem, five Homeri mentem fpectes, five Gramma-

 ticam.

ticam. Credibile ergo eſt, ea, quae hic ad vocem Αἰνὸν notata ſunt, notata fuiſſe tunc, cum necdum *ſpiritu* vel *accentu* vocabulorum notiones diſtinguerentur, de quo vide in *Praefatione* noſtra *artic.* 4

Αἰνομόρον . . Il. Κ 481

Αἰνυτο. . Heſiod. in *Clypeo* 41

Αἴξας frequens Hom.

Αἰόλλει . . Heſiod. in *Clypeo* 399

Αἰολοπώλους . . Γ 185

Αἰουλγὸς . . Vide Cl. Alberti *Miſcell. Crit. in Heſych.* p. 312

Αἰπὺν ὄλεθρον ſcribo ex Il. Ζ 57

Αἰπύτιον, ὑψηλὸν ἢ τὸν τοῦ Αἰπύτου· ſic inſerta vocula ἢ ſuppleo, & Heſychium puto velle, Αἰπύτιον τύμβον apud Hom. Il. Β 604. notare monumentum *altum* vel *Aepyti.*

Αἱρεῖν τραπέζας } Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 58
Αἱρεῖν νοεῖς }

Αἱρετιεῖ με. . ſic diſpeſco.

Αἱρετὶς, ἀγαπῶσα . . Recte Salmaſ. Αἱρετὶς ſcribit; ſed & ἀγαπῶσα ſcribendum.

Αἶρος . . Odyſſ. Σ 72

Αἶσα, μοῖρα —— Verba Λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν ſunt Il. Ζ 327. & mox Αἶσα γάρ ἦν ἀπολέσθαι Odyſſea Θ 511. Denique ſcribo Ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας ex Il. Γ 59

Αἰσθητὰ, &c. . . Quod hic additur, ἐσθῆτα notare *veſtimentum*, frigidum quidem eſt, ſed ex eo natum, quod αἰσθητὰ & ἐσθῆτα eodem prope modo pronunciabantur, uti in *Praefatione* notavi *num.* 6

Αἴσιμον ἦμαρ . . Il. Θ 72. ac ſaepius. adde Heſiod. in *Clypeo* 336

Αἴσιον . . Il. Ω 376

Αἰσύλα ῥέζεις . . Φ 214. Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 316

Αἶσος

Αἶσος scribo ex *Odyss.* Α 242. ab ἴσημι, uti & praecedit in hoc Lexico Αἴση.

Αἰστωθεὶς . . Aeschylus pag. 19. edit. H. Steph. in 4.

Αισυμνητῆρι . . Hom. Il. Ω 347. cum Scholiaste & Etymologico Magno habet quidem Αἰσυητῆρι. sed quid? si vera istius loci Homerici lectio Αισυμνητῆρι ex hoc Hesychii loco & ex Αισυμνᾷ, item ex Αισυμνῆται (quae Hesychius infra habet, & Homerus *Odyss.* Θ 258.) sit constituenda. Homericus Scholiastes & Etymologici Magni auctor utrumque, αἰσυητὴς & αἰσυμνητὴς, eodem fere modo explicantes, potuerunt incidisse in exemplar Homeri jam tunc istoc loco corruptum sive ita scriptum, uti per celeriorem pronunciationem pronunciabatur αἰσυητὴς pro αἰσυμνητὴς, quale quid haud dubie pluribus vocibus accidit.

Αισχέας . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 312

Αισχεος . . Cl. Alberti dicto loco scribit Αἶσχος & mox μῦσος pro μῖσος.

Αιτίζειν frequens Hom.

Αισχεοκερδὴς . . Vide Cl. Alberti *dicto opere* p. 300

Αιφυρος . . Vide *ibid.* eumdem p. 312

Αἰχθῆναι . . Il. Ε 854

Αἴχθήτην . . . Ω 97

Αιχμάσσουσι . . . Δ 324

Αἶψα καὶ ὀτραλέως scribo ex Il. Τ 317

Αιψηρῶ. . Λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρὴν scribo ex Il. Τ 276. & Odyss. Β 257. tum Βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα Il. Θ 399. denique Τότε μοι χάνοι &c. Il. Δ 182

Αιωλυγῆ . . Vide Cl. Alberti in supra citato opere p. 313

Αιὼν . . Mox scribo Ανερ ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο ex Il. Ω 725

Ακαδῆσαι . . Il. Ω 554. Odyss. Τ 130

Ακαινα . . Schol. Apollonii pag. 170

Ακάκητα . . Il. Π 185. Odyss. Ω 10. pro Ακακήτης uti Νεφεληγερέτα pro Νεφεληγερέτης & plura talia.

Ακαλαῤῥείταο . . Il. Η 422. Odyss. Τ 434

Ακάματον πῦρ . . . Ε 4. ac saepius.

Ακαταπληκ]ον . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 58

Ακαχέατο . . Scribo Ακαχήατο vel potius Ακαχείατο. nam utrumque in vetustioribus libris legitur Il. Μ 179

Ακαχείζεο . . Scribo Ακαχίζεο ex Il. Ζ 486

Ακαχήμενος . . Il. Ω 550. ac saepius: adde Hesiod. Θεογ. 99

Ακαχμένον ἔγχος . . Il. Ξ 12. ac saepius: adde Hesiod. in *Clypeo* 135

Ακάχοιτο . . Il. Θ 207. & alibi. Hesiod. Θεογ. 368

Ακέσασθαι frequens Hom.

Ακεινά . . Scherpezelius ex Schol. Apollonii ad III. 1322. legebat Ακαινα

Ακέοντο . . Il. Ε 448. & alibi.

Ακέον]ος . . Scribo Ακεόν]ως.

Ακέραιον, ἀνεπίπληκτον . . Malim quidem hic ἀνεπίληπ]ον, nisi sit utrumque perinde bonum.

Ακερσεκόμης . . Il. Υ 30. Mox pro ἀκαρπος potius ἄκαρος.

Ακεσαὶ, φρένες ἐσθλῶν . . Scribo Ακεσαί τοι φρένες ἐσθλῶν ex Il. Ν 115

Ακηδεεῖς . . Scherpezelius Ακηδέες, idque Homerus habet plus semel.

Ακήδεσεν . . Scribo Ακήδησεν. Vide Hesychium supra ad Ακαδῆσαι.

Ακηδέσως . . . Il. Χ 465. & alibi.

Ακήλητος . . Odyss. Κ 329

Ακήματα . . Il. Ο 394

Ακὴν ἐγένοντο σιωπῇ . . Il. Γ 95

Ακηράσιον . . Odyss. Ι 205

Ακέραιον, καθαρὸν . . Scherpez. Ακήρατον (frequens item Hom.) pro Ακέραιον.

Ακή-

Ακήριοι . . Il. Η 100. ac saepius: adde Hesiod. Εργ. 823

Ακὶ . . Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 313

Ακινώτερον . . Vide eumdem in *Peric. Crit.* p. 58

Ακιδρωνάζω . . An non Ακιδωνάζω legendum?

Ακικυς . . Cl. Alberti dicto loco p. 58. pro ἴσχυσα, legit ἰσχὺς, ego ἰσχύουσα.

Ακίχηται . . Il. Ρ 175

Ακιώτατοι . . Hesiod. Εργ: 336. Inutilis ergo est tentata emendatio.

Ακλήρω }
Ακκος } Vide Cl. Alberti loco proxime dicto.

Ακμηνος . . Odyss. Ψ 191

Ακμῆτες . . Il. Λ 801. & alibi.

Ακμοθέτω . . Odyss. Θ 274

Ακνησις . . . . Κ 161

Ακόρητος . . Hesiod. *Clypeo* 346

Ακόλυς . . Odyss. Ρ 222

Ακος . . . Il. Ι 250. & alibi.

Ακοσήσας . . . Ζ 506. Ο 264. Ulteriora in hoc *Artic.* Homerica πίον τ' ἀκέοντό τε δίψαν ex Il. Χ 2. recte constituerunt Eruditi. Caetera Homeri Δεσμὸν ἀπορρήξας &c. sunt Il. Ζ 507. Ο 265

Ακυάζεσον . . Scribo Ακυάζεσθον ex Il. Δ 343

Ακυρον . . Odyss. Η 64. Homeri verba hic apud Hesych. scribo, ut oportet, Τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Απόλλων.

Ακράαντον . . . Il. Β 138. & alibi.

Ακραῆ . . Odyss. Β 421. & alibi.

Ακρητοι, ἀχώριστοι, ἀδιάκριτοι . . Post hanc τῦ, Ακρητοι, explicationem sequitur Homerici Ακρητοι explicatio, quam sic corrigo Αἱ δι' ἀκράτυ οἴνυ γινόμεναι scilicet σπονδαὶ Il. Β 341. ubi Scholiasta ad τὰ, Σπονδαὶ ἄκρητοι, ait αἱ δι' ἀκράτυ οἴνυ γενόμεναι θυσίαι. Callim. quoque *Epigr.* 44. habet Ακρητος.

Ακριάς . . . Odyss. K 281. ac saepius.
Ακριτα νείκεα . . Il. Ξ 205
Ακριτόμυθε . . . B 246. & alibi.
Ακριτόφυλλον 868
Ακρόκνεφα . . Hinc Ακροκνέφαιος Hesiodo Εργ. 567
Ακροκελαινιόων . . Il. Φ 249
Ακρόκομοι . . . . Δ 533
Ακροπόρους . . Odyss. Γ 463
Ακρουρον . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 314
Ακτερίς, ἄφατον . . Scherpezelius Ακτεριςόν, ἄταφον, sed & H. Stephanus in *Thesauro* ita dictabat; idque recte: itaque & mox apud Hesychium pro
Ακτεροι, ἄφατοι . . scribo Ακτέριςοι, ἄταφοι· & περὶ τὸν Αθω χῶρα pro περὶ τῶν Αθῶ χῶρα.
Ακτῇ ἐπὶ προυχούσῃ . . Odyss. Ω 82
Ακτήμων . . . . . Il. I 126, 268
Ακωκή . . . Λ 784 Π 14 ac saepius.
Ακυλον, ἄδοξον . . Odyss. K 242. Schol. Theocr. pag. 58
Ακυτος . . Scribo Ακυθος ex Callimachi *hymno in Apoll.* 53. ubi Scholiastes Ακυθοι interpretatur ἄγονοι· κύθος γὰρ τὸ κύημα.
Ακωκή frequens Hom. Adde Callim. *in Delum* 136
Αλα, εἰς τὴν θάλασσαν . . Scribo Αλαδ' (vel Αλαδε, utrumque frequens Homero: habet & Hesiod. Εργ. 631.) εἰς τὴν θάλασσαν.
Αλάλαγξ, ἡ πλάνη . . Pro πλάνη Scherpezelius κλαγγή.
Αλαλύκτημαι . . Il. K 94
Αλαλημένος . . Hoc verbi frequens est Homero.
Αλάλημαι . . Hesiod. Εργ. 102
Αλαλκεῖν . . frequens Hom.
Αλαός . . Aeschylus pag. 36
Αλαοσκοπιή . . Il. N 10. Hesiod. Θεογ. 466
Αλαπαδνός frequens Hom. Adde Hesiod. Εργ. 437
Αλαπάζω freq. Hom.

Αλαςος

Αλαςος frequens Hom. Adde Hesiod. Θεογ. 467
Αλαςεῖν . . Il. M. 163. Callim. *in Delum* 239
Αλαωτὺν . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 59
Αλάωσεν . . Odyss. I 516. Atque ita haec istius loci lectio, quam sensus omnino postulat, firmatur Hesychio.
Αλγίςη . . Il. Ψ 655
Αλδίσκοντος . . . 599. legitur Αλδήσκοντος.
Αλέα . . Locus Hesiodi Εργ. 493. non videtur hic quadrare, quippe quo legatur ἐπαλέα ab ἐπαλής· fieri tamen potest, ut hoc ab ἀλέα sit deducendum.
Αλέασθαι
Αλέγω
Αλεγεινὸς
Αλεγύνω } frequentia Hom.
Αλεγίζω
Αλεείνω . . habet & Hesiod. Εργ. 828
Αλεὶς . . Il. Π 403. ac saepius.
Αλεισον frequens Hom.
Αλείτην . . Il. Γ 28.
Αλεῖφαρ frequens Hom.
Αλεξάνεμον . . Odyss. Ξ 529
Αλεξήσαντα . . Verbum frequens Hom.
Αλεξίκακος . . Il. K 20
Αλετρὶς . . Odyss. Υ 105
Αλευάμενος frequens Hom. Adde Hesiod. Εργ. 505
Αλεωρὴ . . Il. M 57. & alibi: item Hesiod. ibid. 404
Αλη . . Odyss. Φ 284
Αληιὸς, ἐλλιπὴς &c. . . Hunc Articulum dispesco & ordino hunc in modum
Αληιὸς, ἐλλιπὴς βοσκημάτων . . Il. I 125, 267
Αλήκτον, ἀκατάπαυςον . . Il. B 452. & alibi. item Callim. *in Dian.* 149
Αλητεύω
Αλήτης } frequentia Hom.

Αλθέω . . scribo Αλθαίω ex Il. I 551
Αλθετο . . Il. E 417
Αλιαέες, ἄνεμοι &c. . . Recte hic reposuit Guietus πνέοντες pro πεσόντες· vide Scholia ad Odyss. Δ 360
Αλιάδων . . scribo Αλιάων ex Il. Σ 532
Αλίαστος frequens Hom. Adde Hesiod. Θεογ. 611
Αλίγκιον . . Il. Z 401. & alibi, item Aeschylus pag. 30
Αλιβδῦσαι . . Callim. in Fragm. Spanh. *num.* 62
Αλίγκιον, καλὸν &c. . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 314
Αλιμυρηέντων . . Il. Φ 190
Α΄λιον, βέλος μάταιον, ἄπρακτον . . Scribo Α΄λιον βέλος, μάταιον &c. ex Ιλ. E 18
Αλίπλοα . . Il. M. 26. Callim. *in Delum* 15, 52
Αλιπόρφυρα . . Odyss. Z 53. & alibi.
Αλεσθέντες . . Scribo Α΄λισθέντες.
Αλιτημένον . . Odyss. Δ 807. Hesiod. in *Clypeo* 91
Αλιτέσθαι 378
Αλιτρὸς . . Il. Θ 361. & alibi.
Αλιῶσαι . . Odyss. E 104 & alibi.
Αλκαρ . . Il. E 644. & alibi. Callim. in Fragm. Annae *num.* 29. & Bentl. *num.* 124
Αλκὶ . . Il. E 299
Αλκτῆρα . . Hesiod. in *Clypeo* 29
Αλλὰ καὶ ὥς, ἀλλὰ καὶ ὅμως . . Hoc sensu Αλλὰ καὶ ὥς habes Il. A 116. & saepius.
Αλλὰ τὰ μὲν . . Odyss. Δ 181
Αλλέξαι . . . . Il. Φ 321
Αλλ᾽ ἔκ τοι ἐρέω . . . A 204
Αλλῆκα . . Recte exponitur Αλλίκα ab Αλλὶξ, quod mox sequitur, & exstat in Callim. Fragm. Vulcanii & Bentl. *num.* 149
Αλλήλῃσι κέχυνται . . Il. E 141
Αλλοθρόους . . . Odyss. A 183. & alibi.
Αλληκτον . . Vide supra ad Αλῆϊος.

Αλλοπρόσαλλος . . Il. E 831, 889
Αλλοι μέν ῥα . . . B 1
Αλλόιω . . . . . Δ 258
Αλλυδις ἄλλος . . Λ 486
Αλλοφρονέοντα . . Ψ 698
Αλληλάξαι . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 59
Αλλήλων ἰθυνομένων . . Il. Z 3
Αλλογνώσας . . Hinc Αλλογνωτὸς Odyss. B 366
Αλλος ὁδίτης . . Odyss. Λ 126
Αλλυδις, ἄλλη &c. . . Scribo Αλλυδις ἄλλη, μεταλλαγὴ ἄλλυ ἐπ' ἄλλο, ἀλλαχῆ. Aliquoties istud Αλλυδις ἄλλη habet Homerus.
Αλλως . . Verba Homeri Il. T 401. sic scribo Αλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν.
Αλμη . . Odyss. E 53. & alibi.
Αλαξ, πῆχυς Αθαμάνων scribo.
Αλξιας . . Pro πράξεις hic scribo φράξεις.
Αλογεῖται . . Il. O 162, 178
Αλὸς, τῆς θαλάτ]ης &c. . . Verba Καρπαλίμως δ' ἀνέδυ &c. sunt Il. A 359
—— ἄχνη . . Odyss. E 403
—— θείοιο . . . Il. I 214
—— χνόον . . Odyss. Z 226
Αλόω . . . . E 377
Αλσεα . . . . . . K 509 & alibi.
Αλτεῖ . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 316
Αλτο χαμᾶζε . . Il. Γ 29
Αλυξαν . . Verbum frequens Hom.
Αλυδμαίνειν . . Callim. *in Delum* 211. habet Αλυσθμαίνεσα.
Αλύεσα . . Il. Ω 12. & alibi. De variis τῦ, Αλύειν, significationibus agit Plutarch. in *de aud. Poëtis* pag. 22. E
Αλυκτοπέδη . . Hesiod. Θεογ. 520
Αλυσκάζειν frequens Hom.
Αλυτος . . Il. N 360

Ἀλφεσίβοιαι . . Il. Σ 593. hinc *Alphesiboeus* in *Ecl.* Virgilii ex Theocrito.

Ἀλφηστῆσι . . Odyss. A 349. ac saepius.

Ἀλφινία, ἡ λευκή, Περραιβοί.

Ἀλφίτε ἀκτὴ . . Odyss. Ξ 429

Ἀλωή . . Odyss. H 122. ac saepius. Hesiod. Ἐργ. 806

Ἀλωνάκη, ἀνάλωμα, Χαλκιδεῖς.

Ἀλώπηξ . . ἐν σώματι πάθος γενόμενον . . Accuratius Scholiasta Callim. ad vs. 79 *Hymni in Dian.* Ἀλώπηξ, πάθος περὶ τὴν κεφαλὴν γενόμενον &c.

Ἀλώσεως . . Hinc usque ad Ἀλωφὸς male sunt excusa cum spiritu tenui; uti & saepe supra in vocibus ab Ἄλωμι & Ἀλόω derivatis.

Ἀμαθύνει . . Il. I 589. Schol. Theocriti p. 26

Ἀμαιμάκητον . . Odyss. Ξ 311. & Hesiod. in *Clypeo* 207. legitur ἀμαιμάκετον.

Ἀμάλαι . . Schol. Theocr. p. 99

Ἀμαλδύναι . . Il. M 8

Ἀμαλή . . . X 310. & alibi.

Ἀμαλλοτῆρες . . Recte restituerunt hic Eruditi Ἀμαλλοδετῆρες· exstat Il. Σ 553 & 554

Ἀμαξιτὸν . . Il. X 146. Mox διαπορευτικὴν scribo, ac δημόσιον retineo pro *femineo.*

Ἀμαρη . . Il. Φ 259

Ἀμαρὶς . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 316

Ἀμαρτῆ . . Il. E 656. vulgo legitur ὁμαρτῆ· sed altera aliorum librorum lectio firmatur hic Hesychio.

Ἀμαρτοεπὴς . . Il. N 824

Ἀμαρύσσει . . Hesiod. Θεογ. 917

Ἀματροχεῖν . . Scribo Ἀμαξατροχὴ ex Il. Ψ 422

Ἀματροχιῶνται . . Odyss. O 450. Ergo haec hujus loci lectio firmatur Hesychio.

Ἀμαυρὸν . . Odyss. Δ 824

Ἀμβολάδην, ἐμβολάδην . . Scribo Ἀμβολάδην, Ἀμβλήδην· primum exstat Il. Φ 364. alterum Il. X 476.

X 476. Saepius talia ejusdem originis ac notionis jungit communiterque explicat Hesychius.

Αμβατὸς . . Il. Z 434. & alibi. Hesiod. Εργ. 681

Αμβροτα τεύχεα . . Il. P 202

Αμέγαρτον . . Aeschylus pag. 29. & Hesiod. Θεογ. 666. Tum verba Αμέγαρτε συβῶτα sunt Odyss. P 219

Αμείλικτον . . Hesiod. Θεογ. 659

Αμειλιχος . . Pro πίης Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 317. scribit hic πικρὸς

Αμιλλώμενος . . Vide eumdem *ibid.*

Αμείψιχρον . . Vide iterum eumdem p. 300

Αμέναι . . Il. Φ 70. legitur ἄμμεναι.

Αμενηνὰ . . Odyss. K 521. ac saepius.

Αμέρδειν . . . Il. N 340. ac saepius. Habet hoc verbi & Hesiodus in *Clypeo* 331

Αμῆ . . Schol. Theocr. p. 43. B

Αμετροεπὴς . . Il. B 212

Αμητὸς, ὁ καιρὸς &c. . . Nil muta. Vide Il. T 223, ibique Schol. & Hesychium infra ad eamdem hanc vocem, ubi, sicuti & hic, accentus in voce ἀμητος, ex regula Scholiastae ad dictum Homeri locum (quae regula & in hoc Lexico paulo infra occurrit) non est observatus; ex qua regula hic scribendum sit

Αμητὸς, ὁ καιρὸς τῦ θερισμῦ.
Ἄμητος, ὁ θερισμός. & infra
Ἄμητος, θερισμός.
Αμητὸς, ὁ καιρός.

Adde Hesiod. Εργ. 361. Adi & Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 300

Αμήκωα . . Scribo Αμήκοα.

Αμητῆρες . . Il. Λ 67

Αμιθρεῖν . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 339

Αμιτρα . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 59.

Αμιτροχίτωνας . . Habet & Hom. Il. Π 419

Αμιχθαλόεσσα . . Il. Ω 753

Αμοιβὸς . . Il. N 793

Αμμορον. . Verba Καὶ ἔμ' ἄμμορον sunt Il. Z 408. Sequens Homericum est *Odyss.* E 275

Αμμων . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 318

Αμνίον . . Odyss. Γ 443. ubi vide Schol.

Αμογητὶ . . . Il. Λ 636. Callim. *in Dian.* 25

Αμόθεν, ἀπό τινος μέρες ὁ πόθεν θέλεις, τῶν ἀμόθεν γε θεὰ θύγατερ Διὸς εἰπὲ . . Distinctius distinguo. Αμόθεν, ἀπό τινος μέρες ὁπόθεν θέλεις, τῶν ἀμόθεν γε θεὰ θύγατερ Διὸς εἰπὲ καὶ ἡμῖν. . . . Odyss. A 11

Αμοιγέποι . . Scribo Αμωσγέπως.

Αμολγῷ . . Odyss. O 324

Αμόργη . . Hinc Latinis *Amurca* eodem sensu.

Αμοργίτας . . Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 59. legit Αμορβίτας.

Αμοργίδα, ἐξεσβηκῦιαν τὸ γάλα . . Recte Palmerius legit Αμολγίδα· at parum vidit ἐξεσβηκῦιαν esse sanum a verbo Εκσβέω *exstinguo.*

Αμοτον frequens Hom. Adde Hesiod. in *Clypeo* 361

Αμπεδίον . . Il. E 87. ac saepius.

Αμπελόεσσαν. . . Γ 184. & alibi.

Αμπεπαλὼν . . . 355. ac saepius. Sed quid voluit Salmasius κινήσας hic in κίνητας mutando?

Αμπλακίῃσιν . . Callim. *in Delum* 245

Αμπνυτο . . Il. Λ 359

Αμπνύνθη, ἀνεπινήθη . . Scribo ἀνεκινήθη· Verbum Αμπνύνθη occurrit Il. Ξ 441

Αμποίχωτις . . Vide Cl. Alberti in *Peric. Crit.* p. 59

Αμπρεύομεν . . Callim. in Fragm. Vulc. & Bentl. num. 234

Αμπυξ. . Il. X 469

Αμπωτις . . Callim. *in Delum* 130

Αμυδις } frequentia Hom.
Αμύδων }

Αμύξεις . . Il. A 243. Schol. Theocr. p. 115

Αμφαγαπῶντες . . Hesiod. Εργ. 58

Αμφα-

Αμφαγαπαζόμενος. : Il. Π 192
Αμφαγέροντο . . . Σ 37
Αμφαδὸν frequens Hom.
Αμφ' ἄλα . . Il. Χ 409
Αμφαλλάξαι . . Pro ὀδὸ hic lego ὀδὸς
Αμφαζονεῖν . . Credo, Scaligerum voluiſſe legi Αμφατονεῖν.
Αμφασία . . . Il. Ρ 695. & alibi.
Αμφαφόωντα.. Odyſſ. Θ 196
Αμφέθετο . . . . Φ 431
Αμφελάχαινε . . . Ω 240. ubi in Scholiis hodie pro interpretamento legitur περιέσκεπτε. ſed ſcribo περιέσκαπτε.
Αμφενέμοντο frequens Hom.
Αμφέπταιο . . Et hic crediderim Homericum Αμφεποτᾶτο potius fuiſſe propoſitum ab Heſychio ex Il. Β 315
Αμφὶ ῥέεθρα . . Il. Β 461
Αμφέχυτο 41
Αμφέχανε . . . Ψ 79
Αμφηκες δὲ ἐξ &c. . . Exterendum hic δὲ. Explicari videtur locus aliquis non-Homeri, ubi αμφηκες velut *ſubſtantivum* occurrit, uti ſolent ſaepe *Adjectiva neutralia*: nam quater occurrit quidem apud Homerum, ſed φάσγανον vel ξίφος adjunctum habens.
Αμφήλυθεν . . Odyſſ. Ζ 122
Αμφηρεφέα . . . Il. Α 45
Αμφήριστον . . . . Ψ 382, 527
Αμφιάλω . . Odyſſ. Α 386. ac ſaepius.
Αμφιβαλεῦμαι . . Χ 103
Αμφίβασις, ὑπὲρ . . Vide Cl. Alberti *Miſcell. Crit. in Heſych.* p. 318
Αμφιβέβηκας . . Il. Α 37. & alibi.
Αμφὶ βίην . . . Ε 781
Αμφίβληστρον . . Aeſchylus pag. 10. Heſiod. in *Clypeo* 215

Αμφι-

Αμφιβροτης . . Il. B 389. ac saepius.
Αμφιγυήεις frequens Hom. Adde Hesiod. Εργ. 70
Αμφὶ γυναικὶ . . Il. Γ 157
Αμφιδεδίνηται . . Ψ 562. & alibi.
Αμφιδέδηε . . Z 329. Hesiod. in *Clypeo* 62
Αμφίδοχμοι . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* pag. 301. & confer cum regula istic pag. 299 posita.
Αμφίδρυφοι . . Il. Λ 393
Αμφίδυμος . . Odyss. Δ 487. Pro εἰς δυοῖν Bentlejus ad Callim. pag. 369. recte scribit hic εἰσδυοῖν.
Αμφιελίσσας frequens Hom. Pro ὅτως hic scribo ὁμοίως, quod in hoc Lexico solet addi vocibus, idem, quod proxime praecedens, significantibus.
Αμφίεπον . . Il. Ω 804. ac saepius.
Αμφὶ ἐπαπ]ήνας . . Scribo Αμφί ἑ παπ]ήνας ex Il. Δ 497
Αμφίζανε . . Il. Σ 25
Αμφιθαλὴς . . X 496
Αμφίθετος . . Ψ 616
Αμφικεάσσας . . Od. Ξ 12
Αμφικύπελλον frequens Hom.
Αμφιμάσασθαι . . Credo, hoc temere ex *Odyss.* Υ 152. descriptum & explicatum esse pro Αμφιμάσασθε, uti αι saepe pro ε, & contra, perperam scriptum ac lectitatum fuit. Vide *Praefationem* nostram *artic.* 6
Αμφιμέμυκε . . Verus Homeri locus, unde excerptum hoc est, est *Odyss.* K 423
Αμφιμέλαινα . . Il. A 103. ac saepius.
Αμφιπέληται . . Odyss. A 352
Αμφιπολέυει . . . Υ 78. ac saepius. Adde Hesiod. Εργ. 803
Αμφηρεφέα . . Il. A 45
Αμφήριστον . . . Ψ 382
Αμφιρύτη . . Odyss. A 50, & alibi.

Αμφὶς ἀρίζηλος scribo ex Il. Σ 519
—— ἐέργει . . Il. N 706
—— ἐόντες . . I 460. sed quî quadret huc addita explicatio, viderint alii.
—— ἔχοιεν . . Odyss. Θ 340
Αμφισίκωμοι . . Scribo Αμφίκωμοι.
Αμφεσρατόωντο . . Il. Λ 712
Αμφιςεφέες 40
Αμφίφαλος . . . E 743. & alibi.
Αμφόνον . . . . K 298
Αμφ' ὀςεόφιν . . Odyss. M 45
—— ἔροισι . . Il. M 421
Αμφω δ' ἰέσθην . . Σ 501
Αμφωτον . . Odyss. X 10
Αμῷεν . . . . . I 135
Αμώμητος . . Il. M 109
Ανα, ἀνάςηθι . . . Z 331. ac saepius.
Αναξ . . Scribo & hic Ανα in *Vocativo* ex Il. Γ 351. ac saepius alibi, item apud Theognin 1
Αναβέβρυχεν . . Il. P 54
Αμμὼν . . Vide Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 60
Αναβρόξειεν . . Odyss. M 240
Αναβροχθὲν scribo ex Odyss Λ 585
Ανὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ . . Il. Ξ 352
Αναβήμεναι . . Odyss. A 210
Αναγκαῖοι πολεμιςαὶ . . Ω 501
Αναγνώση . . . . Υ 206. Atque ita hinc firmatur loci istius lectio, quae mala est, si sit referenda ad τῆς δὲ in versu priori: Sed ego puto hanc potius lectionem esse tenendam, & in priori versu pro τῆς scribendum τῇ
Ανὰ δὲ . . Scribo Α'να δὲ, tum pro ἀνέςη hic legebat Scherpezelius ἀνάςηθι, uti jam supra fuit scriptum.
Αναθέσμη . . Il. X 469
Ανὰ δ' ἐβόασ' ὁ λεὼς . : Scribo Αν δ' ἐβόασο' ὁ λεώς' sunt verba nescio cujus poëtae; uti Αν δ' ἄρ' ἔβαινε, & Αν δ' αὐτὴν infra apud Hesychium.

Ανὰ δ' ἔφλυε . . Il. Φ 361
Ανὰ δ' ἴσχεο . . Η 110
Ανα Δωδωναῖε . . Π 233
Ανάεδνον . . . . . Ι 146, 288
Ανάειρε frequens Hom.
Αναθήματα δαιτὸς . . Odyff. Α 152. & alibi.
Ανὰ θ' ἱςία, ἀερμένα. . Quorfum iftud ἀερμένα, feu ad quid interpretandum hic pertineat, non video. Ανὰ θ' ἱςία exftat Il. Α 480. ac τὸ, ἀνὰ, pertinet ad *verbum* fuum πέτασσαν· legitur autem
Οἱ δ' ἱςὸν ςήσαντ', ἀνὰ θ' ἱςία λευκὰ πέτασσαν.
Αναθρώσκων . . Il. Ν 140
Αναιδείας Φάρος &c. . . Verba Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα &c. exftant Il. Β 262
Αναιδὴς . . Mox Λᾶας ἀναιδὴς fcribo ex Il. Δ 521
Αναιμακτὶ, ἄνευ αἵματος, καὶ Αναίμονες, καὶ Αναιμωτὶ. . Nihil hic muto: puto, in loco, unde Αναιμακτὶ hic exfignatum eft, de pluribus, qui quid fine fanguine patrarint, actum fuiffe: illi vero, qui fine fanguine agunt, commode dici poffint agere & ἀναιμακτὶ (ab α *privativo*, ut ajunt, & αἱμάσσω, unde & mox apud Hefych. ἀναίμακτος) & ἀναίμονες (uti Il. Ε 342.) & ἀναιμωτί.
Αναίμων . . Scribo Αναιμόνων.
Αναίνομαι frequens Hom.
Ανακηκίει . . Il. Ν 705
Ανακλᾶται, ἀπ' ἀρχῆς κλᾶται fcribo.
Ανακλοφίησι . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 60
Ανακλόρων . . Euripides *Iphig. in Tauris* 41
Ανάκλορον . . Vide Cl. Alberti *Mifcell. Crit. in Hefych.* p. 301
Αναλδον . . Scribo Αναλκον ex *Odyff.* Ρ 228. Σ 113, 363. & ex ipfomet Hefychio infra.
Αναλελάφθαι . . Scribo Αναλελῆφθαι.
Αναμαιμάει . . Il. Υ 490. Tum in explicatione Hefychiana nil mutandum.

Αναμάξεις . : *Odyss.* Τ 92
Αναμετρήσαιμι . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 60
Αναῆα . . Il. Ψ 116
Ανὰ ὅλαμον ἀνδρῶν . . Il. Δ 256
Ανάπαυσα . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
Αναπεπ]αμένον . . Il. Μ 122
Ανάποινος . . . Α 99
Αναρίθμιον . . Vide Bentl. in Fragm. Callimachi pag. 369
Αναρκ]ον, ἀνυπόστακ]ον, ὃ ὐδεὶς ἦρξε scribo
Αναῤῥοιβδεῖ . . Odyss. Μ 104, 105
Αναῤῥύει . . Vide Eustath. ad Il. pag. 444 lin. 47
Ανάρσιον . . . ἀνάρμοστον . . Vide Schol. Apollonii pag. 84
Αναῤῥῶγας μεγάροιο . . Sic quidem in quibusdam libris legi dicitur *Odyss.* Χ 143. at vitiose; unde & vitiosa minusve exacta hic est explicatio Hesychii, qui jam suo tempore, vel in suo Homeri exemplari, vel in alsus cujuscumque Lexico Homerico invenerit hic ἀναῤῥῶγας ut unam vocem. Sed ἀνὰ ῥῶγας vera videtur lectio, quia sic unice ibi consistere potest sermo poëtae, per ἀναῤῥῶγας hiulcus: sintque ῥῶγες sive scalae, sive cochleae, per quas escendatur.
Ανὰ σκήπ]ρῳ . . Il. Α 15
Ανασκολοπίσει scribo
Ανασαδὸν . . Il. Ι 667. Ψ 469
Ανὰ σόμα . . Χ 452
—— σρατὸν . . Α 10
Αναςροφῶν . . Scribo vel Αναςροφέων, vel Αναςρωφῶν ex varia lectione *Odyss.* Φ 394
Αναπλὰς . . Odyss. Π 205
Ανανδος . . . . Ε 456. Κ 378. Hesiod. Θεογ. 797
Αναυρος pro fluvio, Hesiod. in *Clypeo* 477
Αναφανδὸν . . Il. Π 178

Αναφωταὶ, ἀναφανδὰ . . inverſo ordine ſcribendum puto Αναφανδὰ, ἀναφωταί. explicari videtur *Odyſſ.* Γ 221, 222. & alibi.

Αναφῆναι . . Odyſſ. Δ 254

Αναχασσάμενος . . . Η 280. ac ſaepius.

Αναχεῖσι . . An Αναχειρῶι ſcribendum?

Αναψύχειν . . Odyſſ. Δ 568 & alibi. Heſiod. Εργ. 608

Ανδάνει . . Non *frequens Hom.* ſed ſemel, idque *Odyſſ.* Β 114

Αν δ᾽ ἄρ᾽ ἔβαινεν . . Il. Γ 310

Αν δ᾽ αὐτὴν, καὶ αὐτήν. . Αν δ᾽ αὐτὴν exſtat Il. Α 143. verum ἀν. δὲ non notat ibi καὶ, ſed pertinet ad primam ſequentis verſiculi vocem —— ἀν δ᾽ αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον. - - Βήσομεν —— per uſitatiſſimam Homero tmeſin pro ἀναβήσομεν δὲ αὐτὴν &c.

Ανδίκτης . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 233

Ανδιχα frequens Homero. Adde Heſiod. Εργ. 13

Αν δονάκας . . Credo ſcribendum Ανδόνακας pro ἀνὰ δόνακας *inter arundines*, ex *Odyſſ.* Ξ 474. iſtudque Αν δονάκας ex Homerico exemplari hic corrupto in hoc Lexicon deveniſſe.

Ανδράγρια . . Il. Ξ 509

Ανδραπόδεσσι . . Η 475

Ανδραχθέσι . . Odyſſ. Κ 227

Ανδροκμήτω . . Il. Λ 371

Ανδροκτασίαι frequens Hom. Adde Heſiod. Θεογ. 228

Ανδρομένοιο . . Salmaſianam hic correctionem firmant aliquot Homeri loca, qualia Il. Ρ 571. Υ 100. &c.

Ανδύεται . . Il. Ν 225

Ανέβρεχεν . . Adde Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 62. & Il. Υ 13

Ανέγκαψαν &c. . . Scribo Ανέγναμψαν, ἀνέλυσαν, ἀνέκαμψαν ex *Odyſſ.* Ξ 348

Ανεγναμφθη ſcribo ex Il. Γ 348. & alibi.
Ανέγνω . . Vide Cl. Alberti dicto opere p. 61
Ανεδάρδανε - - δαρδάνειν γὰρ μολύνειν ſcribo.
Ανεδέγμεθα . . Odyſſ. Ρ 563
Ανέδην, διὰ &c. . . Mox exactius ſcribo τῦ ἕσαι, ὅ ἐςιν ἱδρῦσαι.
Ανέεργεν . . Il. Γ 77. & alibi.
Ανέηκεν . . . Ε 882
Ανέιη . . . Χ 346
Ανέιλατο . . an non Ανείλετο ex Il. Ν 296
Ανείμονος . Odyſſ. Γ 348
Ανεμένη . . Il. χ 80. Paulo poſt ſcribo μαζὸν
Ανεῖσαι . . Scribo Ανεῖραι. Vide mox in Α'νειρε· ſic enim, non Ανεῖρε, ibi ſcribo.
Ανεκήκιεν . . Sic recte Salmaſius: vide Il. Η 262. & alibi.
Ανέκναψαν . . Scribo Ανέγναμψαν· vide ſupra ad vitioſum Ανέγκαψαν.
Ανεκυμβαλίαζον . . Il. Π 379
Ανεκώσυσεν . . Scribo Ανεκώκυσεν.
Ανεμώλια frequens Hom.
Ανεμοσκεπέων . . Il. Π 224
Ανεμοςρεφὲς . . Nihil muto; vetat enim addita explicatio: ſed in fine hujus *Art* ſcribo Ανεμοτρεφὲς ἔγχος, ςεῤῥὸν δόρυ· explicatur locus Homeri Il. Λ 256
Ανενέγκατο . . Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 62. recte reponit Ανενείκατο.
Ανέπαλτο . . Il. Θ 85. & alibi.
Ανέπνεον . . Vide Cl. Alberti *Miſcell. Crit. in Heſych.* p. 301. & confer cum regula ibi p. 299. in fine poſita.
Ανεπτερωμένος, μεμετεωρισμένος ſcribo
Ανεπλεξάτην . . Mox lego δυϊκῶς.
Ανερεψάμενοι . . Heſiod. Θεογ. 990. habet Ανερειψάμενοι.
Ανεῤῥοιβδησαν . . Odyſſ. Μ 236. & alibi.
Ανεῤῥώσθημεν . . Vide Cl. Alberti dicto loco p. 302.
Ανέσει . . Odyſſ. Σ 264

Ανέσιοι . . Il. I 63
Ανεσχεν / Ανέσχεθεν } Hom. frequentia.
Ανεται . . Il K 251
Ανέτειλεν . . E 777
Ανετῶς, ἀνατεταμένως scribo
Ανεύθυνοι . . Novum inchoo *Artic.* cum
Ανευ πρυτανειων, δίκαι τινες, αἱ &c. Barbarobelgice *saaken*, *welke* de plano, vel *sonder verdere forme van proces afgedaan worden.*
Ανεχέγγυος . . Non habens quem pro se det fidejussorem expromissoremve, itaque ἄπιςος, id est cujus fidem nemo velit sequi.
Ανεχήσει . . Requiritur Ανέχει aut simile in *praesenti:* tum Ανεχήσει per se nihil est. Confer mox Ανεχόμην, ἄνω εἰχόμην &c. Sed & ibi
Ανειχόμην scribo pro Ανεχόμην.
Ανέψυχθεν . . Il. K 575. Vide Cl. Alberti loco supra dicto p. 301
Ανεω . . Il. B 323
Ανέβραχεν . . T 13. Odyss. Φ 48
Ανήιξαν . . O 86. ac saepius.
Ανήη . . B 34
Ανηκέςησε . . E 113
Ανηλεε'ς . . Callim. *in Delum* 106
Ανημμένος scribo.
Ανήνασθαι . . Callim. *in Delum* 46
Ανήνηται . . Il. I 506
Ανήνοθεν . . . Λ 266. & alibi.
Ανήνοφα . . Odyss. K 301, 341. Hesiod. Εργ. 751
Ανηνύτῳ . . Ανηνύςῳ scribo ex *Odyss.* Π 111
Ανήξεις . . Scherpezelius legebat Αναννήξεις.
Ανηρείψαντο . . Recte hic repositum est ἀνηρείψαντο, id quod exstat cum saepe alibi apud Hom. tum Odyss. A 241. ubi Scholiastes hoc exponit ἀνήρπασαν, uti hic facit Hesychius.
Ανήροτα . . Odyss. I 109
Αν ἰωχμὸν . . Il. Θ 89

Ανθεμόεσσα . . Hesiod. Θεογ. 878
Ανθεσι μήλων . . Il. I 538
Ανιεμένη . . Iterum hic scribo μαζὸν
Ανιεμένυς . . Nulla in ultimis hujus *Articuli* verbis opus est mutatione. Trina τȣ̃, Ανιεμένυς, explicatione Hesychius defungitur, prima est ἐκ τῶν κάτω ἀρξαμένυς; secunda διὰ πυρός· tertia ἐρωμένυς· Comma modo requiritur post ἀρξαμένυς. Duabus posterioribus explicationibus ἀνιεμένυς hic intelligitur atque explicatur *passive*; in prima *active*, ut in forma *media*. Scilicet ἀνίεται potest significare κάτωθεν ἕλκει, item *dissolvitur igne*; denique *dissolvitur ac diffluit amore*.
Αν' ἴσον . . Non hoc, sed ἀν' ἰθὺν exstat Il. Φ 303. & Odyss. Θ 377. Nil tamen hic apud Hesychium muto.
Αν' ἰωχμὸν scribo, uti supra.
Αννέφελος . . Odyss. Ζ 45
Αν' ὄγμυς . . Il. Σ 546
Ανοηταίνει . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 62
Ανοιτο . . Il. Σ 473
Ανώλεθρον . . Scribo Ανόλεθρον ex Il. Ν 761.
Ανοπαῖα . . Odyss. Α 320
Ανόςεος . . Hesiod. Εργ. 524
Ανύτατος . . Il. Δ 540
Ανςάντες . . frequens Hom.
Ανςήτην . . Il. Α 305
Ανςησον . . Κ 176
Αντα τιτυσκόμενος . . Odyss. Ω 180
Αντεσθαι . . Il. Ο 698
Αντεφέροντο . . Ε 701
Αντετόρησε . . . 337
Αντιάαν . . . Ν 15
Αντιάνειραι . . Γ 189. & alibi.
Αντὶ κασιγνήτȣ . . Odyss. Θ 546
Αντιλάζυσθαι . . Annon Αντιλάζεσθαι scribendum? Λάζομαι est frequens Hom.

Ἀνἱκρὺ δ' ἀπόφημι . . Il. H 362
Ἀντί νυ πολλῶν scribo ex Il. I 116
Ἀντίζωαι . . An Ἀντίζωνοι scribendum? *Contra accincti ad certamen.*
Ἀντιόων . . Odyss. A 25. ac saepius.
Ἀντιπεφᾶσθαι . . Il. N 447. Ξ 471. Ω 254. Explicatio Hesychii est frigida. Poprie notat *caedi ob alicujus caedem.*
Ἀντιπέραια . . Il. B 635. Mox scribo πέρα *adverbialiter*, uti & πέραν, ita ut in ἡ πέρα subaudiatur γῆ, in ὁ πέραν, τόπος, χῶρος &c.
Ἀντίπρωρα . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 62
Ἀντί τοι εἰμὶ ἱκέταο, ἴσος ἱκέτης σοι εἰμὶ . . Pro ἱκέτης lego ἱκέτη, Explicatur Il. Φ 75
Ἀντιτορήσας . . Scribo Ἀντιτορήσας ex Il. K 267
Ἀντίτομον . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 319
Ἀντιφερίζειν . . Il. Φ 357. Hesiod. Θεογ. 609
Ἄντλον. . Odyss. M 411 & alibi.
Ἀντωμένη . . Recte corrigit Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 62
Ἀν ὑλήεντα . . Odyss. Ξ 2
Ἀνωϊστί . . . . Δ 92
Ἀνώϊστον . . . Il. Φ 39
Ἀνωχθι frequens Hom.
Ἀνώχθω . . Il. A 189
Ἄξενος . . Schol. Theocriti pag. 115
Ἀξύμβλητον, ὃ μηδενὶ ἀπαντᾶ ἢ δυνατὸν &c. . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* pag. 298. Tum vide an simpliciter mecum scribas Ἀξύμβλητον, ὃ μηδενὶ ἀπαντᾶν ἢ δυνατόν. vel ᾧ pro ὃ
Ἀοζοί . . Lectio τῶ Ἀοζοί, quam substituunt Eruditi, firmatur & Callimacho in Fragm. Bentl. *num.* 353
Ἀοιδιάει . . Odyss. K 227
Ἄορες . . Lego hic τριβάδες pro τρίποδες.
Ἄορ τανύηκες scribo (idque voluit & Salmasius, sed typi male expressere) ex Il. Ξ 385. ac saepius.

Ἀοσση-

Αοσσητὴρ frequens Homero. Habet & Callim. *in Apoll.* 104
Αὔτον . . Il. Σ 536
Απαγε . . Pro πέπαυσαι scribo πέπαυσο.
Απαειρόμενον . . Il. Θ 563
Απαιάζειν, παρίεσθαι scribo.
Απαινύμενον . . Il. Λ 581. & alibi.
Απαΐξας . . . Θ 234. ac sic firmatur ista ibi lectio.
Απαις, ὄνομα πόλεως . . Scribo Απαισὸς Il. Β 828
Απάλαμνος . . Il. Ε 597. Hesiod. Εργ. 20
Απαλεξήσειν . . Hoc verbi est Il. Ω 371. & Odyss. Ρ 364
Απαλθήσεσθον . . Il. Θ 405, 419. Tum lego hic ἀποθεραπεύσονται & θεραπεύουσι.
Απαλέ[ες . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 62
Απαλλὰν . . Scribo Απ' ἄλλων ex Il. Ο 244
Απαμηνάμενοι . . Hesiod. Εργ. 454
Απάραζεν . . Scribo Απάραξεν ex Il. Π 116
Απαρέσσασθαι scribo ex Il. Τ 183. item Απαρθένευτος.
Απαστος . . Il. Τ 436. ac saepius.
Απάτερθεν . . Ε 445
Απ' αὐτόφιν frequens Hom.
Απαυσίας . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 63
Απαφίσκειν . . Odyss. Λ 216
Απέδοτο, ἀπεπωλήσατο . . Ego quidem nihil hic mutem. Vide Cl. Alberti ad *Gloss.* Novi Test. pag. 66
Απειήσει . . Vide eumdem in *Peric. Crit.* p. 63
Απίης γαίης scribo, id quod frequens est Homero, & hic infra recurrit.
Απείπεται . . Forte pro ἀπάρχεται legendum hic ἀπαρνεῖται.
Απειράιη . . Odyss. Η 8
Απειρέσια . . Verba Εν δ' αἶγες &c. sunt Odyss. Ι 118

Ἀπείρητος . . Scribo Ἀπείριτος ex Odyss. K 195

Ἄπιτε, ἀπέλθετε scribo.

Ἀπεκάκισεν . . Munkerus ad Anton. Lib. pag. 48. legit Ἀπεκάκησεν. Ego nihil muto.

Ἀπεκαίνυτο . . Odyss. Θ 127. & alibi.

Ἀπέλεθρον ἶνα . . Il. E 245

Ἀπελύκησεν . . } Vide Cl. Alberti in *Peric. Crit.* p. 63
Ἀπεμάσσετο . . }

Ἀπεμέσω, ματαίω . . Credo sub hisce verbis latere Ἀπέμεσσεν αἷμα ex Il. Ξ 437. & excidisse ἀπεμόρξατο, vel ἀπέμασσε, quod pro explicatione fuerit appositum.

Ἀπεμόρξατο . . Il. B 269

Ἀπέμοργνυ . . E 798

Ἀπεμυθεόμην . . I 190. Mox quoque scribo ἐπεμυθεόμην.

Ἀπενάσσετο, ἀπώκησεν . . Fallitur Cl. Alberti in Peric. Crit. pag. 63. rescribens hic ἀπώκισεν. Explicatur hic τὸ, ἀπενάσσετο, quo sensu occurrit Il. B 629 & Odyss. O 254. Nempe utroque in loco notat *commigravit*, non *peregre habitatum transtulit* alium quem.

Ἀπένεικας . . Il. Ξ 255. & alibi.

Ἀπεόντος . . . Z 362

Ἀπειπέμεν . . Odyss. A 91

Ἀπερείσιος . . In fine hic λόγον pro ἔλεγον scribo.

Ἀπερίγασεν quid sit, nescio. *Odyss.* B 52. exstat ἀπεῤῥίγασι, quod & infra occurrit apud Hesychium, & exponitur *horrent*, *non audent*, loci istius menti tam convenienter, quam male huic ipsi loco (siquis forte velit & hic scriptum fuisse scribendumque esse ἀπεῤῥίγασι) respondeat istud ἀπεφθάρη, quod pro explicatione hic additum est.

Ἀπερίσατον . . Vide Cl. Alberti ad *Gloss. Nov. Test.* p. 180

Ἀπερωεύς . . Il. Θ 361

Ἀπερωήσειας . . Π 723

Απεσπάδαυῖο . . Graevius ad Lucianum pag. 956. legit Απεσπάσαυῖο.
Απεσφέλιξεν . . Il. Π 703. & alibi.
Απεσφακέλισεν . . Pro ὄψεως Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Suidan* p. 271. scribit hic σήψεως.
Απ' ἐσχαρόφιν . . Odyss. Η 169
Απετίνυντο . . . Il. Π 398
Αποτμήγεσι χαράδραι, ἀποτέμνεσιν αἱ ὑδρορρόαι· sic scribo. Explicatur Il. Π 398
Απευθής . . Odyss. Γ 184. & alibi.
Απευκῖος . . Schol. Theocriti pag. 100
Απέφθιθον . . Odyss. Ε 110. & alibi.
Απεχε χερὶ scribo . . Il. Ω 19
Απεψύχοντο . . Il. Λ 620. & alibi.
Απηνήνατο . . . Η 185
Απῆγεν ἐλεῶς &c. . . Recte vidit Sopingius, legendum Απηλεγέως, idque est Homericum.
Απηγορευμένος }
Απηγόρημα } scribo.
Απηλλάζεις . . scribo Απηλλάξει, ut sit secunda paulo *post futuri* Attice pro Απηλλάξῃ.
Απηλεγέως . . Vide supra ad Απῆγεν.
Απηλλάσσεν . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 63
Απήμαντος . . Odyss. Τ 282. Hesiod. Εργ. 670
Απήμβροται . . Recte corrigit Cl. Alberti in dicto opere p. 64
Απήμων }
Απήνη } frequentia Hom.
Απήωροι . . Odyss. Μ 435
Απ' ἰκριόφιν . . . 414
Απινύσσων . . Il. Ο 10. Mox pro πινὺς forte legendum πινυτὴ, quod & infra suo ordine hic recurrit. Vide & Eustathium ad Il. pag. 346. lin. 40
Απιστεῖ . . Aeschylus pag. 40
Απλοΐδες . . Il. Ω 230. & alibi.
Απνευστος . . Odyss. Ε 456
Αποαίνυμαι . . Il. Ν 262

Ἀπὸ βηλῦ . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 315

Ἀποβλύζων . . Il. I 487. Mox forte melius τὸ αὐτὸ καὶ τῷ.

Ἀποβρίξαντες . . Odyss. I 151. & alibi.

Ἀπογυιώσεις . . Il. Z 265

Ἀποδάσεται . . Credibile est, scriptum fuisse ἀποδάσσεται istic, unde hoc excerptum est. Poëtae vulgo geminant σ in hoc verbo; vide Il. X 118. P 231. Ω 595. Tum mox legebat Scherpezelius ἀπομερίσει.

Ἀποδειροτομήσω . . Il. Ψ 20

Ἀποδέξασα &c. . . Post ὑστερῆσα videtur hoc similive modo legendum Δεῖν γὰρ τὸ ὑστερεῖν, καὶ Ἀπὸ σημαίνει στέρημά τι· τὸ δὲ ἐπίῤῥημα Δεῖ καὶ τὸ, χρὴ, σημαίνει.

Ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε . . Il. B 183

Ἀποδιοπομπεῖσθαι &c. . . Scherpezelius haec omnia ita constituit ex Suida Ἀποδιοπομπεῖσθαι, ἀποστρέφεσθαι πρὸς ἀποτρόπαιον Δία, ἐκπέμπεσθαι μακρὰν, ἀποκαθαίρεσθαι.

Ἀπὸ ἕθεν . . Il. M 205

Ἀπὸ ἕο . . . E 343

Ἀποέργαθεν . . Φ 599 } & alibi.

Ἀποέργει . . . Θ 225 }

Ἀπόθεστος . . Odyss. P 296

Ἀποθησαμένη . . Pro hoc infra Ἀπονησαμένη· utrum praestat? Forte respondes Ἀποθησαμένη.

Ἀποθρώσκοντα saepius Homerus, & Hesiod. in *Clypeo* 375

Ἀποθύμια . . Il. Ξ 261

Ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων frequens Hom.

Ἀπὸ καὶ κλισιάων . . Il. B 91

Ἀποκετῶν . . Et ego correxerim in Ἀποχετῶν.

Ἀποκηδήσαντες . . Il. Ψ 413

Ἀποκρισάμενοι . . Scribo Ἀποκλυσάμενοι, & *ibid.* ἀποπλυνάμενοι.

Απολείβοντες . . Odyss. H 107
Απολιχμήσονται . . Il. Φ 123
Από λοιγὸν ἀμύναι . . A 67
Απολυμαίνεσθαι 313
Απολυμαντῆρα . . Odyss. P 220
Απομορξάμενοι . . Il. Ψ 739. } & alibi.
Απομηνίσας . . . . B 772. }
Απόναιο . . . . . Ω 556
Απονησαμένη . . Vide supra ad Αποθησαμένη.
Αποινα . . Pro κλίσματα Munkerus ad Ant. Lib. pag. 303. legit ἐκλίσματα.
Αποινον, ἀτιμώτατον . . Idem *ibid*. legit ἀτιμώρητον.
Απονησίσασθαι . . ἐπὶ πρώτην ἐλθεῖν . . Scherpezelius pro πρώτην legebat βρωτὺν.
Αποξίφισαι . . Scribo Απεψήφισαι
Αποπαττανεύουσι . . Scribo Αποπτανέουσιν ex Il. Ξ 101.
Από πατρὶ φίλω δόμεναι . . Il. A 98
Από πατρὸς ἀμαρτών . . . X 505
Αποπεθασμένον . . Scribo Αποπεφασμένον, uti mox repetitur.
Αποπλασθεῖσα . . Scribo Αποπλαγχθεῖσα ex Il. N 578. ubi Schol. id interpretatur, uti hic Hesychius, ἀποκρουσθεῖσα
Αποπεμπαῖος . . Recte correxit Palmerius; sed in ὁ κεκαθαρμένος nil mutari suadet insequentis τοῦ Αποπέμπειν interpretatio.
Αποπεῖν . . Scribo Απονεῖν. Vide supra in Απονέεσθαι & Απονέοντο, estque verbum hoc sensu, quo Hesychius & ibi & hic explicat, Homero frequens. Vide tamen Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych*. p. 320.
Απόπροθι νηῶν, ἄποθεν τῶν πλοίων . . Credo falli hic Hesychium, vel eum, unde hoc sumserit: videtur autem istud Απόπροθι νηῶν negligenter dedescriptum ex *Odyss*. I 19. Nam ibi legitur ἀπόπροθι ναίων *procul habitans*.
Αποπτάμενος . . Il. B 71
Από πτόλιος . . . Δ 514

Αποπλύσαι : . Verbum hoc bis habet Hom.

Αποῤῥάξ . . Scribo Αποῤῥώξ ex Il. B 755. ac ter in *Odyssea*, item ex Callimacho in *Lav. Pall.* 41. & ex ipso Hesychio mox.

Απορνύμενοι . . Il. E 105. Hesiod. Θεογ. 9

Απόρουσεν frequens Homero : mox scribo ἀφήλλετο vel ἀφήλατο.

Αποῤῥαίσει . . Hesiod. Θεογ. 393. & Odyss. A 404. Π 428. Vocabulum ἀπορεῖ, quod hic apud Hesychium pro explicatione additur, deduco ab ὄρω, ἀπόρω, ut ita habeamus *Futurum*, quod hic requiritur ; nec ipsius verbi notio prorsus obstat.

Αποῤῥήξας ter apud Homerum, sed identidem simpliciter ac proprie ; nec tamen videtur hic quidquam mutandum, quum & ἀτιμάζειν *metaphorice* possit significari τῷ, ἀποῤῥήγνυσθαι· eoque sensu apud alium, non Homerum, invenerit Hesychius aliusve, unde ille descripserit. Adhaesit ad hunc *Artic.* & Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 64.

Απορυπτόμενος . . Scribo Απορυπτόμενος.

Αποςβαίω . . . . Αποσβέτω.

Αποσημανῶ, ἀποδιώξω . . Utrum Αποσηχμανῶ (ab ἀποσήχω, quod mox sequitur) pro Αποσημανῶ, an ἀποδείξω pro Αποδιώξω scribendum ? At, ubi vel ἀποσήχω vel ἀποσηχμαίνω exstet, rogas. Nescio : verum exstitisse, nonnihil proditur ex hisce apud Hesych. vestigiis.

Αποσκλαίη, ἀποξηραίνοι scribo.

Αποκνίψης . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 64

Από σκοπȣ̃, ȣ̓κ ἐκτὸς σκοπȣ̃ . . Haec explicatio per se hic non valet, sed valeat, si referatur ad locum *Odysseae* Λ 343. ubi praecedit ȣ̓, qui locus hic explicatur.

Από σταθμοῖο . . Il. P 110

Αποςομίζειν . . Credo, Salmasium recte hic reposuisse Αποςοματίζειν· Sed haud minus necessum est mox ἄξιον pro ἀξιȣ̃ν scribi.

Ἀπὸ ϛρατόφιν . : Il. K 347
Ἀπὸ σφείων . . . Δ 540
Ἀποσφήλειν . . Scribo ex Il. E 567. Ἀποσφήλειε.
Ἀποσχεδιάσας, συντόμως σκεψάμενος ſcribo.
Ἀποταίδων . . Scribo Ἀποτάκλων.
Ἀπὸ τηλόθεν &c. Scribo ἀπὸ τηλȣ̃, τηλόθεν &c. Nempe explicatur *Odyſſ.* I 117
Ἀποτίνη
Ἀποτμήξαντες } frequentia Hom.
Ἀπότμȣ . . Il. Ω 388
Ἀπότροπον . . Odyſſ. Ξ 372
Ἀποτρωπᾶσθαι ſcribo. Vide Il. Υ 119. & Odyſſ. Π 405. & Φ 112. & Callim. *in Delum* 69
Ἀπ' ἐςατος . . Il. Σ 272
—— ἐδεος . . M 447
Ἀπȣ́ρας
Ἀπȣσία } Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 64
Ἀπόφασθε . . . Il. I 422. & alibi.
Ἀποφθίσθω . . Θ 429
Ἀποφώλια . . Odyſſ. E 182
Ἀποφώλιος . . . . Θ 177. Scholiaſtes interpretatur ἀπέδευτος· ſed ſcribendum ἀπαίδευτος· de hoc vitii genere vide *Praefat.* noſtram *art.* 6
Ἀποχασθῇ . . Mox ſcribo ἀποψύχη
Ἀπρητον . . Scribo Ἀπρηςον.
Ἀπριάτην . . Il. A 99. & alibi.
Ἀπρόσιτος . . In fine ſcribo ἐιδεχθὴς, μοχθηρὸς ἰδεῖν.
Ἀπτερος . . Odyſſ. P 57. ac ſaepius.
Ἀπτεσθαι, ψαύεσθαι ſcribo.
Ἀπτῆσι . . Il. I 323
Ἀπτοεπὲς . . Quia apud Hom. Il. Θ 209. haec vox legitur in vocativo, ac poſterior vocis hujus Heſychiana explicatio [κακολόγε ἢ ἀνόητε] pertinet ad iſtum Homeri locum; prima interpretatio pertinet ad neutrum ἀπτοεπές. Nempe ſaepius Heſychius diverſas dat explicationes, ſi ipſae voces iisdem literis ac ſyllabis diverſa ſignificent. Ἀπτω-

Απ]ωτον . . Mox ſcribo ἐςός.
Απυρα σκεύη ſcribo.
Απύρυς . . Il. I 122, 264
Απύρωτον . . . Ψ 270
Απυςος . . Odyſſ. A 242. & alibi.
Απώκισεν ſcribo ex *Odyſſ.* M 135
Απαιτος . . Scribo Απωςος.
Αράβησε frequens Hom.
Αραβον . . Potius Αραβος ex Il. X 375
Αράξεσιν . . Verbum frequens Hom. ſed cum ἀπὸ vel σὺν compoſitum.
Αραιῆσι . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 65
Αραιὴ, γαςὴρ . . Conjungebat Scherpezelius ſcribebatque Αραιὴ γαςὴρ ex Nicandro.
Αραινθυρέη . . Scribo Αραιθυρέη ex Apollon. Rh. I 115
Αραιαί . . Locum Homeri Il. Z 411. & Υ 37. hic corrupte poſitum, ſic lego —— ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώοντο ἀραιαί. Alter locus, hic propoſitus, eſt *Odyſſ.* K 90
Αρακοι . . Scherpez. legebat Αρακος vel Αράκιον.
Αραν]ίσιν, ἐῤῥιννῦσι . . Idem legebat ἐριννῦσι, & cum voce Αραν]ὶς novum inchoabat *Artic.*
Αράρισκε . . Odyſſ. Ξ 23
Αρβύλαι . . Schol. Theocr. pag. 72
Αρμοζόν]ως, ἀσφαλῶς &c. . . Deinceps ſcribo ὅθεν καὶ τὸ, Αραρὼς, παγίως δέδεται. Vide ſupra in Αραρεν.
Αραρυίας frequens Hom.
Αργαίνειν . . Vide Bentlejum in *epiſt. ad Malelam* pag. 18
Αργὴ πάν]η, διόλε λευκὴ ſcribo.
Αργινόεν]α . . Il. B 647. & alibi.
Αργέμων . . Scribo Αργεμάτων, uti mox Αργέματα.
Αργεννάων . . Il. Γ 193
Αργῆτι frequens Hom.
Αργέςαο νότοιο . . Il. N 366. Φ 334

Αργέ-

Αργέτη, δημῷ λευκῇ, πιμελῇ . . Scribo Αργέτι δημῷ, λευκῇ πιμελῇ. Explicatur Il. Λ 817

Αργῆτα κεραυνὸν ſcribo junctim ex Il. Θ 133

Αργματα . . Odyſſ. Ξ 446

Αργυρέα λιμὸς . . Scribo Αργυρέος λιμὸς

Αργυρόηλος frequens Hom.

Αργυροδίνην . . Il. Φ 8. & alibi. Heſiod. Θεογ. 340

Αργυρόπεζα frequens Hom.

Αργυφέη . . Il. Σ 50. & alibi. Habet & Heſiod. Θεογ. 574.

Αρδανίαι . . Pro ultima hic voce ſcribo περιῤῥήνωνται.

Αρδμὸς . . Il. Σ 521. & alibi.

Αρεθούσῃ . . Odyſſ. N 408

Αρέιφατον . . Mox ſcribo ἐοικός.

Αῤῥεκτον . . Recte Salmaſius Αρεκτον· vide Il. T 150

Αρεσάσθω . . Il. T 179. at Αρεσσάσθω Odyſſ. Θ 396

Αρέσθαι frequens Hom.

Αρέσθορεν . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 65

Αρεσσόμεθα ſcribo ex Il. Δ 362. & alibi.

Αρετᾷ, ἐν ἀρετῇ ἐστιν, Ουκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα ſcribo ex Odyſſ. Θ 329

Αρετῶσιν . . Odyſſ. T 114. Tum, quo Heſychiana interpretatio fonti Homerico reſpondeat, mox ſcribo ἀρετάινουσι, εὐδαιμονοῦσι, & comprobo H. Stephanum pro ὦσιν ſcribentem ζῶσιν.

Αρῇ, εὐχῇ, Αρράων ἀΐων . . Il. O 378

Αρηϊθόων . . Il. Θ 298. ac ſaepius.

Αρήϊα frequens Hom.

Αρηΐφατοι . . Il. T 31. ac ſaepius.

Αρήνη . . Il. Λ 717

Αρήρει . . . Γ 338. ac ſaepius.

Αρηρομένη, ἠρωμένη, ἠροτριωμένη ſcribo . . Explicatur Il. Σ 548

Αρηρὸς . . Il. Λ 31. Heſiod. Θεογ. 812

Αρήσθορεν . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 65
Αρητῆρα . . Il. Α 16
Αρθεν . . . . Π 211
Αρθμήσαντε . . 302
Αρθμὸς . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
Αρθρέμβολα . . Pro εἰς ἃ ἐξαριθρῶσιν Scherpezelius εἰς ἃ ἐξαρθρῶσιν.
Αρίγνωτοι . . Apud Hom. hanc vocem semper fine σ scribi monet Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 65
Αρίδακρυς . . Vide eumdem in *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 298. & confer cum regula ibi p. 296. proposita.
Αριδείκετον. . Il. Λ 248. & alibi. Hesiod. Θεογ. 385. Tum quod idem Vir Cl. *ibid.* pag. 299. hic apud Hesych. post μεγάλως putat ex regula sua pag. 296. proposita subaudiendum esse δεικνύμενον, non consentio, quia dubito, an commode dicatur quid μεγάλως δείκνυσθαι. Mihi probabilius est, tres ultimas hujus Articuli voces culpa scribarum, ut saepius in hoc Lexico, male esse ordinatas scriptumque ab ipso Lexicographo fuisse ἢ μεγάλως φανερὸν, uti infra μεγάλως σφαλλόμενον ad Vocem Αρισφαλές. Alteram Viri Clarissimi conjecturam, ex Scholiasta Homeri post μεγάλως adjiciendum esse εὐπρεπῆ, potiorem duco, quia Scholiastarum expositiones & hujus Lexici persaepe sunt eaedem.
Αρίδηλον . . Alii aliter mutant. Ego nihil: Αρίδηλον idem est, quod Αρίζηλον. Vide Moschopulum ad Hesiodi Εργα 6
Αριζήλη . . Vox frequens Hom.
Αρίη, ἀπειλὴ . . Supra scribebatur Αρειή, ἀπειλή
Αρίηκος . . Recte Salmasius Αριήκοος. Sic simulacrum Veneris in Delo dicitur ἀριήκοον Callimacho *in Delum* 308. ubi vide Schol.
Αριθμήμεναι . . Il. Β 124
Αριπρεπέα frequens Hom.

Ἀρίσβηθεν . . Il. B 838. M 96
Ἀριστεροστάτης . . An Ἀριστοροχοροστάτης ſcribendum?
Ἄριστον . . Il. Ω 124. Odyſſ. Π 2
Ἀρισφαλὲς . . Odyſſ. P 196. Ex hoc Heſychii loco forte veram iſti loco Homerico lectionem [ἀρισφαλὲς ἔμμεναι οὖδας] conſtituas.
Ἀριφραδὴς frequens Hom.
Ἀρμαλιὴν . . Heſiod. Ἐργ. 767
Ἁρμάτειον, μέλος ſic divido.
Ἁρματροχιὴ . . Il. Ψ 505
Ἄρμενα . . Il. Σ 600. ac ſaepius. Heſiod. Ἐργ. 407
Ἄρμενον, φιάλιον . . Scherpezelius legebat φίλιον
Ἁρμὴ . . An mox συνῳδὸς ſcribendum?
Ἁρμονιάων . . Il. X 255
Ἀρνειὸς frequens Hom.
Ἀρνοφίη . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 66
Ἀρνευτῆρες . . Il. Π 442. & alibi.
Ἀρνύμενοι . . A 159
Ἀρνῳδοὶ . . Tollo punctum poſt ῥαψῳδοὶ
Ἀροάτες . . An Ἀροπάτης ab Ἀροπάω, unde mox Ἀροπῆσαι.
Ἀροῖσιν . . An Ἀρόειν, pro quo infra Ἀρῶν
Ἀροπάκες . . An Ἀρόσπακες
Ἀροτὲς . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 66
Ἀρπαλέως . . Odyſſ. Z 250. Tum mox κερδέων ἀρπαλέων ſunt verba *Odyſſ.* Θ 164
Ἀρπέζας . . Pro κλημακώδη Scherpezelius legebat κλημματώδη.
Ἄρπη . . Vide Bourdelotium ad Lucianum pag. 258
Ἀρπίδες . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 66
Ἀρράβακοι . . Retinebat Scherpezelius ex Euſtathio ad *Odyſſ.* T
Ἀρωγὴ frequens Hom.
Ἄρσακες . . Scherpezelius legebat Ἀρσάκαι vel Ἀρσακίδαι
Ἀρσάμεναι . . Heſiod. in *Clypeo* 320
Ἀρσαῦλες . . Il. A 136

Αρτάκης . . Ab Αρτακία, quod exstat *Odyss.* K 108. novum inchoo *Articulum*.
Αρτεμέα . . Il. E 515. & alibi. Mox scribo ὑγιέα, ὑγιῆ
Αρτεμις, ἀρμενὴ ἡ Εφεσος, ἀρμενία καλεῖται &c. . . In utroque loco pro ἀρμενὴ & ἀρμενία Scherpezelius legebat αἱμονία.
Αρτια . . Il. E 326. ac saepius.
Αρτιεπὴς . . X 281
Αρτίπυς . . Scribo Αρτίπος ex Il. I 502. & Odyss. Θ 310
Αρτίπυν, ὑγιῆ &c. . . Scherpezelius legebat ὑγιεῖς
Αρτίφρων . . Odyss. Ω 260
Αρχέκακος . . . Il. E 63
Αρχένειν Τρώεσσι . . . 200
Αρχῶνης . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 302. & confer regulam p. 299. in fine positam.
Ασάμινθος . . An pro ἔμβασιν mox legendum τὴν ἄσιν. Vide Schol. Hom. ad *Odyss.* pag. 94. lin. 14. & pag. 117. lin. 26
Ασημάντοις . . Il. K 485
Ασθμαίνει . . Callim. *in Delum* 81
Ασιν τὴν &c. . . Il. Φ 321. Mox pro ὕλην recte reponunt ἰλὺν, quod ex istius loci Schol. patet.
Ασίω . . Pro ἄσην recte reponitur ἄσιν. Vide Il. B 461
Ασκαλα . . Theocritus pag. 96
Ασκάλαβος . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 67
Ασκαροφόρον . . Vide ejusdem *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 303. & confer regulam p. 299. in fine positam.
Ασκελὲς . . Odyss. A 68. Recte hic videtur Guietus legere ἀδιάλειπτον. Vide Schol. ad dictum locum.
Ασκηθὴς . . Il. K 212. ac saepius.
Ασκοπος . . Ω 157, 186
Ασμενοι . . Υ 350. ac saepius.

Ασπάλατος . : Schol. Theocriti pag. 49
Ασπάσιος } frequentia Hom.
Ασπαςος
Ασπερμος . . Il. Υ 303
Ασπερχὲς frequens Hom.
Ασπετος frequens Hom. Adde Hesiod. Εϱγ. 379. Callim. in *Fragmento* 9. & saepius.
Ασπίδες . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 67. & adde nos infra ad Σπίδεος.
Ασπιδιώτης . . Il. Β 554. Π 167
Ασπιςάων frequens Hom.
Ασπυδὲι . . Il. Θ 512. ac saepius.
Ασσα frequens Hom.
Ασσον ἴτε . . Il. Α 340
Αςαχύεσσι . . Β 148
Αςεμφέα . . . 344. & alibi. Hesiod. Θεογ. 812. Schol. Theocr. p. 113
Αςέϱ' ὀπωϱινῷ, τῷ κυνὶ &c. sic distinguo. Explicatur Il. Ε 5
Αςεϱόεν } frequentia Hom.
Αςεϱοπητὴς
Αςόξενοι . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* pag. 304. & confer regulam pag. 299. in fine positam.
Αςϱα δὲ δὴ &c... Pro πλέω scribo hic πλέων ex Il. Κ 252
Αςυφέλικτον . . Callim. *in Delum* 26
Ασύφηλον . . Il. Ι 643
Ασφάϱαγος . . . Χ 328
Ασχαλόωσι . . . Β 293 & alibi.
Ασχάλλει . . Odyss. Β 193
Ασχετος . . . Υ 19. ac saepius.
Αταθήνιον . . Mox ἠλεκτϱον scribo.
Ατάλλει . . Il. Ν 27. Hesiod. Εϱγ. 131
Ατάϱβητος . . Γ 63. . . . : in *Clypeo* 110
Ατάϱμιν νῦν γε, νῦν δὲ αὐτόν . . Scribo Ατάϱ μιν νῦν γε, νῦν δὲ δὴ αὐτόν. Explicatur Il. Α 506

Ατάρπιτος . . Il. Σ 565
Αταρτηρεῖς . . . Α 223. Hesiod. Θεογ. 610
Ατας . . . Ι 115. Τ 270
Ατάσθαλα frequens Hom. Adde Hesiod. Θεογ. 996
Ατασθαλίαι } frequentia Hom.
Ατειρὴς
Ατέμβεσθαι
Ατενὴς . . Pro ψοφίδος & Bentlejus in epist. *ad Malelam* p. 18. legit ψωφίδος. Tum post συνῆείνασα pono punctum.
Ατέοντα . . Il. Υ 332. atque ita firmatur haec istius loci lectio.
Ατέραμνον . . Schol. Theocr. p. 95. *Odyss.* Ψ 167. Hinc mox apud Hesych. lego Ατεράμνων, & paullo post Ατεράμνοσι· item ἀτεράμονα ad Vocem Ατέρεμνα.
Ατερ ἥμενον . . Il. Α 498
Ατερέψατο . . In duas voces divido, Ατερ ἔξατο ab ἔζω *colloca.*
Ατετῶς . . Is. Vossium putasse scribendum hic esse Ατέντῶς, notat Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Suidan* p. 292
Ατιμαγέλας . . Hinc Ατιμαγελεῦντες apud Theocr. pag. 91
Ατιτάλλω frequens Hom. Adde Hesiod. Θεογ. 480. Schol. Theocr. p. 127
Ατίζων . . Il. Υ 166
Ατίτηλα . . Ω 60
Ατιτος . . Ν 414
Ατλητον . . Τ 367
Ατρακτυλὶς . . Schol. Theocr. p. 48
Ατραπιτοῖς . . Odyss. Ν 195. Callim. *in Delum* 74
Ατρεκὲς } frequentia Hom.
Ατρεκέως
Ατρεμας
Ατρομον . . Il. Ε 126. & alibi.

Ατρυ-

Ἀτρυγέτοιο frequens Homero. Adde Hesiod. Θεογ. 413

Ἀτρυτώνη frequens Hom.

Ἀτλάραγος . . Callim. in Fragm. Vulcanii.

Ἄτρυτον . . Schol. Theocr. p. 121

Ἀτύζει frequens Hom.

Αὐαλέον recte scribit Salmasius: exstat apud Hesiod. Εργ. 588. & Callim. *in Cererem* 6.

Ἀύανθείς . . Odyss. I 321

Αὐγάζομαι . . Il. Ψ 458. Hesiod. Εργ. 478

Αὐδᾷ . . Verbum frequens Hom.

Αὐδηέντων . . Odyss. Ζ 125. ac saepius.

Αὐε frequens Hom.

Αὖθις . . Verba Εἰ μέν κ' αὖθι μένων sunt Il. Ι 412. Paullo post minus attente ex Homero descriptum est Αὖθι λιπεῖν &c. nam Il. Μ 111. legitur Αὖθι λιπεῖν ἵππυς τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα.

Αὐλαῖρος . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* pag. 305. & confer regulam ibi pag. 299. in fine positam.

Αὐλιζομενάων . . Odyss. Μ 265. Ξ 412

Αὐλίσκοι. . Relandus *Dissertat.* 8. *de ling. Pers.* pag. 143. legit αὐίσκοι.

Αὐλώπιδι . . Il. Ε 182

Ἄϋπνυς . . Vox frequens Hom.

Αὖσαι . . Odyss. I 65

Αὐσταλέος . . Τ 327. Hesiod. in *Clypeo* 265. Callim. in Cererem 17

Ἀτάγρεται . . Recte reponitur Αὐτάγρεται, quod exstat *Odyss.* Π 148

Αὐτάδης . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 299

Αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν . . Il. Β 465

Αὔτευν . . Il. Μ 160

Αὐτὴ . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 67. Paullo post versus iste Homeri Ρεῖα δὲ κ' ἀμφότερυς &c. est Il. Λ 701

Αὐτῆμαρ . . Callim. *in Delum* 46

Αὐτη.

Αυτῇ κεν γαίῃ . . Il. Θ 24
Αυτῇσι ῥίζῃσι . . I 538
Αὔτμη frequens Hom.
Αὔτμένα . . Iliad. Ψ 765. Odyſſ. Γ 289
Αυτοδικεῖ . . Vide Cl. Alberti *Miſcell. Crit. in Heſych.* p. 305. & confer regulam ibi p. 299. in fine poſitam.
Αυτόδιον . . Odyſſ. Θ 449
Αυτοετὲς . . . Γ 322
Αυτόθεν } frequentia Hom.
Αυτόματον }
Αυτοχειρὶ & Poëtice Αυτοχερὶ . . Callim. *Epigr.* 21
Αυτοσχεδὸν frequens Hom. Adde Heſiod. in *Clypeo* 190
Αυτόσεγον . . An Αυτόσεγον ſcribendum?
Αυτȣ̃ ἐνευναῖον . . Odyſſ. Ξ 51
Αυτοχόωνον . . Il. Ψ 824. Ergo nil muta.
Αυχένιοι . . Odyſſ. Γ 450
Αυχμεῖν . . . . Ω 249
Αφαγνίσας . . Vide Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 67
Αφαλον . . Il. Κ 258
Αφανδάνει . . Odyſſ. Π 387
Αφαντον . . Il. Ζ 60. & alibi.
Αφάμαρτε frequens Hom.
Αφαμαρτοεπὴς . . Il. Γ 215
Αφάρτερος . . . Ψ 311
Αφάρωτος . . An Αφάρατος.
Αφαύροισιν . . Vox frequens Homero. Adde Heſiod. Εργ. 586
Αφέτην . . Il. Λ 641
Αφήμενος . . Ο 106
Αφήτορος . . Ι 404
Αφλαστον . . Ο 717. Heſychianam hujus vocis interpretationem culpat Schol. Apollonii Rh. pag. 53
Αφλοισμὸς . . Il. Ο 607

Αφο-

Αφοπλίζεσθαι . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 305. & confer regulam ibi p. 299. in fine positam.
Αφῶνlα . . Recte reponunt Eruditi Αφόωνlα. Exstat Il. Z 322
Αφραίνεις . . Il. H 109. & alibi.
Αφραδέες . . Odyss. Λ 475
Αφραδέοντι . . Il. I 32
Αφρεον . . . Λ 282
Αφρήτωρ . . . I 63
Αφύει . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 67
Αφυσσε . . Verbum frequens Hom.
Αφυξιν . . Vide Cl. Alberti in dicto opere p. 68
Αχαιΐδα γαῖαν . . Il. H 124
Αχαρίστερον . . Odyss. Υ 392
Αχεῖ προτραπέσθαι . . Il. Z 336
Αχεος νεφέλη . . . P 592 Σ 22
Αχερδος . . Verba καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ sunt *Odyss.* Ξ 10
Αχερωΐς . . Il. N 389. & alibi.
Αχεύων . . frequens Homero. Adde Hesiod. Εργ. 399
Αχθήσας, γεμίσας scribo
Αχνη . . Ως δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει scribo ex Il. E 499
Αχολον . . Odyss. Δ 221
Αχρεῖον ἰδὼν . . Il. B 269. Tum mox Αχρεῖον δ' ἐγέλασσε scribo ex *Odyss.* Σ 162
Αχρης, ἀπηλλάησαν . . Sed scribo Αχρις ἀπηλόησεν ex Il. Δ 522
Αψασθαι &c... Ex duobus Articulis hic facio unum, atque Hesychianam hic vulgatamque Homeri lectionem corrigens scribo.
Αψεσθαι, ἀναφθήσεσθαι· Αψεσθαι χλωρός περ ἐών. Odyss. I 379
Αψεα . . Odyss. Δ 794. & alibi.
Αψῖσι &c... Et hic ex duobus Articulis facio unum scriboque
Αψῖσι, συναφαῖς· Αψῖσι λύε ex Il. E 487.

Αψόῤῥόυ . . Il. Σ 399. & alibi. Hesiod. Θεογ. 776

Αωροι . . In verbis καθάπερ αἱ κοχλίαι respicitur Odyss. M 89

Αώρτο . . Et hic scribo Αωροι.

Αωρτο . . Il. Γ 272

Αωτον . . I 657. ac saepius. Schol. Theocr. pag. 112

Αωτεῖς . . K 159. Scholiasta exponit ἀπανθίζῃ, uti hic apud Hesychium correxere Eruditi.

Βα

Βάδην . . Il. N 516

Βάζειν frequens Hom.

Βαθύγλωσσοι . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 68

Βαθυδίνης . . Il. Φ 15, 603

Βαθύζωνοι . . Odyss. Γ 154. & alibi.

Βαθὺ κομῶσαν λήϊον &c. . . Scribo Βαθυλήϊον, κομῶσαν, ἐν βάθει &c. ex Il. Σ 550

Βαθύκολπος . . Il. Σ 339. & alibi.

Βαθύλειμον . . Vide Cl. Alberti dictum opus pag. 69

Βαθυῤῥόυ . . Il. H 422

Βάιτη . . Schol. Theocr. pag. 38, 51

Βαμβαίνων . . Il. K 375

Βαμβαλύζει . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 68

Βαναυσία . . Ultimam hic vocem scribo βάναυσος.

Βαννάται . . Mox scribo λοξαὶ

Βάρδιστοι . . Il. Ψ 530

Βαρυδρέμει . . Scribo Βαρυβρέμει

Βαρύθω . . Il. Π 519

Βαρθολομαῖος . . Vide Cl. Alberti dictum opus p. 69

Βάσκ' ἴθι . . Il. B 8. & saepe

Βασραχηλίζει . . Vide Cl. Alberti dicto loco.

Βατὴν αὐχμὴν &c. . Quid sibi αὐχμὴν hic velit, vel quid sani sub hoc vitioso lateat, non perspicio, sed ἐπορεύοντο & ἐβάδιζον ad duale βάτην expli-

explicandum (uti saepe τὰ δυϊκὰ verbo *plurali* in hoc Lexico explicantur) scribendum esse, video.

Βδάλλει . . Schol. Theocr. pag. 29. Dicitur & βδέλλω apud eumdem p. 103

Βεβάασι . . Il. Β 134

Βέβακται . . Odyss. Θ 408

Βεβάμεν . . . Il. Ρ 359, 510

Βεβαὼς . . . . Ξ 417. Hesiod. in *Clypeo* 307

Βεβίηκε . . . . Κ 145. & alibi.

Βεβόληντο . . Scribo Βεβολήατο ex Il. Ι 3

Βεβρίθασι . . Odyss. Ο 333. ac saepius. Hesiod. in *Clypeo* 160

Βεβροτωμένα . . Odyss. Λ 41

Βέβρηχεν . . Recte reponitur Βέβρυχεν· exstat Il. Ρ 264. & alibi.

Βεβρώθοις . . Il. Δ 35

Βεζὲκ . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 70

Βέῃ . . Scribo Βέῃ ex Il. Π 852 Ω 131

Βέιομαι . . Il. Χ 431

Βειῶ scribo ex . . Ζ 113

Βείωνται . . Vide Cl. Alberti dicto loco.

Βέλεμνα . . Il. Ο 484. & alibi.

Βέμβιξ . . Callim. *Epigr.* 1

Βέρεθρον . . Il. Θ 14. & Odyss. Μ 94

Βερωνετῶν . . Vide Cl. Alberti dicto loco.

Βέδος . . Salmasii Βεῦδος exstat in Callim. Fragm. Bentl. *num.* 155

Βεβῆσαι a Βέω pro *Βείω vivo.*

Βῆ δὲ . . Il. Α 49. ac saepius.

Βῆ ῥ' ἴμεναι . . Odyss. Π 341

Βῆσαι frequens Hom.

Βήσσατο . . Scribo Βήσατο ex Homero.

Βήσσομεν . . Potius Βήσομεν.

Βητάρμονες . . Odyss. Θ 250

Βιβάσσων . . Scribo Βιβάσθων ex Il. Π 534

Βιβῶντα . . Scribo Βιβάντα ex Il. Ν 371. & mox cum Guieto διαβαίνοντα, uti fere & Schol. exponit.

ponit. Istud vero Βιβὰς est frequens Hom. ac paullo ante recte explicatum fuerat ab Hesychio.

Βίην Ἡρακληείην . . Il. E 638

Βίεφι . . Scribo ex infinitis Homeri locis Βίηφι, item δυνάμει & βίᾳ

Βῖκος . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 70

Βίμβλινος . . Scribo Βίβλινος & mox Βιβλίνων. Vide Lucam Holst. ad Steph. Byz. ad vocem Βιβλίνη. In Hesiodi Ἔργ. 588. legitur vulgo Βύβλινος οἶνος pro Βίβλινος οἶνος.

Βίοτος . . Βίοτον κατακείρειν ex *Odyss.* Δ 686

Βιόωνται . . Odyss. Λ 502

Βιωμένων &c. . . Cum Βιῶ novum facio *Artic.*

Βιώτω . . Il. Θ 429

Βλάβεν . . Ψ 545

Βλέεις . . An Βλέιαις. Tum Βλεῖο exstat Il. N 288

Βλεμεαίνειν frequens Hom.

Βλῆσθαι . . Il. Δ 115. Odyss. X 253. Tum pro βλαστῆναι scribo βληθῆναι.

Βλῆτο . . Il. Δ 518. & alibi.

Βληχά . . Potius Βληχὴ οἴων, quod exstat *Odyss.* M 266. & cui melius respondeat subjecta explicatio φωνὴ προβάτων.

Βλοσυρὸν . . Il. H 212. & alibi.

Βλοσυρῶπις . . Λ 36

Βλωθρὴ . . N 390. Π 483. Mox apud Hesych. scribo εὐαυξὴς

Βλωμὸς . . Schol. Apollonii pag. 17. Adde Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 240

Βόας ἄυας recte scribit Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 70

Βοὴν ἀγαθὸς passim vocatur Diomedes.

Βοηθόον . . Il. P 481 Callim. *in Delum* 27

Βολάων . . Odyss. P 283

Βόρμαξ . . Vide Cl. Alberti dicto opere p. 71

Βόσις . . Il. T 268

Βοτῆρα . . Odyss. O 503

Βοτρυδὸν . . Vide Cl. Alberti dicto loco.

Βωτιά-

Βωτιάνειρα . . Vide infra suo ordine.
Βυβάρας, μεγαλαύχης vel μεγαλοναύχης scribo.
Βυγάϊον . . Il. N 824. & alibi.
Βύβρωςις . . Ω 532. Callim. *in Cer.* 103. Atque ita praeterquam ex Hesychio firmatur loci istius Homerici lectio, aliis libris ibi βύβρωσις habentibus.
Βυκέφαλος . . Mox scribo ἐγκεχαραγμένον
Βυλητὸν . . Recte correxit Salmasius Βυλυτόν. exstat Il. Π 779. & alibi.
Βυπλὴξ . . Il. Z 135
Βῦρα . . Callim. in Delum 102
Βραβεύει . . Ultimam hujus *Art.* vocem Cl. Alberti *ad Gloss. N. Test.* pag. 155. scribit διοικεῖ.
Βράγχος . . Pro πρέγχον scribo βρόχον, & post γιγνομένων pono comma, ut τὸν βρόχον sit altera vocis βράγχος explicatio, uti mox Βράγχονlος exponitur Βρόχοις ἀλόνlος.
Βραίσσων . . Il. K 226. Mox pro ὁ scribo ἡ
Βράχεν . . M 396. ac saepius. Hesiod. in *Clypeo* 423
Βραχίονα frequens Hom.
Βρένθιον, μύρον τὶ . . Scribo Βρένθυον, μύρον τι· paulo post τύφος pro τύμβος lego. Adde Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 71
Βρέντιοι . . Scribo Βρέτlιοι.
Βρεχμὸν . . Il. E 586
Βριαρὴν . . Vox frequens Hom.
Βρίζω . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
Βρινποιὸς . . Recte Guietus Βριήπυος· exstat Il. N 521
Βρίθεται . . Il. Θ 307
Βριθοσύνη . . E 839. & alibi.
Βριθὺ frequens Hom.
Βρομέωσιν . . Il. Π 642
Βροτέης . . Odyss. T 545
Βρυαλίκlαι . . Vide Cl. Alberti dicto opere p. 72

Βρώμην : : Odyss. K 460. & alibi.
Βυκ]άναν 20
Βύνη . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 172.' Berkelius ad Ant. Lib. pag. 266. legit hic apud Hesych. θάλασσα pro θαλάμη. Ego nil muto.
Βυρσίνης . . Vide Meursium in Pisistrato cap. 17. in additis ad marginem.
Βυσσοδομεύω frequens in *Odyssea*. Adde Hesiod. in *Clypeo* 30
Βωνίτας . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 175
Βώσοντι, Βοήσοντι . . Scribo Βώσαντι (ex Il. M 337.) Βοήσαντι.
Βωσρεῖν . . Schol. Theocr. pag. 56
Βωτιάνειρα . . Il. A 155. Adde ex Hesychio supra extra ordinem post Βοτρυμός.

Γα

ΓΑῖα χάνοι . : Il. Z 282
Γάιειν . . . A 405 & alibi.
Γαιήοχος frequens Homero. Adde Hesiod. Θεογ. 15
Γάιηθες, πρῶτον . . Minus accurate in editione Schrevel. proposita est vera Eruditorum emendatio, volentium reponi Γάιη Θεσπρωτῶν. ἡ Ἤπειρος &c. Nempe ad ista Homeri verba [Γάιη Θεσπρωτῶν] *Odyss.* Ξ 315. hic commentatur Hesychius.
Γαλακ]οφάγων . . Scribo Γλακ]οφάγων ex Il. N 6
Γάλινθοι . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 73
Γαμφηλαί . . Il. N 200. & alibi.
Γαμψώνυχας . . Π 428. ac saepius. Adde Hesiod. in *Clypeo* 405
Γανόωντες . . Il. N 265. ac saepius.
Γανύσσεται scribo ex Il. Ξ 504
Γαρίμαντας . . Pro Γαράμαντας.
Γαςέρι μάργῃ Scribo ex Odyss. Σ 2
Γάςρις . . Vide Cl. Alberti dicto loco.]

Γαυ-

Γαυλὸς . ; Odyss. I 223
Γαῦρος . Schol. Theocr. pag. 102
Γδούπησεν . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
Γεγάασι
Γεγαὼς
Γέγηθεν } frequentia Homero.
Γεγωνὼς
Γεγωνέμεν
Γεγωνίσκει . . Aeschylus pag. 40. Vide & Cl. Alberti dicto opere p. 74
Γελοῖος . . Vide Cl. Alb. *ibid.*
Γενάρχυ . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 312
Γενεὰ . . Versus Homeri Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν &c. est 250. Il. Α
Γενέθλη . . frequens Hom.
Γένει ὕστερος . . Il. Γ 215
Γενίσια . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
Γενναῖον . . Il. Ε 253
Γενόατο . . Β 340
Γέντο . . . Θ 43 } ac saepius.
Γέρα . . . Β 237
Γεραίρειν frequens Hom.
Γέραρον . . Il. Γ 170
Γεργερισμὸς . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 50
Γερήνιος . . frequens Hom.
Γερούσιον . . Il. Δ 259. ac saepius.
Γέρων . . Verba Κίκλησκεν δὲ &c. sunt Il. Β 404
Γευσώμεθα . . Scribo Γευσόμεθ' ἀλλήλων ex Il. Υ 258
Γεφύρωσε . ; Il. Ο 357. & alibi.
Γηθόσυνοι . . Η 122. ac saepius.
Γηλεχέες . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
Γηροκόμος . . Hesiod. Θεογ. 605
Γηρύεσθαι . . . . Εργ. 260
Γῆρυς . . Il. Α 437
Γηφάγοι . . Callim in Fragm. Bentl. *num.* 58
Γλαῦγος . . Il. Π 643

Γλαυκιόων . . Il. Υ 172. Hesiod. in *Clypeo* 430
Γλήνεα . . . Ω 192
Γλήνη . . . Θ 164
Γλϰτὸν . . . Ε 66. ubi vide Schol.
Γλυκύθυμος . . Υ 467
Γλυφίδες . . Δ 122 & alibi.
Γλωχῖνα . . Ω 274. Tum τριγλωχῖνι οϊςῷ est Il. Ε 393. γλωχῖνα habet & Callim. *in Delum* 235
Γναθμοὶ
Γναμπτὰ } frequentia Hom.
Γνόφεον . . Vel scribendum Γνοφέον a *masc.* γνοφέων, vel legend. Γνοφερὸν pro Δνοφερόν· Vide Zezen ad Hesiodum pag. 18
Γνόφος, συνεφεία δῖνος . . Scribo συνεφέφεια, δῖνος.
Γνὺξ . . frequens Hom.
Γνωρίμω, γινωσκόμενοι scribo, uti in Γοργϰτάτω, ac fere quoties in hoc Lexico explicantur *dualia*.
Γνωτὴ frequens Hom.
Γογρύζειν &c. . . Scribo Γογγρύζειν, τονθορύζειν, τϰ τὰς ὓς φωνεῖν.
Γογγύζειν, φθέγγεσθαι, τονθορύζειν scribo. Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 74
Γομφιασμὸν . . Et hic vide Cl. Alberti *ibid.*
Γόμφοι . . Odyss. Ε 248
Γομφοπαγῆ . .
Γονᾶ' . . . } Vide Cl. Alberti dicto opere p. 75
Γοόωσα frequens Hom.
Γοργείην κεφαλὴν scribo ex *Odyss.* Λ 633
Γονναζέσθην . . Uti conjecerat Fungerus, scribend. Γϰναζέσθην ex Il. Λ 130
Γϰνϰσθαι . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
Γραπτὺς . . Odyss. Ω 227
Γράψαι, ξύσαι . . Schol. Theocr. p. 65. B
Γρηικαίμινοι . Recte correxit Salmasius, nisi quod Γρηΐ καμινοῖ exactius scribend. Γρηΐ καμινοῖ ex *Odyss.* Σ 27
Γρυπὸς . . Schol. Theocr. p. 103. Mox apud Hesych. scribo καμπύλοῤῥις.

Γύαλα frequens Hom.
Γυγάιη . . Il. B 865
Γυιώσω . . Θ 402
Γυναίμανες, γυναικόμανες in *vocativis* Il. Γ 39. & alibi.
Γυναίων ἕινεκα δώρων . . Odyſſ. Λ 520
Γυναικὸς ἄρ᾽ ἀντετέτυξο . . Il. Θ 163
Γυρῆσι πέτρῃσι . . . Odyſſ. Δ 500
Γωρυτὸς . . . . Φ 54

Δα

Δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς . . Il. Z 344
Δαήμεναι . . . . . 150. ac ſaepius.
Δαῆναι . . Odyſſ. Δ 493
Δάηται . . . Il. Υ 316
Δαΐων . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 76
Δαιδάλλων . . Il. Z 479 } & alibi.
Δαίεται . . Odyſſ. A 48 }
Δαιζόμενος . . Il. Ξ 20
Δαΐνυ } frequentia Hom.
Δαΐ }
Δαΐξας . . Il. B 416
Δαίμονα δώσω . . Θ 166
Δαϊκταμένων . . Φ 146, 301
Δαιτὸς ἐΐσης . . Δ 48
Δαιτρεύειν . . . Λ 687
Δαιτρὸν . . . . Δ 262
Δαιτρὸς . . Odyſſ. A 141
Δαιτύμονες } frequentia Hom.
Δαΐφρων }
Δακετὸν . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 161
Δάκη . . . . *in Dian.* 84
Δακρυπλώειν . . Odyſſ. Τ 122
Δαλήσασθαι . . Schol. Theocr. p. 132
Δ᾽ ἄρ . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 76
Δαίσσαντο . . Sed ex literar. ordine & ex Heſiodi Θεογ. 112, 537, 425. ſcribo Δάσσαντο.

Δασάσκετο . . Il. I 333
Δασπλῆτις, μεγάλων κακῶν ἀνακιμπλαμένη ſcribo: *Odyſſ.* O 234. Adde Schol. Theocr. p. 25 B
Δασεῖται . . Scribo Δατεῖται, & mox, id quod jam alii viderunt, Δατέεσθαι pro Δαταίεσθαι.
Δατευβάλε . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
Δαφοινὸς frequens Hom.
Δάψαι . . Il. N 831
Δαῶμεν ſcribo ex Il. B 229
Δέγμενος frequens Hom.
Δέδαεν . . Odyſſ. Z 233
Δεδαήκας frequens Hom.
Δεδαυμένον . . Callim. *Epigr.* 53. Tum hic apud Heſych. pro περιπεφλεγμένον ſcribo πυρὶ πεφλεγμένον.
Δεδεγμένος . . Il. K 62. Vide ibi Schol.
Δεδέγμαι &c. . . A voce Δειδέξομαι (quae exſtat Il. E 28) novum inchoo Articulum.
Δέδηεν, ἐκλάμπει ſcribo . Il. P 253. ac ſaepius.
Δεδήει . . Et hoc frequens Hom. Adde Heſiod. in *Clypeo* 155
Δεδίσκετο . . Odyſſ. O 150
Δεδμήατο . . Il. Γ 183
Δεδοκημένος . . O 730. Heſiod. in *Clypeo* 214
Δέδορκε . . . . X 95
Δεδυπότος . . . Ψ 679
Δέελον .. . . . K 466
Δεδέχατο . . Scribo Δειδέχατο ex Il. Δ 4. ac ſaepius: item Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 372
Δεδεγμένοι . . Scribo Δειδεγμένοι ex Callim. ibid. *num.* 138
Δειδέχαται . . Odyſſ. H 72
Δειδήμονες . . Il. Γ 56
Δείδια frequens Hom.
Δειδίζεσθαι . . Scribo Δειδίξεσθαι ex Il. Y 210, 432
Δεικνήσας . . Odyſſ. P 604

Δέιελος ὀψὲ δύων &c. . . Il. Φ 232. Tum ἀπολειπομένε lego pro ἀπολειπόμενον. Vox Δέιελος est & apud Callim. in Fragm. Bentl, *num.* 190
Δεικανόωντο . . Il. Ο 86
Δείλη ὀψία . . Schol. Theocr. p. 95
Δειλὸν, πονηρὸν, ἐκ ἀνάλγητον scribo.
Δειμάμενοι . . Callim. *in Apoll.* 62
Δέιμωμεν . . Il. Η 337
Δεινὼ δέ οἱ . . . Α 200
Δεῖπνον ἕλοντο . . Β 399
Δειροτομῆσαι . . Odyss. Χ 349
Δεδαφυῖα . . Scribo Δεκαφυῖα ex Callim. Fragm. Bentl. *num.* 162
Δεκάχειλοι . . Scribo Δεκάχιλοι ex Il. Ε 860. Ξ 148
Δεκτη̃ . . Odyss. Δ 248
Δέμνια frequens Hom. Adde Hesiod. Ἐργ. 328. Callim. *in Delum* 248
Δενδίζων . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 77
Δενδίλλων . . Il. Ι 180
Δεξιάδην . . Η 15
Δεξιαὶ . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
Δεπάεσσι . . frequens Hom.
Δερμησὴς . . Cl. Alberti dicto loco.
Δέρτρον . . Odyss. Λ 578
Δεταὶ . . Il. Λ 548
Δευόιατο . . . Β 128
Δεῦσαι . . Hesiod. Ἐργ. 556
Δεψήσας . . Odyss. Μ 48
Δήεις pro εὑρήσεις frequens Hom. ac similiter Il. Ι 418, 681
Δηθύνοντο . . Il. Α 32
Δήϊος
Δηϊότης } frequentia Hom.
Δηϊόω
Δηϊοτῆτας . . Hesiod. Θεογ. 662
Δηλήματα . . Odyss. Μ 286
Δηλήμονας . . Il. Ω 33

Δηλήσας : : Verbum frequens Hom.
Δήμια . . Il. Ρ 250
Δημοβόρος . . Α 231
Δημογέροντες . . Γ 149
Δημήτερος ἀκτή. . Ν 322
Δημὸν frequens Hom.
Δῆμον ἐόντα . . Il. Μ 213
Δῆμον Ἐρεχθῆος. . Β 547
Δημοκλεῖδαι . . Pro ἔληγον fcribo ἔλεγον.
Δηναιὸς . : Il. Ε 407
Δὴν δ' ἀνέω recte Salmafius: exftat Il. Ι 30
Δήνεα . . Il. Δ 361. & alibi. Hefiod. Θεογ. 236
Δηὼν frequens Hom.
Δηρήσασθαι . . Hoc verbi poffit & pro Δηριάασθαι vel Δηριάσασθαι ex Hom. Il. Μ 421. perperam effe fcriptum.
Διαβάλλει . . Mox παραπατᾷ fcribo
Διαβελία . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 77
Διαγλάψας . . Odyff. Δ 438
Διάγνωθι . Vide Cl. Alberti dicto loco.
Διαδράκοι . . Il. Ξ 344
Διαείσεται . . . Θ 535
Διαειπέμεν. . Odyff. Δ 215
Διαείδεται . . Il. Ν 277
Διαήσει : . Scribo Διάησι ex Hefiod. Εργ. 514
Δῖα θεάων . . Il. Ε 381
Διαίνεται . . Ν 30
Διακέρσαι : . Θ 8
Διακοιρανέοντα . . Δ 230
Διακοσμηθεὶς . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
Διακριδὸν . . Il. Μ 103. Ο 108
Διακρινθεῖτε . . . Γ 102. Odyff. Ω 521. Atque ita Hefychius Homericam hanc lectionem firmat, pofitumque eft Διακρινθεῖτε pro Διακρινθείητε, uti διακοσμηθεῖμεν Il. Β 126 pro διακοσμηθείημεν.
Διὰ κλῆσιν δατέοντο . : Il. Ε 158. Recte Salmafius in explicatione Hefychiana pro θυσίαν repofuit
οὐσίαν.

κτίων· id quod ad iſtum locum habet & Scholiaſta.

Διάκτορος frequens Hom.

Διαμετρητῷ . . Il. Γ 344

Διάμησε 359

Διαμπερὲς frequens Hom. Mox lego παρηγόρως

Διάνδιχα frequens Hom.

Διανταθῆναι } Vide Cl. Alberti dicto opere pag. 78
Διαπίνειν }

Διαπραθέειν . . Il. Η 32 } ac ſaepius.
Διαπρήσσουσα . . Λ 483 }

Διὰ πρὸ δὲ ἵσατο καὶ τῆς . . Verba haec ſunt Il. Δ 138. Ergo *commate* ab ſequentibus divellenda.

Διαπρύσιον . . Scribo Διαπρύσιον ex Il. Ν 149. Ρ 247. & Callim. *in Delum* 258, Tum pro δεξιὸν ſcribo διεξιὸν, ac deinceps ἐξάκουσον, μέγα, διάτονον

Διὰ ῥωπήϊα πυκνὰ . . Il. Ψ 122

Διαστήτην . . Il. Α 11

Διασαφῶν &c. . . A voce διάσχεσις novum inchoo *Artic.*

Διατάχως . . Munkerus ad Anton. Lib. pag. 49. legit Διατάχυς· at Berkelius pag. 287. Διαταχέων· Hic vero ſequor Munkerum.

Διατμήξας . . Il. Φ 3. ac ſaepius.

Διατρυφὲν . . . Γ 363

Διαφθέρσει . . . Ν 625

Διαφύσσειν .. Odyſſ. Π 110

Διδεῖεν, ἔδησαν ſcribo.

Διδυμάονες frequens Hom..

Διέρεο . . Il. Α 550

Διεῖπε . . . . Κ 425

Διείρεαι.. Odyſſ. Λ 492. ac ſaepius.

Διεκδαδὴν . . Munkerus ſupra dicto loco legit Διεκβολὴν, ego Διέκβασιν.

Δίενται . . Il. Ψ 475. Et infra Heſychius habet Δίεται, inferius Δίηται, Δίωνται· Adde Δίωμαι

 Odyſſ.

Odyss. Φ 370. & Δίηλαι apud Apoll. Rhod. II. 330

Διεξερέεσθαι . . Il. K 432

Δίεπε . . . . B 207

Διεπέρασας . . Scribo Διέπερσας. Vide Odyss. I 265. & Γ 130. Λ 432. N 316

Διεπέφραδεν . . Odyss. Z 47. sed quid sibi hic vult ἐνελήλατο pro explicatione additum? Possit videri scriptum fuisse ἐλαλήσατο: sed ego magnopere suspicor, in corrupta hac voce latere quid, quod *munivit*, *obsepsit*, *firmiter conclusit* significet, & quo Hesychius hic usus fuerit ad diversam vocis διαπέφραδε (sed sic ab διαφράσσω deducendae, quum, si pro *verbis differuit*, *explanavit*, *declaravit* sumatur, deducenda sit ab διαφράζω) significationem exponendam. Saepius enim in hoc Lexico vocibus, quas Galli hodie vocant *equivoques*, id est duarum pluriumve notionum diversissimarum vocabula, diversae significationes sive expositiones sunt accommodatae.

Διέπουσιν . . Il. A 166

Διεπραθομεν . . 367

Διερᾷ . . Odyss. Z 201. I 43. Hesiod. Ἐργ. 460

Δίεσθαι . . Il. M 276. Vide supra ad Διενίαι.

Διεσσῦτο . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 78

Διέσσυτο . . Il. B 450. ac saepius.

Δίεσχε . . E 100. & alibi.

Δίεται . . Vide supra ad Διενίαι.

Διέτρεσαν . . Il. Λ 481

Διέχευσαν . . H 316, ac saepius.

Δίζω frequens Hom.

Διηρεσα χερσὶ . . Odyss. M 444. Ξ 351

Δίηται . . Apoll. Rod. II. 330. Vide supra ad Διενίαι.

Διήφυσεν . . Odyss. T 450

Διϊπετέος frequens Hom.

Δικαιότατος Κενταύρων . . Il. Α 831
Δικασπόλος . . Il. Α 238 } & alibi.
Δεικανόωντο . . Ο 86 }
Δίκηλον . . Δικηλίτας hic dicitur Laconice pro δικηλίτης· Vana mihi hic videntur aliorum commenta. Confer Scholia Apollonii Rh. ad Lib. I. 745
Δικλίδες . . Odyff. Β 345. ac faepius.
Δικρόα . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 246
Δίλογχον . . Βένδιν hic pro Βένδην firmabat Ortwinius, Scholae Delphenfis Rector, in fuis ad me literis, anno 1699
Δίνη . . Odyff. Ζ 116
Δίνεον . . . Ι 348, 388.
Δινεύοντο } frequentia Hom.
Δινήεντος }
Δινήσας }
Δινωτοῖσι λέχεσσι ex Il. Γ 391
Δῖον . . Vide Cl. Alberti loco proxime dicto.
Διοπτεύων . . Il. Κ 451
Διοπτῆρα . . . 562
Διὸς ἄγγελοι &c. . . Α 334
- - αὐγὰς . . Ν vſ. ult.
- - μάστιγι . . Μ 37
Διοτρεφέων . . Α 176
Δίοψ . . Quidni quafi a διόπτω & hoc, & fuperius Δίοπος, deduxerimus?
Δίπλακα } frequentia Hom.
Δίπτυχα }
Δίσκουρα . . Il. Ψ 523. Haec ergo iftius loci lectio firmatur Hefychio.
Διφῶσα . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 165
Διχθαδίας . . Il. Ι 411
Διολύγιον . . Callim. dicto loco *num.* 111
Δίωνται . . Il. Ρ 110. Adde fupra ad Δίεντο.
Διῶκε . . Φ 244
Δμήτειρα . . Ξ 259

Δμῶες

Δμῶες frequens Hom.
Δνοπαλίζειν . . Scribo Δνοπάλιζεν
Δνοπαλίξεις . . Odyff. Ξ 507. Mox fcribo ῥάκη pro ῥάκκη.
Δνοφερὸν . . Il. I 15
Δοάσσατο . . N 458
Δοιαὶ γάρ τε πύλαι . . Odyff. T 562
Δοκεύων frequens Hom.
Δοκησίσοφος, ὁ οἰημαστίας fcribo.
Δολομῆτα . . Il. A 540
Δολιχήρετμοι } frequentia Hom.
Δολιχόσκιον
Δολοφρονέουσα . . Mox fcribo ἀπατῶσα
Δολβαὶ . . Mox fcribo μακρὰ pro μικλὰ
Δόμος ἡμιτελὴς . . Il. B 701.
Δονακῆα . . Verfum Il. Σ 576. huc ab Guieto relatum fic fcribo Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, περὶ ῥοδανὸν δονακῆα.
Δονεῖ . . Il. P 55
Δορπία . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 78
Δόρπον ἑλόμεσθα fcribo ex Il. A 729
Δόρων . . Vide Cl. Alberti in dicto opere p. 79
Δόσκον . . Il. I 331. ac faepius. Mox fcribo ἐΐδων.
Δοτῆρα . . T 44
Δȣ́λιον ἦμαρ . . Z 463
Δȣπῆσαι . . Verbum frequens Hom.
Δȣ̃πον ἀκόντων . . Il. Λ 364
Δȣ̃ρα frequens Hom.
Δȣρατέον . . Odyff. Θ 512. & alibi.
Δȣρενεκὲς . . Uti correxit Salm. exftat. Il. K 357. δȣρηνεκὲς
Δȣ̃ρε } frequentia Hom.
Δȣρικλυτὸς
Δȣροδόκη . . Odyff. A 128
Δȣ̃ρος ἐρωὴ . . Il. O 358

Δȣ̃ς, δεσμευθεὶς } Vel Δȣ̃ς, vel Δεσμευθεὶς hic vitiosum
Δȣ̃σι, δεσμεύȣσι } est; nam vel alterum perperam in *Activo*, vel alterum perperam in *Passivo* est positum. Hoc misso, ex his duobus Hesychii *Articulis* & infra ex Δῶν, δεσμεύων, verba *Odyss.* O.368. πόσὶν δ' ὑποδήματα δȣ̃σα ita videntur capienda, ut illa femina, de qua ibi sermo fit, dicatur *ligasse homini calceos ad pedes*, nec δȣ̃σα ab δῶμι cum vulgatis interpretibus, sed ab δέω *ligo* sit deducendum.

Δοχμὸν . . . Il. M 148

Δράγματα . . . Λ 69

Δραίνεις . . . K 96

Δρέπειν . . Odyss. M 357. Schol. Theocr. p. 102

Δρυϊνὸς . . . Φ 43. Schol. Theocr. p. 92

Δρυμὸς . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 79. Vox haec exstat & apud Theocritum p. 20

Δρυὸς ὑψικόμοιο . . Odyss. M 357

Δρύοχοι . . . T 574

Δρύοψ . . Il. Υ 455

Δρυτόμος . . . Ψ 315

Δρύψειεν . . Vide Cl. Alberti dicto loco.

Δρώοιμι . . Odyss. O 316

Δῦ δέ μιν Ἄρης . . Il. P 210

Δύη . . . Odyss. Ξ 215

Δυθμέσι . . Scribo Δυθμαῖσι ex Callim. *in Cerer.* 10. Vide *Praefationem* nostram *art.* 6

Δύȣσιν . . An δυόωσιν ex Odyss. Υ 195

Δυσαέος . . Vox frequens Hom.

Δυσαίατο . . Il. Σ 376. Ergo haec istius loci lectio firmatur hic Hesychio.

Δυσάμοιρος . . Recte Salmasius Δυσάμμορος· Exstat Il. X 428. & alibi.

Δυσαριστοτόκεια . . Il. Σ 54

Δύσεο δ' ἀλκὴν . . T 36

Δυσηλεγέος . . . Υ 154. & haec per Hesychium sic firmatur Homerica lectio.

Δυσηχέες . . frequens Hom.

Δυσθαλπέος . . Il. P 549
Δυσκέλαδος . . Π 357
Δυσκλεᾶ, ἄδοξον, κακόδοξον scribo : vide Il. B 115. & I 22. ubi Δύσκλεα quidem scribitur, sed quia probabilius est, hic loca ista Homeri, quam alîus scriptoris locum respici, habenda haec vox est pro *accusativo masculino* in *singulari* Dorice pro Δυσκλεῆ, contracto ex Δυσκλεέα ab Δυσκλεής· & rectius hic apud Hesych. scribitur Δυσκλεᾶ, quam in utroque Homeri loco Δύσκλεα editum est. Vicissim ob eamdem causam pro Hesychiano ἄδοξα, & κακόδοξα reponi debet id, quod reposui.
Δυσμεναίνων } Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 79
Δύσμορος }
Δύσπαρι . . Il. Γ 39. N 769
Δυσπέμφελος . . Π 748
Δύσηνον frequens Hom.
Δυσωρήσονται . . Il. K 183
Δυωδεκαβοίων . . Scribo Δυωδεκάβοιον ex Il. Ψ 703
Δωρητοὶ . . Il. I 522
Δῶρον, παλαιστή. ἔνιοι &c. scribo. Mox Εκκαιδεκάδωρα est ex Il. Δ 109
Δῶρον, παλαιστὴς . . Lego παλαιστή, uti jam praecessit.
Δωτίνησι scribo ex Il. I 155, 297
Δωῶ . . Hesiod. Θεογ. 222

Εα

Εαδότα . . Odyss. Σ 421. Il. I 173 Callim. *in Cer.* 19
Εακώς, κακῶς ἔχων &c. sic divido.
Εάλη . . Il. N 408. & alibi.
Εανὸς frequens Homero. Εανῦ κασσιτέροιο exstat Il. Σ 612. Εανῷ λῖτι *ibid.* 352. & alibi.

Ἕασι . . Hesiod. Θεογ. 95
Ἔασαι . . Il. Γ 134
Εάφθη . . N 543. Ξ 419
Εβαζε . . Verbum frequens Hom.
Εβεβρήχει scribo Εβεβρύχει ex Odyss. M 242. & infra apud Hesych. Εβρυχεν.
Εβδομον . . Pro ἡμίσεια hic scribo ἡμίσεα.
Εβλω . . Vide Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 80
Εβραχεν . . frequens Hom.
Εβρισαν . . Il. M 346 } & alibi.
Εγγεγάασιν . . Z 493 }
Εγγυαλίξαι . . Verbum frequens Hom.
Εγκασιν . . Il. Δ 438
Εγκαφος . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
Εγκέφαλος . . Verba ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν sunt Il. P 297
Εγκονέοντες . . Il. Ω 648. & alibi.
Εγκρασίχολοι . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 38.
Εγκρὶς . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
Εγρεο . . Il. K 159. & alibi.
Εγρετο frequens Hom.
Εγρήγορθε . . Il. H 371. } & alibi.
Εγρήσσοντες . . . Λ 550. }
Εχέιη . . Recte legit Salmasius Εγχέιη, & mox Εγχείησι, ac frequens est haec vox Homero.
Εγχεσιν ἀμφιγύοισι . . Odyss. Π 474
Εγχέσπαλος . . Il. Ξ 449. & alibi.
Εγχεσίμαργος . . A voce Εχχεσίμωροι novum inchoo *Art.* ac scribo Εγχεσίμωροι, uti mox rectius repetitur: exstat Il. B 840. Tum porro apud Hesych. scribo μεμωρημένα· vide Scholia ad dictum Homeri locum.
Εγχείπλων } potius Εγχείμπλων & Εγχείμπλεται, uti
Εγχείπλεται } Homero frequens est.
Εγὼ δέ κε . . Il. A 189
Εγώνη, ἐγὼ Λάκωνες· Sic etiam Dores; vide Zezen ad Hesiod. pag. 11. B Quid sibi velit id, quod

 hic

hic Salmasii nomine in edit. Schrevel. appositum est, non video.
Εδάην . . Il. Γ 208
Εδάϊσεν . . A voce Εδακ]ύλιζον novum inchoo *Art.*
Εδάμη } frequentia Hom.
Εδάμνα }
Εδανοὶ . . Il. Ξ 172
Εδαπ]νον . . Scribo Εδαπ]ον, & mox Εδαπ]εν, a Δάπ]ω. Il. Φ 398
Εδαφος . . Odyss. E 249
Εδέγ]ην . . Recte reponitur Εδέγμην· Exstat Odyss. I 513. M 230
Εδεαι . . Il. Ω 129. Tum a voce Εδηΐζετο novum inchoo *Artic.*
Εδείδιμεν . . Il. Z 99
Εδεικανόον]ο . . Scribo ἑ δεικανόων]ο ex Odyss. Z 110. ubi legitur vulgo, ac recte, καί ἑ δεικανόωντα· sed additur, ab aliis libris abesse ἑ. Ergo meliorem lectionem firmat Hesychius, ita, uti correximus, correctus. Δεικανόων]ο occurrit & Il. O 86. & Odyss. Ω 409
Εδειμαν frequens Hom.
Εδεισεν . . Scribo Εδδεισεν ex Il. K 240
Εδειραν . . Mox scribo ἐξεδειρμάτισαν
Εδέσιν . . Scribo Ε᾽δεῦσιν ab Ε᾽δεύς, ἱερεύς· ab Ε᾽δος *templum.*
Εγδέυετο . . Scribo Εδέυετο, quod frequens est Hom.
Εδηδώς . . Il. P 543
Εδηλώσαντο . . Scribo Εδηλήσαν]ο, quod Homero item frequens est.
Εδητύος frequens Hom.
Εδίηνε . . Il. X 495
Εδικανόων]ο . . Scribo Ε᾽ δεικανόων]ο· Vide supra ad corruptum item Εδεικανόοντο.
Εδιμεν . . Recte reponitur Εδικεν: sed & mox ἔβαλεν pro ἔλαβεν scribo.

Εδνα,

Εδνα, Φερνὴ . . Scribo φέρνη. Tum videfis Schol. Hom. pag. 160. lin. 54
Εδνοπάλιζεν . . Il. Δ 477
Εδωνίαι τὰ μέλη, φάγωνίαι τὰς σάρκας fcribo diftinctius.
Εδράϑη . . Scribo Εδραϑεν ex Odyff. Υ 143
Εδρακον Odyff. Κ 127
Εδριᾶσϑαι . . Scribo Εδριάασϑαι ex Il. Λ 645. & alibi.
Εδριόωντο . . Il. Κ 198. & alibi. Hefiod. Θεογ. 388
Εδωκα πολλὰ· παρ' Ομήρῳ &c. fic diftinguo.
Εέ, αὐτὸν, ἑαυτὸν αὐτό·. . Scribo Εὲ, αὐτὸν, ἑαυτὸν ταὐτό· fenfus eft, haec tria ἑὲ, αὐτὸν, ἑαυτὸν notare idem.
Εὲ δὲ, ἑαυτὸν δὲ . . Scribo Ε'ὲ δ' αὐτὸν, ἑαυτὸν δὲ ex Il. Υ 171
Εεικοσόροιο . . Odyff. Μ 38
Εεισάμενος . . Verbum frequens Hom.
Εέλδεσϑαι . . Et hoc frequens Hom. Adde Hefiod. Εργ. 380
Εελμένοι . . Il. Μ 38
Εέλπετο frequens Hom.
Εέργαϑεν . . Il. Ε 147. Mox fcribo ἐχώρισεν (uti Εέργων paulo poft exponitur χωρίζων) & ὁμοιωϑῆναι
Εοργεν . . Hefiod. Θεογ. 335
Εερσήεις . . Il. Ω 419. & mox iterum Hefychius.
Εεργμέναι . . Ε 89
Εέρσης . . Ψ 598. & alibi. Adde Hefiod. in *Clypeo* 395
Εεργο . . Odyff. Ο 459. Ergo haec iftius loci lectio firmatur Hefychio.
Εέσϑω, ἠμφιέσϑω, καὶ Εεσο ἐνεδέδυτο . . Il. Μ 464
Εοικεν / Εῆος } Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 81.
Εϑάμιζεν . . Verbum frequens Hom.
Εϑειρηξίη . . Scribo Εϑείρησιν. Il. Ν 24. & alibi.

Εθειρόμενον . . Odyss. Δ 369. Il. Φ 347
Εθέλημοι . . Callim. *in Dian.* 31
Εθελοντῆρας . . Odyss. Β 292
Εθελόντης . . Scribo Εθελόντας
Εθήσαντο . . Odyss. Θ 17. Ergo haec istius loci lectio firmatur Hesychio.
Εθήμων, ἐθῶν ἔμπειρος, ἢ πρόθυμος &c. [illegible] dispono.
Εθλασεν . . Odyss. Σ 96. Hesiod. in *Clypeo* 140
Εθρίγκωσεν . . . Ξ 10
Εθων notans φθείρων exstat Il. Ι 536
Εθάμεναι . . Il. Δ 483. Ο 631. Callim. *in Dian.* 193
Ειαψε . . Il. Π 9
Ειαρινῇσιν . . Vox frequens Hom.
Ειβει . . Il. Τ 323
Ειδαλίμας . . Odyss. Ω 277. Caetera sic lego ac distinguo καλάς, εὐώψεις, ἐπὶ τοῦ εἴδους εὐμόρφους, εὐπρεπεῖς.
Ειδαρ frequens Hom.
Ειδεῖ } Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 81
Ειδος
Ειθαρ frequens Hom. Adde Hesiod. Θεογ. 688
Ειθύφαλλον . . Vulgo Ιθύφαλλον· sic εἴκελος & ἴκελος, εἰλὺς & ἰλὺς, εἶνες & ἶνες &c.
Εικάζειν . . Post σκώπτειν novum inchoo *Art.* ac scribo
. Εικάζεις, τὸ λέγειν ὅμοιος εἶ τῷδε. Forte malit quis voces τὸ λέγειν mutare in τῷ λέγειν· Ego τὸ λέγειν hic censeo Ελληνικώτερον.
Εικελον frequens Hom. pro ἴκελον.
Εικῆλην . . Il. Α 104. Hesiod. in *Clypeo* 206
Ειλαπινάζων } frequentia Hom.
Ειλαπίναι
Ειλάπινον
Ειληθυίας . . Vulgo Ειλειθυία scribitur in Hom. ac Latine *Ilithyia.*
Ειλέωσι . . Il. Β 294
Ειλήλουθα . . 204. ac saepius.

Ειλιπόδεσσι scribo ex Il. Z 424. & aliunde. Vox haec exstat & apud Hesiod. Εργ. 795. Θεογ. 290

Ειλύεται. . Scribo Ειλύαται ex Il. M 286. vel Odyss. Υ 352

Ειλυφάζει . . Il. Υ 492. Hesiod. in Clypeo 275

Ειλυφόων . . Λ 156

Ειν άγορῆ &c. . . Mox scribo ἔξομεν

Εινάνυχες . . Il. I 466

Ειναρίμοις . . Scribo Ειν Αρίμοις ex Il. B 783

Εινατέρες . . Il. X 473. ac saepius. Callim. in *Dian.* 235

Εινατος . . Il. B 295 } & alibi.

Ειν ἐλεοῖσι . . I 215 }

Ειν) θρόνῳ . . Θ 199

Ειναδίοις . . . Π 260

Ειννοσίφυλλον . . B 632. ac saepius.

Ειξε δὲ . . . Ω 100

Ειπερ γὰρ . . A 81

Ειρερον . . Odyss. Θ 529

Ειρεσίας . . Vox frequens Hom.

Ειρεῦσαι . . Hesiod. Θεογ. 38. Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 82

Ειρχθὴ &c. . . Ex ultima hic voce κωλύει corrupta, opinor, omnia in *dativis* fuisse concepta, Ειρχθῆ, φυλακῆ, ἀσφαλείᾳ, ἢ κωλύσει.

Ειρμὸς . . Vide Cl. Alberti dicto loco.

Ειροκόμῳ . . Il. Γ 387

Ειροπόκοις . . E 137. Odyss. I 443

Ειρος pro lana, Odyss. Δ 135. I 426

Ειρύαται . . Verbum frequens Hom.

Ειρύσθαι. Totum hunc *Artic.* sic scribo ac distinguo Ειρύσθαι, ειδέναι, --- Χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων δήνεα ειρύσθαι; -- καὶ φυλάξαι.. Explicatur Odyss. Ψ 82

Ει σαιτο . . Il. B 215

Είσης,

Εἴσης, εἰς ἴσον ἑκάσῳ μεμερισμένης, Δαιτὸς ἐΐσης· Sic distinguo. Duae ultimae voces, Homero frequentissimae, sunt pro exemplo appositae.

Εισηγέμαι . . Mox scribo διδάσκω.

Εισίθμη . . Odyss. Ζ 264

Εἴσκομεν frequens Hom.

Εισοιχνεῦσιν . . Odyss. Ι 120. Ζ 157

Εισόκεν . . frequens Hom. Adde Hesiod. Εργ. 562

Εισωποὶ . . Verba Εισωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν sunt Il. Ο 653

Εἰτόγε . . Scribo Ει τό γ' ex Il. Α 116

Εκάεργος frequens Hom.

Εκαίνυτο . . Odyss. Γ 281

Εκάπυσσεν scribo ex Il. Χ 467

Εκαρτύνοντο . . Potius Εκαρτύναντο ex Il. Λ 215. & alibi. Hesiod. Θεογ. 676

Εκασάτω . . Il. Κ 113

Εκασέρω . . Odyss. Η 321. Ergo firmatur haec istius loci lectio.

Εκάτερθεν frequens Hom.

Εκατηβελέταο . . Il. Α 75

Εκατηβόλος & Εκηβόλος utrumque frequens Hom.

Εκάτοιο . . Il. Α 385. ac saepius.

Εκατόμβοιον . . Φ 79. & alibi.

Εκατόνζυγος . . Τ 247

Εκατόμπολιν . . Β 649

Εκατὸν πόλεων &c. . Ε 744

Εβιβάζει . . Scribo Εκβιβάζει.

Εκγεγαῦμεν . . Il. Ε 248. & alibi.

Εκ δ' ἄγαγε . . Α 345

Εκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε . . Scribo Εξάγαγε προφόωσδε ex Il. Π 188. quamquam sic non omnino quadrat apposita interpretatio: sed temere istud alterum ita est ex Homero descriptum; nam sensus istius loci respuit ἐκ δ' ἄγαγε, requirens simpliciter ἐξάγαγε.

Εκ δ᾽ ἄνυντο . . Il. Δ 536
Εκ δ᾽ ἔβαν . . Γ 113
Εκδείρεται . . Ab Εκ δ᾽ ἕλον (quod exstat Il. A 369.) novum inchoo *Art.*
Εκ δὲ Χρυσῆις νηὸς βῆ scribo. Vocula βη exciderat, Il. A 439
Εκέασεν . . Scribo Εκέασσεν ex *Odyss.* E 132. H 250
Εκέκαστο . . Il. E 54. ac saepius.
Εκέκευθεν . . Scribo Εκεκεύθει ex *Odyss.* I 348
Ελέλαθον . . Scribo Εκλέλαθον ex Il. B 600
Εκέκλετο frequens Homero. Adde Hesiod. in *Clypeo* 341
Εκέλσαμεν . . Odyss. I 546. & alibi.
Εκερσεν . . . Il. N 546
Εκερτόμεον . . Odyss. B 323
Εκεύθανον . . Il. Γ 453
Εκηβολίαι . . . E 54
Εκηδεν . . . 404
Εκθρώσκει . . . K 95
Εκίδρατο . . Scribo Εκίδνατο ex Il. Θ 1. & Ω 695
Εκιον . . Il. M 138
Εκίκανεν frequens Hom.
Εκκαιδεκάδωρα . . Il. Δ 109
Εκ κευθμῶν . . sic divido ex Il. N 28
Εκ κολεοῖο . . Il. A 194
Εκ κόρυθος scribo ex Il. E 4
Εκλαγξαν . . Il. A 46
Εκλέλαθον . . B 600
Εκλυδωνίζετο . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 82
Εκμόλη . . Scribo Εκμολεν ex Il. Λ 603
Εκνεφίας . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 35
Εκόησε . . ibid. *num.* 53
Εκολώα . . Il. B 212
Εκπάγλως & Εκπαγλος frequentia Hom.
Εκπαγλον ἐπεύξατο . . sic jungo ex Il. N 413
Εκ πεδίε . . Il. H 436

Εκπεπαταγμένος . . Odyss. Σ 326
Εκπεπότημαι . . Schol. Theocr. p. 26
Εκ περινοίας, ἐξ ἐπινοίας. } sic divido.
Εκ περιουσίας, εκ πλήθους }
Εκπέρσαι . . Verbum frequens Hom.
Εκπίαρ, λιπαρὸν . . Istud ἐκπίαρ est nihili. Sunt haec mutila, & haud dubie sic ab Hesychio concepta Εκ πῖαρ ἑλέσθαι, ἐξελέσθαι τὸ λιπαρόν. Nempe explicatur Il. Λ 549. vel Ρ 659
Εκπίνειν . . Ab Εκπεφάσσειν novum inchoo *Art.* & accuratius scribo ἐνθουσιᾷν, ἐξορμᾷν.
Εκπλαςο . . Scribo Εκπαλτο, pro quo metri causa Il. Υ 483. scribitur Εκπαλθ', quod Scholiastes exponit eodem verbo, quo corruptum istud ἔκπλαςο hic apud Hesychium prostat expositum.
Εκπρεπέα . . Il. Β 483
Εκπρόθεν, ἐκ παλαιοῦ scribo.
Εκράενεν . . Scripseram Εκράαινεν ex Il. Ε 508. Id vero faciendum esse, postmodum vidit & Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 82
Εκ ῥεθέων . . Il. Π 856
Εκρυῆσαι, παύσασθαι, παρὰ τὸ ὕδωρ &c. quasi dicatur, verbo *Effluxisse* notari *cessasse*, *desiisse*, Metaphora sumta ab aqua effluente, ac tandem deficiente. Debuerat quidem melius dici παρὰ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐκρέοντος· sed iste in hoc Lexico passim stylus est, uti in *Praefatione* monui *art.* 7
Εκταδίην . . Il. Κ 134
Εκταν . . . . 526 & alibi.
Εκτεταμένως, ἡπλωμένως scribo
Εκ τόκων.
Εκτολυπεύσας . . Hesiod. in *Clypeo* 44. Ergo haec loci istius lectio firmatur Hesychio.
Εκ τύμβοιο &c.
Ελάαν frequens Hom.
Ελάζετο . . Il. Ε 371

Ελ-

Ελαμῆται . . Vide mox ad Ελαμῖται Cl. Alberti dicto loco.
Ελάσασκεν . . Il. B 199
Ελάσεον scribo ex Il. Σ 536. ut & Cl. Alberti *ibid.* post monuit.
Ελατὴρ . . Il. Λ 701. ac saepius.
Ελάτησι . . . H 5. & alibi.
Ελατον . . . Z 33. Odyss. X 267
Ελατρεὺς . . Odyss. Θ 111. 129
Ελαφον κεραὸν . . Il. Γ 24
Ελαχυν. . . Scribo Ελαχὸν ex Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 349. & Eustath. ad Il. Z pag. 485. & ad *Odyss.* Θ pag. 291
Ελδομαι } frequentia Hom.
Ελεαίρει }
Ελεντὺν . . Scribo Ελεητὺν ex *Odyss.* P 451
Ελεοῖσι . . Il. I 215
Ελεύθεραι αἶγες &c. Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 83
Ελεύθερον ἦμαρ . . Il. Z 455
Ελεφαίρειν . . Odyss. T 565
Ελέφαντα . . Verba Ως δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ sunt Il. Δ 141
Ελεφηράμενος scribendum ex Il. Ψ 388
Ελεῶν . . Il. B 500
Ελκήσατο . . X 336
Ελείσθη . . Scribo Ελιχθη
Ελήλατο . . Il. Δ 135. ac saepius.
Ελήλαται . . Odyss. H 113. & alibi.
Ελθέμεν . . Ab Ελθετῶς novum inchoo *Art.*
Ελιάσθη . . Il. O 543
Ελύγαινον . . Scribo Ελίγαινον ex Il. Λ 684
Ε'λικας frequens Hom.
Ελικὸν . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 290
Ελικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσι . . Il. O 633
Ελικτὰ . . Schol. Theocriti pag. 21
Ελικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα . . Il. Ψ 404

Ελίκωπας . . Il. Γ 234. ac saepius.
Ελιννύειν . . Schol. Theocr. p. 100
Ελιξ . . Il. M 293
Ελιξάμενοι . . Verbum frequens Hom.
Ελισσȣμένη . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 83. Ελισσομένη legendum hic esse ex Homero certum est; sed pro ἠπλȣμένη ego scribo ἠπλωμένη.
Ελκεσιπέπλȣς . . Il. Z 442. & alibi.
Ελκεχίτωνες . . . N 685
Ελκηθμοῖο scribo ex . . Z 465
Ελκυστάζων . . . Ψ 187. & alibi.
Ελλεδανοῖσι . . . Σ 553. Ergo hanc istius loci lectionem firmat Hesychius. Adde Hesiod. in *Clypeo* 291
Ελλὸν pro cervo habes *Odyss.* T 228. Ergo recte hic pro ἐλαφρὸν Guietus ἔλαφον. Adde ipsum Hesych. mox in Ελλόπιδας & Ελλὸς
Ελλοπες . . Hesiod. in *Clypeo* 212. Schol. Theocr. pag. 10
Ελλοπιεῦς . . Callim. *in Delum* 20
Ελπει . . Odyss. B 91. & alibi.
Ελπωρὴ . . Il. B 280 } ac saepius.
Ελσαι . . . A 409 }
Ελων pro ἠλαυνον Odyss. Δ 2. & alibi. Pro ἀρξάμενος lego hic ἀράμενος ab ἄιρω.
Ελωρα . . Il. Σ 94
Ελώρια . . A 4
Εμάμασσε . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 83
Εμαρψα . . Verbum frequens Hom.
Εμαρνάσθην Hesiod. in *Clypeo* 238
Εματησεν . . Il. Π 474
Εμβάλλεο θυμῷ . . K 447
Εμβείη . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
Εμμαπέως . . Odyss. Ξ 480. Hesiod. in *Clypeo* 442
Εμμεμαὼς frequens Homero: qui autem dicitur ἐμμεμαὼς, intelligitur agere προθύμως vel ἐῤῥωμένως &c. uti praecessit apud Hesychium; at-que

que adeo ἐμμεμαὼς est is, qui agit ὁμοίως, sive ita, uti qui agit ἐμμελῶς, προθύμως &c. Nihil prorsus ergo videtur mihi hic mutandum. Vocem hanc habet & Hesiodus in *Clypeo* 439

Εμμενὲς frequens Hom.

Εμμενέως . . Hesiod. Θεογ. 712

Εμμορε . . Il. Α 278. & alibi. Hesiod. Εργ. 347

Εμμορος . . Odyss. Θ 480

Εμπάζεο . . Verbum frequens Hom.

Εμπαιον . . Odyss. Υ 379. Φ 400

Εμπεδα frequens Hom.

Εμπεπαρμένον, ἐμπεπερονημένον scribo.

Εμπίραμον . . Callim. *in Jovem* 71

Εμπεφυυῖα . . Il. Α 513

Εμπης frequens Hom.

Εμπλήγδην . . Odyss. Ο 132

Εμπλην . . . Il. Β 526. Hesiod. in *Clypeo* 371

Εμπολόωντο . . Odyss. Ο 455

Εμπορος . . Ultima hujus *Artic.* verba ἢ ἔμπορος &c. sunt *Odyss.* Ω 304

Εν πυμάτοισιν . . Il. Λ 65

Εμπυρα . . Callim. *in Lavacr. Pall.* 107

Εμπυριβήτην . . Il. Ψ 702

Εν φερέτρῳ . . Σ 236

Εμῶν μενέων ἀπερωεὺς . . Il. Θ 361

Εν αὐτῇ τῷ &c. . . Mox scribo ἐπιφώνημα

Εναγὲς . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 83. Tum pro Φονεὺς lego hic Φονῆς.

Εν ἀγκοίνῃσιν . . Il. Ξ 213. & alibi.

Εναίσιμα . . Vox frequens Hom.

Εναλίαι . . Scribo Ειναλίαι ex Odyss. Ε 67

Εναλίγκιος } frequentia Hom.
Εναντίβιος }

Εναντίοι ἀλλήλοισιν . . Il. Λ 67

Εναπέψυξε . . Hesiod. Εργ. 759

Εναρα βροτόεντα . . Il. Ζ 480. ac saepius.

Εναρίζειν . . Verbum frequens Homero. Tum verba ὐδέ μιν ἐξενάριξε exſtant Il. Z 417. Alter Homeri locus [ἤτοι βέλτερον &c.] eſt Il. Φ 485

Εναρίθμια . . Odyſſ. M 65. Adde Bentlejum ad Callim. pag. 369

Εναρίθμιος . . Il. B 202

Εναραφόρος . . Verba Ουχ ὁσίη &c. ſunt *Odyſſ.* X 412. pro Εναραφόρος apud Heſiod. in *Clypeo* 192. legitur ἐναρφόρος.

Ενασπίδος . . Vide Cl. Alberti dicto loco.

Εναυλος . . Il. Φ 283. & alibi.

Ενέχθη . . Scribo Ενάχθη a νάσσω· unde ſupra Εναξε, cui eadem, quae hic, adhibita fuit interpretatio.

Εν βένθεσιν, ἐν βάνθεσιν . . Scribo Εν βένθεσσιν, ἐν βάθεσι· Explicatur Il. Σ 36

Ενγέδη, ἐν πρόθεσις, γε, δὴ σύνδεσμοι· id eſt ἐν *eſt* praepoſitio, γε *&* δὴ *ſunt conjunctiones*.

Εν δ᾽ ἄνεμος πρῆσεν . . Il. A 481

Εν δεξιᾷ &c. . . Ex duob. his *Artic.* facio unum, ac ſcribo Εν δεξιᾷ, ἐκ δεξιῶν, ἐνδέξια· εἰ μὲν προπαροξυτόνως, ὐκ ἂν ἐπενέγκαιμεν τὸ ἀντικείμενον· ἔστι δὲ πόλις (ſcilicet ἡ Ενδεξία) ἐν δεξιᾷ εἰσπλέοντι τὸν Ιόνιον κόλπον. Iſtud ἐνδέξια frequens eſt Hom. *adverbialiter* in *neutro pl.*

Εν δέ οἱ ἦτορ . . Il. A 188

Εν δ᾽ ἔπεσεν, ἔπεσεν . . Scribo Εν δ᾽ ἔπεσε, ἐνέπεσε δέ. Il. Δ 134

Εν δὲ ῥυτῆρσι . . Il. Π 475

Εν δὲ σθένος ὦρσεν . . Il. B 451

Ενδίεσαν . . Il. Σ 584

Ενδιος . . Odyſſ. Δ 450

Ενδίνων . . Il. Ψ 806

Εν δοιῇ δὲ . . I 230

Ενδέμυχοι . . Callim. *in Cerer.* 88

Ενδύπησα . . Il. Λ 45. ac ſaepius.

Ενδρυον . . Heſiod. Εργ. 469

Ενδυκέως frequens Hom. Heſiod. in *Clypeo* 427.

Εν-

Ενένηκεν . . Il. Κ 89 } & alibi.
Ενεῖκαν . . Σ 334 }
Ενίσποι . . Verbum frequens Hom.
Ενισκήψαντα . . Vide nos infra ad Ενισκηφθῆ
Ενέκρυσεν . . Scribo Ενέκυρσεν ex Il. Ν 145. ac mox apud Hesych.
Εν ἐλλεδανοῖσι δέοντο . . Il. Σ 553
Ενεμέσσα . . Il. Ν 16, 353
Ενέπασσεν . . Γ 126
Ενέπρηθον . . Ι 585
Ενεργοὶ . . Vide Cl. Alberti ad *Gloss.* Novi Test. pag. 139
Ενερθεν frequens Hom. Adde Hesiod. Θεογ. 720
Ενερείσας . . Odyss. Ι 383
Εν ἕρκεσι . . . . Φ 238
Ενεροι . . Il. Ο 188. Hesiod. Θεογ. 850
Ενέρτερος . . . Ε 898
Ενέστακτα . . Odyss. Β. 271
Ενέτησι . . Il. Ξ 185
Ενευναίε . . Odyss. Ξ 51. Π 35
Εν ἐυσήμω . . Scribo ἐν ἐυσσέλμω ex *Odyss.* Ξ 345. ubi proprie legitur ἐυσσέλμω ἐνὶ νηΐ.
Ενηὴς . . Il. Ρ 204. ac saepius.
Ενίεραπο . . Scribo Ενήρατο ex re ipsa & multo ejus usu apud Hom.
Επηνυλισμένον, κεκιθαρισμένον scribo, quamquam αὐλὸς non sit κιθάρα.
Ενθα καὶ ἔνθα frequens Hom.
Ενθολὴ . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 83
Ενθύμιον . . Odyss. Ν 421
Εν θυμῷ μεμαῶτες . . Il. Γ 9
Ενὶ καυλῷ . . . . Ν 608
Ενοπὶ πόντῳ . . Vide Cl. Alberti dicto opere p. 84
Ενιπὴ }
Ενιπλήξαντες } frequentia Hom.
Ενὶ προδόμῳ }
Ενὶ προμάχοισι }

Ενισκηφθῆ ab ἐνισκήπτω pro ἐνσκήπτω . . Dicitur & ἐνισκίμπτω eadem fere notione, item ἐνσκίμπτω vel ἐνσκίπτω, unde haud dubie Latinis *scipio*. Vide infra in hoc Lexico Ενσκίφθη, & confer Il. Π 612. & Ρ 437, 528. Tum pro ἐμπλαγῆ hic apud Hesych. scribo ἐμπαγῆ, quo verbo & Scholiastes interpretatur Homericum Ενισκίμφθη Il. Π 612. & Hesychius infra suum Ενσκίφθη. Forte quoties sive apud Hesychium, sive apud ipsum Hom. ἐνισκήπτω vel ἐνσκήπτω occurrit, legend. ἐνισκίπτω, quia libri MSSti dicuntur variare: vide ad Il. Ρ 437

Ενισσέμεν . . Il. Ο 198

Ενὶ σταδίῃ . . Η 240. ac saepius. Tum interpretatio Hesychii videtur ita potius fuisse concepta ἐν τῇ συσταδην μάχῃ ἐνισταμένων ἐν ἴσῳ, ὁμοίως, ut sit duplex interpretatio, & vox ὁμοίως habenda sit pro explicatione secunda.

Ενὶ χηλῷ . . Il. Π 254

Ενιχωρ . . Videtur Εν χορῷ legendum ex Il. Π 18

Εν *κατελέτησαν . . Vide Cl. Alberti loco proxime dicto.

Εν κονίῃ . . Il. Ε 75

Εν λαπτηρίᾳ . . Forte Εν λαμπτῆρι

Εννεάβοιον . . Il. Ζ 236

Εννεάμυκλος . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 180

Εννεάχιλοι . . Il. Ε 860. Ξ 148

Εννεσίῃσι . . . 894. Hesiod. Θεογ. 494

Εννέωρος frequens Homero. Mox pro θέτης scribo θ' ἔτης, id est ἐνναετὴς

Εννῆς . . Vulgo Εννῆς apud Hom. & supra apud Hesych.

Εννῆμαρ frequens Hom.

Εννεαπήχεες ἦσαν . . Odyss. Λ 310

Εννοσίγαιος }
Ενοσίχθων } frequentia Hom.
Εννύχιος }

Εν ξυνοχῆσιν . . Il. Ψ 330

Ενόδιος . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 84

Εν ὁμίλῳ frequens Hom.

Εν οπὶ . . Vera est emendatio Ειοπῇ. Il. Γ 2. Hesiod. Θεογ. 708

Ενορχα . . Il. Ψ 147

Εν πέρατι . . Scribo Εν περάτῃ ex Odyss. Ψ 242. id quod ibi male vertitur *in transitu.*

Ενπίσπῃ pro Ενίσπῃ, quod hic non suo loco positum vitiosae scripturae ansam dedit.

Ενπλατιάσασα . . Salmasius, an Scaliger, recte hoc correxit: Tum ego paulo post scribo τρυφερυμένη ab τρυφερόω.

Εμπλην . . Il. Β 526

Ενσκῆψαι } Vide nos supra ad Ενσκηφθῆ.
Ενσκίφθη }

Εν σίρνοις, ἐν σήθεσιν . . Sic haec dividenda.

Εν ταλάροισι . . Il. Σ 568

Εν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ . . Il. Ζ 253. Tum in interpretatione Hesychiana scribo ἐλάβετο τῆς χειρὸς αὐτῦ

Ενταυθοῖ . . Il. Φ 122. ac bis alibi.

Ενῆεα frequens Hom.

Ενῆεα δαιτὸς . . Odyss. Η 232.

Εν τεγέεσσι }
-- τελαμῶνι } sic potius haec sunt scribenda.
-- τελέεσσιν }
-- τέλει θὲς }

Εντερονίας . . Mox scribo ἐντερώνη· Deinceps distinguo ξύλα, καρδία, &c.

Εν τῇ ἀδολεσχίᾳ . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 84

Εντομίδες . . Pro ultima hic voce lego ἀγχιστοί.

Εντριτον : . Vide Cl. Alberti dicto loco.

Εντροπαλιζομένη . . Il. Ζ 496. ac saepius.

Ενῆυεν . . . . . Ε 720. & alibi.

Ενῆύνει frequens Hom.

Εντυπάς . . Il. Ω 163. Ego vero vocem πειθικῶς hic non mutem. Puto autem, nec Scholiastae ibi

apud Homerum, nec mox Hesychio in Εντυπὰς ἐν χλαίνῃ locum hunc Homeri recte explicari; denique voces ἐν χλαίνῃ apud Hom. ad κεκαλυμμένος, non ad ἐντυπὰς pertinere; sed ἐντυπὰς dici adverbialiter, Priamumque intelligi veste obvolutum pulsasse sibi prae luctu pectora.

Εν τῷ ἔσω . . Scribo Εν ταυτῷ

Ενα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες . . Il. N 487

Εν ὠμῷ γήραϊ . . Odyss. O 356

Ενωπῇ . . Il. E 374. & alibi.

Ενώπια, εὐθεῖα &c.. . Corruptum hunc Articulum sic refingo Ενώπια, εὐθεῖα, οἱ καταφωτιζόμενοι τοῖχοι, ἔμπροσθεν. Explicatur primum vox ἐνώπια generatim per τὸ, εὐθεῖα. tum explicatur Il. Θ 435. vel N 261. vel *Odyss.* Δ 42. vel *Odyss.* X 121. Denique subjicitur ἔμπροσθεν pro altera generalique explicatione vocis ἐνώπια. Forte, si quatuor ista Homeri loca inspexeris, dices, debere hic apud Hesychium τοὺς καταφωτιζομένους τοίχους legi, quia in omnibus istis apud Homerum locis sunt *accusativi*: Fateor: sed quisquis hunc in hoc Lexico formavit Articulum, videtur fideliter, id est inepte, hic secutus Didymum ad Il. N 261. Possit quis & τὸ, εὐθεῖα velle connecti cum insequentibus scribique εὐθεῖα τῶν καταφωτιζομένων τοίχων. Quisque censeat pro lubitu ac judicio. Ego loci hujus corruptelam detexi, ansam nactus ex Didymo ad Il. Θ 435

Ενώπιζε . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 84

Εξαγε κούρην . . Il. A 337

Εξάνυτο . . . Δ 531 } ac saepius.

Εξαίσιος . . . O 598 } ac saepius.

Εξαιτον . . . M 320 } ac saepius.

Εξακέσαιο . . A 36 } ac saepius.

Εξαλάπαξαι frequens Hom.

Εξ ἀκαλαῤῥείταο . . Il. H 422

Εξαμφοτερίσαι scribo.
Εξανύησιν . . Callim. *in Delum* 207
Εξαπαλλάξει . . Vide Cl. Alberti jam supra dicto loco.
Εξαπάφω . . Odyss. Ψ 79. ac saepius.
Εξαπίνης frequens Hom.
Εξ Απίης γαίης . . Il. Α 270
Εξ εδρίων . . Scribo Εξ εδίων ex Il. Α 534, 581
Εξ έδρης, ἐκ καθέδρας, ἢ ἐκπρεπῶς . . Sic scribo. Explicatur Il. Τ 77
Εξείλλατο . . Scribo Εξείλατο, vel potius Εξείλετο, id quod Homero frequens est, cum Εξείλατο, quamquam forte per se non malum & ab eodem *verbo*, ne semel quidem sit ipsi usurpatum.
Εξείπω frequens Hom.
Εξεκαλύσω . . Scribo Εξ ἐπάλξεων mutatione magna quidem, sed tamen non ex nullis certis indiciis concepta. Ansam mihi dedit ipse Hesychius, infra habens sive repetens (nam istiusmodi repetitiones in hac farragine sunt crebrae) Εξ ἐπάλξεων, ἐκ τῶν προμαχώνων. Nempe ἔπαλξις & προμαχὼν sunt *synonyma*. Adde infra in Επάλξεις & Επαλξις.
Εξελάαν . . Il. Θ 527. & alibi.
Εξ εμέθεν . . . Α 525
Εξέμεν . . . . Ε 473. & alibi.
Εξέμμορεν . . Odyss. Ε 335
Εξενάριξας . . Verbum frequens Hom. Adde Hesiod. Θεογ. 289
Εξ ἐνάρων . . Il. Ι 188
Εξ ἐνοπῆς . . Π 782
Εξ ἐπαφῆς, ἐκ ψηλαφήσεως scribo.
Εξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης . . Il. Κ 475
Εξεπράθομεν . . Il. Α 125
Εξερέεινεν . . Scribo Εξερέεινε frequens Hom.
Εξ ἐρίβευς . . Il. Θ 368. Odyss. Λ 37. nam & hic quidam libri feruntur ita habere.

Εξ ἐρέβευσφιν . . Il. I 568

Ἐξερίπῃ . . . . Ξ 414. Heſiod. in *Clypeo* 174

Ἐξ ἔρον ἕντο . . A 469

Ἐξερύησαν . . Scribo Ἐξέρυσαν ex Odyſſ. X 386, 476

Ἐξερύσασκε . . Il. K 490

Ἐξεσίην . . Odyſſ. Φ 20. Mox ſcribo δημοσίαν ἐκπομπὴν εἰς χρείαν

Ἐξέσσυτο . . Il. H 1. ac ſaepius.

Ἐξέσαι, ἐπεξουσιάσεται ſcribo

Ἐξετείλειον . . Ἐξετέλειον ex Il. I 489. Odyſſ. Δ 7

Ἐξ εὐηγεσίης . . Odyſſ. T 114

-- εὐνῆς, ἐκ κοίτης ſcribo

Ἐξεφαάνθη . . Il. Δ 468. ac ſaepius. Adde Heſiod. Θεογ. 200

Ἐξέφθιτο, δεδαπάνητο . . Odyſſ. I 163. & alibi.

Ἐξέφθιτο, ἐξέφθαρτο . . Mox ſcribo & hic δεδαπάνητο

Ἐξηρκασμένοι . . Scribo Ἐξεικασμένοι ;

Ἐξήλατον . . Il. M 295

Ἐξημοιβὰ . . Odyſſ. Θ 249

Ἐξήπαφεν . . . Ξ 379. ab ἀπάφω *fallo.*

Ἐξηυλημένον . . Scribo Ἐξηυλισμένον· idque ob ἐξαυλίδας (uti recte correxit Salmaſius) mox pro etymo memoratas.

Ἐξήρησαν, ἐξώρμησαν· Propter additam hanc interpretationem pro Ἐξήρησαν ſcribo Ἐξηρώησαν ex Il. Ψ 467. ſenſu huic Heſychianae interpretationi conveniente.

Ἐξήχμησαν· Vehementer ad hunc Artic. aqua mihi haeret. Facile quidem eſt correctius ſcribere ἠρήμωνται & ἀπολελοιπέναι· ſed prima vox Ἐξήχμησαν quid ſibi vult? An Ἐξήχθησαν ſcribendum? ut intelligantur ſimulacra e templis educta, & vox ξόανα, vel ſimilis, addita fuerit iſtic loci, unde iſtud Ἐξήχθησαν ſit excerptum. Tum quis verbis poſtremis ἐκ ἐπέθυον οἱ βάρβαροι τῶν θεῶν medeatur? Scribe, dices, τοῖς θεοῖς: Per me licet, ita ſcribatur.

Εξιθύια . . Scribo Εξιθυιῶ

Εξικνύμενον . . Mox pro δυόμενον ſcribo δεόμενον· niſi junctim velis εἰςδυόμενον.

Εξονομακλήδην . . Il. X 415. Odyſſ. M 250

Εξονομήνῃς ſcribo ex Il. Γ 166

Εξοχος frequens Hom.

Εολπεν . . Odyſſ. Φ 317

Εόργας frequens Hom.

Επαγίζοντα . . Odyſſ. O 293

Επαινὴ frequens Hom.

Επάισαι, λαβεῖν . . Scribo Επαῖραι pro Επάισαι

Επᾶισαι, αἰσθέσθαι &c. . . Scribo Επαΐσαι ab Αΐω, unde & modo apud Heſychium Επαΐω, item Επαΐοντα· & mox Επαΐων.

Επαισας . . Pro ἔδηρας hic ſcribo ἔδειρας.

Επαιτοι . . Scribo Επαίτιοι ex Il. A 335

Επαίτηρες . . Il. P 135. Odyſſ. T 435. Mox pro καὶ δίκτυα ſcribo εἰς δίκτυα.

Επαληθεὶς . . Odyſſ. Δ 83

Επαλαςήσασα . . A 251

Επάλμενος frequens Hom.

Επάλυνεν . . Il. K 7. ex cujus loci Scholiis mox hic apud Heſychium ſcribo παλῦς, nam πάλη eſt luctatio.

Επᾶλτο ſcribo ex Il. N 643

Επαμύνω frequens Hom.

Επαρήρει . . Il. M 456

Επαρμένοι . . Et ego dubito, an vox haec hic non ſit corrupta, licet Επαρμένον occurrat apud Heſiod. Εργ. 601. Id, quod huic *Articulo* in edit. Schreveliana Sopingii nomine ex Xenophonte apponitur, videtur pertinere ad *Artic.* proxime praecedentem.

Επαρτέες . . Odyſſ. Ξ 332 } ac ſaepius.
Επάσαντο . . . Γ 9 }

Επασσεν . . Il. X 441. Tum mox ſcribo ἐποικίλλεν.

Επασσύτεροι frequens Hom.

Επαύλιας . . Odyſſ. Ψ 358
Επαυρεῖν . . Il. Α 572. ac ſaepius.
Επαυρίσκονται . . Ν 733
Επάχνωσεν . . Heſiod. Εργ. 360
Επεα πτερόεντα frequens Hom.
Επέβρισεν . . Il. Μ 414
Επέγκαψαν . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 84
Επέγρετο . . Il. Κ 124. & alibi.
Επεζάρυκεν . . Ex ſequenti Επεζάρει additaque explicatione ſcribo hic Επεζάρηκεν, quod verbi habet & Euripides in *Phoeniſſis* vs. 45
Επεὶ, ἀφ' ȣ χρόνȣ . . Odyſſ. Α 2
Επεὶ ἂρ τμάγεν . . . Il. Π 374
Επειδὴ πρῶτα θεῶν &c. . . Τ 9
Επειὴ πολὺ φέρτερος . . . Δ 56
Επείχ' ὦμεν πολέμοιο . . Τ 402. ſcribitur Επεί χ' ἑῶμεν, uti infra Heſychius hoc idem repetit: ſed diverſam olim hujus loci Homerici fuiſſe lectionem, apparet ex Scholiis.
Επεὶ μάθον . . Il. Ζ 444
Επεί μ' ἔτεκες . . Α 352
Επεὶ κέκλητο . . Scribo Επικέκλητο ex Il. Π 382.
Επεὶ ȣ δὲ ἔοικεν . . Il. Α 119
Επεὶ ȣ ἔθεν 114
Επεὶ ȣτιμοι . . Diſtinctius ἐπεὶ ȣ τί μοι Il. Α 153
Επεὶ ȣτοι, ἐπεὶ ȣδαμῶσσοι . . item hic Επεὶ ȣ τοι, ἐπεὶ ȣδαμῶς σοι *ibid.* 514
Επεί σε λέοντα γυναιξὶ ſcribo.
Επεὶ φίλον αἴθον ἦτορ . . Ipſum Homeri hunc locum jam alii adſignarunt: ſed in interpretatione Heſychii pro κάθημεν, quod videtur eſſe hic nihili, repono ἡσθόμην ex loci iſtius Homerici Il. Ο 252. Scholiaſte.
Επεί χ' ἑῶμεν πολέμοιο . . Vide paullo ſupra. Illud ἐξ ἔρον ἕντο, quod hic allegat Heſychius, habes Il. Α 469. ac ſaepius alibi.
Επέκερσαν . . Il. Π 394
Επέκλυεν . . Ψ 652. & alibi.

Επεκλιόσαντο frequens Hom.
Επελήκεον . . Odyff. Θ 379
Επελήσθην, ἐληθαργήθην fcribo.
Επελώβευον . . Odyff. Β 323
Επεμαίετο . . Il. Κ 401 } ac faepius.
Επεμάσσετο . . Odyff. Ν 429
Επεμβεβαώς . . Il. Ι 578
Επεμήνατο . . . Ζ 160
Επεμήνιεν . . . Ν 460
Επέμυξαν . . . Δ 20. & alibi.
Επ' ἐυνάων . . . Ξ 77
Επενήνεον . . . Η 428. } & alibi.
Επενήνοθεν . . . Β 219.
Επένοντο . . . . Ω 124
Επένευεν . . . . Θ 374
Επέοικε frequens Hom.
Επέπιθμεν . . Il. Β 341. & alibi.
Επέρυσα . . Odyff. Α 441
Επέρεισαν . . Il. Ε 856. & alibi.
Επερρύοντο . . Scribo Επερρώοντο ex *Odyff.* Υ 108. qui locus male vertitur: verto *molebant*.
Επερρώσαντο . . Il. Α 529
Επερρώπτην . . Scribo Επερρωστήν
Εερσεν . . Odyff. Α 2
Επάσαντο . . Vide fupra fuo loco.
Επεσβολίαι . . Odyff. Δ 159
Επέσβολος . . Il. Β 275
Επεσσεύοντο } frequentia Hom.
Επεσσύμενος
Επεστενάχοντο fcribo ex Il. Δ 154
Επεσέψαντο . . . . Il. Ι 175. & alibi.
Επ' ἰσχαρόφιν . . Odyff. Ε 59. Η 169
Επετοξάζοντο . . Il. Γ 79. Mox fcribo ἐφορμῶν τόξοις καὶ δόρασι βάλλειν ἢ τιτρώσκειν
Επεπῖον, ἐπίτινων . . Scribo Επί των, ἐπί τινων.
Επ' ἐυνάων . . Il. Ξ 77
- - ἐυρέας . . Β 159

Επιφ-

Επεφνεν } frequentia Hom.
Επέφραδεν }
Επεχε . . Il. Π 732
Επέχραον . . 352. & alibi.
Επεβαλλομένη . . Scribo Επιβαλλομένη
Επήβολος . . Odyss. B 319
Επηβόλυς, έπιτευκτικὸς scribo
Επηγκενίδες . . Odyss. E 253
Επηετανὸν frequens Homero. Adde Hesiod. Εργ. 31
Επηετανῶν scribo pro Επηετάων.
Επήϊα . . Il. P 741. Mox pro ἐπισία scribo ἐπέσιν.
Επηκυρία : . Scribo Επικυρία
Επηλυγίζοιλαι . . Mox scribo ἐπισκιάζοιλαι
Επημοιβοὶ . . Il. M 456. & alibi.
Επήπυον . . . Σ 502
Επήρατον . . Odyss. Θ 366 } ac saepius.
Επήρετμοι . . . 'B 403 }
Επηρεφέας . . . K 131. ac saepius. Adde Hesiod. Θεογ. 598
Επῆρσεν . . Il. Ξ 167, 339
Επήρυεν . . Odyss. Θ 447
Επήσθετο, ἐπήσκηλαι &c. . . Puto, post Επήσθετο excidisse hujus vocis interpretationem, & ab ἐπήσκηται novum inchoandum esse Articulum. Επήσκηται autem exstat *Odyss.* P 266
Επήσαι . . Scribo Επῆσαι ab ἐπάδω pro ἐπαείδω.
Επήτης . . Odyss. N 332
Επήτριμα . . Il. Σ 552. & alibi.
Επι . . . . A 515. Totum hunc *Artic.* sic dispesco Επὶ, ἔπεσι, ἔνεσι, καὶ ἐπὶ τόπῳ ἡ πρόθεσις ἐπὶ, Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει. Haec ultima sunt ex *Odyss.* I 140
Επιάλμενον, ἐφαλλόμενον scribo ex Il. H 15
Επιανδάνει . . Il. H 407
Επεὶ ἄρ τμάγεν . . Π 374
Επίαχον frequens Hom.
Επιβασκέμεν . . Il. B 234

Ἐπίβησον, μεταστρέψας πόνησον . . Mira, dixerit quis, τῶ, ἐπίβησον, explicatio. Est tamen haec vera mens Il. Θ 285. qui locus hic haud dubie respicitur atque exponitur, quique in toto Homero est unicus.

Ἐπιβλὴς . . Il. Ω 453

Ἐπιβρίσαι &c. . . Hinc usque ad Ἐπιβωσόμενοι est unus *Articulus*, quo τὸ, Ἐπιβρίσαι, exponitur. Pro ἐπιστῆξαι hic lego ἐπιστῆσαι

Ἐπιβώτορι μήλων . . Odyss. N 222

Ἐπιγλωσσόμεναι . . Scribo Ἐπιγλωσσώμεναι ab ἐπιγλωσσάω· Itaque mox item scribo Ἐπιγλωσσῶ contractum ex ἐπιγλωσσάω· habetque Aeschyschylus in *Prometheo* pag. 56

Ἐπιγουνίδα . . Odyss. P 225

Ἐπιγράβδην . . Il. Φ 166

Ἐπὶ δὲ κληῗδ' &c. . . Odyss. A 442

Ἐπίδεσον . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 84

Ἐπιδέψονται . . Scribo Ἐπὶ δ' ἕψονται ex Il. Δ 63

Ἐπιδίφρια . . Odyss. O 51, 75

Ἐπιδιφριάδος . . Il. K 475

Ἐπιδραμέτην . . Υ 418, 433, 447

Ἐπίδρομον . . . Z 434. Post ultimam mox Homeri vocem τεῖχος pono *comma* vel *punctum*.

Ἐπίεζεν . . Il. Π 510

Ἐπίεικτα . . Odyss. Θ 307

Ἐπιειμένε . . Il. A 149

Ἐπιεισαμένη . . Λ 367. & alibi.

Ἐπιείσορε ἐπὶ μάρτυρας &c. Scribendum esse Ἐπὶ ἴσορε, ἐπὶ μάρτυρας, & explicari Il. Σ 501. (ubi hodie legitur Ἄμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἑλέσθαι, ad quem locum & Scholiastes ἴσορι exponit μάρτυρι) nemo, opinor, dubitaverit: Sed & sic deprehendimus hic in Hesychio, apud Homerum dicto loco scribendum esse ἐπὶ ἴσορε, quod *duale* Hesychius more suo interpretatur *pluraliter*.

Επίεσσαν . . Odyſſ. Υ 143
Επιεσσάμενος . . Il. Ξ 350
Επιζαφελῶς . . . I 512. Odyſſ. Ζ 330
Επίηλεν . . Odyſſ. Χ 49
Επίηρα . . . Il. Α 572 & 578. Sed vide nos infra ad Ἠ῀ ῥα ἤτοι
Επιήρανα, ἐπικυρητικὰ &c. Ex duobus his Articulis, vocem Επιήρανα praeferentibus, facio unum ſcriboque Επιήρανα, ἐπικυρητικὰ τῆς ψυχῆς ἢ ποδῶν· Επιήρανα θυμῷ ποδάνιπτρα. quod ultimum viderat & Salmaſius. Scilicet primum explicat Heſychius, quo ſenſu ἐπιήρανα intelligendum ſit *Odyſſ.* Τ 343. Deinde ipſa Homeri verba, uti paſſim, ſubjungit. Sed & hic ex Heſychio apparet, quomodo dictus iſte Homeri locus aetate Heſychii lectus fuerit, nam aliter in quibusdam libris legi, notatum video.
Επιθαλάμοντι . . an Επιθάλπωσι
Επιθαρσύνων . . Il. Δ 183
Επιθρέξαντος . . . Ν 409
Επὶ θρωσμῷ πεδίοιο . . Κ 160
Επιθύνω . . Legitur quidem Il. Σ 175. ἐπιθύουσι· ſed haud dubie veram hujus verbi iſtoc Homeri loco lectionem nobis hic ſervavit Heſychius.
Επιΐσορα . . Odyſſ. Φ 26
Επὶ καρ . . . Il. Π 392
Επικάρσια . . . 70
Επεί κε λαίβησι . . Ι 324
Επικέλσαντες . . Odyſſ. Ι 138
Επικεύσω . . Verbum frequens Hom.
Επικίδναται . . Il. Β 850. & alibi.
Επίκορρι, ἐπὶ κονδυλίῳ . . Scribo Επὶ κόρρῃ, ἐπὶ κονδύλῳ
Επικάτως . . Aeſchylus pag. 15
Επικτέρεα . . Il. Ω 38. & alibi.
Επικύσαις . . Scribo Επικύρσαις ex Il. Γ 23
Επίκωλος . . Scribo Επίχωλος.
Επὶ λέαν . . Scribo Επὶ λεῖαν.

Επιλλίζουσι . . Odyss. Σ 11
Επιλλίγδην . . Il. Ρ 599
Επιμαίεσθαι . . Odyss. Ε 344. Μ 220
Επὶ μακρὸν ἄϋσεν . . Il. Γ 81
Επιμασσάμενος . . Verbum frequens Hom.
Επὶ μήδεα κείρει . . Il. Π 120
Επιμείλια . . Ι 147, 289
Επινεφρίζειν . . . Φ 204
Επίξυλον . . Graevius ad Lucianum pag. 961. legit Επίξυνον credo ; sed vitiatissima Amstelodam. editio exhibet Επίζηνον.
Επιξύνω, ἐπικάνω scribo ex Il. Μ 420, & Scholiis.
Επὶ ξυρῦ . . Il. Κ 173
Επιόσσομαι . . Ρ 381
Επιούρια, ὄρια . . Scribo Επίουρα, ὄρια ex Il. Κ 351. ac Scholiis.
Επίουρος . . Il. Ν 451. & alibi. Adde Schol. Theocr. pag. 85
Επίσπαστον . . Odyss. Σ 72. Ω 461
Επισπεῖν frequens Hom.
Επιπείθεται . . Il. Α 218
Επιπλώσας . . Γ 47
Επιπνεῦσαι . . Odyss. Ι 139
Επιπροῆλθεν . . Scribo Επιπροῆκε ex Il. Λ 627
Επὶ πρύμνησιν scribo ex Il. Ν 762. ac saepius.
Επιπλέσθαι . . . . Δ 126
Επιπωλεῖται . . . . Γ 196
Επιῤῥέζεσκον . . Odyss. Ρ 211
Επιῤῥεπεῖ . . Scribo Επιῤῥέπῃ ex Il. Ξ 99
Επὶ ῥηγμῖνι . . Il. Α 437
Επιῤῥήσσεσκον . . Ω 455. Firmatur ergo sic haec istius loci lectio.
Επίῤῥοθος . . Il. Δ 390. & alibi.
Επίσηγμα . . Ad id, quod viri docti huc contulerunt, refer & Schol. Homeri pag. 294. lin. 4
Επισκύζονται . . Il. Ι 370
Επισμήχει . . Verba σμῶδιξ αἱματόεσσα sunt Il. Β 277

Επισμυγερῶς . . Odyss. Γ 194. & alibi. Apud Hesiod. in *Clypeo* 264. reperitur ἐπισμυγερὴ
Επίσπασον . . Odyss. Σ 72. & alibi.
Επισπε Verbum frequens Hom.
Επισσεύσας } scribo ex Il. O 347. Odyss. Ξ 399.
Επισσεύασα } E 421
Επίση, οἶδα . . Munkerus ad Ant. Lib. pag. 49. legit οἶδας
Επίσωτρα . . Passim apud Hom. scribitur ἐπίσσωτρα, nec aliter apud ipsum Hesych. infra.
Επισαδὸν . . Odyss. M 392. ac saepius.
Επισάτη . . . . P 455
Επισεφέας οἴνοιο . . Il. Θ 232. Odyss. B 332. Ergo haec Homeri lectio hic firmatur.
Επὶ σίχας . . Il. Γ 113
Επίσιον . . Odyss. Z 265
Επισροφάδην . . Il. K 483. ac saepius. Mox scribo ἰσχυρῶς
Επίσροφος . . Il. B 517. ac saepius.
Επισφύρια . . . Σ 459. & alibi.
Επισχερῶ . . . Λ 667. ac saepius.
Επισχεσίη . . Odyss. Φ 71
Επίσωτρα . . Vide paullo supra.
Επιτάρροθος . . Il. E 808. ac saepius.
Επιτιμήτωρ . . Odyss. I 270
Επιτέτραπται . . Il. E 750. & alibi.
Επιτέτραφαται . . B 25, 62
Επιτέταται . . Odyss. Λ 19
Επιτέτατο . . Il. O 413. & alibi.
Επιτιμήτορα . . Vide supra.
Επὶ τραφερὴν . . Il. Ξ 308
Επήτριμοι . . . Σ 211. ac saepius.
Επιτροχάδην . . Γ 213. & alibi.
Επ' ἰφθίμω . . . 336
Επιφρασσαίμεθα scribo ex Il. N 741
Επίφρονα } frequentia Hom.
Επιφροσύνη }
Επιφρονεύσι . . Scribo Επιφρονέουσι ex Odyss. T 385

Επι-

Επιωγαὶ . . E 404
Επλαγ[ί]έθη . . Scribo Επλάγχθη
Επόμνεον . . Scribo Επόιπνυον ex Il. Σ 421. & Odyff. Γ 430
Επόπιζε . . Scribo Εποπίζεο ex Odyff. E 146
Επορσον . . Il. E 765
Επος τ' ἔφατ' &c... A 361
Επότευ . . Scribo Επ' ὅτ[ί]ευ Ionice pro Εφ' ὅτ[ί]ευ. Ο[τ]τευ autem pro ὅ τινος exftat Odyff. P 121
• Εποσίνεσθαι . . Scribo Επὶ τὸ σίνεσθαι
Επ[τ]αβόειον frequens Hom.
Επ[τ]απόδην . . Il. O 729
Επ[τ]ατο . . . . N 592. ac faepius.
Επ[τ]αχα . . Odyff. Ξ 429
Επύθετο . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 84
Επωδὸς, ἡ ἐπαδῦσα τοῖς νοσῦσι παισὶν fcribo
Ερᾶεσθε . . Potius Ερᾶασθε ex Il. Π 208
Εραδος . . Mox fcribo παιδίων νεῖκος
Εραζε frequens Hom. Adde Hefiod. in *Clypeo* 174. & Εργ. 421
Εραμαι . . Il. Γ 446 } & alibi.
Εραννῆς . . I 527 }
Εραννον . . Scribo Ερανος ex Odyff. A 226
Ερ[ρ]άπ[τ]ομεν . . Scribo Ερράπτομεν ex Odyff. Π 380
Ερατὰ . . Il. Γ 64
Ερατίζων . . Λ 550. & alibi, item in Callim. Fragm. Bentl. *num.* 20
Ερατεινὴ frequens Hom.
Εργαθεν . . Il. Λ 437
Ερδόν[τ]ων . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 85
Ερεβεννὴ } frequentia Hom.
Ερεείνειν }
Ερεθε . . Il. Γ 414
Ερειθος . . . Σ 550, 560
Ερεικόμενος . . N 441. Tum fcribo hic περισχιζόμενος.
Ερείομεν . . . A 62
Ερεμβοὶ . . Odyff. Δ 84

Ερεμνῇ : . Il. M 375. ac saepius.
Ερεπτόμενοι frequens Hom.
Ερεσσέμεναι . . Il. I 361
Ερέταις
Ερεύγομαι } frequentia Hom.
Ερεῦσαι . . Il. Σ 329
Ερεχθομένη . . Ψ 317
Ερέχθων . . Odyss. E 83, 157
Ερεψα . . Vide Cl. Alberti loco proxime dicto.
Ερηρέδαται . . Il. Ψ 284, 329
Ερητυε . . frequens Hom.
Ερήτυθεν . . Il. B 99, 211
Εριαύχενες . . Λ 159
Εριβρεμέτης . . N 624
Εριβώλακι, μεγάλῳ βώλῳ, εὐγέῳ scribo. Il. A 155. Adde ibi Schol.
Ερίβωλος . . Il. I 329. ac saepius.
Ερίγδουποι
Εριδαίνωσιν } frequentia Hom.
Εριδήσασθαι . . Scribo Εριδδήσασθαι ex Il. Ψ 792
Εριδμαίνουσι. . . Il. Π 260
Ερίηρες
Εριθηλέες } frequentia Hom. Adde Hesiod. Θεογ. 30
Εριθοι . . Vide supra ad Εριθος. Adde Schol. Theocr. p. 125
Ερικυδέα frequens Homero. Adde Hesiod. Θεογ. 988
Εριμύκων . . Il. Υ 497. & alibi. Item Hesiod. Εργ. 790
Ερινεὸς frequens Hom.
Εριούνιον . . Il. Ω 679
Εριούνιος . . . 360. ac saepius.
Εριπεῖ frequens Homero. Habet & Hesiod. in *Clypeo* 423. Mox scribo apud Hesych. καταβαλεῖ.
Εριπεοῦσα, πεσοῦσα . . Scribo Εριποῦσα, πεσοῦσα ex Il. E 357. Φ 243. ac mox ex ipso Hesychio.
Ερίπιας . . Apoll. Rhod. I. 581

Ερι-

Ερπῶν scribo, non Ερέπων.
Εριοθενέας . . Il. N 54. ac saepius. Hesiod. Εργ. 416
Ερισμα . . Il. Δ 38
Εριςάφυλον . . Odyss. I 111 }
Ερίτιμον . . . Il. B 447 } & alibi
Εριώπιδος . . . . N 697 }
Ερκεϊ χαλκέω . . O 567
Ερκος, ἦγεν &c. Versum Homeri ab Gronovio demonstratum scribe correctius Αἱμασιὰς λέξοντες &c.
Ερμαῖος λόφος &c. . . Mox scribo ἐν ταῖς ὁδοῖς
Ερμῆς, τὸν Ερμῆν &c. Vide Tanaq. Fabrum ad Lucian. pag. 1048. edit. Amst. in Oct.
Ερμοκοπίδαι . . Pro Αριμνήσε Meursius *Archontib.* III. 9. in supplem. Praefat. Gronovii, hic legit Αριςομνήσε
Ερόεντα . . Hesiod. Θεογ. 245
Ερόμενος, ἐρωτῶν, πυθόμενος scribo.
Ερπύζει . . Il. Ψ 225. & alibi.
Ερυμα . . Δ 137
Ερράδαται . . Scribo Ερράδαται ex Il. M 431. Vide Scholiasten pag. 218. lin. ult. ibique lege ἐῤῥαμμένοι εἰσί.
Ερράδατο . . Il. M 431
Ερρε δὲ . . . Θ 164. & alibi.
Ερράισθη . . Π 339. Apollon. Rhod. I. 1034
Ερράπτομεν . . Scribo Ερράπτομεν ex *Odyss.* Π 380
Ερρέτω . . Il. I 377. & alibi.
Ερρηγε . . Scribo Ερρηγε ex Il. H 114
Ερρίζωται . . Odyss. H 122
Ερυσάμενος . . Verbum frequens Hom.
Ερρων . . Il. Θ 239. Mox scribo μετὰ φθορᾶς παραγινόμενος ex Schol. ad istum locum.
Ερρώοντο . . Il. Ψ 367. Hesiod. in *Clypeo* 230
Ερρῶσθαι φράσαι, οἰμώζειν εἰπεῖν scribo.
Ερύγμηλον . . Il. Σ 580
Ερυθινοι . . . B 855

Ερυθραίνετο . . Scribo Ερυθαίνετο ex Il. K 484. Φ 21
Ερύκειν . . Verbum frequens Hom.
Ερυπομένη . . Scribo Ερυκομένη
Ερυσάρματες . . Il. Π 370. & alibi.. Hesiod. in *Clypeo* 360
Ερυσεν, ἔλυβεν . . Lego ἔλαβεν.
Ερυσίπτολις . . Il. Z 305
Ερυτο frequens Hom.
Εέρχατο . . Odyss. K 241. Credo tamen, Hesychium hic vere scripsisse, vel scriptum invenisse Ερχατο, id quod prae altero longe frequentius est Homero; tum, siquid id est, ex literarum ordine hic ita postulatur.
Ερχατόωνται . . Scribo ἐρχατόωντο ex Odyss. Ξ 15
Ερχθέντα . . Il. Φ 282
Ερωδιός . . . K 274
Ερωὴ . . . P 761
Ερωῆσαι . . Verbum frequens Hom.
Εσταθρεῖν . . Il. Γ 450
Εσάκασεν . . Θ 97
Ες Αυλίδα . . . B 303
Εσάωθεν . . Odyss. Γ 185
Εσάωσεν frequens Hom.
Εσβη . . Il. I 467. & alibi.
Ες γεμίας . . Scribo Ες γε μίαν ex Il. B 379
Ες δ' ἑτέρας . . Il. A 142
Εσέχυντο . . . M 470. Φ 610
Εσήλατο . . . . 438. Π 558
Εσθορε 462
Εσκίδνατο . . . Ψ 3. ac saepius.
Ες μέσον ἀμφοτέροισι . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 85
Ες ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν . . Il. E 118
Εσπεο . . Il. K 285. Verbum frequens Hom.
Εσπερχεν . . & hoc frequens Homero. Scribo hic ἠπείλησεν pro ἤπευσεν
Ες πλησίον ἄλλον . . Il. B 271

Εσπ-

Εσπομένε, ἀποσπῶνὶ⊗ scribo.
Εσσας }
Εσσάμεν⊗ } frequentia Hom.
Εσσεαν }
Εσσὴν . . Schol. Callim. *in Jovem* 66
Εσσο . . Il. Γ 57. Odyſſ. Π 199. Quod hic apud Heſych. pro ἐνίδυσο Bentlejus ad Callim. pag. 469. ſcribit ἐνεδύσω, non probo.
Εσσυμένως . . Heſiod. in *Clypeo* 340
Εσσυρευτὸν . . Mox lego δολερὸν, & hominem vano ſtrepitu territantem fallentemque intelligo. Sed quid vocis eſt ἐσσυρευτόν;
Εσήξεται . . Schol. Callimachi *in Apoll.* 15
Εσιάχος . . Accedo reponentibus hic Εσίαρχος, unde & Εσιαρχεῖν apud Lucian. T. 1. pag. 1026. *edit. Salmur.*
Εσίχοον . . Scribo Εσιχον ex Il. Π 258. & Callim. *in Delum* 153
Εσιχόοντο . . Scribo Εσιχόωντο, quod Hom. eſt frequens.
Εσορα . . Il. Ω 272
Εσρατόωντο . . Γ 187
Εσυρον . . Scribo Εσυγον, ac reſpici opinor *Odyſſ.* K 113
Εσυφέλιξε . . Odyſſ. P 234. ac ſaepius in *Iliade.*
Εσωρ . . Vide ad Εσορα paullo ſupra:
Εσφράγιζον . . Recte reponitur Εσφαραγιζον, quod exſtat apud Heſiod. Θεογ. 706
Εσφήκωντο . . Il. P 52
Εσχαρα . . In verbis ἐκ ἐκ λίθε nihil muto. Vide Schol. Homeri pag. 185. lin. 18. Tum ἰσόπεδον (Belgice *gelyks vloers*) & ἐκ λίθε ὑψέμενον ſunt contraria, & contra mentem Heſychii.
Εσχατιὴ . . frequens Hom.
Εσχεθέτην . . Il. M 461
Ετοι frequens Hom.

Εταῖροι, φίλοι, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι, καὶ συνεργοί, ναῦται· sic divido. Tum Κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι sunt verba *Odyss.* M 271

Ετάλασσα . . Scribo Ετάλασσα & mox Ετάλασσεν ex Il. P 166

Εταλαλίσθη scribo.

Ετανύσθη . . Verbum frequens Hom.

Εταρίσσαιτο scribo ex explicatione Hesychii & Il. N 456. Sed ex isto loco bene inspecta istanc ipsam explicationem Hesychii, explicantis ἑταῖρος καὶ συνεργὸς γένοιτο (addidi καὶ, quod excidisse puto, quodque habet Scholiastes ad dictum Homeri locum) apparet esse malam, & ex isto loco temere inspecto natam: ἑταρίσσαιτο enim & ibi apud Hom. notat ἑταῖρον καὶ συνεργὸν λάβοι, uti istic interpretatur Scholiastes; nec per se aliter τὸ, ἑταρίζειν (poëtice pro ἑταιρίζειν) explicari potest debetve.

Ετάρπη . . Scribe Εταρπήθη ex Odyss. Ψ 300

Ετεά . . Vox frequens Hom.

Ετεθήπεα . . Odyss. Z 166

Ετειρε . . . . M 332

Ετελείετο . . Il. A 5. & alibi.

Ετέλει . . Mox scribo ἐπλήσε

Ετεόκρηντες . . Odyss. T 176

Ετεραλκέα δῆμον . . Il. O 738

Ετερήμεροι . . Odyss. Λ 302

Ετέρσετο . . . Il. Λ 267

Ετέρωσε frequens Hom.

Ετέπαλτο . . Scribo Ετέταλτο ex Odyss. Λ 523

Ετέτυκτο frequens Hom.

Ετεών . . Scribo Ετεωνός ex Il. B 497

Ετι, πάλιν &c. . . Ab ἓ ταρχύσωσιν (quod exstat Il. H 85.) novum inchoo *Art.*

Ετνος . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 85

Ετορεν . . Il. Λ 236

Ετρε-

Ετρεμεν . . Ab Ετριβον novum inchoo *Art.* scriboque κατανήλισκον

Ετώσια . . saepius apud Hom. Adde Hesiod. Εργ. 440

Ευαγγέλια . . Odyss. Ξ 152, 166. Mox pro κυρύγματα scribo κηρύγματα

Ευαγὲς . . Callim. *in Delum* 98.

Ευαδεν saepius apud Hom.

Ευαίων . . Scribo Ευαίως

Ευβοτοι . . Odyss. Ο 405

Ευγματα . . . Χ 249

Ευγνάπτοις . . Scribo ἰϋγνάπτοις. Scribitur quidem *Odyss.* Σ 293. (quem locum hic explicari puto) ἰϋγνάμπτοις, sed veram opinor hic in Hesychio servari istius loci scripturam, atque a γνάπτω sive γνάμπω deduco.

Εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω . . Il. Β 382

Ευδείελον frequens Hom.

Εὖ διάλλακτος, ταχέως καὶ καλῶς &c. sic distinguo.

Ευδοκία &c. . . Emendatis vitiis sic lego Ευδοκία παρὰ τῦ καλῶς καὶ ἐυ δεδόχθαι προσαγορεύεται. Hinc novo cum *Art.* Ευδοκεῖ, ἐυδοκιμεῖ.

Ευειδέα . . Il. Γ 47

Εὖ ἐντύνασα . . Ξ 162

Ευεργέα . . Frequens vox Hom.

Ευερκέος . . Il. Ι 468. } ac saepius.
Ευζωνοι . . . 586. }

Ευηγενέων . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 85

Ευηγεσίη . . Odyss. Τ 114. Tum pro ἤγον scribo εὖγον.

Ευήκεας . . Il. Χ 319

Ευεκτεῦ . . Nihil muto: deduc ab ἐυεκτέω, ac vide mox Ευήκης.

Ευήνορα, ἀγαθά . . Ευήνορα οἶνον dicit Hom. *Odyss.* Δ 622

Ευήρας ἵππυς &c. . . Scribo Ευήρεας. Vox ipsa frequens est in *Odyssea* de rebus bene comparatis: at Hesychianum ἐυήρεας ἵππυς (uti ego scri-

ſcribendum eſſe puto) videtur ex alio quo poëta deſumtum, ut quod in Homero non compareat.

Εὖ ἤσκηται . . Il. K 438

Ευθύνας . . Tria ultima verborum Ariſtotelis haud dubie ſunt corrupta: ex ipſa re tamen mens Ariſtotelis eſt clara, nempe lectos ab Archonte & Polemarcho binos aſſeſſores ad judicia, prius, quam aſſidant, a caeteris judicibus eſſe comprobandos, mulctam pendere debituros, ſi prius aſſederint. Non vacavit mihi ipſum Ariſtotelis locum perveſtigare. Pro ἐπ' ἂν παρεδρεύωσι potuit forte ab Heſychio eſſe ſcriptum ἐὰν προπαρεδρεύωσιν vel προπαρεδρεύσωσιν. Utrum horum exſtet apud Ariſtotelem, inquirant, quibus vacat lubetque.

Ευκεάτοιο . . Odyſſ. E 60. Ne audi, qui mox Ευκέατον, ξηρὰν mutant.

Ευκηλήτειρα . . Heſiod. Εργ. 464

Ευκηλος frequens Hom. Adde Heſiod. Εργ. 671

Ευκλητὶς, ἀραρυῖα . . Scribo Ευκλεῖς ἀραρυῖα ex Il. Ω 318

Ευκτιτον . . Il. B 592

Ευκνημῖδες frequens Hom.

Ευκλον . . Il. Ξ 98

Ευκύκλους Callim. *in Delum* 147

Ευληρα . . Il. Ψ 481

Ευμελίω . . . Δ 47

Ευμενέτῃσι . . Odyſſ. Z 185

Ευμελίης . . Il. P 23. 59, 99. Atque ita haec lectio firmatur Heſychio.

Ευναὶ . . Verba Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον ſunt Il. A 436

Εὖ ναιομένων frequens Hom.

Ευνητὸν . . Il. Ω 580

Ευνις . . . X 44. & alibi.

Ευξέστη } frequentia Hom.
Ευξοος }

Ευωδώθη, ἡτοιμάσθη recte scribit Cl. Alberti ad *Gloss.* Novi Test. p. 136

Ευόμενοι . . Il. I 464. Ψ 33. Hesiod. Εργ. 705

Ευόρμε . . Φ 23. & alibi.

Ευπατρίαν . . Scribo Ευπατέρεια ex Il. Z 292. & alibi.

Ευπηγὴς . . Odyss. Φ 334

Ευπηκτος frequens Hom.

Ευπρήσσεσκον . . Odyss. Θ 259

Ευπρηστον . . . Il. Σ 471

Ευπυργον . . H 71

Ευρὰξ . . . A 251 & alibi.

Ευρρείταο . . Hesiod. Θεογ. 343

Ευρώεντα . . Il. Υ 95. & alibi saepius, iterumque infra in hoc Lexico, ubi pro explicatione recte legitur πλατέα.

Ευρωον . . Il. H 329

Ευρυαγυίαν frequens Hom.

Ευρυβάτε &c. . . Pro ἡ lego hic ἦν

Ευρυκρείων }
Ευρυκρείων } Verba frequentia Hom.
Ευρύνειν }

Ευρυοδείης . . Il. Π 635. ac saepius.

Ευρυμέτωπον . . Odyss. Υ 212

Ευρυπόροιο . . Il. O 381. ac saepius.

Ευρυπυλὲς . . . Ψ 74. & alibi.

Ευρυπύλε frequens Hom.

Ευρυσθενὴς . . Il. H 455. ac saepius.

Ευρυόπα }
Εὔς } frequentia Hom.

Ευσαι . . Odyss. I 389. Ξ 75

Ευσελμος sive Ευσσελμος frequens Hom.

Ευσκαρθμοι . . Il. N 31

Ευσκοπος frequens Hom.

Ευσότρε . . Scribo Ευσώτρε· Vide infra in Ευσωτρον.

Ευσπλαγχνον . . Hinc Euripides in *Rheso* habet ευσπλαγχνία.

Ευςάθεος } frequentia Hom.
Ευςέφανος
Ευςρέπτοισιν.. Odyss. B 326. & alibi.
Ευςρόφω . . Il. N 599, 716
Εὐ τέκεν οἱο. . Scribo Εὖτέ κεν οἷο· sed ex quo poëta nescio.
Ευτμήτοις . . Il. Φ 30. ac saepius.
Ευτρήτοισι . . Ξ 182
Ευτρόχαλον . . Υ 496
Ευφημῆσαι . . Ι 171
Ευφρονέων }
Ευχεαι, καυχᾷς } scribo
Ευχεο, καυχῶ }
Ευχετάασθαι . . Il. Z 268. ac saepius.
Ευχος } frequentia Hom.
Ευχωλή }
Ευωδεῖ scribo ex Il. Γ 382
Εφαλον . . . . B 538, 584
Εφέω . . . . A 567
Εφέπεσκον. .Odyss. M 330
Εφ' ἑπταπόδην.. Il. O 729
Εφέσει . . Nil muto. Est *casus* tertius, uti & ὀρέξει.
Εφέσσαι . . Odyss. N 274. & alibi.
Εφέσσεσθαι . . Il. I 455
Εφέσιοι . . . . B 125. & alibi.
Εφέσιος . . Mox hic scribo ἔγοικος.
Εφετμή frequens Hom.
Εφευδούσαι Odyss. T 331
Εφημέριοι . . . Φ 85. Δ 223
Εφημοσύνη aliquoties apud Hom.
Εφήσεις . . Odyss. Γ 411. T 55
Εφῆπται . . Il. B 15
Εφθίατο . . . A 251
Εφίληθεν . . . B 668
Εφλυεν . . . . Φ 361
Εφόλκεον . . Scribo Εφόλκαιον ex Odyss. Ξ 350. Vide *Praefat.* nostram *Artic.* 6

Εφομαρτεῖτον . . Il. Θ 191. & alibi.
Εφορμή . . Odyss. Χ 130
Εφριξεν . . Il. Ν 339
Εφ' ὑγρὴν . . Odyss. Α 97.
Εφ' ὕπερθεν frequens Hom.
Εφυρον . . Il. Ω 162
Εχαδε . . Δ 24. & alibi.
Εχάζετο κῆρ' ἀλεείνων . . Il. Γ 32.
Εχεεν pro ἔχωσεν habes . . Ζ 419
Εχέμεν frequens Hom.
Εχεπευκὲς . . Il. Α 51 } & alibi.
Εχέπωλοι . . Δ 458 }
Εχευαν } frequentia Hom.
Εχέφρων }
Εχθοδοπῆσαι . . Il. Α 518
Εχιναίων . . . Β 626
Εχύη &c. . . A voce Εχύμησαν novum inchoo *Art.* scriboque Εχύησαν
Εχώσατο . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 86
Εω . . Il. Α 119. } & alibi.
Εωθεν . . Δ 408 }
Εωθινὴ δίκη, ὡς μέν τινες, ἡ ἕως τινὸς τιμήματος· ὡς δέ τινες, ἕως τόπου τινός· ἔνιοι ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἕω, ὃ καὶ βέλτιον. . . sic distinguo.
Εώλπει. . Il. Τ 328. ac saepius.
Εωνοχόει . . Δ 3. & alibi.
Εώργεν . . Scribo Εώργει ex Odyss. Δ 693. Ξ 289
Εωσφόρος . . Il. Ψ 226

Ζωγρει

Z

Ζαγρεὺς . . Callim. in Fragm. Bentl. num. 171
Ζαὴς . . Il. M 157. & alibi.
Ζαθέην . . A 38. ac saepius.
Ζάκοτον . . Γ 220
Ζάλμολξις . . Scribo hic συναγαγεῖν καὶ εὐωχῆσαι, id quod sententia postulat, sive Hesychius ita scripserit, sive minus.
Ζαμέλης . Cur mutent hic, non video.
Ζαμενὲς . . Mox scribo ἐμψύχως.
Ζαμενὴς . . Apollon. Rhod. I. 1029
Ζατρεφέων . . Odyss. Δ 451. ac saepius.
Ζαφλεγέες . . Il. Φ 465
Ζαχρηεῖς . . . . M 347. ac saepius.
Ζειά . . Odyss. Δ 41, 604
Ζείδωρος frequens Hom.
Ζέσεν . . Scribo Ζέσσεν ex Il. Σ 342
Ζεύγλη . . Il. P 440. & alibi. Callim. *in Dian.* 162
Ζηλήμων . . Odyss. E 118. Callim. *in Dian.* 30
Ζηνὶ φόως ἔρξεσα . . Il. B 49
Ζίγλας &c. . . A Ζίγνις novum inchoo *Art.*
Ζόασον &c. . . Et hic novum inchoo *Art.* ab Ζοάσεις.
Ζόφον ἠερόεντα . . Il. M 239. ac saepius.
Ζύγαστρον &c. . . A Ζύγαστρος novum facio *Art.*
Ζυγόδεσμος . . Il. Ω 270
Ζωάγρια τίνειν . . Σ 407
Ζώγρει . . . E 698. ac saepius.
Ζωὴ . . Odyss. Ξ 96
Ζωρότερον . . Il. I 203

Ηα

H

Ηα̃ } frequentia Hom.
Ηθα̃ }

Ηβη . . Verba καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος sunt Il. N 484. Deinceps μετὰ δέ σφισι πότνια Ηβη exſtat Il. Δ 2

Ηγάθεον frequens Hom.

Η γάρ κεν δειλός, ὄντως δειλὸς . . Sic ſcribo. Explicatur Il. A 293

Ηγάσσατο . . Ηγάσσατο ſcribo ex Il. Γ 181

Ηγερέθεντο . . Scribo Ηγερέθοντο frequens Hom. atque infra repetitum Heſychio.

Ηγῆ, ἄρχεις ſcribo.

Ηγερθεν frequens Hom.

Ηγηλάζει . . Odyſſ. Ψ 217

Ηγνόιησεν . . Verba Homeri. ſic ſcribo Εκλως δ' ἔτι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν ex Il. B 807

Ηγορόωντο . . Il. Δ 1

Ηἱ δ' ἂν, ἥτινι δὲ ἂν ſcribo.

Ηδὲ ἀντὶ τοῦ καὶ; ἠδ' ἀλλάω ἐπὶ ἔργω. . Il. Δ 258

Ηι δὲ βίηφι . . Scribo ἦφι βίηφι ex . . X 107

Ηδὺ &c. . . Recte hoc correctum eſt: reſtat, ut ultima hujus *Art.* verba avellantur ac novum faciant *Articulum*, Ηδ' ἐπίκουροι, καὶ βοηθοί: Eſt inpretatio τοῦ, Ηδ' ἐπίκουροι, Il. B 815. & alibi ſaepe

Ηδὲ τοκήων ſcribo ex Il. Γ 140. & alibi ſaepius.

Ηδη, ἐπὶ μὲν &c. . . Verſus Homeri Ηδη γάρ ποτ' ἐγὼ &c. eſt Il. A 260. Alter verſus eſt Il. O 110. ſed diſtinctius ſcribendus, Ηδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Αρηΐ γε πῆμα τετύχθαι.

Ηῆ δὴ ἀληθῶς δὴ καὶ &c. . . At ſcribo & unum facio *Art.* ex duobus, Ηῆ δηθὰ, ἀληθῶς δὴ, καὶ Ηῆ δηθὰ ςρεύγεσθαι, &c. Hae tres poſtremae voces ſunt ex Il. O 512. Iterum iſtud ἀλη-

θῶς δὴ pro interpretatione dat Hesychius ad Ἤ θὴν infra suo loco.

Ἠδησθα . . Odyss. Τ 93

Ἤδ@, ἡδονὴ καὶ ὄφελ@, καὶ Ἦδ' ὅς, ἔφη ἐκεῖν@, καὶ ὄζ@· sic haec dispesco. Nempe ὄζ@ pertinet ad notiones τῦ, ἧδ@, quod & ὄζ@ & ὄφελ@ significet, quasi verba καὶ Ἦδ' ὅς, ἔφη ἐκεῖν@ inclusa sint parenthesi.

Ἠδυεπής . . Il. Α 248

Ἠὲ, βαρυνομένης &c. . . Verba Ἠὲ διατμῆξαι κοῖλον δόρυ sunt Odyss. Θ 507. Tum Ἠὲ ἑκὼν μεθίεις videntur esse ex Il. Ζ 523. sed hodie ibi legitur Ἀλλὰ ἑκὼν μεθίεις.

Ἠίει . . Scribo Ἠιεν frequens Hom.

Ἠὴ κολοιῶν . . Scribo Ἠὲ κολοιῶν ex Il. Ρ 755. Tum post verba ἢ τῶν κολοιῶν, quae sunt interpretatio τῶν, ἠὲ κολοιῶν, pono comma.

Ἠελίοιο πύλας . . Odyss. Ω 12

Ἠὲ πῇ scribo
Ἠερέθονται
Ἠερέθονται
Ἠεροειδέα . .
Ἠερόεν
} frequentia Hom. Hesiod. Θεογ. 252

Ἠεροφοῖτις Ἐρινὺς conjungo ex Il. 567

Ἠροφώνων . . Scribo Ἠεροφώνων ex Il. Σ 505

Ἠην . . Il. Λ 807. ac saepius.

Ἠθεα . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 86

Ἠθεῖε . . Il. Κ 37. ac saepius.

Ἠθίῃ . . . Ψ 94

Ἤθεῖον . . Odyss. Ξ 147

Ἤ θέμις scribo, sive ἢ θέμις, quod idem est, ex Il. Β 73.

Ἠϊα . . Versus Θώων παρδαλίωντε, λύκων τ' ἠΐα πέλονται est Il. Ν 103. Verba ἠΐων θημῶνα τινάξῃ sunt *Odyss.* Ε 368. sed, uti scripsi, scribenda, & *puncto* vel *commate* a sequentibus separanda. Denique Ἠϊα πολλὰ θεὸς γενόμεν@ sunt *Odyss.* Δ 433

Ηἴθεοι frequens Hom. Adde Callim. *in Delum* 299

Ηἴχθο . . Odyss. Δ 796. ac saepius.

Ηἴον . . . . Υ 370. & alibi.

Ηἰέεντι . . Il. Ε 36

Ηἴρει . . Scribo ἤρει

Ηἴσιν . . Scribo ᾔσιν, & mox ἐνὶ φρεσὶ ex Homero.

Ηἴσχυνεν . . Scribo ᾔσχυνεν· Exstat Il. Σ 24. ac saepius.

Ηκα pro πράως &c. saepe apud Hom.

Ηκαχεν . . Il. Π 822. ac saepius.

Ηλάινει . . Callim. *in Dian.* 251. Schol. Theocr. pag. 72.

Ηλακάτη, τὸ δεξιϊκὸν &c. . . Hunc & sequentem *Art.* redigo in unum filo continuo ηλακάτη, τὸ δεξιϊκὸν τῶν ἐρίων ἐργαλεῖον, ηλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα· καὶ ἄτρακτος, ηλακάτα στρωφῶσα . . καὶ τὸ βέλος ἐν συνθέτῳ --- Χρυσηλάκατος κελαδεινή. --- διὰ δὲ τοῦ ε ἠλεκάτη.

Versus ηλακάτη τετάνυστο &c. est *Odyss.* Δ 135. Hemistichion ηλακάτα στρωφῶσα exstat item in *Odyss.* P 96. Denique Χρυσηλάκατος κελαδεινὴ est ex Il. Υ 70

Ηλασσάμεθα &c. . . Scribo ηλασάμεσθα, ἠλάσαμεν, ἐπὶ ἀπελάσεως. Explicatur Il. Α 681

Ηλασαν pro ἔσκαψαν est Il. Μ 6

Ηλάσκουσι . . Il. Β 470. Ν 104

Ηλαστι . . Scribo ηλάστει ab ἀλαστέω, unde & corruptum sequens

Ηλάστρεον . . scribo ηλάστεον ex Il. Ο 21. Adde ibi Schol.

Ηλᾶτο . . Odyss. Γ 302

Ηλδανεν . . . Σ 69. Ω 367

Ηλεὲ . . . Β 243. Pro hoc dicitur ηλὲ Il. Ο 128. ita ut & ἠλὸς & ἠλεὸς dictum sit: ἠλεὲ exstat *Odyss.* Ξ 459. ex quo emendo hic Hesychium, atque ad propositam vocem ηλεὲ pro

ἤλεὸς ὅς ἰφένε scribo ἠλεὸς ὅς τ' ἰφένκε, uti fere jam per se viderunt Eruditi.

Ηλιτεν . . Il. Ι 375. Hesiod. in *Clypeo* 80. Callim. *in Dian.* 255

Ηλεκάτη . . Nil muta, sed vide nos supra ad ἠλακάτη.

Ηλέκτωρ . . Recte Scaliger ἠλέκτωρ, quod exstat Il. Τ 398. Tum sublato commate post ἀμίτοχος scribo ἀμίτοχος χοίτης.

Ηλέμια . . Forte recte Salmasius η λεμμία· sed & forte nil mutandum, vel η Λημνία scribendum; certe φαρμακὶς pro φαρμακὸς legendum.

Ηλεὸς, ὁ μωρεποιὸς scribo. ηλεὸς jam dixi paullo supra ad ηλεὲ, exstare Odyss. Ξ 459. Addo Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 173

Ηλέυατο frequens Hom.

Ηληθμῷ . . Scribo Κηληθμῷ ex *Odyss.* Λ 333. Ν 2. Vide *Praefationem* nostram *Artic.* 5

Ηλήλατο . . Il. Ε 400. Hesiod. in *Clypeo* 143

Ηλίβατον frequens Hom.

Η' λιγγὺς, ὁ καπνὸς scribo, ut ὁ καπνὸς & ἡ λιγνὺς inter se respondeant, qualia in hoc Lexico quam plurima, & in iis multa corrupta.

Ηλιθα . . Callim. *in Lavacr. Pall.* 124

Ηλικες . . Odyss. Σ 372

Ηλικίᾳ . . Post σώματος pone *comma*.

Ηλιτεν . . Vide supra ad eamdem vocem.

Ηλιτόμηνον . . Il. Τ 118. Tolle *comma* post μηνῶν.

Ηλοι, περόναι, ἐπίβολοι . . Nihil hic muto: vide mox Hesychium ad ἧλος.

Ηλοι, καρφία σιδηρᾶ scribo.

Ηλυξεν . . Il. Λ 476. & alibi.

Ηλύσιον . . Omissa hic est vox πεδίον· Scribo ἠλύσιον πεδίον ex *Odyss.* 563

Η'φεν

Ηλφεν &c. . . Separanda ſunt haec aliterque ordinanda, uti & Cl. Alberti pag. 86. vidit poſt me,

Ηλφεν, εὗρε τιμήν·

Ἤλφον, εὗρον . . Il. Φ 79

Ηλακεν . . Scribo Ηλωκεν

Ημαθόεις frequens Hom.

Ημάθυνε . . Il. I 589

Ημάλδυνεν . . M 18

Ημαρ ἀναγκαῖον . . Π 836

Ημάρτανεν, ἀπετύγχανεν ſcribo.

Ημα, ἀκόντισμα . . Confer haec cum iis, quae dicuntur ad Ηματα.

Ηματίη . . Odyſſ. B. 104. ac ſaepius.

Ημβροτον frequens Hom.

Ημεναι, οἷά τε φύλλα &c. . . Odyſſ. Η 106

Ἦ μέν μοι . . Puto hic, & Il. A 77. ubi hae voculae leguntur, ſcribendum eſſe Ἦ μήν μοι, uti ſcribitur infra apud Heſychium ſuo ordine. Pro ἦ μὴν in jurejurando dicitur & Dorice ἦ μὰν, quod ſupra occurrit apud Heſych. explicantem ἀληθῶς δή. Iſtud ἦ μὴν jurijurando ſive vehementiori affirmationi praepoſitum etiam apud non-poëtas occurrit.

Ἦ μεμάασι . . Il. K 208

Ημερίς . . Odyſſ. E 69

Ἦ μὴν . . Il. I 57

Ημιδαής . . . Π 294

Ημῖν ἀπὸ, ἀφ' ἡμῶν ait Heſychius, ſed graviter errat; numquam *ἀπὸ cum dativo*, dicunt pueri, *conſtruitur*. Quid ergo? Habet quidem hoc ipſum Homerus Il. A 67. quem locum haud dubie reſpexit Heſychius, ſed parum attente. Legitur ibi ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι· verum ἀπὸ iſtic per tmeſin Homero frequentiſſimam, avulſum eſt ab ἀμύναι, & *dativus ἡμῖν regitur* ab ἀμύναι ſive ἀπαμύναι.

Ημιπέλεκκα . . Il. Ψ 851, 858, 883
Ημισάλευτος . . Mox scribo σαλευόμενον vel σεσαλευμένον
Ημιονες . . Il. Ψ 886
Ημ☉ frequens Hom.
Η᾽μων scribo.
Ηματι τῷδε, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ scribo ex Il. Α 444
Ημύσεις . . Il. Δ 295. & alibi.
Ἡν δασυνόμενον &c. . . Verba ἣν ἀρετὴν διαείσεται sunt Il. Θ 535
Ἣν ἄτην . . Il. Α 412
Ἣν δ᾽ ἐγὼ &c. . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 86
Ηνεμόεν frequens Hom.
Ηνίπαπεν . . Il. Β 245. ac saepius.
Ηνήνατο . . . Σ 450
Ηνίοπῆα scribo ex . . Θ 120
Ηνι☉ . . . . Ζ 94. ac saepius.
Ηνορέην . . Frequens Homero. Adde Hesiod. Θεογ. 516
Ηνορέηφι . . Il. Δ 303
Ηντεον . . . Η 423
Ηντετο . . Δ 133. ac saepius.
Ηνυον . . Mox scribo ἐτέλει.
Ηνώγεα . . Odyss. Ι 44. & alibi.
Ηνωγον . . Il. Ι 574. ac saepius. Dicitur & Ηνώγεον Il. Η 394
Ηόιην, ὀρθρίαν . . Odyss. Δ 447
Ηομεν . . . . . . Κ 251. & alibi.
Η οὐχ ἅλις . . . Il. Ε 349
Ηπαφε . . . Odyss. Ξ 488
Ηπεδανὸς . . . Il. Θ 104. & alibi.
Ηπια frequens Hom.
Ηπιόδωρ☉ . . Il. Ζ 251
Ηπείροιο μελαίνης . . Odyss. Ξ 97
Ηπεροπεύειν frequens Hom.
Ηπιόδωρ☉ . . Scribo hic κατὰ pro μετὰ ex eo, quod supra ad eamdem vocem melius dixit Hesychius.

Ἤπυεν . . Odyſſ. Ι 399. Heſiod. in *Clypeo* 316
Ἤπυτα . . . Il. Η 384
Ἤ πυμάτη θέεν . . Ζ 118
Ἤπυσεν, ἤχησεν &c. ſcribo.
Ἦ ῥα &c. . . Scribo Ἦ ῥα, ἤτοι, ὄντως, ἢ ἔφη· καὶ Ἦρα, χάριν, βοήθειαν, ἐπικουρίαν· Πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἦρα φέρων Διΐ· ſic verſum 578. Il. Α ſcribo ex mente Heſychii, cujus ergo aetate ita in iſtoc Homeri loco & verſu 572. lectum fuerit: at minus bene utrobique hodie legitur ἐπίηρα φέρων. Sane vero Ὁμηρικῶς dicitur ἐπὶ ἦρα φέρειν pro ἐπιφέρειν ἦρα· Tum & ἦρα, & locutio ἦρα φέρειν τινὶ eſt vox ac locutio eodem ſenſu, quo hic, Homero etiam alibi uſurpata: Vide Il. Ξ 132. Odyſſ. Γ 164. Π 375. Σ 56. Eleganter igitur ex hoc Heſychii loco verior lectio Il. Α 572. & 578. aſſeritur.
Ἦ ῥα καί, καὶ δὴ οὕτως εἶπεν ſcribo. Tum verba Ἦ ῥα καὶ ἐξ ὀχέων ſunt Il. Δ 419
Ἠρανίσθην, ἔρανον συνήγαγον ſcribo.
Ἤραρεν } frequentia Hom.
Ἠρασάμην }
Ἦ ῥά τί μοι, ἀληθῶς δὴ περί τί μοι; } ſcribo
Ἦ ῥά τί οἱ, ἄρα τί αὐτῷ; }
Ἦ ῥά τι οὐκ, οὐχ ὅ, τι δήποτε ſcribo.
Ἤρατο } Utrumque, ſuo quidque loco ac ſenſu,
Ἠρᾶτο } frequens eſt Homero.
Ἡιρεῖτο, ἠγάπα. . Hac vocis ᾑρεῖτο interpretatione melius exponitur mens Homeri *Odyſſ.* Φ 40, quam vulgari verſione Latina *portavit*: at notat *legit ſumſitque* prae alio quolibet arcu: idque verae τοῦ αἱρεῖν, ſignificationi reſpondet.
Ἤρεν, ἐπῆρεν . . Scribo Ἦρεν, ἐπῆρεν.
Ἦ ῥ' ἐτεόν γε . . Cl. Alberti ſuo haec Homeri loco adſignat in *Peric. Crit.* p. 86
Ἤρετο . . Il. Α 513
Ἠρήρει . . Μ 56

Ἠρ...

Ηρήρειστο . . Il. Γ 138 } ac saepius.
Ηρ' . . . Ι 360 }
Ηριγένεια frequens Hom.
Ηρικεν . . Il. P. 295
Ηρίον . . Ψ 126. Schol. Theocr. p. 25
Ηριπε . . frequens Homero. Adde Hesiod. in *Clypeo* 421
Ηρρήκει &c. . . Si Hesychium hic bene consideres, scriptum fuit Ερρ' ἤκει, id quod hic, uti tot alia alibi, non suo loco positum est. Quid vero pro εἰκῆ hic vere scriptum fuerit (nam mihi videtur hic intempestivum) odorentur sagaciores. Versum Homeri mox sic scribe Ερρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων ex *Odyss.* K 73
Ηρυγεν . . Il. Υ 403. Schol. Theocr. p. 114
Ηρύκακεν . . Ε 321. ac saepius.
Ηρύκαλον . . Scribo Ηρύκακον, quale Αλεξίκακον.
Ηρώησαν . . Il. Ψ 433. Schol. Theocr. p. 115. Callim. *in Delum* 133
Ηρώων, πάντων &c. . . Versus Homeri Τοῖσιν δὲ κρητῆρα &c. (nam sic scribend.) est *Odyss.* Σ 432
Ηs, ἄεθλον &c. . . Alter Homeri versus hic prolatus, Ως οὐδὲν γλυκίον &c. est *Odyss.* I 34
Ησατο . . Scribo Ησατο ex *Odyss.* I 353
Ησθετο . . Scribo Ηισθετο, id est ᾔσθετο } ab αἰσθω, unde αἰσθάνω.
Ησθω . . Scribo Ηισθου, id est ᾔσθου }
Ησπαιρεν . . Il. N 573. ac saepius.
Ηυγει . . Scribo Ηυγει ab αὐγέω.
Ηὐ frequens Hom.
Ηϋγένειος . . Il. O 275. ac saepius.
Ηυθέμιλον, ἐυθέλιμον . . Scribo Ηϋθέμεθλον, ἐυθέμεθλον ex aliquo Hymnorum, qui tribuuntur Homero.
Ηΰκομος } frequentia Hom.
Ηΰτε }
Ηὔθ' ὁμίχλη Il. A 359

ΗΦΙΛΑ

Ηφαιςος &c. . . Versus, hic appositus, est Il. Υ 12
Ηφυσάμην . . Odyss. Η 286
Ηχήεσσα . . Il. Α 157
Ηχλυσεν . . Odyss. Μ 406. & alibi.
Ηχῶ ἐνθάδε ἠχῶ . . Post primum ηχῶ pono *comma*, ut ἐνθάδε ἠχῶ sint verba nescio cujus poëtae; tum post ἀνἰπτύκων tollo *punctum*.
Ηδθι προ . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 86
Ηὼς, ἡμέρα &c. . . Versus Οφρα μὲν ἠὼς ἦν &c. est Il. Θ 66. Tum verba ἡ δὲ μὲν ἠὼς ἐνδεκάτη refingo in

——— ἤδε δέ μοι νῦν
Ηὼς ἐνδεκάτη ——— ex Il. Φ 156. Denique Παννυχίη &c. est versus ultimus Odyss. Β

Θ

Θάασσον . . Scribo Θάασσεν ex Il. Ι 194. & ita bis alibi.
Θαιρὸς . . . Il. Μ 459
Θαλαμηπόλος . . Odyss. Η 8. Ψ 293
Θαλέθοντο . . Il. Ι 463. ac saepius.
Θαλερὰ frequens Hom.
Θαλέων . . Il. Χ 504. ac saepius.
Θαλπωρὴ . . Κ 223. ac saepius. Tum a voce Θάλψις novum inchoo *Art.*
Θαμὰ
Θάμνος } frequentia Hom.
Θάμνος, πυθμὴν δένδρε ἢ ῥίζα scribo.
Θανάτοιο μέλαν νέφος . . Odyss. Δ 180
Θάνατος, ὅ, τε &c. . . In fine scribo ἡ δυσωδία
Θαργήλια . . Pro φαινομένων hic scribo φυομένων & Μιλησίοις pro Μηλησίοις
Θαργηλία· ἐςὶν ἡ Θαργηλία Μιλησία &c. sic divido. Nempe praecesserat Θαργήλια *festum*: nunc Θαργηλία nomen celebrioris quondam apud Milesios feminae subjicitur.

Θᾶτίον ἢ Βάτης, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ςοᾷ μαχομένων, ὧν τις ἦν, ὦ &c. sic haec jungo ac suppleo.
Θαυμαινέοντες.. Scribo Θαυμανέοντες ex *Odyss.* Θ 108. & ὀπτώμενοι pro ὀψόμενοι. Tum θηεῖτο δὲ κέρη est *Odyss.* Z 237. Adde Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 87
Θάψινον.. θάψυ.. De θάψω vide Schol. Theocr. pag. 31
Θέαν &c. Duos hos Articulos compingo Θέαν, ὄψιν, θεωρίαν, ὄμματα.
Θεᾶς frequens Hom. Tum novum inchoo *Art.* ab Θέειν.
Θηλόπεδα.. Correctio Sopingii firmatur *Odyss.* H 123
Θείνει frequens Hom.
Θεῖος ὄνειρος.. Il. B 22. & alibi. Mox —— θεῖον δύσονται ἀγῶνα est Il. H 298
Θέῃ.. Scribo Θεέῃ πλῆτο ex Odyss. M 417
Θέλγει frequens Hom.
Θέλω.. Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 87
Θέμεθλα.. Il. Ξ 493
Θέμειλα.. Scribo Θεμέθλια ex Il. M 28. & alibi.
Θέμις.. Post ἀρμόζον pono comma scriboque ἣ θέμις ἐςὶ ex Il. B 73. ac saepius alibi.
Θέμιςα.. Il. E 761. Υ 4. Odyss. B 68
Θέμιςας frequens Hom.
Θεμιςεύει.. Odyss. I 114. Λ 568
Θέναρ... Il. E 339
Θέμωσεν.. Odyss. I 486, 542
Θεοδμήτων.. Il. Θ 519
Θεόδυτα.. Scribo Θεόθυτα
Θεοειδής } frequentia Hom.
Θεοείκελος
Θεόθεν.. Odyss. Π 447
Θεόπροποι.. A 416. ac saepius. Adde Callim. *in Delum* 305
Θεόσσωτοι.. Scribo Θεέσσυτοί ex Aeschylo pag. 12, 38, 41

Θεκ-

Θεῦδῆς } frequentia Hom.
Θέσφατα }
Θεῖφιν μήςωρ ἀτάλαντος . . Il. Ξ 318
Θεόφιν, Θεοῖς, ἐκ Θεῦ &c. sic videtur distinguendum. Tum πασσαλόφιν exstat Il. Ω 268. ac saepius: ζυγόφιν Il. T 404. & alibi.
Θέρεσθαι . . Odyss. M 64. & alibi.
Θέρμαςραι . . Scribo Θέρμαυςραι ex Callim. *in Delum* 144
Θερμαςῆθεν . . Scribo Θερμαυςρῆθεν, ac mox τῶν ἐπάνω pro τὸ ἐπάνω
Θερμεῖ . . Potius Θέρμει ex *Odyss.* Θ 426. unde & Θέρμεσθαι aliquoties apud Hom.
Θερσόμενος . . Odyss. T 507
Θεάσατο . . Bentl. ad Callim. pag. 469. legit Θέσατο.
Θέσκελα . . Il. Γ 130. ac saepius. Hesiod. in *scuto* 34
Θεσπέσιον . . Verba Homeri mox sic scribe Γνώσεαι δ', εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν ἐξαλαπάξεις ex Il. B 367
Θεσπιδαὲς πῦρ . . Il. M 177
Θέσπιν . . Odyss. A 328. ac saepius.
Θέσσαλον τῦτο . . Nil muto. Ubi quid oppido fraudulenter ac malefice actum fuerit, recte ἐπιλέξειας Θέσσαλον τῦτο, quasi dicas, tale quid Θεσσαλικῶς factum esse.
Θευμορία . . Callim. in *Epigramm.* 32
Θεύσεσθαι . . Il. Λ 700
Θεύσεαι . . Ψ 623
Θεῶν ἐν γύνασι κεῖται . . P 514
Θήγει . . N 45
Θηεῖτο . . Odyss. E 75. & alibi.
Θειεῦντο . . Scribo Θηεῦντο ex Il. H 439. ac saepius.
Θείη, παύσαι. } Sic scribo haec duosque facio
Θείης, ποιήσαις. } *Articulos.*
Θηήσασθαι frequens Hom.

Θηητὴρ . . Odyſſ. Φ 397. Callim. *in Dian.* 141
Θῆλυς ἐέρση . . Ε 467
Θηλυτεράων . . Λ 385. & alibi.
Θημών . . . Ε 368
Θῆξαι . . Vide ſupra ad Θήγει.
Θηρὶ, λέοντι . . Ita & Schol. Il. Γ 449. θηρὶ exponit : ac Schol. Apollonii Rh. ad I 1243. ait Κυρίως οἱ ποιηταὶ τὸν λέοντα φασὶ θῆρα· ὡς καὶ Καλλίμαχος —— Θῆρος ἀεργαζων δέρμα καὶ ωμαδιον.
Θηρολέτης. . . Scribo Θηρελάτης.
Θησαίατο . . Odyſſ. Σ 190
Θῆτας . . . . Δ 644
Θίασος . . Poſt ἔσθ' ὅτε δὲ tolle comma.
Θὶν . . Scribo Θὶς, uti & mox ὁ θὶς, ac verba Homeri deinde ſequentia ſic corrigo ex *Odyſſ.* Μ 45. πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θίς.
Θοαὶς . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 88
Θοὴν διὰ νύκτα . . Il. Κ 394. ac ſaepius.
Θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα . . Odyſſ. Θ 38
Θοινᾶται . . . . Δ 36
Θολία . . Schol. Theocr. pag. 114
Θόλος . . Odyſſ. Χ 459. ac ſaepius.
Θόρε frequens Hom.
Θοῦρην . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
Θούριδος ἀλκῆς . . Il. Δ 234
Θοῦρον frequens Hom.
Θοῶσαι . . Odyſſ. Α 71
Θοώτατος ſcribo.
Θρασυκάρδιος . . Il. Κ 41. } & alibi.
Θρασυμέμνονα . . Ε 639. }
Θρέπτρα . . . Δ 478. Atque ita firmatur haec iſtius loci lectio.
Θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην . . Ο 729
Θριγκὸς ſcribo ex Odyſſ. Η 87. Ρ 267
Θροεῖ . . Non ſatis capio mentem Cl. Alberti volentis hic Θροεῖται ad *Gloſſ. Nov. Teſt.* p. 149. An τὸ, ἐκπλήττεται apud Heſych. non poſſit intelligi in forma *Media* ſenſu *Activo*, ac reſpondere τῷ, θροεῖ.

Θρόνα

Θρῆνα : . Il. Υ 396
Θρόνον, τετράπυν . . Schol. Theocr. p. 29
Θρόον . . Odyff. Δ 437
Θρώσκει frequens Hom.
Θρυλλίχθη . . Il. Υ 396
Θρύναξ . . Apud Schol. Theocr. p. 125. fcribitur Θρόναξ.
Θυγατριδῶ fcribo.
Θυέεις . . Il. Ο 153
Θύελλα frequens Hom. etiam in *plurali.*
Θυέεσσι . . Il. Ι 495. Ζ 270
Θυσῶν . . Scribo Θυέων a Θύος, quod infra fuo occurrit ordine, unde & hic infequens Θύη. Ipfum Θυέων pro θυσιῶν exftat *Odyff.* Ο 261. praeterquam quod feries literarum, fiquis eam hic fpectet curetve, Θυέων magis, quam Θυσῶν poftulat.
Θυηέντων . . Il. Θ 48. ac faepius.
Θυηλὰς . . Ι 220
Θυλήματα . . Schol. Theocr. p. 26
Θυμαλγέα . . Vox frequens Hom.
Θυμαρέα . . Il. Ι 336. & alibi. Callim. *in Cererem* 56
Θυμηγερέων . . Odyff. Η 283
Θυμηδέα . . . . Π 389
Θυμήρης . . . . Κ 362. Callim. *in Delum* 29
Θυμοβόροιο . . Il. Η 301
Θυμοδακὴς . . Odyff. Θ 185
Θυμολέοντα . . Il. Ε 639. ac faepius.
Θυμὸν ἔδων . . Odyff. Κ 379
—— ἀγχεύων . . Il. Ε 869
Θυμοραϊστέων . . . Σ 220 }
Θυμοραϊστὴς fcribo ex . . Ν 544. } & alibi.
Θυμοφθόρα . . . Ζ 169. }
Θύνει frequens Hom.
Θυόεντα . . Il. Ο 153
Θύος . . Vide fupra ad Θυσῶν.

Θυοσκόος . . Odyss. X 318, 321. & alibi.
Θύραζε frequens Hom.
Θυρεὸς . . Odyss. I 240. & alibi.
Θύρεθρα . . Scribo Θύρετρα ex Il. B 415 ac saepius, & mox ex ipso Hesychio.
Θυσσανόεσσα . . Nil muto, nisi comma pono post κροσσωτὴ, quamquam Homerus habet Θυσσανόεσσαν Il. E 738. ac saepius: nam frequenter Hesychius voces in *casu recto* proponit, quamquam in *obliquo* apud ipsos auctores, unde sumtae sint, obvias, uti mox Θωὴ, quum Il. N 669. & alibi occurrat θωήν. Idem fit in Θῶκος sexcentisque aliis.
Θυώδεα . . Odyss. E 264. ac saepius.
Θύων an Θύων pro σπεύδων exstat Il. Φ 234. ac saepe
Θυρωρίτης . . Scribo Θυωρίτης.
Θυωρὸν . . Callim. *in Dian.* 134. Adde Schol.
Θῶες ὀρεσφιν . . Il. Λ 474
Θωὴ . . Odyss. B 192. & alibi.
Θῶκον . . . O 467
Θωρηκτάων . . Il. M 317. ac saepius.
Θώρηκος γύαλον, περιφραστικῶς scribo ac divido ex Il. E 99. N 507. 587. P 314.
Θωρηκτῆσι . . Vulgo legitur quidem Il. Φ 429. θωρηκτοῖσι sed puto, Hesychii tempore lectitatum istic fuisse θωρηκτῆσι, nec aliter ab ipso Homero profectum fuisse; unde & θωρηκτάων est, quod modo ex Il. M 317. notavimus, quodque in pluribus Homeri locis exstat.

Ad propositam vocem θωρηκτῆσι Hesychius in fine profert & haec Homeri Τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα θαῦμα ἰδέσθαι puto ex Il. O 530. ubi tamen illud θαῦμα ἰδέσθαι non additum est: Verum ἀρηρότα θαῦμα ἰδέσθαι occurrit Il. E 725. & Odyss. H 45. Confudit ergo hic Hesychius ac duo diversa loca miscuit.

Θώς . . Schol. Hom. pag. 223. lin. 11
Θωῶν ab *nominativo* Θώς, unde Θῶες ὀρεσφιν, quod supra apud Hesych. ex Hom. notavimus. Sed & Θωῶν in *genitivo pl.* exstat Il. N 103

I

Ια pro μόνη vel μία Il. Δ 437. N 354. Φ 569
-- pro βέλη Il. Υ 68
Ιαίνομαι frequens Hom. Adde Schol. Theocr. pag. 72
Ιαλλε . . & hoc verbum frequens est Hom.
Ιάπτειν . . Odyss. Δ 749
Ιασον Αργ⊚ . . Σ 245
Ιαύειν frequens Hom.
Ιαύεσκον . . Odyss. I 184. E 154
Ιαχε } frequentia Hom.
Ιαχή }
Ιγνύα . . Il. N 212. Adde Schol.
Ιδὲ pro καὶ frequens Hom.
Ιδὲ νυξὶ . . Il. Ω 166
Γ'δεσκεν . . Γ 217
Ιδέ σοι scribo.
Ιδμεν } frequentia Hom.
Ιδμεναι }
Ιδνώθη . . Il. B 266. & alibi saepius.
Ιδοίατο . . Σ 514. & alibi.
Ιδρείη . . Π 359
Ιδρις . . Odyss. Z 233. & alibi. Hesiod. Εργ. 778
Ιδρύεται . . Mox scribo ἀνάκειται pro ἀνακλεῖται.
Ιδρῶ, ιδρῶτα &c. . . Nihil hic mutandum esse, fere patet ex ipsis locis Il. Λ 620. & X 2. qui hic explicantur ita, uti fere apud Scholiasten. Sed deinceps ipsa Homeri verba accuratius scribo ἱδρῶ ἀπεψύχοντο.
Ιδῦιαι . . Scribo Ιδυῖαι. Vide Hesych. mox in Ιδυῖες

Ιδύηστω

Ιδύησιν . . Il. Υ 12. ac saepius.
Ιε . . . Γ 383. & alibi.
Ιείας . . Mox scribo ἀπείπειμπες
Ιέζεο . . Scribo Ιζεο, ut & infra suo loco.
Ιερεῖτιν . . Mox scribo ἱκτεήν.
Ιερὴ ἲς Τηλεμάχοιο . . Odyss. B 309
Ιερήιον frequens Hom.
Ιεροῖο δόμοιο . . Il. Z 89
Ιερόλας . . Ex sequentibus videtur Ιερόϊλας scribend.
Ιερὸν μένος Αλκίνοοιο . . Odyss. H 167
Ιέσθην scribo.
Ιη pro μόνη . . Il. I 319. ac saepius: adde supra ad Ια
Ιηλα . . Il. O 19. sed alia notione aliaque grammatica, notans *injeci, circumdedi*, ab ἰάλλω.
Ιηλεμίσριας ab ἰηλεμίζω apud Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 176
Ιήλλω . . Scribo Ιήλω ex Odyss. B 316
Ιήνη scribo ex Il. Ω 119, 147, 176, 196. ac mox διαχέη, ευφραίνη
Ιότητι frequens Hom.
Ιθματα . . Il. E 778
Ιθύντατα . . Σ 508
Ιθυντήτην . . Scribo Ιθυνθήτην ex Il. Π 475
Ικέλη . . Vox frequens Hom.
Ικέτιν . . Scribo Ικέτην
Ικετήσιος . . Odyss. N 213
Ικμενον non nisi pro ἔνυγεον apud Homerum, uti Il. A 479. ac ter in *Odyss.*
Ικρια frequens Hom.
Ικταρ . . Hesiod. Θεογ. 691
Ικτὸς, ἰκτῖνος . . Scribo Ικτις, Ικτιδος, si non fallit Scholiasta Hom. pag. 183. lin. 50
Ικωμαι . . Verba ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἵκωμαι sunt Il. A 139. Tum Μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰὼν &c. sunt Il. X 123

Ιλαδὸν

Ιλαδὸν . . Il. B 93. ubi Scholiastes id interpretatur κατὰ ἴλας· Haec scilicet est propria significatio; Hesychius dat quasi *metaphoricam*.
Ιλαον . . Il. I 635. ac saepius.
Ιλάονται . . B 550
Ιλαπίνας pro usitatiore Ειλαπίνας· Plures voces, ab ει vulgo inchoari solitae, in hoc Lexico notantur ab litera ι inchoatae, uti mox Ιλαρ, Ιλικρινεῖς, &c.
Ιλάσκεσθαι. . Il. A 386. ac saepius.
Ιλάσσεαι . . . 147
Ιλεῳ . . Theocriti Schol. pag. 121
Ιλήϊον . . Il. Φ 558. atque ita firmatur haec istius loci lectio.
Ιληθι . . Odyss. Γ 380. & alibi.
Ιλιόθι. . Scribo Ιλιόθι πρὸ, πρὸ τῆς &c. ex Il. Θ 557. ac saepius.
Ιλλάδας, γονὰς ἀγελαίας, &c. sic distinguo.
Ιλλάδας, σειρὰς &c. . . Il. N 572. Adde Schol.
Ιλλαοιδὸς . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 89
Ιμασον, Ιμάσθλη, Ιμείρει, Ιμερόεντα, Ιμερῳ } frequentia Hom.
Ιμερτὸς . . Il. B 751
Ινα γνώωσιν . . A 302
Ινδάλλεται . . Ψ 460. ac saepius.
Ιν' ἔκδηλῳ . . E 2
Ινες . . Odyss. A 218
Ιχνίον . . Il. E 73. & alibi.
Ιξάλε, αἰγὸς &c. . Δ 105. legitur ἰξάλε αἰγὸς. Itaque hic quoque sic jungo haec, quamquam qui caetera sic quadrent, nesciam. Forte nonnulla hinc exciderunt, quibus responderit τὸ, δορὰ, quibusque significatum fuerit, arcum, de quo istic agitur, pelle caprina fuisse inductum. Tum pro πηδητικὸς scribo πηδητικε, habeoque

beoque id pro singulari vocis Ἰξάλε explicatione, uti e vestigio repetitur, ex alio scilicet Lexico, sicuti saepe fit in hac plurium Lexicorum congerie.

Ἰοδνεφὲς . . Odyss. Δ 135. Ι 426

Ἰοειδὴς . . . . Δ 106. ac saepius.

Ἰοῖσιν . . Ab ἴοιτο novum inchoo *Art.*

Ἰόμωροι . . . . Il. Δ 242. Ξ 479.

Ἰονθάδ© αἰγὸς . . Odyss. Ξ 50. Ubi in *articuli* hujus fine legitur σκώληξ. Ἰονένlα. quasi Ἰονέντα sit novi *Art.* vox, cujus interpretatio exciderit; conjiciebam, scriptum fuisse σκώληξιν ὁμοιωθένlα.

Ἰότητι frequens Hom. Habet & Aeschylus p. 36.

Ἰοτήτυ© . . Scribo ἰότητ©

Ἰελοι . . Odyss. Λ 318

Ἰοχέαιρα frequens Hom.

Ἰπες . . Odyss. Φ 395

Ἰπνια . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 216

Ἰπποάκη . . . . *Epigr.* 13

Ἱππάρχει©. . Quid hic in fine post βελτίες faceret εἶναι, nisi vitiaret, non corrigeret?

Ἱππεὺς . . Vers. Ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον sunt Il. Λ 52

Ἱππήλατ© . . Odyss. Δ 607. & alibi. Frequentius est ἱππηλάτα pro ἱππηλάτης.

Ἱππημολγῶν scribendum ex Il. N 5. & Callim. *in Dian* 252. Vidit hoc & Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 89

Ἱππιοχαίτης . . Il. Ω 257. Odyss. Λ 258

Ἱπποβόταιο. . Ἱπποδάμνων. . Scribo { Ἱπποβότοιο Ἱπποδάμων } frequentia Hom.

Ἱπποδασείης Ἱππόθο© } frequentia Hom.

Ἱπποκέλευθος . . Il. Π 126. & alibi.

Ἱππόκομον Ἱπποκορυστὰι } frequentia Hom.

Ἱππο-

Ἱπποκορύςοι . . Pro ἐπεὶ ἵππευς scribo ἐφ᾽ ᾗ ἱππευς

Ἱππόσυνα . . Scribo Ἱπποσυνᾶν

Ἱπποσύνῃσι frequens Hom.

Ἱππευκρήνης τῆς ἐν τῷ Ἑλικῶνι scribo.

Ἱππευς frequens Hom.

Ἱππιοχαίτην . . Il. Z 469

Ἱράων, ἐκκλησιῶν sic distinguo: nam ἱρὰ simpliciter pro ἐκκλησίαι exstat Il. Z 531. isque ipse est locus, quem hic explicat Hesychius: adde & Schol. istius loci, item Eustath. pag. 445. lin. 9

Ἱρεύει . . Odyss. T 198

Ἱρεὺς . . Il. E 10. & alibi.

Ἱρὴ, ἱερὰ, ἐρώτησις scribo. Nempe ubi pro ἱερὰ ponitur, scribitur ἱρὴ, ut Il. Δ 413. ac saepius; sin ἐρώτησις sit intelligenda, scribitur ἴρη. Saepius Hesychius longe diversas significationes eidem voci tribuit, nec monet, istiusmodi vocem alio sive *spiritu* sive *accentu*, sive utroque pro significationis variatione esse signandam. Vide in Ἰκμενον, Καλὰ &c. & adde ex *Praefat.* nostra *Artic.* 4

Ἱρηκος . . Il. Φ 494. & alibi.

Ἶρος ἀϊρος . . Odyss. Σ 72

- - ἀλείτης . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 89

Ἱρῶν . . Il. E 178. ac saepius.

Ἴς frequens Hom.

Ἰσάζων . . Il. M 435

Ἴση μοῖρα, ἡ αὐτὴ, ὁμοία scribo. Explicatur Il. I 318

Ἰσηγορεῖ . . Pro ἰσολεγεῖ Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Suidan* p. 278. scribit ἰσολογεῖ.

Ἰσθμίον . . Odyss. Σ 299

Ἶσις . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 89

Ἴσκεν pro ἔφη habet Apollonius Rhod. I 834. ut exponit Schol.

Ισκω }
Ισόθεος } frequentia Hom.
Ισομόρῳ . . Il. O 209
Ισον ἐμοὶ φάσθαι.. A 187
-- ἔχω γέρας . . 163
Ισονία . . Scribo Ισονομία.
Ισοπαλεῖς . . Schol. Theocriti pag. 53
Ισόπεδον . . Il. N 142
Ισοφαρίζειν . . Z 101. & alibi. Hesiod. Ἐργ. 449
Ισοφόροι.. Odyss. Σ 372
Ισοβοεὺς . . Hesiod. Ἐργ. 435
Ιςοδόκη . . Il. A 343
Ιςὸν ἐποιχομένην . . 31
Ιςοπέδη.. Odyss. M 51. ac saepius.
Ιςορας . . Il. Ψ 486. & alibi.
Ιςίαναι . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 89
Ισχαλέον . . Odyss. T 233
Ισχανάᾳ . . Il. P 572. & alibi.
Ισχανόωντο . . . M 38
Ισχία . . . . Θ 340. ac saepius.
Ιτυς . . . . . E 522. adde Schol.
Ιὒγι . . Vide Cl. Alberti loco proxime dicto.
Ιϋγμὸς . . Il. Σ 572
Ιὒγξ . . Pro ἀπὸ δὲ τοῦ ὀρνέου scribo ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ ὀρνέου
Ιὔζει scribo ex Il. P 66. Odyss. O 162. Item haud cunctanter κραυγάζει. De ἰὔζει vide & Theocriti Schol. pag. 86
Ιφι }
Ιφθίμη } frequentia Hom.
Ιφια }
Ισχανῶν . . Scribo Ισχανόων
Ισχανῶσα . . . Ισχανόωσα ex Il. Ψ 300
Ιχθυάα . . Il. M 95 ubi in Scholiis scribo ἀγρεύει, pro ἀργεύει. Adde Hesiod. in *Clypeo* 210
Ιχθυβολεὺς scribo ex Callim. *in Delum* 15
Ιχνεύει . . Odyss. Z 157

Ιχῶρ . . Il. E 340. } & alibi.
Ιψαο . . . A 454. }
Ιψεται . . . B 193
Ιωγή . . Odyss. Ξ 533
Ιωμὸς . . Scribo Ιωχμὸς ex Il. Θ 89, 158. & infra apud Hesych,
Ιωῆ . . Il. K 139. } & alibi.
Ιωκαὶς . . E 521. }
Ιώνιως . . Scribo Ιώνι☉, vel potius Ιόνι☉, ac subaudio κόλπ☉. Graecis istud mare Ιόνι☉ potius, quam Ιόνιον dici solet.
Ιωρ☉ . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 89
Ιωψ . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 38

K

Κάββαλεν . . Il. M 206. Hesiod. in *Clypeo* 130, 462
Κάγκανα . . Il. Φ 364. & alibi.
Καγκομένης . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 90
Καγχαλόωσα . . Odyss. Ψ 1. ac saepius.
Καγχαλόωσι scribo ex Il. Γ 43
Καδ δέθορε . . Scribo Καδδ' ἔθορε ex Il. A 79
Κάδδεκεν dici pro καὶ δὴ ἂν, legitur hic in Hesychio: sed dici per contractionem pro κατὰ δέκεν, apparet ex Scholiis ad Il. B 160
Καδδ' ἔισε . . . Il. B 549
Καδδῦσαι . . . . T 25
Καδδραθέτην . . Odyss. O 493
Κάδης . . Vide Cl. Alberti loco proxime dicto.
Κάειρα . . Il. Δ 142. confer. Schol.
Καθάπαξ . . Odyss. Φ 349
Κάθαρμα . . Scribo hic περιεσίαρχ☉
Καθείρχ]ω . . . Καθείρχθω
Καθίζεσθε . . . Καθίζατε, & mox Κάθιζον pro Κάθιζον· idque non tam ex ordine literarum, quam quo sic Καθίζατε oppositis interpretationibus

tionibus melius respondeat: Et καθιζον pro *Imperativo* non est Graecum. Tum κάθιξον & καθίξας est Doricum pro κάθισον & καθίσας apud Theocritum *Idyll.* I. 12. ubi vide Scholiasten.

Καθίζα . . Il. I 202

Καὶ ἐν δαὶ scribo.

Καὶ ἥ φησὶ, κὴ καθὼς λέγει scribo.

Καὶν . . Verba καὶ λεπ]υνῶ debent novum inchoare *Art.*

Καίλως . . Latine *caelos.* Tum ab καὶ μάλα novum inchoo *Art.*

Καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν Il. B 59

Καίμιν, κὴ πρὸς αὐτὴν . . Scribo καί μιν, κὴ αὐτὴν ex Il. A 201

Καιόν]ων . . Il. Θ 521, 557

Καιποτέροι, καιποτέσοι . . Scribo καί ποτέ τοι, καί ποτέ σοι ex Il. A 213

Καί ῥ' ἐπιεισαμένη . . Il. Φ 424. Tum scribo κὴ δὴ pro καιδὴ

Καιροσσέων . . Scribo καιροσέων ex Odyss. H 107

Καιροσείδες . . Vide Bentl. ad Callim. pag. 419

Κακὰ μήσατο . . Il. K 52

Κακκείοντες . . Odyss. A 424. & H 229. ubi perperam apud Scholiasten κατακειμηθησόμενοι pro κατακοιμηθησόμενοι, uti & hic apud Hesych. scribo κοιμηθησόμενοι pro κοιμησόμενοι

Κακοῤῥαφίῃσι scribo ex Odyss. B 236. & ex ipso Hesychio infra.

Κακοεργὸς . . Odyss. Σ 54

Κακοείμονας . . 41

Κακομήχανος . . Π 418. & alibi.

Κακοσσόμενος . . Il. A 105. Ergo firmatur haec istius loci lectio.

Κάκ]ανε . . Il. Z 164

Κακὸν δὲ φέρτερον εἴη &c. . . Scribo ex Il. P 105. κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη, ἤγουν τῶν κακῶν τὸ κρεῖτ]ον.

Καλλάμη . . Il. Τ 222. & alibi.
Καλαύροπα . . Ψ 845
Καλημνεῖ, καλεῖ σαφῶς . . Scribo καλήμεναι, καλεῦ σαφῶς ex Il. Κ 125
Καλὴν Ἐπικάστην . . Odyss. Λ 270
Καλήτωρ . . . . Il. Ω 577. } ac saepius.
Καλλιγύναικα . . . . . Β 683. }
Καλίζωνοι . . Scribo καλλίζωνοι ex Il. Η 139 Ω 698. Odyss. Ψ 147
Καλιστρεῖν . . Callim. *in Dian.* 67
Καλλικολώνη . . Il. Υ 53
Καλλικόμων . . Ι 449. & alibi.
Κάλλιμος } frequentia Hom.
Καλλιπάρηος }
Καλλιρόη κρήνη . . Faber ad Lucian. pag. 1055. supplet legitque κρήνη ἐν Ἀθήναις.
Καλλιρόοιο . . Odyss. Ε 441
Καλλίσφυρος frequens Homero. Adde Hesiod. Θεογ. 526
Καλλίχορον scribo ex Callim. *in Cerer.* 16
Καλλιώνυμος . . Deleo punctum post λέξιν :
Καλύδραι . . Scribo καλυδνὴ vel καλυδναῖα
Κάμακας . . Il. Σ 563. Hesiod. in *Clypeo* 298. Mox scribo ἣ pro ἡ
Καμινοῖ . . Istud γρηῒ καμινοῖ exstat *Odyss.* Σ 27
Κάμετον . . Il. Θ 448
Καμμονίην . . Χ 257. Ψ 661. Notabiliter Plutarchus in *de aud Poëtis* pag. 22. C καμμονίην, νίκην Αἰολεῖς τὴν ἐξ ἐπιμονῆς καὶ καρτερίας.
Κάμμορε . . Vox frequens Hom.
Καμμορίων . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 90
Καναχηδὰ . . Callim. *in Delum* 45
Καναχίζει . . Il. Μ 36
Κανέοισι . . Odyss. Α 147. ac saepius.
Κανὸν . . Scribo κάνεον, κανοῦν. Quasi dicat Hesychius, κάνεον & κανοῦν esse idem, veluti, id quod praecessit, κανέοισι & κανοῖς.

καπί-

Καπίτοιο . . Il. Ο 356
Κάπησιν . . Odyss. Δ 40. & alibi.
Καπήνει, ἱπήνει . . Scribo κἀπήνει, καὶ ἱπήνει.
Κάπνισσαν . . Il. Β 399
Κάπ@ . . Pro hoc videtur Schol. Hom. pag. 112. lin. 33. habere κάφ@, nisi Scholiastes iste scripserit κάρφ@.
Κάπτα . . Vide Bentlejum ad Callim. pag. 418
Καππεδίον . . Il. Λ 167. & alibi.
Κάππεσε frequens Hom.
Καπυρὸς . . Theocriti Schol. p. 65
Κάρβανοι καὶ Πέρσαις scribo, quasi dicat Hesychius, *Carbanos* etiam Persis dici dictosque fuisse τὰς ἀλφὸν ἢ λέπραν ἔχοντας. Vide Auctorem *Hist. ling. Pers.* in voce *Pisagae.*
Κάρβις, μαρωπὸς scribo.
Καριάται . . Scribo καρήατα ex Il. P 437. item Callim. *in Apoll.* 6. *in Dian.* 40. *in Delum* 134, 236. & in Fragm. Bentl. *num.* 106
Καρηκομόωντας } frequentia Hom.
Κάρηνα }
Κάρκαιρε . . Il. Υ 157
Καρνεῖ@ . . Callim. *in Apoll.* 73
Καρὸς αἴση scribo ex Il. Ι 378. & καρὸς μοίρα.
Καρπαλίμοισι . . Vox frequens Hom. uti & καρπαλίμως.
Καρρέζουσα . . Il. Ε 424. Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 90
Καρρόον . . Il. Μ 33. Atque ita firmatur haec istius loci lectio.
Κάρτει potius scribo, quod Hom. est frequens.
Καρφαλέα . . Il. Ν 409
Κάρφεται, ξηραίνεται scribo.
Καρχαλέοι . . Il. Φ 541. Ex hoc Hesychii apparet, jam isto tempore ita lectitatum fuisse ibi apud Homerum, id est corrupte pro καρφαλέοι.

Καρχαρόδοντας . . Il. N 198. & alibi.. Hesiod. Ἐργ. 604

Κασιγνήτοιο . . Vox frequens Hom.

Κάστελλος . . A voce κάσι novum inchoo *Art.* scriboque κάσι δὲ, καὶ τόδε.

Καςρονῦσα . . Scribo κασορνῦσα ex *Odyss.* P 32

Κατ' ἀγυιὰς scribo ex Il. Z 391

Καβλώσκειν . . Odyss. Π 466

Καταβρώξεις . . Scribo καταβρόξειεν ex *Odyss.* Δ 222

Κατὰ δάκρυον εἴβεις scribo ex Il. Π 11. ac mox μετὰ δακρύων κλαίεις.

Καταδάψαι . . Il. X 339

Καταδείσας, φοβ[illegible]ήσας scribo.

Κατὰ δ' ἔςυγον, ἐμίσησαν scribo ex *Odyss.* K 113

Κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε . . Odyss. Δ 258

Καταδ ἤνεον . . Nusquam hoc invenio. Si apposita quadraret interpretatio, putarem ab Hesychio aliove, unde descripserit Hesychius, ita per errorem scriptum fuisse pro ἐπὶ δ' ἤνεον, quod ter habet Homerus. Quidquid hic veri lateat, novum a καταδήσας inchoo *Art.* ac scribo καταδείσας, φοβηθεὶς.

Καταείμεναι . . Odyss. I 351. T 431

Καταείνυον . . Il. Ψ 135. Tum mox scribo κατεκάλυπτον

Καταείσατο γαίης scribo ex Il. Λ 358

Καταζίνασκε . . καταζήνασκε ex *Odyss.* Λ 586

Καταθύμια . . Odyss. X 362. & alibi.

Κατ' αἰγίλιπος . . Il. I 15

Καταΐξ . . Callim. *in Dian.* 114

Κατ' αἶσαν . . Il. Γ 59

Καταῖτυξ . . K 258

Κατακαίριον . . Λ 439

Κατακάσαι . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 184

Κατακλαήδειν . . κατακλῆδην } scribo
Κατ' ἄκνηςιν . . κατὰ κνῆςιν }

Κατακοιρανέοντα . . Verbum frequens Hom.

Κατὰ κόσμον . . Il. B 214. & alibi.

—— κρῆθεν . . Compono κατακρῆθεν ex Il. Π 548. Odyff. Λ 587

Κατ' ἄκρης . . Mox κατὰ κρατὸς fcribo.

Κατακρυμνίζων . . At κατακρημνίζων fcribo.

Κατακτάμεναι frequens Hom.

Κατὰ λαπάρην . . Il. Ζ 64

Καταλείβεται . . Σ 109

Καταλογησθείη . . καταλογισθείησαν fcribo propter id, quod Hefychius fubjicit.

Καταλοφάδια . . Odyff. K 169. Si hoc vitiofum eft fcribendumque καταλοφάδεια, uti quidam libri in iftoc Homeri loco dicuntur habere, jam Hefychio aequale fuit vitium.

Κατ' ἀμαξιτὸν . . Il. X 146

Κατάνεται . . Odyff. B 58

Κατ' ἄνησιν . . Hinc melior reftituenda eft fcriptura verfui 387. Odyff. Υ, ubi male junctum hodie legitur κατάνησιν· Senfus quoque ipfius loci haud aliam, quam Hefychianam hanc, fcripturam poftulat.

Κατ' ἀξόμενα . . Jungo fcriboque καταξόμενα a κατάγω *perfringo*.

Κατὰ πίλλας . . Il. Π 642

Καταπέφνη . . Γ 281

Κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα . . Il. A 40. Sed tollo mox apud Hefych. *punctum* poft κατέκαυσα, id quod vidit & Cl. Alberti pag. 90. in *Peric. Crit.*

Κατὰ πρόκλησιν . . Vide eumdem ad *Gloff. Novi Teft.* pag. 158. &c.

Κατερέξατο . . Lego κατ' ἄρ' ἕζετο ex Il. A 68, 101. B 76

Καταρυβδήσας . . Infuper hic corrigo legoque ῥοφήσας.

Κατασκελεῖν . . Aefchylus pag. 32

Κατασμύξαι . . Theocriti Schol. p. 38

Κατὰ στεφάνης . . Il. N 138. Mox verba Αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκε sunt Il. H 12
Καταστυφέλε . . Hesiod. Θεογ. 806
Κατὰ συνδασμὸν &c. Duos hosce *Articulos* dispesco ac facio tres
Κατὰ συνδασμὸν, κατὰ κοινωνίαν.
Κατὰ σύμπραξιν, κατὰ συγκυρίαν.
Καταστῦραι, ἐλκῦσαι σαγήνην.
Κατεκνέφαγε . . Scribo κατὰ τέκν' ἔφαγε ex Il. B 317
Καταποξεύω &c. Excidit vocis καταποξεύω explicatio, quam novus secutus fuerit *Art.* κατὰ τὸ κρίμα &c.
Καταρύχει . . Il. P 225. & alibi.
Κατίβαψε . . Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 90. legit hic κατέβαλεν pro κατέλαβεν. Quid? si καταβάπτειν tamen non male possit exponi καταλαμβάνειν, quum tinctor quasi tinctura corripiat sive perfundat id, quod alsus coloris liquore imbuat.
Κατίδαπτε . . Odyss. Γ 259. Tum a κατεδάρθαι novum inchoo *Art.* legoque Καταδεδάρθαι, κατακεκοιμῆσθαι.
Κατέδευσας . . Il. I 486
Κατέδραθεν . . Odyss. H 285. alibi.
Κατείβετο . . . E 152. ac saepius.
Κατελάδα . . Scribo quidem κατ' ἐλάδα, & infra suo loco memorantur ἐλάδες· sed non video, qui istae quadrent ad dies hybernos sive frigidos. Sagaciores hic odorentur, ac conferant, quae ad hoc κατελάδα, infra repetitum, scribit Hesychius.
Κατεκλάσθη frequens Hom.
Κατέκπλησαν . . Scribo κατεκήλησαν. Vide Hesychium supra ad κατεκήλησε.
Κατέμαρπτε . . Il. E 65. & alibi.
Κατένασσε . . Hesiod. Θεογ. 538
Κατενήρατο scribo . . Odyss. Λ 518

Κατεπάλμενος . . Il. Λ 94
Κατέπαλτο . . . Τ 351
Κατέπεφνε frequens Hom.
Κατέπλατο . . Scribo κατέπαλτο, uti modo recte scriptum erat; & ab κατεπλατύνετο novum inchoo *Art.*
Κατερύκει frequens Hom.
Κατεσκηρωμένης . . Scribo κατεσκληρωμένης
Κατεσόρεσε . . Scribo κατεσόρεσε ex Il. Ω 798
Κατέσυγε . . Il. Ρ 694
Κατέσυγον, κατεπλάγησαν scribo.
Κατερήτυεν . . Il. Ι 31. & alibi.
Κατήναρε . . Callim. *in Apoll.* 101
Κατηπιόωντο . . Il. Ε 417
Κατηρεφέας . . . Σ 589. Hesiod. Θεογ. 778
Κατηρεφὲς . . Odyss. Ε 367. ac saepius.
Κατήριπες . . . Il. Ε 92
Κατηφέα . . Odyss. Ω 431
Κατήφεια . . . Il. Γ 51. ac saepius.
Κατηφήσας . . . Χ 293. Callim. *Epigr.* 21
Κατηφόνες . . . . Ω 253
Κάτθανεν . . . . Φ 107. & alibi.
Κατθέμεν . . Odyss. Τ 4
Κατοιβωμένον . . Lego κατιωμένον.
Κατουδαῖοι . . Callim. *in Delum* 142
Κάτροπον . . Forte ita Laconice pro κατάτροπον, quod supra exstat apud Hesychium. Similiter mox Laconice κατράγοντες pro καταγράγοντες.
Κατωμαδίοιο . . Il. Ψ 431
Κατωμαδὸν . . . 500. & alibi.
Κατορυγῶσιν scribo.
Κατώρυχες . . Odyss. Ζ 267
Καυάξαι . . Hesiod. Εργ. 666
Καυλὸς . . Il. Ν 162. ac saepius.
Καυσηρῆς . . At καυστειρῆς scribitur Il. Δ 342. & Μ 316

Καῦσις . . Scribo hic μοgίᾳ pro μεgίᾳ.
Καχλάζει . . Theocriti Schol. p. 65
Κεάζω frequens Hom. Hinc Callim. in Fragm. Annae *num.* 44. habet κεάσαι
Κεβαλή . . Scribo κεβλή ex Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 140
Κεδνά frequens Hom.
Κέδιον . . Potius Κέδρινον ex Il. Ω 192
Κεθμῶνες . . Scribo κευθμῶνες a Κεύθω, utrumque Hom. frequens est.
Κίον frequens Hom. certe in tertia *sing.* κίε, κίεν.
Κεῖθι & hoc frequens Hom.
Κεινῆσι . . Nempe pro κενῆσι sive κενεῖς Il. Δ 181. ubi vide Schol.
Κεῖρα . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 91
Κείρει . . Mox scribo κατεσθίει
Κεῖσθαι, ὑπόκεισθαι ἐνέχυρον lego, nisi malis, τὸ, ἐνέχυρα, esse *plurale neutrum*, ac respondere isti veteris scriptoris loco, qui hic explicetur.
Κίχοις. . Verbum frequens Homero, atque hic infra suo loco recurrens.
Κείων . . Odyss. Ξ 425. ac saepius.
Κεκαδησόμεθα. . Il. Β 353
Κεκαδεῖν . . Mox scribo χωρίσαι
Κεκαδών . . Il. Λ 334
Κεκαινοτόμηται, νενεωτέρισαι } scribo.
Κεκάρπωκε, τετελείωκε καὶ ἀπέλαυσε }
Κεκαῦθαι . . Recte Palmerius hic substituit κεκάσθαι· exstat *Odyss.* Ω 546. ac saepius κεκασμένος & alia hujus Verbi *tempora* ac *modi* occurrunt apud Hom.
Κεκασμέναι . . Hesiod. Θεογ. 929
Κεκαφηότα . . Il. Ε 698. Odyss. Ε 468
Κέκλετο frequens Hom.
Κεκλίατο . . Il. Κ 195
Κεκληγὸς frequens Hom.

Κεκλίαται . . Il. Π 68. & alibi.
Κέκμηκε . . . Ζ 262
Κεκμηωτοὶ . . Scribo κεκμηῶτες, vel si mavis (nam utrumque est Homericum) κεκμηότες.
Κέκνακεν . . Scribo κέκμηκεν, uti paulo ante.
Κεκονιαμένῳ &c. . . Scribo κεκονιμένῳ, κεκονιορτωμένῳ. Explicatur Il. Φ 541
Κεκορυθμένῳ frequens Hom.
Κεκοτηότι . . Odyss. Ι 501
Κεκράανται . . . . Δ 616. & alibi.
Κεκριμένη, διακεχωρισμένη scribo.
Κεκρύφαλος . . Il. Χ 469
Κεκύθωσι . . Odyss. Ζ 303. Haec igitur istius loci firmatur lectio.
Κελάδει } Homero frequentia.
Κελαδεινὴ }
Κελαίνεφες scribo in utroque hic loco, ut sit *vocativus masc.* frequens Homero. Addo Hesiod. in *Clypeo* 53
Κελαινὴ frequens Hom.
Κελαρύζει . . Il. Λ 807. ac saepius.
Κέλεαι frequens Hom.
Κελευθιέων . . Scribo κελευτιόων ex Il. Μ 265. Ν 125
Κελεθίζειν . . Scribo κελητίζειν ex Il. Ο 679
Κέλσαι . . Odyss. κ 511. Aeschylus pag. 16. ubi Scholiastes id interpretatur παύσασθαι, item paullo ante ἐλλιμενίζεσθαι. Tum pro ἐκκεῖλαι hic apud Hesych. scribo ὀκεῖλαι· & ἐξοκεῖλαι pro ἐξωκεῖλαι.
Κεμάς . . Callim. *in Dian.* 112, 163
Κενεαυχέες . . Il. Θ 230
Κενεὼν . . . . Ε 284. ac saepius.
Κένσαι . . . Ψ 337
Κέντορες . . . Δ 391. } & alibi.
Κεντρηνεκέας . . Ε 752. }
Κενὸν φάος, τυφλὸν scribo. De voce τυφλὸν hic restituenda jam viderat Salmasius.

Κέπφος . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 81
Κεραΐζειν frequens Hom.
Κέρα. ἀγλαὲ . . Salmasius & hoc, & quae huc pertinent, recte constituit. κέρα ἀγλαὲ habes Il. Λ 385
Κέραιρε . . Scribo κέραιρε ex Il. I 203
Κεράμβηλον &c. . . Berkelius ad Anton. Lib. pag. 283. legit hic προδιώκει pro ἀποδιώκει. tum caetera hoc modo κέρατα ἔχοντας ὡς ὁ κέραμβος. Mihi fere non necessaria hic videtur mutatio.
Κεραμέινω . . Scribo κεραμέω
Κέραμος . . δεσμωτήριον &c. Vide Schol. Hom. pag. 104. lin. 40
Κεραὸς frequens Hom.
Κεραπεσσεῖς, οἱ τοὺς ταύρους εἵλκον scribo.
Κερδαλεόφρων . . Il. A 149. Mox sic distinguo διὰ δόλου, κέρδους φρόνημα ἔχων, τουτέστιν &c.
Κερδάλη . . Scribo κερδαλέη ——.
Κέρδιον frequens Hom.
Κέρδιστος . . Il. Z 153
Κερδοσύνη . . X 247. ac saepius.
Κερεῖ . . Callim. in Apoll. 14
Κερεῖς . . Il. Ψ 146
Κερτομεῖ . . Verbum frequens Hom.
Κέσκειτο . . Scribo κέσκετο ex *Odyss.* Φ 41
Κεστὸν ἱμάντα . . Il. Ξ 214
Κευθμῶνες . . Odyss. N. 367. ac saepius.
Κέχανδε . . Scribo κεχάνδει ex Il. Ω 192. Non nego tamen, κέχανδε esse Graecum in Imperativo: sed probabilius est, Ομηρικὸν τι hic fuisse propositum.
Κεχαρηότα θυμῷ . . Il. H 312
Κεχαροίατο . . . A 256
Κεχηνότα . . . . Π 409
Κεχολωμένον scribo . . A 217. ac saepius.
Κεχραμένη, ἐῤῥυπωμένη scribo.

Κεχρημένος pro ἐνδεὴς Hesiod. Εργ. 478
Κεώδης . . Pro καθαρὸς Relandus *de ling. Perf.* pag. 148. legit βάραθρον
Κέων . . Odyss. Η 342
Κηδεῖ, λυπεῖ . . Hesiod. Εργ. 364
Κηδέιες . . Il. Τ 294
Κηδεμόνες . . Ψ 163, 374. Mox scribo ἀκεῖοι
Κήδεος *adjectivum* . . Il. Ψ 160
Κήδιςοι . . Il. Ι 638. ac saepius.
Κήμε . . Odyss. Ε 455. Apoll. Rhod. I. 542
Κήλα . . Il. Α 53. ac saepius. Mox scribo κηλόπες
Κηλέω frequens Homero, qui & κηλείω habet Il. Ο 744
Κηληθμῷ . . Odyss. Λ 333. Ν 2. Forte nonnulla ex hoc *Artic.* exciderunt, quae si adforent, melius constaret oratio: alioqui Gronoviana emendatio est vera emendatio.
Κηπεύωνος &c. . . Scribo κηπεύων, ὁ κήπων κηδόμενος.
Κὴρ ἀπωνύσσων . . Il. Ο 10
Κηρεσσιφορήτες . . Ita recte corrigitur. Exstat Il. Θ 527. Tum tolle *comma* post ἀπωσθησομένες
Κηρόθι . . frequens Hom.
Κηροπαίζεσα . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 303. & confer regulam ibi p. 299. in fine positam.
Κήρυλος . . Schol. Theocriti p. 74
Κητώεσσα . . Odyss. Δ 1
Κηώδει . . . Il. Ζ 483
Κηῶεν . . . . . 288. ac saepius.
Κιγλίζειν . . Scribo κιγκλίζειν, & mox κιγκλίζει pro κιγχλίζει.
Κίεν
Κίθαρις } frequentia Hom.
Κικλίσκει . . Scribo κικλήσκει frequens Hom.

Κίκονες

Κίκονες frequentes Hom.
Κικυμῆις . . Scribo κίκυμις ex Callim. Fragm. Bentl. *num.* 318
Κίκυς . . Odyſſ. Λ 392
Κίλλιξ, ϛάμνος &c. . . Mox ſcribo διεϛραμμένον
Κίλλυρος, σεισοπυγὶς ſcribo.
Κινάθισμα . . Aeſchylus pag. 12. adde Schol.
Κινηθέντος . . Mox ſcribo ὀργισθέντος
Κινύρα . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 91
Κινυρὴ . . Il. Ρ 5
Κίνυσθαι . . Verbum frequens Hom.
Κινώπετον . . Callim. *in Jovem* 25. Adde Schol.
Κίρκος frequens Hom.
Κισσίβιον . . Scribo κισσύβιον ex Odyſſ. Ι 346. & bis alibi.
Κίϛη . . Odyſſ. Ζ 76. Pro ἁπαλὸς hic ſcribo κάλαθος
Κιτῖαν . . Poſt γυναικῶν pono *comma*, ut ſenſus ſit; κιτῖαν dici magis de feminis, quam de viris.
Κιχάνω
Κιχεῖν } frequentia Hom.
Κιχεὶς . . Il. Π 342
Κιχέω frequens Hom.
Κίχλη . . Odyſſ. Χ 468
Κιχλήσκουσι . . Mox pro μειδῶσιν ſcribo μειδιῶσιν, quamquam forte dixerit quis, dici & μειδάω. Verum cedo vel unum locum, ubi in *proſa* uſurpetur μειδάω. Homericum Μειδήσας & Μείδησε Eruditi potius a μειδέω deducunt.
Κιχλησμὸς, γέλως σφοδρὸς ſcribo, nec recipio κιχλισμὸς, ſed ſicubi id occurrat, potius in κιχλησμὸς reſtituerim, uti ſaepius ι pro η perperam ſcriptum exſtat.
Κλαγγὴ frequens Hom.
Κλαγγηδὸν . . Il. Β 463
Κλάγξαντος . . Κ 276

Κλᾶξαι a Dorico κλάζω pro κλήζω, idque a κλείω *claudo*. Vide Schol. Theocriti pag. 67. Ita κλᾶξ pro κλεῖς *ibid.* p. 76. & κλάσω pro κλείσω p. 67

Κλᾶν, κάμπτειν, ἐμποδίζειν, τέμνειν ἀμπέλους, ὅπερ &c. sic jungo ac divido.

Κλέα . . Il. Ι 520. & alibi.

Κλεηδόνα . . Odyss. Σ 116. Υ 120

Κλειτὸς frequens Hom.

Κλέπτεσθαι . . Pro θέλειν lego hic θέλγειν & ἐπιτίθεσθαι pro ἐπιθέσθαι. Nempe θέλγειν notat & *decipere*, id quod & ἐπιτίθεσθαι notat: ac paulo ante κλέπτειν dicitur sumi pro ἀπατᾶσθαι.

Κλέπτ@ . . Schol. Aeschyli pag. 29

Κλέπτε νόῳ . . Il. Α 132

Κλήδων, καλῶν ἐξ ὀνόματ@ . . Ego hic nihil muto, nisi scribo κληδῶν, a κληδέω seu κληδάω, quod quamquam nunc haud temere comperitur, existare tamen potuerit. Tum concinne sequitur κλήδην, ἐλθόντας (nam sic, non ἐλθόντα, scribo) ἐπὶ τὴν ἑκάστου σκηνήν, τὸ καλέσαι πρός τινα ἐλθόντα καὶ δημοσίᾳ κηρύσσοντα. Nempe haec verba duplicem continent interpretationem, quarum prior pertinet ad locum Homeri Il. Ι 11. explicandum; altera est generalis, quid sit notetque κλήδην. Ubi ergo apud Homerum dicitur

Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβλημένο@ ἦτορ
Φοίτα, κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων
Κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον
Μηδὲ βοᾶν ——— Hesychius primum interpretatur Homericum κλήδην, aitque esse idem scilicet in istoc Homeri loco atque ἐλθόντας ἐπὶ τὴν ἑκάστου σκηνήν. Id est *jussit praecones adire ad singula tabernacula, ac milites nominatim advocare; non extra tentoria per castrorum*

rum vias conclamare: atque ita intellexit ibi & Scholiaſtes. Hinc ſubjicit Heſychius, κλήδην generatim notare τὸ καλέσαι πρός τινα ἐλθόντα καὶ δημοσίᾳ (nam ſic ſcribendum) κηρύσσοντα, *vocare milites ad audiendum aliquem, qui venerit nuncius publicus*: niſi malis, tria ultima verba Graeca eſſe ſeparatam τοῦ, κλήδην interpretationem.

Κληδοῦχος
Κληδὼν } ſcribo.
Κληῖδας

Κληῖδες ſcribo, item mox ἐρέσσοντες pro ἐρίσσοντες, nec non κληῖς pro κλῆις. denique κληῖδα pro κλῆιδα, & ab hac ipſa voce novum inchoo *Art.*

Κληῖσι ſcribo pro κλῆισι

Κληϊσαὶ . . Odyſſ. Β 344

Κλισιάων frequens Hom.

Κλίτεσι . . A κλῖτος quod occurrit infra ſuo ordine.

Κλῖναν, ἐτρέψαντο, ὑπεχώρησαν ſcribo.

Κλίνησι τάλαντα . . Il. Γ 223

Κλήθρα . . Nil muta. κλήθρη exſtat *Odyſſ.* Ε 239. pro arboris genere.

Κλεινὸς . . Vide Bentlej. ad Fragm. Callimachi p. 357

Κλιντὴρ . . Odyſſ. Σ 189

Κλισίαι . . A voce κλίσις (ſive κλισία, ut vult Salmaſ.) novum inchoo *Articulum*, item a κλισία στήλη· ſed ſcribo ibi κλισία, στήλη, οἱ δὲ &c.

Κλίσιον . . Odyſſ. Ω 207

Κλισμὸς frequens Hom.

Κλίτος . . Mox ſcribo κατωφερής. Confer, quod Heſych. ſcripſit ſupra ad κλίτεσι.

Κλιτὺς aliquoties apud Hom.

Κλονέω frequens Hom.

Κλοτοπεύω . . Il. Τ 149

Κλοτοπευτὴς, ἐξαπατητὴς ſcribo.

Κλύδων . . Odyſſ. Μ 421

Κλύειν . . Verba Homeri reſcribo μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ ex Il. Α 218

Κλῦέ μευ . . Forte & hic vere datum fuit κλῦθί μευ ex Il. Α 37.

Κλυταὶ . . Pro πολλὰ, ἢ hic ſcribo πολλοῖς ἢ

Κλυτοπώλῳ
Κλυτοτόξῳ
Κλυτοτέχνης } frequentia Hom.

Κλωμακόεσσαι . . Pro κρημνώδη ſcribo κρημνώδη

Κνακὸν . . Πυῤῥὸν legebat Salmaſius pro πυρόν· Sed vero Scholiaſtes Theocriti p. 70. τὸ, κνακὸν, exponit πυρὸν pro πυῤῥόν. Adde p. 37. ex eodem.

Κνάμπτει . . Pro κατίσχει hic lego κατασχίζει.

Κνέφας frequens Hom.

Κνεῖ . . Pro hoc legitur & κνῆ & κνέε Il. Λ 638

Κνῆκις ἐπενήνοθε . . Haud dubie ſunt haec verba neſcio cujus poëtae ad priorem de voce κνῆκις *Articulum* pertinentia. Itaque ex duobus hiſce *Articulis* facio unum ſcriboque, Κνῆκις, κνηκοειδὴς τοῦ ἀέρος κατάστασις, καὶ δέῤῥις λεπτὴ, καὶ νεφέλιον λεπτὸν, καὶ μελανία, καὶ ἔλαφος, Κνηκὶς ἐπενήνοθε, μελανία τις τῷ σώματι· ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν νεφῶν εἶπον. Itaque ſex fere diverſae vocabuli κνῆκις notantur hic notiones.

Κνῆμαι . . Verba χαλκέας κατὰ κνήμας commate ſejungo pro citatis ex aliquo poëta; item καὶ ἡμῶν κνῆμαι· nec non ὑπὸ δὲ κνήμησι τάραξε· quae & ipſa ſunt alicunde citata.

Κνήμησι, τοῖς τραχέσι τόποις &c. ſcribo κνημοῖσι &c. ex Il. Β 821. ubi κνημοὶ ita ſumuntur ac ſaepius alibi, item mox in Κνημοὺς apud Heſych.

Κνῆσις . . Il. Λ 639

Κνῖδαι . . Theocriti Schol. pag. 80. Mox pro corrupto σκνῖφαι apud Heſych. lego ἀκαλῆφαι

Κνίσσης . .
Κνισσῆεν . . } Scribo ex Odyſſ. Κ 10

Κνὶξ . . Recte reſcribitur Κνὶψ, quod vide apud Schol. Theocriti pag. 133

Κνί-

Κνίζων ἢ κνιζείων, λυπῶν ἢ τέμνων. συκάμινα τέμνων legit Munkerus ad Antonin. Lib. pag. 49. at Berkelius p. 288. Κνίζων, κνυζῶν ἢ λεπ]ύνων, ἢ τέμνων, ὡς τὸ Συκάμινα τέμνων.

Κνιπεῖν &c. tollo *comma* post ξύειν

Κνιπίδος . . Pro πέρασμα lego πέτασμα

Κνισαλέω, περικνίζω lego.

Κνῦς . . Mox scribo κνύην δὲ μέρος τῦ ἄξονος ἢ χοίνικος.

Κνύθα . . In Articuli hujus fine scribo κνύζα κατὰ συγκοπήν.

Κνυζώσω . . Odyss. N 401

Κνώδαλα . . . P 317

Κνώσσειν, ὑπνῦν scribo.

Κνωσσόν]ι . . Scribo Κνώσσον]ι.

Κοδομεὺς, ὁ ἐπιτάσσων τῷ φρύγον]ι τὰς κριθὰς φρύγειν lego.

Κόδρυς, ἃς ἡμεῖς λέγομεν κρονικές τινας, τὸ ἀρχαῖον αὐτῶν ἐμφανίζον]ες· Ἀθηναίυς, λαμπρὺς τῷ γένει lego.

Κοῖα . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 70. Puto, hic apud Hesych. pro κλέψιμα scribendum aliud nescio quid, quale σέγιμα.

Κοίασον, συνθὲς scribo, ac συνθὲς expono *sanci foedus.*

Κόκκος . . Scribo hic βάπ]εσθαι, pro βάπ]εται

Κόκκυ . . Pro οἰονόμυ mox scribo οἰκονόμυ

Κόκκυγες, ἐπὶ τῶν ὑπανοηθέντων }
Κοκρύδων, λῃςῶν } scribo.
Κολαβρευομένη, ἀλλομένη }

Κολία . . Mox scribo τρωγάλια

Κολλήεντα . . Il. Ο 389

Κολλητὰς . . Ι 579. Odyss. Ψ 194

Κόλος . . Pro ἀκέρος hic scribo ἀκέρως. Vide paulo ante in Κόλον: & τράγον κόλον Scholiastes Theocriti ad *Eidyll.* VIII. 51. exponit ἀκέρων· Sit ergo hic apud Hesych. μάχη ἀκέρως *pugna sine violentis armis.*

Κολοσυρτὸς . . Hesiod. Θεογ. 880

Κυλύει. . Scribo cum Salmas. Κολύει. exstat Odyss. Θ 211. ac saepius : & mox ipse Hesych. habet Κολύεται, ac deinceps plura hujus verbi.

Κολώνη . . Il. Λ 756. Mox scribo βουνοειδὲς

Κολῷον καὶ κολώϊον ἢ κολωός· Il. A 575. Adde Schol.

Κομπεῖ . . Il. M 151. & paullo ante *ibid.* κόμπος.

Κομψεία . . Scribo hic κρέα pro κρέη

Κόνον αἰθαλόεσσαν . . Il. Σ 23. Ψ 764

Κονίοντες . . Il. N 820. ac saepius.

Κονίσουσι . . Scribo Κονίσσουσι ex Il. Ξ 145.

Κοππατίας . . Pro σημεῖν scribo σημεῖον

Κόπρος, ἥτε τῶν κλινῶν, ἢ εἰς τοὺς κήπους βαλλομένη· Τέμενος μέγα κοπρήσοντες· καὶ ἢ scribo. Vide Odyss. P 299

Κόπτε δὲ δεσμοὺς . . Odyss. Θ 274

Κόρακος πέτρη . . . N 408. In sequentibus Jac. Gronovius, Optimus meus quondam Doctor, in differt. (*de Juda* pag. 163. legit ἐντεῦθεν ὁ κόραξ πεσὼν, Ἀρεθούσης υἱὸς, ἔθανεν. Scholiastes ad dictum Homeri locum huic emendationi favet scribens οὗτος ὁ Κόραξ κυνηγῶν ἀπὸ τῆς πέτρας πεσὼν ἐτελεύτησε.

Κόραξ ὑδρεύσει . . Scribo hic ὑπὸ τῶν δυσχερῶν τινι ἐντυγχανόντων.

Κόρθυς . . Theocriti Schol. p. 99

Κορθύεται . . Il. I 7. Vide Schol. pag. 157. lin. 30

Κορίς . . Scribo hic χαμαιτύπην

Κορκορυῖα μάστιξ scribo hic & mox.

Κορμὸς . . Odyss. Ψ 196

Κόρσαι . . Il. Δ 502. ac saepius.

Κορυδαλλὸς . . Theocriti Schol. p. 100

Κορυθαΐκι . . Il. X 132

Κόρυθος φαεινὸν . . Vere correxit, qui legebat φάλον· ita exstat Il. Γ 362

Κόρυμβα . . Il. I 241

Κορύνη } Schol. Theocriti pag. 93. ac ſaepius
Κορύσσει } apud Hom.
Κορυνίτης . . Scribo Κορυνήτης ex Il. Η 9
Κορυφαῖος . . Pro κορυφαίνια mox ſcribo κορυφάλια
Κορῶναι, αἰλίαι αἴθυιαι . . Scribo Κορῶναι ἰναλίαι ex *Odyſſ.* Ε 66
Κόσυμβε δεσμὸς.. Scribo Κοσσύμβη, δεσμὸς, uti infra recte ſcribitur.
Κοτέσσεται . . Scribo hic Κοτέσσατο ex Il. Ψ 383. quamquam caeteroquin & κοτέσσεται per ſe valet ac plus ſemel eſt apud Hom.
Κοτήεις . . Il. Ε 191
Κοτταμία . . Sine dubio recte Caſaubonus Κοτ]αβία. Tum a verbis ἕπεται γὰρ τὸ usque ad finem videtur quidem ſanus ſenſus abeſſe, ſed ego ita capio, ut τὸ καταλειπόμενον &c. ad finem usque ſint verba, quae apud illum ſcriptorem, unde vocem Κοτ]αβία depromſit Heſychius, in eo loco, quo iſta vox occurrebat, ſecuta fuerint; ex quibus verbis Heſychius potius credat, ad intelligendum, quid in iſto loco Κοτ]αβία ſignificet, cogitandum eſſe de praemio, quod ferret is, qui optime in certamine *Cottabi* κοτ]αβήσειε. Caeterum cujuscumque ſcriptoris dicta illa verba, quae Heſychius hic refert, ſint, pro πειρόμενοι ſcribo πειρώμενοι
Κότ]ος, ὄρνις, καὶ ἵππον ſcribo.
Κοτυληδὼν ὄφις . . Scribo Κοτυληδονόφι ex *Odyſſ.* Ε 433
Κοτυλήρυτον . . Il. Ψ 34
Κυρίζων . . Odyſſ. Χ 185. Heſiod. Θεογ. 347
Κυρὶξ, τῆς κόμης . . Abjici vel deleri haec cenſeo pro male hic inchoatis, at mox ſuo ordine poſt *Articulum* de Voce Κυριζομένους collocatis Κυρὶξ ἀνυμένης, τῆς κόμης λαμβανομένης. nam ſic ibi ſcribo. Vocem Κυρὶξ ſemel habet Homerus *Odyſſ.* Χ 188

Κρα-

Κραδαινόμενον . . Il. P 524. ac saepius.
Κραδίην ἐλάφοιο . . A 225
Κραίνεσι . . Odyss. Θ 391. T 567
Κραιέεσθαι . . Il. I 622
Κραταιγύαλοι . . . T 361. Scholiastes hos interpretatur ἰσχυρὰ γύαλα ἔχοντας, καὶ ἰσχυρὲς, aitque γύαλα esse τὰ κοιλώματα. Longe diversa ab Hesychio.
Κραταιὶς . . Odyss. Λ 596. M 124
Κραταίπεδον . . Υ 46
Κρατευτάων . . Il. I 214. Adde Schol. pag. 162. lin. 42
Κρεμβαλιάζειν non est mutandum : hinc enim κρεμβαλιαςὴς in Homeri *hymno in Apoll.* 162
Κρήγιον . . Scribo Κρήγυον ex Il. A 106
Κρήδεμνον frequens Hom. Adde Hesiod. in *Clypeo* 105
Κρήνηον . . Il. A 41, 504
Κρήνηον ἰέλδωρ scribo ex locis modo citatis & ipso metro
Κρηθμὸν . . Callim. in *Fragm. Bentl.* num. 64
Κρητφύγετα, τὰ πρὸ τῆς χειμῶνος στεγνὰ καὶ ὀχυρώματα tantisper scribo, dum alii purius expurgent, quae in lectione hic vulgata haud dubie sunt corrupta.
Κρεῖ frequens Homero.
Κρίκεν . . Il. Π 470
Κροαίνων . . Odyss. Z 507. O 264
Κροκόπεπλος frequens Hom. Adde Hesiod. Θεογ. 358
Κρόμμυον . . Scribo Κρόμυον ex Il. Λ 629. & Odyss. T 233
Κρονικὰ λῆμαι, παρὰ τὴν &c. Sic haec scribo: oporteat quidem & παρὰ τῆς παροιμίας scribi, sed hunc esse perpetuum in hoc usu τὸ, παρὰ, Hesychiani styli errorem, monui in *Praefatione* Art. 7

Κροσ-

Κρέσσαι . . Il. M 258. Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 91
Κρωσσὺς . . Schol. Theocriti pag. 113
Κρυεροῖο . . Scribo Κρυεροῖο ex Il. N 48. ac saepius.
Κρουνῶν . . Il. Δ 454
Κρύβδα, κρυφάιως scribo.
Κρύβδην . . Odyss. Λ 454. Π 153
Κρυόεσσα ἰωκὴ . . Sic jungo ex Il. E 740. Vitiose Oxoniensis editio in 8 habet ibi ὀκρυοεσσα, sed subjecta Scholia legerunt ibi cum Hesychio κρυόεσσα. Tamen ὀκρυόεις per se sanum est ac frequens Hom.
Κρυπ]αδίῃ . . Il. Z 161. Hesiod. Εργ. 329
Κρυφανδὸν . . Quamquam haec vox sit usitata, tamen credibilius mihi est, Hesychium vocem hic potius Homericam κρυφηδὸν explicandam proposuisse ex *Odyss.* Ξ 330
Κτεάνων . . Hesiod. Εργ. 317
Κ]εάτεσι . . Scribo ex Homero Κτεάτεσσι
Κτερίσαι . . Odyss. A 291. Mox ἐν]αφιάσαι scribo.
Κτῖλος . . Il. N 442. Γ 196
Κτιμένη . . Odyss. O 362
Κυάθυς . . Pro ὑγίας hic lego ὑγκίας.
Κυάμω . . Mox scribo δικαςικῇ
Κυάνεος . . Post σκοτεινὸς excidit κυάνεος, scribendumque Κυάνεος ἐλέλικ]ο δράκων ex Il. Λ 39
Κυανοχαίτης frequens Hom. Adde Hesiod. in *Clypeo* 120
Κυβιςῆρας . . Scribo Κυβιςητῆρας ex Il. Π 750
Κυβηλὶς, τινες &c. . . Versus Χαλκίδα κικλήσκυσι θεοὶ &c. est 291. Il. Ξ
Κυβὸν . . Scribo Κύβων
Κυδεϊ γαίων . . Il. A 405
Κύδηνεν . . . Ψ 793
Κυδιόων . . frequens Homero. Adde Hesiod. in *Clypeo* 27
Κυδοίμων frequens Hom.

Κύθεν . . Odyss. Γ 16
Κυκεῶ . . . Κ 290
Κυκειῶ . . Il. Λ 623, 640
Κυκλαύμενος . . Schol. Theocriti pag. 61
Κύκλευον . . Ultima hic verba supplens lego ἐξ εἰδῶν πολλῶν συγκείμενον.
Κύκλους . . Post τείχη pono *comma.*
Κύκνος . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 92
Κυλαίνων κάτω, Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ, τὰ ὦτα καταβαλὼν, ἅπερ οἱ σαίνοντες ποιοῦσιν· ἐστὶ καὶ ἐπ' οὐρὰν αὐτὶ κυλαίνων, καὶ τὸ οἷον Οὐρῇ μέν ῥ' ὅγ' ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω. Sic omnem hunc locum constituo, dum alii melius divinent. Ultima reparavi ex *Odyss.* Ρ 302
Κυλλοποδίων . . Il. Σ 371. ac saepius.
Κύματι κωφῷ . . Ξ 16
Κυήματα . . Mox scribo τὰ ἐν ταῖς κοιλίαις. Exciderat ἐν· Vide Hesych. supra in Κῦμα
Κύμβαδον . . Scribo ac conjungo Κύμβαχον ἀκρόταῖον ex Il. Ο 536
Κύμβαχος . Il. Ε 586
Κύμινδις . . Ξ 291. Adde Schol. pag. 247. lin. 34
Κυμινοπρῖσαι . . Schol. Theocriti pag. 100
Κυνάμυια . . Il. Φ 394. In aliis libris legis dicitur Κυνόμυια, id quod & Hesychius posthac habet.
Κυνοραϊστέων . . Odyss. Ρ 300
Κύντερον frequens Hom.
Κύπειρον . . Il. Φ 351. Odyss. Δ 603. Adde Schol.
Κύρβις . . Schol. Apollonii pag. 186, 187
Κῦρε . . Il. Ψ 821
Κύρσας . . 428
Κύστις, ἡ φῦσα . . Κύστιν exstat Il. Ε 67. Ν 652. & apud Schol. pag. 95. pro Hesychii φῦσα legitur φύσκα.
Κύτωρον . . Il. Β 853

Κυφὸς . . Odyſſ. B 16

Κῶας . . . Π 47. ac ſaepius.

Κωδία, ἡ τῆς &c. . . Scribo κωδεία ex Il. Ξ 498. tum ex Scholiaſta ad iſtum locum ſcribendum hic μήκων⊗ pro μύκων⊗, uti jam alii conjecerunt.

Κωκυτὸς, θρῆν⊗ &c. Ex duobus his *Articulis* facio unum, & (expulſis verbis ὅρκος γὰρ δεινὸς, quamquam ſpecioſiſſimis ob vulgarem Veterum opinionem, Deos per Styga jurare opinatorum, tamen ad caetera verba, quibuscum ſunt conjuncta, prorſus nihil quadrantibus, abſurdiſſimumque ſenſum efficientibus; veſtigia tamen verae, quam hic ex Homero proferam, lectionis habentibus) ſcribo

Κωκυτὸς, θρῆν⊗, καὶ τὰ ὅμοια, καὶ ὄνομα ποταμοῦ ἐν ᾅδῃ. Κωκυτὸς θ' ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρὼξ ex Odyſſ. K 514. Nempe ex ipſo Homero pro vitiatis Heſychii verbis ὅρκος γὰρ δεινοῦ exhibeo θ' ὃς δὴ, quorum obſcurior longiorque umbra ſunt dicta verba ὅρκος γὰρ δεινοῦ, ad rhombum hic nihil facientia. Vel forte alia major confuſio huic loco eſt nata per ſcribarum negligentiam, qui plura hic omiſerint, quibus voces ὅρκος γὰρ δεινοῦ reſponderint. Quidquid fuit, integer hic fuerit inſertus verſus, quem ex Homero integrum hic repoſui.

Κῶλα πτερῶν, τὰ ἄρθρα . . Scribo Κώληπα, τὰ ἄρθρα ex Il. Ψ 726

Κῶμα . . Il. Ξ 359. Odyſſ. Σ 200

Κῶμοι . . Vide Cl. Alberti ad *Gloſſ. Novi Teſt.* pag. 112.

Κῶμ⊗ . . Pro μένη Clericus ad Heſiod. pag. 175. legit μέλη

Κώμυθα . . Schol. Theocriti pag. 44

Κώρυκος . . Odyſſ. E 267. I 213

Κωτίλλει . . Schol. Theocriti pag. 126. Hesiod. Εργ. 374

Κωφεῖ . . Pro κολύειπη, ῥοῖ lego κολύει, πηροῖ. Ita mox Κωφῆσαι, κολῦσαι, & Κώφησις, κόλυσις.

Λ

Λᾶ . : Mox scribo λακάνη, unde λακανίσκη infra ad Λαβάβης

Λάβε γύνων . . Il. Α 407

Λαβρεύεσθαι . . Ψ 474, 478

Λαβραγόρης . . . 479

Λαρβεῦσαι . . Scribo Λαβρεῦσαι

Λάβρος frequens Hom.

Λάε, ἐψόφησεν· οἱ δὲ ἐφθέγγετο . . Pro ἐψόφησεν scribo ἐσκόπησεν (vide mox in corrupto Λάτεται, pro quo recte Eruditi legunt Λάετε) & ἐφάγετο pro ἐφθέγγετο. Vide iterum in Λάων, & adde Schol. ad Odyss. Τ 230. ex quo ipso versu Λάε, ut significans ἐφάγετο, hic excerpsit Hesychius, uti ex verbis inde ab ipso citatis [ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων] apparet.

Λάζετο μῦθον . . Il. Δ 357

Λάεσσι frequens Hom.

Λαζόιατο . . Il. Β 418

Λαθηκήδεα . . Recte Salmasius Λαθικήδεα & mox Λαθικῆδες. Exstat Il. Χ 83. Tum scribo hic insuper ποικῦλα pro ποικῦλας

Λαιάναι . . Scribo Λεάναι ab λεαίνω. Vide *Praefationem* nostram *Art*. 6. & infra in Λεαινῶ

Λάϊγγες . . Odyss. Ε 433

Λαίλαψ } frequentia Hom.
Λάϊνον }

Λαισήϊα, ἔπει &c. . . Il. Ε 453. Μ 426. Tum mox lego περιβεβλῆσθαι.

Λαῖτμα frequens Hom.

Λαῖφα

Λαῖφα. : Callim. *in Delum* 319. & in *Fragm. Bentl.* num. 245
Λαῖφος . . *Epigr.* 5. & Odyss. N 399. Υ 206
Λαιψηρά } frequentia Hom.
Λαίκε
Λακέρυζα . . Hesiod. Εργ. 747
Λαλεῖν, λέγειν &c. . . Vide Munkerum ad Antonin. Lib. pag. 81
Λαμπετόωντι . . Il. A 104
Λάμπη, τὸν παχὺν ἀφρὸν scribo, uti infra scribitur.
Λαμπίας . . A voce Λαμπεὺς novum inchoo *Articulum.*
Λαμπουρὶς . . Schol. Theocriti pag. 89
Λανηθάς, δευτεραῖος οἶνος scribo.
Λανθανόντως . . Pro κρυφίως hic scribo κρυφαίως, ut perperam sit ε scriptum pro αι, uti saepe, & contra. Vide *Praefat.* nostram *Art.* 6. Possit & κρυφίως fuisse datum ab Hesychio; sed istud alterum malo ob errorem, quem dixi, in hoc Lexico tam crebrum.
Λὰξ frequens Hom.
Λαοβότον . . Mox scribo ἀνθρωποτρόφον
Λαοσσόος frequens Hom. Adde Hesiod. in *Clypeo* 37
Λαοφόρον . . Il. O 682. Mox exactius scribo ἥνπερ ὁδεύουσι, λεωφόρον.
Λαρὸν frequens Hom.
Λάσιον κῆρ . . Il. B 851. Π 554
Λαστάρη, μάστιξ scribo.
Λάταξ, τὸ &c. Callim. in *Fragm. Bentl.* num. 102. Tum hic apud Hesych. in *Articuli* hujus fine pro λυτῆρσιν scribo λυτῆρσιν
Λατύπη, λίθου τὸ ἀποπελέκημα scribo, idque scripsisse, certe voluisse puto Salmasium.
Λαύρη, δημόσιος στενωπὸς, ἄμφοδος, scribo. Λαύρη exstat *Odyss.* X 128. 137
Λαφύσσει . . Il. Λ 176. P 64
Λαχεῖα . . Odyss. I 116. K 509

Λαγχμῷ ϛεινόμενος . . Odyſſ. I 440
Λάψα . . Vide Relandnm *de lingua Perſ.* pag. 187
Λάων . . Vide Munk. ad. Antonin. Lib. pag. 81
Λεγόμεθα . . Verſus Ει γὰρ νῦν περὶ &c. eſt Il. N 276
Λειανῷ . . Scribo Λειανέω ex *Odyſſ.* O 261
Λείβειν . . Verba Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον ſunt Il. Z 266. & δάκρυα λείβων eſt frequens Hom.
Λείηναν δὲ χορὸν ſcribo ex *Odyſſ.* Θ 260
Λεῖπε Φρένας . . Il. A 107
Λεῖπον, τὸ ἐλλιπὲς ὂν ſcribo.
Λειριόεντα ſcribo. Tum pro τὸ δὲ χρόα λειριόεντα ſcribo ὅ τοι χρέα λειριόεντα ex Il. N 830. Denique ὄπα λειριόεσσαν habes Il. Γ 152. Adde Heſiod. Θεογ. 41
Λέκτο . . Odyſſ. Δ 451. ac ſaepius.
Λελάθῃ, λήθην ποιήσῃ, παύσῃ ſcribo. Explicatur Il. O 60
Λελάθοντο . . Odyſſ. Δ 127
Λελακυῖα . . . M 85
Λελάχωσι . . Il. H 80. ac ſaepius.
Λελασμένοι frequens Hom.
Λεληκὼς . . Il. X 141
Λεληιμένος, & mox Λεληιμένοι, item Λελήιται ac Λελήισθαι . . Verum in vulgatis Homeri, unde haec haud dubie ſunt depromta, editionibus legitur Λελιημένος, Λελίηται, Λελιῆσθαι· Vide Il. Δ 465. E 690. M 106. Π 552. ac Scholiaſtes in omnibus iſtis locis eodem modo Verbum iſtud interpretatur, quo Heſychius τὸ, Λεληιμένος & reliqua, niſi quod ad Il. E 690. monet, quosdam iſtic ſcribere Λεληιμένος. Ego opinor, Λελιημένος, Λελίηται &c. eſſe γνήσια, veramque in iſtis, quae exſignavi, locis lectionem jam Heſychii aetate in quibusdam libris, certe in eo, quem ſecutus ſit ſive Heſychius, ſeu quicumque alius, qui ex Homero haec excerpſerit, fuiſſe corruptam.

Λε-

Λελόγχασιν . . Odyss. Λ 303
Λεμὸς, λάϱυξ, φάϱυξ . . Scribo Λαιμὸς, λάϱυγξ, φάϱυγξ.
Λεπάδια . . Recte scribit Salmasius Λέπαδνα. exstat Il. E 730. T 393. ubi vide Scholia.
Λεπαϱγὖβ@ . . Vera est Eruditorum emendatio: Vide Schol. Theocriti p. 471
Λεπ]αλέον . . Il. Σ 571. Tum ex hoc uno *Art.* facio duos, alterum inchoans ab Λεπ]αὶς καὶ παχέιας· & pro χὅσας scribo ἰχὅσας
Λεπτὴ δ' ὑσίθμη . . Odyss. Z 264
—— δέ τε μῆτις . . Il. K 226
Λεπ] ἠλάκατα ςϱωφῶσα . . Sic conjungo ex *Odyss.* P 97
Λεπ]ὸν ἄωτον . . Il. I 657
Λεσῆια &c. . . Scribo Λαισήιά τε π]εϱόεν]α ex Il. E 453. M 426. De Λεμὸς *supra* pro Λαιμὸς, & Λεσῆια *hic* pro Λαισῆια scripto vide *Praefat.* nostram *Art.* 6
Λέσχη . . Odyss. Σ 328
Λευγαλέην frequens Hom.
Λευκάδα πέτϱαν . . Odyss. Ω 11
Λέυκαινον ὕδωϱ, κατὰ συνεκδοχὴν scribo ex *Odyss.* M 172
Λευκοῖο γάλακ]@ . . Odyss. I 246
Λέυσει . . Homerus aliique in hoc verbo Σ geminant scribuntque Λεύσσω
Λεχεποίην . . Il. B 697. & alibi.
Ληθάνει . . Odyss. H 221
Ληιάδας . . Il. Υ 193
Ληϊβοτέιϱης . . Od. Σ 29
Ληίσσατο . . Il. Σ 28
Ληϊςοὶ . . . I 486
Ληΐτιδι . . . K 460
Ληκεῖ . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 92
Ληλάν]ιον scribitur Callimacho *in Delum* 289
Λημάτων ὀϱθϱινῶν, θελημάτων ταχινῶν, . Sic haec dispungo, ut proposui.

Λήτει-

Λήτειραι . . Callim. in *Fragm. Bentl.* num. 123
Λείαν . . Vox πρᾶιδαν hic est Latinum *praedam*
Λίγξεν . . Il. Δ 125
Λιθαδέσι . . Scribo Λιθάδεσσι ex *Odyss.* Ξ 36. Ψ 193
Λιθάκη . . Scribo Λίθακι ex *Odyss.* Ε 415
Λικμητὴρ . . Il. Ν 590
Λικμῶντες . . Ε 500
Λικνίτης . . Hinc apud Servium ad 1. *Georgicorum* Virg. 166. pro λικμάτης scribendum λικνίτης & λίκνος pro λίκμος, uti utrumque bene se habet in editione Masviciana.
Κίκριφὶς . . Il. Ξ 463. Tum mox separatim scribo ἐκ πλαγίυ
Λιμένα κλυτὸν . . Odyss. Κ 87. Ο 471
Λίμνη, ἡ θάλασσα &c. . . Hoc sensu λίμνη occurrit *Odyss.* Γ 1
Λιμὼν . . Pro Λειμών· Jam alibi in hoc Lexico notavimus, quandoque ι pro vulgatiore ει scribi.
Λῖν . . Scribo Λῖν' ex Il. Λ 480
Λινοθώρηξ . . Il. Β 529, 830
Λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον . . Il. Ι 657
Λιπαρέως . . Scribo Λιπαρῶς ex *Odyss.* Δ 210
Λιπαροῖσι πόδεσσι . . Odyss. Ν 225
Λιπογνώμων . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 92
Λιριόεντα } Vulgo legitur Il. Ν 838. Λειριόεντα, &
Λιριόεσσα } Il. Γ 152. Λειριόεσσα
Λὶς ἠϋγένειος . . Il. Ο 275. ac saepius. De λὶς vide & Theocriti Schol. pag. 110
Λίσσαι . . Il. Α 394. Odyss. Ρ 138
Λίσσεο . . Ω 467. ac saepius.
Λίσσον . . Odyss. Χ 455
Λισσέυοντα . . Ω 225
Λιτανεῦσαι . . Il. Ι 577. ac saepius,
Λιτέσθαι . . Π 47
Λίτρον κακῶν . . Scribo Λύτρον κακῶν

Αἰχμὰς, θρῖδαξ scribo.
Αἰψ . . Theocriti Schol. pag. 92
Αοετροχόον . . Il. Σ 346. ac saepius.
Αόισθημα, τέλος, πέρας, ἔσχατον scribo.
Αοῖσθον . . Il. Ψ 536. Hesiod. Θεογ. 921
Αόισθιος . . Apollon. Rhod. II. 264
Αόισθησι . . Il. Ψ 751
Αόπος . . Odyss. Τ 233
Αοφάδια . . . Κ 169
Αοφᾶ, λόφε ἐπιθυμεῖ scribo.
Αοφίην . . Odyss. Τ 446
Αύγδαμις
Αυγμὸς } Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 92, 93
Αυγρὰ
Αύγοισι . . Odyss. Ι 427. Il. Α 105
Αύθρον . . Il. Τ vs. ult. ac saepissime
Αυκὴν . . . Κ 459
Αυκηγενέϊ . . Α 101, 119
Αυκίσκος . . Post τροχιλία & μόνον pono *comma*
Αύματ' ἔβαλλον . . Il. Α 314
Αυπρὴ . . Odyss. Ν 243
Αυσσητῆρα . . Il. Θ 299
Αύσσης, μανίας, ὀρέξις ἐπιβλαβής· sic distinguo.
Αυγναῖος . . Scribo hic ἡ διαυγὴς λίθος
Αώβη & caetera ab Αώβη deducta & hic recensita, exstant apud Hom.
Αώγασος . . Mox scribo μάστιξ
Αώπη . . Odyss. Ν 224
Αωτεῦντα . . Il. Μ 283
Αωφῆσαι . . Φ 292. & alibi.

M

Μὰ . . Post ἶχον *comma*, post ἀποφάσει *punctum* tollo, ac mentem Hesychii puto esse, particulam μα esse syllabam, quam Homerus, quoties quem faciat jurantem, aliquid fore aut non fore, conjungat cum vocula ναι vel ε' nempe ut ναὶ μὰ sit asseverantis', ε μὰ abnegantis. Verba κατόμωσις & συγκατάθεσις, item ἀπόμωσις & ἀπόφασις videntur mihi hic sumi συνωνύμως.

Μαζοπέπτης, ἀρτόπτης scribo

Μαῖα pro nutrice *Odyss.* Τ 482.. ac saepius

Μαίεσθαι . . . Ξ 356

Μαιμαῶτι . . Scribo μειμαῶτι frequens Hom. Ergo non suo loco vox haec hic posita est, idque ex perversa τε, αι pro ε, scriptura, de qua in *Praefat.* nostra *Art.* 6

Μαιμώωσιν . . Scribo μαιμῶσιν ex Il. Ο 742

Μάκεδνὴ . . Odyss. Η 106

Μάκελλα . . Il. Φ 259

Μακοᾶν . . Scribo μακκοᾶν ex Luciano Tom. I. pag. 968. *edit. Salm.* in 8.

Μακρὰ . . Pro δικάζοντες scribo καταδικάζοντες

Μακρὸν ἄϋσε . . Il. Γ 81

Μακών . . . Π 469. ac saepius.

Μαλερᾶο . . Vide Schol. Hom. pag. 163. lin. 40. μαλερὸς ter habet Hom.

Μαλθακὸν . . Il. Ρ 588. & Schol. Theocriti p. 79

Μάλθη . . Pro ξηρὸς scribo κηρὸς, uti modo: adde Theocriti Schol. *ibid.*

Μαλὶς . . Pro φθεγμονὴ scribo φλεγμονή.

Μαλκίετον . . Pro μαλκιῆν hic scribo μαλκιεῖν

Μαλλὸς . . Ultimas *Articuli* hujus voces [καὶ λευκὸς] a praecedentibus *commate* separo, ut significetur, τὸ, μαλλὸς, idem aliquando notare, quod λευκός.

Μά-

Μάνδραι . . Vide Schol. Theocriti pag. 49
Μανοςόμοις, ἀραιοςόμοις ſcribo
Μαντὶς . . Vide Schol. Theocr. p. 49
Ματεῖ . . Recte mutabat Salmaſius in ματεῖ, quod eodem fere ſenſu habet Heſiodus in *Clypeo* 231, 252. quo ματεῖ hic interpretatur Heſychius.
Μάραινα, μάςιξ ſcribo
Μαργαίνων . . Il. E 882
Μαρμαίρει | Μάρμαρα | Μαρμαρέην } frequentia Hom.
Μαρμαρυγὰς . . Odyſſ. Θ 265
Μαρμάρῳ ὀκρυόεντι . . Il. M 380
Μαρνάμενοι frequens Hom.
Μάρπτεν . . Il. Ξ 228. ac ſaepius.
Μαρπτήσῃ . . Schol. Hom. pag. 153
Μάρσεται . . Μάρψεται } ſcribo
Μάψαι . . . Μάρψαι } ſcribo
Μᾶσσον . . Odyſſ. Θ 203
Μάςαξ . . Il. I 324. ac ſaepius.
Μαςαρίζειν, μαςιχᾶσθαι &c. . . Μαςιχᾶσθαι habet Heſiodus in *Clypeo* 389
Μαςεύει . . Il. Ξ 110
Μάςιζε . . Scribo Μάςιε ex Il. P 622. & Heſiodi *Clypeo* 431, 466. & mox ex ipſomet Heſychio.
Μάςιν . . Odyſſ. O 182
Μασχάλην αἴρειν ſcribo; & aliquanto poſt εἰώθεισαν pro εἰώθεσαν· atque in fine τὸ παρ' Ὁμήρῳ pro τῷ παρ' Ὁμήρῳ· Tum verba χεῖρας ἀνασχόμενοι ſunt *Odyſſ.* Σ 99
Μασχαλίσματα . . Scribo hic φονεύσαντας, & τινα pro τινας. ac ſublato poſt ὤτων *puncto* voculam καὶ inſero. Porro poſt μασχαλῶν pono *comma*, & cum Salmaſio deleo τῶν· Tum pro ὑπὸ ſcribo ἐπὶ, atque ita haec ultima erunt ſana, ac pro altera notione τῦ, Μασχαλίσματα, habenda.

Μάτησεν : : Il. Ψ 90
Ματήγετον . . Scribo Ματήσετον ex Il. E 233. ubi vide Schol.
Ματίη . . Odyff. K 79
Μάχη ἐπιμήδεα κείρει . . Scribo Μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει ex Il. Π 120
Μαχητὸς . . Odyff. M 119
Μάχλος . . Hefiod. Εργ. 586
Μαχλοσύνη fcribo ex Il. Ω 30
Μαψ frequens Hom. Adde Hefiod. Θεογ. 872
Μαψαῦραι . . Vide Bentl. ad Fragm. Callim. pag. 324
Μαψιδίως frequens Hom.
Μεγακήτεα. . . Odyff. Γ 158. ac faepius.
Μεγαίρει . . . Il. Δ 54
Μέγα ἴαχον . . . B 333. ac faepius.
Μεγάλη θεὸς . : Pro Βένδην Ortwinius legebat Βένδιν
Μεγάλη· κληῖδα θυράων . . Il. Ω 455
Μέγαλ' ἴσχε . . Scribo Μέγαλ' ἴαχε (id quod poft me vidit & Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 93.) ex Il. [illegible] 482. Σ 228
Μεγαλήτορος frequens Hom.
Μεγαλίζεο . . Il. K 69 & alibi.
Μέγαρα . . Pro κατωγίης fcribo κατωγίας
Μεγ' ἔξοχον . Il. B 480
Μεγήρη, τὰ τίμια . . Scribo Μεγήριτα, τίμια ex Hefiodi Θεογ. 240. ubi ex hoc Hefychii loco (in quo per frequentem corruptionem η pro ι pofitum eft) potius μεγήριτα, uti & quidam libri Hefiodéi habere dicuntur, quam μεγήρητα legendum puto.
Μέγ' ἴαχον . . Scribo Μέγ' ἴαχεν ex Il. Δ 125
Μεδέοντα . . Il. Γ 276. ac faepius.
Μέδοντας frequens Hom.
Μέθεπε . . Il. E 329. & alibi.
Μεθημοσύνη . . N 108, 121

Μεθή-

Μεθήμων . . Il. B 241
Μεθομίλεον . . A 269
Μεθύσσα ἀλοιφῇ ſcribo ex Il. P 390
Μειδιθῶν . . Scribo Μειδιόων ex Il. H 212. & alibi.
Μείλια . . Vide in Ἕδνα.
Μείλινον frequens Hom. Ergo procul eſto mutatio.
Μειλίσσεο. . Odyſſ. Γ 96. & alibi.
Μειλισσέμεναι . . Scribo Μειλισσέμεν ex Il. H 410. quamquam μειλισσέμεναι per ſe valeat: ſed alterum, ut Homericum, in hoc Lexico, Homerica paſſim praeferente, praefero.
Μειλίχιος frequens Hom.
Μείρεο . . Il. I 612
Μέλαθρα frequens Hom.
Μελαθρόφιν . . Odyſſ. Θ 279
Μελάνων . . Scribo Μελαινάων frequens Hom. ipſique hic rei conveniens.
Μελάνετο . . Il. E 354. & alibi.
Μέλαιναι φρένες, αἱ &c. . . Sic diſpungo ex Il. P 83
Μέλακες . . Scribo Μέλανες ex Il. Σ 562
Μέλανα βροτὸν . . Odyſſ. Ω 188
Μελάνδετον . . Il. O 713
Μέλαν δρυὸς . . Odyſſ. Ξ 12. ubi apud Schol. pro ἰνεριώρην ſcribo, uti hic, ἰνερεώνην
Μελάνυδρος . . Il. I 14. ac ſaepius.
Μελδόμενος . . Φ 363
Μελαιδῆνος &c. . . Scribo Μελεδηνὸς καὶ Μελεδωνὸς, & ipſe Heſychius mox habet Μελεδωνοί·
Μελεδὼν . . Et hic ſcribo Μελεδωνὸς
Μελέη pro ματαία habet Odyſſ. E 416
Μελιηὴν frequens Hom.
Μελεϊστὶ . . Il. Ω 409
Μαλερὸν . . I 242. Υ 316. Φ 375
Μεληδὼν . . Scribo Μελεδὼν ac mox Μελεδῶνες. Heſiod. Εργ. haud procul ab initio γυιοκόρυς μελεδῶνας

λεδῶνας habet, atque ipſe Heſychius ſupra ad corruptum Μελαιδῆνος

Μελίας καρπὸς, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος . . Huc pertinet, quod in Ἔργοις 143. ait Heſiodus

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων

Χάλκειον ποίησ᾽, ἐκ ἀργυρέῳ ἐδὲν ὅμοιον,

Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον ———

Μελίγηρυς . . Odyſſ. M 187. Callim *Epigr.* 40

Μελιγηρὺς . . Callim. *in Dian.* 48

Μελλέβιος . . Ultimam hic vocem ſcribo δεδιδαγμένος.

Μέλλει pro ἔοικε ſaepe apud Homerum, ut Il. A 564. B 116

Μελοθεσία ſcribo

Μέλπηθρα frequens Hom.

Μέλω . . Odyſſ. I 10

Μεμακυῖα . . Il. Δ 435

Μέμαμεν . . . I 637. O 105

Μεμαρπὼς . . Heſiod. Ἐργ. 204. *Clypeo* 245

Μεμαὼς frequens Hom. Adde Heſiod. Ἐργ. 240

Μέμβλετο ſcribo, uti Il. Φ 516. Odyſſ. 12. Heſiod. Θεογ. 61. Callim. in Fragm. Bentl. num. 169. Adde Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 93

Μέμβλωκε . . Odyſſ. P 190. Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 124

Μεμολυσμένα . . Pro καὶ τεθρασμένα ſcribo κατατετεφρασμένα

Μεμορυγμένα ſcribo ex *Odyſſ.* N 435

Μέμυκε . . Il. Ω 420. Heſiod. Ἐργ. 508

Μενεδήϊος . . Homerus habet bis: habet & Apoll. Rh. II. 114

Μενεπτόλεμος frequens Hom. qui & Μενεχάρμης habet ſaepius, item Μενέχαρμος Il. Ξ 376

Μενοεικέα } frequentia Hom.
Μενοινᾶ }

Μενοσάνιος . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 94

Μέρ-

Μέρμερα frequens Hom.
Μερμηρίζειν frequens Hom. Adde Callim. *Epigr.* 9
Μέρμιθα . . Odyss. K 24
Μεσημβρίη . . A voce Μεσαύλιον novum inchoo *Artic.*
Μεσηπορῶν . . Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Suidam* p. 281. scribit Μεσοπορῶν
Μεσόδμαι . . Odyss. T 37. ac saepius.
Μέσον αἰολοι . . Il. M 167
Μεσοπαγὲς . . Scribo Μεσσοπαγὲς ex Il. Φ 172
Μεσσηγὺς . . A voce μέσση novum inchoo *Artic.* scriboque Μέσση δὲ χίμαιρα, τὸ μέσσον αἰγοπρόσωπον· Est explicatio Il. Z 181
Μέσφα . . Habet item Hom. Il. Θ 508. & Callim. *in Dian.* 195. ac saepius alibi.
Μεταβᾶν . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 94
Μεταδαίσομαι . . Il. Ψ 207
Μετὰ δ' ἐτράπετο . . A 199
Μεταδρομάδην . . E 80
Μεταΐσσεσθαι . . Scribo Μεταΐξασθαι ex Il. Φ 564. ac saepius.
Μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν, ἀκούσας τὴν κληδόνα καὶ τὴν φήμην τῆς τῶν Ἀχαιῶν στρατιᾶς παρούσης ἦλθεν ἢ ἀφίκετο scribo. Explicatur Il. Λ 227
Μετακληθέντες . . Scribo Μετακλινθέντες ex Il. Λ 509
Μεταλλᾶν frequens Hom.
Μεταλλῆξαντι . . Il. I 157. & alibi.
Μεταμάζιον . . E 19
Μετ' ἀμύμονας frequens Hom.
Μεταμώνια . . Scribo Μεταμώλια ex Il. Δ 363: ac saepe in *Odyssea*: sed vide Schol. Apollonii ad I. 491. item Homeri ad *Odyss.* pag. 17. lin. 30
Μετανάστευς . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 94
Μετ' ἀνέρας . . Il. H 209
Μετὰ νῶτα βαλὼν, μεταβαλὼν τὰ νῶτα scribo. Explicatur Il. Θ 94. & alibi.

Μετὰ πᾶσιν . . Il. A 516
—— πληθὺν . . B 143
Μεταπρέπειν frequens Homero. Adde Callim. in Dian. 46
Μετ' ἐμὲ . . Il. Θ 289
Μετεσσεύοντο . . Z 296
Μετήορα . . Θ 26. Ψ 369
Μητοχλάζει . . Scribo Μετοκλάζει ex Il. N 281. uti jam per se viderunt Eruditi.
Μηδ' ἄζεο θοῦρον Ἄρηα. . . Il. E 830. Sequentia apud Hesych. sic scribo μηδὲ ἐκτρέπε τὸν πηδητικὸν Ἄρη.
Μήδεα . . Verba Ει πυρὶ &c. sunt Il. B 340. & μήδεά τ' ἐξερύσας &c. Odyss. Σ 86
Μηδέ τ' ἄρ' ὠνῆ, μηδὲ βοηθήσῃ scribo.
Μῆκος δ' ἔπος &c. Odyss. Υ 71
Μήκωνες . . Scribo Μήκων ex Il. Θ 306. & Theocrito pag. 104
Μηλοβοτῆρες . . Il. Σ 529
Μήλοπα καρπὸν . . Odyss. H 104
Μηλῶσαι . . Pro καθιέντες scribo καθιέντας
Μὴ μὲν δὴ &c. . . Odyss. X 462. In fine hic scribo ἀπαγξαμένοις
Μὴ μ' ἐρέθιζε . . Il. A 32
Μηνιθμὸς . . . Π 62, 202, 282
Μήνιμα . . . X 358. Odyss. Λ 73
Μηνύριζε . . Scribo Μινύριζε ex Il. E 889
Μήνιε . . Il. A 427
Μὴ παραρυῇς . . Respicitur τὸ, Μὴ παραῤῥυῶμεν in Epist. ad Hebr. 2.
Μήρινθος frequens Hom.
Μηρύσαντο . . Odyss. M 170. Hesiod. Ἐργ. 538
Μήστωρα φόβοιο . . Il. Θ 108
Μήστωρες ἀϋτῆς . . Δ 328
Μητέρα θηρῶν . . Θ 47
—— μήλων . . A 696
Μητροπάτωρ . . . Λ 224
Μῆχος frequens Hom.

Μισα-

Μιαιφόνος . . In fine ſcribo *μίνυνθα δὲ χάζετο* ex Il. Λ 539. vel in iſtoc ipſo Homeri loco, uti hic apud Heſychium, *μίνυνθα δ' ἐχάζετο·* utrumque valet, ſed, uti hodie apud Hom. legitur, eſt *ποιητικώτερον*.

Μίγδα . . Odyſſ. Ω 77

Μιλτοπάρῃος . . Il. Β 637

Μινύρεται . . Callim. *in Lav. Pall.* 119

Μιξοδίη . . Schol. Apollonii pag. 209

Μισητὴν . . Verba Μισηταὶ δὲ γυναῖκες &c. ſunt neſcio cujus poëtae.

Μνημεῖα, τὰ οἴκαδε &c. ſcribo.

Μογοσόκος . . Il. Λ 270. } ac ſaepius.

Μόθος . . . Η 241. }

Μοιρηγενὲς . . Γ 182

Μοιχάγρια . . Odyſſ. Θ 332

Μολίονες . . Il. Λ 322, 708

Μολοβρὸς . . Odyſſ. Ρ 219. Σ 26

Μόλος . . Il. Ν 249

Μολοῦσα . . . Ζ 286. Ο 720

Μολυβδαίνη . . Ω 80

Μορμύρει . . . Ε 599. & alibi.

Μορμύσσεσθαι . . Callim. *in Dian.* 70. *in Delum* 297

Μορόεντα . . Il. Ξ 183. & alibi.

Μορφνὸν . . Ω 316

Μοσυνοίκια . . De *Moſynoecis*, hic memoratis, Schol. Apollonii ad Il. 379

Μόσχοισι . . Il. Λ 105

Μόται . . Vide Schol. Hom. pag. 88. lin. 49

Μοῦνας . . Scribo Μοῦναξ ex *Odyſſ.* Θ 371. Λ 416

Μυδαλέας . . Il. Λ 54. Heſiod. Εργ. 556

Μύδρος . . Callim. *in Dian.* 49. & alibi.

Μύθων ῥητῆρα . . Il. Ι 443

Μυῖαι καδδῦσαι . . Τ 25

Μυῖνδα . . Scribo Μυΐνδα

Μυῶνες . . Il. Π 324

Μύ[illegible] . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 47

Μύκον . . Il. M 460. Vide Schol. pag. 152. lin. 53
Μύλαι . . Odyss. Υ 106
Μύλακες . . Il. M 161
Μυληφάτυ . . Odyss. B 355. Apollon. Rh. I. 1073. Mox apud Hesych. pro μήλυ cum Junio scribo μύλης· Vide Schol. ad dictum Apollonii locum & ad vs. 1077
Μύλλει . . Schol. Theocriti pag. 49
Μυλοειδὴς . . Il. H 270
Μύνδος . . Callim. in Fragm. Spanh. *num.* 73
Μύνησι . . Odyss. Φ 111
Μυρικίνω . . Il. Z 39
Μυρσὸν . . Scribo Μυρίον ex Il. Z 88. Υ 282
Μύσσαν . . . Μύσαν ex Il. Ω 637. uti per se viderat Sopingius.
Μύσον, τὴν ὀξύνην legebat Scherpezelius ex Strabone pag. 572
Μύςης, ὁ εἰσηγητὴς scribo.
Μῶλος frequens Hom.
Μῶλυ . . Odyss. K 305
Μωμαῖται . . Scribo Μωμᾶται, idque postea fecit & Cl. Alberti ad *Gloss. Novi Test*. p. 142
Μωρὸν . . Ultimam hic vocem scribo ἠλίθιον.

N

NAβλαὶς . . Tollo hic *comma* ante εἴδυς
Ναίειν &c. . . Ναῖειν pro ἔῤῥειν habet Apollonius I. 1146. sed culpat Scholiasta postulatque νᾶειν
Ναῖχε . . Callim. *Epigr*. 30, 56
Νάκος . . Schol. Theocriti pag. 50. Pro hoc Homerus habet νάκη *Odyss*. Ξ prope finem.
Νάσθη &c. . . Il. Ξ 119
Νάσσα . . Odyss. Δ 174. Tum scribo ὡμάλισα ac paulo post ὁμαλίζει

Νεάτη . . Il. Λ 711
Νεήκεσσι . . N 391. Π 484
Νεήλυδες . . K 434, 558. Tum lego ἐλθόντες
Νεῖαι . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 94
Νείατον frequens Hom. Adde Schol. Theocriti pag. 70
Νείκες . . Scribo Νείκεσσ' ex Il. H 161
Νείκη, ἄρησε . . Scribo Νείκη ἄρισε ex Il. Ψ 483
Νεικέεσκεν, ἐνείσησεν . . Scribo Νεικείεσκεν, ἐνείκησεν· Vide Il. B 221. T 86
Νεικῆσαι . . Scribo Νειῆσαι, idque pro Νεῆσαι ab Νεάω· atque ita Hesychii explicatio flagitat.
Νειόθεν . . Il. K 10
Νειός . . Eruditorum emendatio, mox legentium Νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ firmatur *Odyss.* E 127. De Νειὸς vide & Schol. Theocriti pag. 134
Νεκάδεσσι . . Il. E 886. Adde Callim. Fragm. Bentl. *num.* 231
Νεμέθοντο . . Il. Λ 634
Νεμέσα . . K 145. Π 22
Νεμεσητὸν . . Callim. *in Delum* 16
Νενασμένας, πεπλεγμένας scribo. Vide Theocriti Schol. pag. 92
Νενίηλος . . Callim. *in Jovem* 63, Vide & Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 94
Νεοχρδέα . . Il. Φ 346
Νεογιλῆς . . Odyss. M 86
Νεοκηδεῖ . . Hesiod. Θεογ. 98
Νέον ἡβώοντα . . Il. I 446
Νεοσμήκτων . . N 342. Callim. Fragm. Bentlej. *num.* 239
Νεὼς κυανοπρώροιο . . Scribo Νεὸς, non Νεὼς, ex Il. O 693
Νεύτατον . . Il. Σ 536. N 539. Hesiod. in *Clypeo* 157
Νεόφατος . . Scribo Νεοτάφος
Νέποδες . . Odyss. Δ 404. Callim. in Fragm. Spanh. *num.* 30

Νέρθεν frequens Hom.
Νέρτεροι . . Il. O 225
Νεῦμαι . . Σ 136
Νεῶν, ἱερῶν ἢ πλόιων ſcribo
Νεῶν ἴκρια . . Il. O 685
——ὕπερ . . Verba Τεῖχος ἐτεχ]ήναντο νεῶν ὕπερ ſunt Il. H 449. niſi quod vulgo editum eſt ἐτειχίσαντο. Credo lectionem Heſychianam vere eſſe Homeri, iſtoc verbo uſi etiam alibi.
Νεώχερμος . . Scribo Νεώχερσος
Νὴ, κατὰ τῦ ὑπάρχοντος &c. . . Pro ἦν ἐαν ſcribo ἦν, ἐάν.
Νῆας ἐΐσας ſcribo junctim, uti ſaepius apud Hom.
Νηγάτεον . . Il. B 43
Νήγρετος . . Odyſſ. N 74
Νήδυμος frequens Hom.
Νηήσας . . Il. I 358. ac ſaepius.
Νηΐδα . . . H 197. Θ 179
Νήϊον . . Odyſſ. A 186
Νηκερδέα . . Il. P 469. & alibi.
Νήκεροι . . Heſiod. Εργ. 529
Νήκεσον . . . 283
Νηκούστησε . . Il. Y 15
Νηλεὲς ἦμαρ . . Λ 484. Heſiod. Θεογ. 770
Νηλέϊ χαλκῷ . . Γ 292
Νηλὴς . . . . I 628
Νηλιτεῖς . . Odyſſ. Π 317. & alibi.
Νημερτὴς frequens Hom. Adde Heſiod. Θεογ. 234
Νηνεμίης . . Il. E 523
Νηὸς ἰούσης . . A 482
Νηπενθὲς . . Odyſſ. Δ 221
Νηπιαχεύων . . Il. X 502
Νήπισχοι . . Recte Salmaſ. Νηπίαχοι exſtat Il. Π 262. Tum inſuper hic apud Heſych. ſcribo μάταιοι
Νηπιέῃσι . . Il. Y 411. ac ſaepius.
Νηπιάας . . Odyſſ. A 297

Νηρεὺς, θαλάσσιος δαίμων } ſcribo
Νήρικος, πόλις Ηπείρȣ
Νήριτος . . Odyſſ. P 207
Νησαίη . . Il. Σ 40
Νητὸς pro πολὺς Odyſſ. B 338
Νήχυτον . . Callim. Fragm. Bentl. *num.* 313
Νείκεα . . Scribo Νεικέια ex Il. A 579
Νῖκος . . Munkerus ad Antonin. Lib. pag. 49. legit Νῖκος· ſed vide Berkelium ad eumd. p. 288
Νοθέυει, ἀπαλλοτριοῖ, ἀπατᾷ ſcribo
Νοθογέννητα ſcribo
Νυὶ . . Il. Ω 166. ac ſaepius.
Νομάδες, βαρβάρων . . Scribo Νομάδων
Νόον πολυκερδέα νωμῶν . . Odyſſ. N 255
Νόςιμον ἦμαρ . . Odyſſ. A 9
Νόσφιν ἐόντα . . . . Ξ 147
Νυκτὶ ἐοικὼς . . Il. A 47
—— θοῇ . . . . M 463. Ξ 261
Νυκτὸς ἀμολγῷ . . . Λ 173
Νύμφαι . . In fine ſcribo καὶ αἱ νεογάμοι κόραι &c.
Νὺξ . . Verba Homeri Ει μὴ νὺξ &c. ſic ſcribo ex Il. Ξ 259. Ει μὴ νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε ——
Νωδὸς . . Schol. Theocriti pag. 92
Νωθρὸν . . Callim. Fragm. Bentl. *num.* 275
Νωΐτέρην . . Homerica ἵνα νωϊτέρην &c. ſunt *Odyſſ.* M 185
Νωΐτερον . : Verba καὶ νωΐτερον &c. ſunt Il. O 39
Νωλεμὲς . . Pro ἀτελὲς ſcribo ἀτελὲς, uti mox Νωλεμέως exponitur ἀδιαλείπτως
Νωμῆσαι βῶν . . Il. H 238. O 677. Odyſſ. M 218. Φ 400
Νώροπι χαλκῷ . . Il. H 206
Νώσασθαι . . Callim. Fragm. Bentl. *num.* 345
Νῶτα θαλάσσης . . Il. B 159
Νωχέλεια . . . T 411. exſtat Νωχελίη.

Ξ

ΞΑίνει . ; Odyff. X 423. exftat εἴρια ξαίνειν· Confiderandum ergo, quid hic medelae ex iftoc Homeri loco poffit exfculpi.

Ξεινοσύνης προσκηδέ@ . . Odyff. Φ 35

Ξεῖν@ δ' ὅτ@ &c. . . . A 417

Ξερὸν . . . . . E 402

Ξέσαι, κατασκευάσαι, ἐργάζε fcribo, vel κατασκευάσαι· nam faepe vocibus ancipitibus, qualis eft ξέσαι, duplex in hoc Lexico aptatur explicatio, uti hic fiat, fi fcribatur κατασκευάσαι, ἐργάζε· atque ita κατασκευάσαι fit *Aoriftus Infinitivus*.

Ξεςὴν . . Verba Παρὰ δὲ ξεςὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν funt *Odyff.* H 174. Quia vero fequitur apud Hefychium λέγει δὲ καὶ συνθέτως ἐυξέςησεν, ἐλάτησεν· ac continuo poft Ξεσὸν, γλυπτὸν, λεῖον, ποιητόν. hinc Ξεςῆσιν, ἐν ἐξεσμέναις καλῶς· tum quia *Odyff.* M 172. legitur Ξεςῆς ἐλάτησιν· idcirco puto, haec omnia ex perturbato ordine ad hunc ordinem effe redigenda,

Ξεςὴν, ἐξεσμένην· Παρὰ δὲ ξεςὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν· Ξεςῆς ἐλάτησιν· λέγει δὲ (fcilicet Homerus) καὶ συνθέτως Ευξεςῆσιν ἐξεσμέναις καλῶς.

Ξεσὸν, γλυπτὸν, λεῖον, ποιητόν.

Ξέςριξ, κριθὴ &c.

Ξύλοχ@ frequens Hom.

Ξύνες . . Il. B 26. ac faepius.

Ξυνὴ . . . O 193. & alibi.

Ξυνήιο . . A 124. Ψ 809

Ξυςὶς . . Schol. Theocriti pag. 30

O

OΑρίζειν . . Verba Παρθένῳ ἠΐθεός τ' &c. ſunt Il. X 128

Οαρισμοὶ . . Callim. Fragm. Bentl. *num.* 118

Οαριστήνυν . . Scribo Οαριστὺν ex Il. N 291. ac ſaepius.

Οαροι . . Verba ὀάρων ἕνεκα σφετεράων ſunt Il. I 328

Οβριμοεργὸς . . Il. E 403. Ergo haec iſtius loci lectio ſic firmatur.

Οδαίων . . Odyſſ. Θ 163. & alibi.

Οδακ]άσαι . . Callim. *in Delum* 322

Ο' δειμαλέος . . Sic divido: Ita infra Ο' δῶν facit initium *Articuli*, & plura eodem modo.

Οδυνήφατα . . Il. E 401. ac ſaepius.

Οδυσσομένοιο ſcribo ex Il. Θ 37. & alibi.

Οδώδυσαι . . Odyſſ. E 423

Οδῷ ἔπι, παρ' ὁδὸν ſcribo, uti Schol. Hom. pag. 213. lin. 4

Θδομάρτησε . . Quod Salmaſius hic ſcribi vult ὁ δὲ ὠμάρτησε, multam veri ſpeciem habet: nam & ordini literarum belle convenit, & interpretatio Heſychii reſpondet: tamen ego quidem magnopere cenſeo, Ο δ' ὁμαρτῇ ex *Odyſſ.* X 81. ſcribendum eſſe: atque ita vulgata loci iſtius lectio ex hac Lexici hujus ſcriptura, quamquam & ipſa corrupta, firmatur. Quod ad literarum in hoc Lexico ordinem attinet, verſatus hic Lector ſcit, eum ſexcenties non ſervari. Sed & qua tamdem ratione iſtud Οδομάρτησε (ſive ex non mala caeteroquin emendatione Salmaſii ὁ δὲ ὠμάρτησε) cum concinna explicatione in hoc Lexicon irrepſerit, dicere nequeo, nec multum moveor: magis moverer, ſi non multi hic occurrerent errores, alii aliter ſubnati.

Οζος

Οζος, κλάδος . . Quid τὸ, ἀκρέμων, hic sit, quīve corrigendum, viderint alii, interim sequentia junctim scribo Οζῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ ex Il. B 312

Οζος Ἄρηος frequens Hom.

Οϑαρασαλέως . . Vera emendatio prae Salmasiana esto Ο' ϑαρσαλέως ex *Odyſſ.* Σ 420

Οϑματα . . Callim. Fragm. Spanh. *num.* 36

Οϑεσϑαι . . Il. A 181. ac saepius.

Οιατάν, κομήτην . . Dorice pro Οιητήν. Infra Οιητᾶν exponitur κομητῶν, ut scilicet Οιητᾶν sit & ipsum Doricum pro Οιητῶν.

Οιετέας . . Il. B 765. Recte Sopingius mox ὁμήλικας scribit pro ὁμηλικίᾳ. Vide Schol. Hom. pag. 54. lin. 19

Οιζυε . . In omnibus ad hoc verbi pertinentibus pro ὁι scribendum ὀϊ

Οἵ κέ με, οἵτινες δή με scribo. Pro δὴ Schol. ad Il. A 175. (ubi οἵ κέ με occurrit) habet ἂν

Οικῆϊ . . Odyſſ. Δ 245. ac saepius.

Οικῆας . . Verba Κήδετο δ' οἰκήων &c. sunt *Od.* Ξ 4

Οικονόμος, ὁ τὸν οἶκον νεμόμενος, Φύλαρχος legit Munkerus ad Anton. Lib. pag. 47

Οικος, ὀλίγη &c. . . Verba Οικῳ ἐν Ορτιλόχοιο δαΐφρονος sunt *Odyſſ.* Φ 16. Tum Αλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα &c. exſtant *Odyſſ.* A 356. Denique Νῦν αὖ καὶ πολὺ μεῖζον &c. Odyſſ. B 48

Οιμα . . Il. Π 752

Οιματα ἀετοῦ, ὁρμήματα ἀετοῦ, Αιετοῦ οἴματ' ἔχων scribo. Explicatur Il. Φ 252

Οιμη . . Odyſſ. Θ 74

Οιμησεν . . Il. X 308. ac saepius.

Οἶμοι, σῖχοι &c. . . Il. Δ 24

Οιναρα . . Salmasianum Οινάρεα habet Theocritus pag. 82

Οινοπέδοιο . . Il. I 575. ac saepius.

Οινοποτάζει . . Odyſſ. Z 309

Οιό-

Οἴοθεν . . Il. H 39, 226
Οἱ αὐτῷ . . N 599. sed ipse versus, quem hic ponit Hesychius, est *Odyss.* A 443
Οἱ παῖδα ἐοικότα . . Il. E 800
Οἱ προσκείμενοι, οἱ κολλώμενοι scribo.
Οἵ ῥά μιν ὦκα . . Il. Π 672
Οἰόμενοι scribo. Frequens est Hom.
Οἰστεῖ . . Schol. Theocriti pag. 67
Οἶστρος . . In fine scribo ὁ μύωψ καλεῖται. Tum adde Schol. Hom. ad *Odyss.* X 300.
Οἰσυΐνῃσι scribo ex *Odyss.* E 256
Οἶτος frequens Hom.
Οἰφεῖν . . Schol. Theocriti pag. 49
Οἰφόλης . . Eruditorum hic emendatio firmatur Scholiasta Theocr. *ibid.*
Οἰχετηγός . . Scribendum esse Ὀχετηγὸς, & hic Eruditi jam per se viderunt: exstat *Odyss.* Φ 257
Οἰχήσονται . . Pro ἔρχονται hic scribo εἴρξονται· tum ᾠχήθη, ἠφανίσθη
Οἰχνεσκον . . Il. E 640, 790
Οἴω . . Verba οἴῳ φαινομένη sunt Il. A 198
Οκλὰξ, ἐπικεκαμμένως scribo.
Οκνέω . . Il. E 255
Οκρυόεν . . Quod Gujetus mutat in ὀκριόεν, ac mox ὀκριόεντι scribit & ὀκριόωντο, sciendum est, voces has quinquies occurrere apud Homerum, nunc per υ, nunc per ι. Ego ubique υ scripserim.
Οκτάκνημα . . Il. E 723
Ολβιόδαιμον scribo ex Il. Γ 182
Ολέθρου πείρατ' ἐφῆπται . . H 402
Ολέκοντο . . Il. A 10. Mox scribo ἐφονεύοντο
Ολετῆρες . . Σ 114
Ολησαι . . Γ 417
Ολίγη ἐνὶ χώρῃ . . P 394
Ολίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο . . Il. Λ 800, ac saepius.

Ολιγηπελέων . . Il. O 245. } ac saepius,
Ολιγοδρανέων . . . 246. }
Ολίγον, μικρὸν . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 94
Ολίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων, πόδα κατὰ τὴν πορείαν ὀλίγον ἐναλλάσσων, ἠρέμα ἀναποδίζων &c. sic haec lego ac distinguo. Explicatur Il. Λ 546
Ολιγωρεῖ . . Pro ἔχων Cl. Alberti ad *Gloss. Nov. Test.* pag. 183. scribit hic ἔχει
Ολίζονες . . Callim. *in Jovem* 72
Ολμος . . Il. Λ 147
Ολοίης . . Scribo Ολοῆς ex Il. X 65
Ολοιήσιν . . . Ολοιῆσιν . . . Α 342
Ολισθεῖν . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 136
Ολολυγὼν . . Theocriti Schol. pag. 82
Ολοοῖο frequens Hom.
Ολοοίτροχος . . Il. N 137
Ολοόφρονος frequens Hom.
Ολοπτεῖν . . Hinc ὤλοψας apud Callim. *in Dian.* 77. ubi vide Schol.
Ολοφυδνὸν . . Il. E 683. } ac saepius.
Ολοφύια . . Odyss. Δ 410. }
Ολόφωνος . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 95
Ολπα . . Scholiastae Theocriti pag. 35. ὄλπα dicitur proprie esse δερματίνη λήκυθος, δι' ἧς ἐστιν ὀπτήσασθαι (sed scribo ὄπτεσθαι) ἔλαιον.
Ολπις . . Callim. Fragm. Bentl. *num* 181
Ολυρα . . Il. E 196. & alibi.
Ομᾶ . . Callim. Fragm. Bentl. *num.* 293
Ομάδος frequens Homero. Adde Hesiod. in *Clypeo* 155
Ομαλὸν . . Odyss. I 327
Ομαρτεῖν frequens Hom.
Ομιλαδὸν . . Il. M 3. ac saepius. Apud Hesiod. in *Clypeo* 170. scribitur ὁμιληδὸν
Ομιλέωσι . . Scribo Ομιλήσωσι ex Il. T 159
Ομηγερέεσσι . . Il. O 84
Ομηλικίη frequens Hom.

Ομηγυρίσασθαι . . Odyss. Π 376

Ομιν . . Il. Ω 57, ac saepius.

Ομη νῶϊ . . Ψ 91. legitur νῶϊν ὁμὴ

Ομηρεῖν . . Pro εἰρμόσθαι hic scribo ἠρμόσθαι

Ομιλεῖ . . Mox post μάχεται videtur excidisse Ομιλεῖν pro prima novi *Articuli* voce.

Ομιχλεῖν . . Scribendum esse Ομίχειν, viderunt alii, idque verbi habet Hesiod. Εργ. 727

Ομοίϊ πολέμοιο, τοῦ ὁμοῦ ἰέναι ποιῦντος &c. . . Sic potius haec, quae turbata erant, ordino. Explicatur Il. Ο 670. Deinceps & alia Homerica sic scribo

Ξυνὸς Ενυάλιος καί τε κτανέοντα κατέκτα

Il. Σ 309. ὁμοίως δέ φησι καὶ Ομοιΐου θανάτοιο (quod apud Homerum non invenio) καὶ Αλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίϊον Il. Δ 315

Ομοιωθήμεναι . . Il. Α 187. Odyss. Γ 120

Ομοκλῇ frequens Hom. Adde Hesiod. in *Clypeo* 431. Callim. *in Delum* 158, 231

Ομοκλητῆρος . . Il. Μ 273

Ομοκλήσασκεν . . Β 199

Ομὸν, ἐν τῷ αὐτῷ, ὅμοιον, Η μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος. . Sic partim distinguo, partim corrigo ex Il. Ν 354

Ομορῦσα, γειτνιῶσα scribo.

Ομόσε . . Il. Μ 24. Ν 337. Tum verba Homeri ex Il. Μ 24. sic scribo Τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε ——

Ομπαι . . Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 123

Ομπνη . . . Spanh. *num.* 53

Ομπνια . . . Bentl. *num* 183

Ομφαλόεσσα frequens Hom. Tum —— ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι exstat Il. Δ 448

Ομως, πλὴν, Ομῶς, ὁμοίως scribo.

Ον, ἄρθρον &c. . . Verba ἐντινα &c. sunt Il. Α 188. Subsequentia Homerica sunt *ibid.* 609. Denique Αυτὰρ ἐγ' ὃν φίλον υἱὸν Il. Ζ 474

Ὀν γόνου . : Odyff. Δ 741
Ονειρείησι πύλησι . . . 809
Ονήμονο . . Scribo Ονήμενο ex *Odyff.* B 33
Ὀν ἠτίμησ' fcribo ex Il. A 94
Ονθο. . Il. Ψ 775. ac faepius. Adde Schol. Theocriti pag. 108
Ονοιτο, ὁμοίως fcribo. Sed non fuo loco hic Ονοιτο pofitum eft, vel potius praecedere debuit vox Ονοιτο, ὠφεληθείη, quod longe ante, nec fuo item loco pofitum eft, ac praeponendum hic fuit, quo quadraret iftud ὁμοίως, quod hic jam eft fterile.
Ονομακλυτὸς Αλτης . . Il. X 51
Ονοσαι . . . . I 164
Ονοτάζω . . Hefiod. Εργ. 258
Οξυβελὴς . . . Il. Δ 126
Ὀυ κλέο . . . B 325. Odyff. A 70
Οπάζει . . In περιπαθεῖ hic nihil mutandum. Vide Schol. Hom. pag. 102. lin. 18. & pag. 136. lin. 11. & p. 146. lin. 50
Οπάονα . . Il. P 610. Ψ 360
Οπατρὸν . . Λ 257
Οπιδα . . Odyff. Ξ 82. Υ 215. Adde Schol. Apollonii pag. 82
Οπίζεται . . Il. X 332. & alibi. Adde Hefiod. in *Clypeo* 21
Οπιθεν δὲ δράκων . . Il. Z 181
Οπιπτεύεις δὲ γυναῖκας . . Odyff. T 67
Οπισοδόμοι, τόποι ὄπισθεν τῶν οἴκων, ἐν οἷς fcribo
Οπλοτεράων . . Il. Ξ 267, 275
Οπυιέμεναι, γαμῆσαι . . 268
Οργάς . . Mox pro ἐπιθυμῶν fcribo ἐπιθυμῶν
Ορεγνὺς . . Il. A 351. X 37
Ορεχθεῖ μελίησι fic jungo ex Il. B 543
Ορέοντο . . Il. B 398. Ψ 212
Ορεσκώοισιν . . A 268
Ορέστερο . . X 93
Ορεστιάδες . . Z 420

Ορέχ-

Ορέχθεον . . Il. Υ 30. Vide & Schol. Apollonii pag. 14

Ορμαι . . Odyff. Π 98. & faepius. Adde Hefiod. Θεογ. 782

Ορθοπυγιᾶν . . Forte foret, qui mox fcriberet μακροτέραν· fed nihil muta : pertinet ad praecedens γυνή. De exquifita hac in Graeco fermone ratione egi abhinc quinquaginta ferme annis in *Lectionibus* meis *Lucianeis*.

Ορινε . . Verba Ως φάτο &c. funt Il. Β 142

Ορίνετο . . Verba Ως δ' ἄνεμοι &c. funt Il. Ι 4

Ορμαθȣ̃ ἐκ πέτρης . . Odyff. Ω 8

Ορμȣ μέτρον . . . Ν 101

Οροδάμνοι . . Schol. Theocriti pag. 82

Ορπηκες . . Il. Φ 38. Hefiod. Εργ. 468

Ορρὸς . . Vox haec fcribitur cum uno ρ *Odyff.* Ι 221. & Ρ 225. Verum τὸ, ὑδατῶδες, hic apud Hefych. non mutem. Vide Schol. Hom. *Odyff.* pag. 201. lin. 45

Ορσο . . Il. Ω 88. ac faepius.

Ορθοθύρα . . Recte reponitur Ορσοθύρα· Exftat *Odyff.* Χ 126. & alibi.

Ορτυγία . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 95

Ορυγμαδὸς . . Scribo Ορυμαγδὸς

Ορφναῖα aliquoties apud Hom.

Ορχαμε λαῶν frequens Hom.

Ορχήστρια . . Non offendor hac voce, notante *faltatricem* : verum pro ἄυρα & ipfe fcribo ἑταίρα

Ορώρει frequens Hom. Adde Hefiod. in *Clype* 274

Ορώρεται . . Odyff. Τ 377, 524

Ορωρέχατα . . Il. Λ 26

Ος ȣ̓δὲν τοῖ☉ ἔην fcribo ex *Odyff.* Δ 248

Οσπερ ἔφηνε . . Il. Β 318

Οσσα διοκȣ́ρα . . Υ 573. exftat δίσκȣρα

Οσσα ἔοργας . . Β 57

Οσσε καθαιρήσουσι . . Il. Α 453
Οσσε δέ οἱ . . . . Α 104
Οσσίχον . . Theocriti Schol. pag. 48
Οσσομαι . . Hesiod. Θεογ. 551
Οσσον τε γίγωνε βοήσας . . Odyss. Ε 400
Οσσοντο δ' ὄλεθρον . . Β 152
Οςέον εἴσω . . Il. Δ 460
Ος εἴσιν . . Γ 61
Οσοι . . . Scribo Ὁ'ς τοι
Οσχεσφιν . . Οχεσφιν scribo, quod Hom. est frequens.
Ὁ'ς χ' ἕτερον sic potius divido.
Οτε, ὅταν . . Verba Διοθανέες, ὅτε τ' &c. sunt *Odyss.* M 22
Οτ' ἔφησθα scribo ex Il. Α 397
Οτε μ' ὤνατο . . . . Ρ 25
Οτε οἴσιν . . . Ὀτέοισιν ex Il. Ο 491
Ὅ, τι τόσον . . Ὅ, τι τόσσον ex Il. Α 64. & ex hac Hesychiana [ὅ, τι] scriptura vicissim corrigo vulgatam istic loci in Homero scripturam, ac pro ὅτι scribo ὅ, τι
Οτλημάτων . . Ab ὀτλέω, quod habet Callim. in Fragm. Bentl. *num.* 274
Οτοβεῖ . . Scribo Οτοβεῖ ex Aeschylo pag. 37
Οτραλέως . . Il. Γ 260. ac saepius. Item Hesiod. in *Clypeo* 410
Οτρυχας . . Il. Μ 765
Οτρυντυς . . . Τ 235
Οτ|εο . . Odyss. Α 124 Χ 377
Ὅ, τ' ἵκεν, ἀρχῇ . . Recte emendavit Salmasius, ac duos *Articulos* in unum confudit; sed parum recte Salmasiana correctio in *edit. Screvel.* est excusa, sic recudenda Ὅ, τῇ κεν ἀρχῇ, ὅ, τι ἂν κρατῇ, καὶ σύμφορον εἶναι δοκῇ. Est explicatio Il. Ι 102
Οὐαὶ, φυλαὶ . . Munkerus ad Anton. Lib. pag. 251. pro φυλαὶ legit φεῦ, αἶ.
Ουατα βάλλει . . Il. Κ 535

Ουατόεν . . Callim. in *Fragm. Bentl.* num. 320
Ου γὰρ ἡ, ἴσον τῷ, ὐ γὰρ δὴ fcribo. Poft verba ὐ γὰρ δὴ ὑγιαίνει ab ὐδ', ὐδὲ novum inchoo *Artic.* & iftud Ουδ', ὐδὲ habeo pro capite *Articuli* fequentis, ac fic fcribo
Ουδ', ὐδὲ, ὐδ' ἄλα &c. ut ὐδ' ἄλα fit pro exemplo Homerico ex *Odyff.* P 455. ubi ὐδ' pro ὐδὲ occurrat.
Ουδ' ἀεσίφρων . . Il. Υ 183. Ergo mox fcribo ἀνόητ☉.
Ουδ' ἀπόνητο . . Odyff. Α 323
Ουδέ ἑ φημὶ . . Il. Ε 103
Ουδ' ἐλεαίρει . . . Α 664. Mox ἐλεεῖ potius.
Ου δέμας . . . . . Α 115. Non hic cum Salmafio adjecerim ὐδὲ φυὴν, nam hoc non explicatur hic, fed infra fuo loco feorfum.
Ουδ' ἐμάτησε . . Il. Π 474
Ουδ' ἀπὸ παλαιφάτυ δρυὸς, τῆς πάλαι &c. . . Explicatur hic, quo fenfu quercus Homero *Odyff.* Τ 163. dicatur παλαίφατ☉, valetque probabilis haec Hefychiana explicatio ad confirmandam lectionem, qua iftic apud Hom. vulgo legitur παλαιφάτυ, cum libri quidam dicuntur habere ibi παλαιφάγυ, quod eft nihili. Tum credibile eft, hic in Hefychio ipfa Homeri verba Ου γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτυ, pro capite huic *Articulo* fuiffe praefixa, non, uti nunc funt, decurtata & inverfa.
Ουδενόσωρα . . Il. Θ 178
Ουδένυπως . . Divido Ουδέ νύ πως
Ουδέ νυ τὸν . . Sic & haec divido.
Ουδέ πη . . Etiam haec fic divido ex *Odyff.* M 428.
Ουδ' ἐτέτυκτο . . Il. Α 332
Ουδέ τί πω 124
Ουδὲ φυὴν 115
Ουδ' ἤβαιὸν . . Β 360

Ου

Οὐ δηναιὸς . . Il. E 470

Οὐδ' ὄγε πρὶν . . . A 97

—— ἔθομαι . . . 181

—— ὀνομήνω . . B 488

—— ὄιοιτο . . Mox ſcribo ἐνοήθη

Οὐ ἔθεν . . Il. A 114

Οὖθαρ . . I 141, 283

Οὔθατα, μαςὰ . . Odyſſ. I 435. Schol. Theocr. pag. 87

Οὐκ ἀθεὲς . . Odyſſ. Σ 352

—— αἴτοντι ἐοικὼς . . Il. Ψ 430

—— ἄκοντε ſcribo ex *Odyſſ.* Γ 495. Tum ὐχ mox videtur amovendum. Saepe in hoc Lexico *dualia* exponuntur per *pluralia*.

—— ἀλαπαδνὸν . . Il. E 783

—— ἀλεγίζω . . . A 180

—— ἀλέγοντες . . Π 388

—— ἀλώσιμα . . Scribo Οὐχ ἁλώσιμα

—— ἀπορεῖ, ὐκ ἀρκεῖ . . Vel ἐπαρκεῖ ſcribo pro ὐκ ἀρκεῖ, vel ὐκ ejicio.

—— ἀποῤῥυήσεται . . Ab ὐκ ἀποφώλιοι novum inchoo *Artic.*

—— ἀσκίω . . Scribo hic & mox ἀσκῷ· Videtur vetus quis ſcriba *jota*, quod poſt ω more priſco juxta ſcriptum repererit, non, ut nunc ſcribimus, ſubſcriptum, perperam ante ſcripſiſſe. Mox quoque ſcribo εἰ τάδε ἐς' ἀληθῆ. Locum puto eſſe alicujus Veterum, quo quis de quopiam, qui pepones aliquos vanis minis territaſſet, dixerit ὐκ ἀσκῷ μέν τ' ἄρ' ἐμορμολύττετ' αὐτὺς, εἰ τάδ' ἔςιν ἀληθῆ· *Non utre ſane illos territaret, ſi haec vera forent*, Belgice, *Hy ſou ſe met geen blaas met boonen* [redacted] *vervaard ſoeken te maaken, als dit waar wat.* Sed quia vere nihil erat; quod timeretur, & tamen volebat eos territare, vanum adhibuit ſtrepitum.

Οὐκ

Ουκ αἰσεκλὸς . . Scribo Ουκ αἰνεκλός· eamque ob caussam mox, deleto ἐ, ſcribo ſimpliciter αἰβελσακλ?

Ου κατὰ κόσμον . . Il. B 214

- - καταναρκήσω . . Verba Ου κατασυμφανὲς δῆλον debent novum facere *Artic.* ac dividi legique Ου κατασυμφανὲς, ἄδηλον.

Ουκ εἰῶ . . Il. Δ 55

—— ἐμβαρεῖ. . Nil hic tentandum. Ἐμβαρέω eſt ab ἔμβαρος *ſtultus*, quod & hic additur, & jam ſupra ſuo ordine poſitum eſt.

—— ἐπέοικε . . Il. A 126

—— ἐπέπυσο . . N 674

—— ἐπιεικτὸν . . E 892

—— ἐπιλήσομαι . . X 387

—— ἔχαδεν . . Δ 24

Ουλε . . Odyſſ. Ω 401. Mox tollo *comma* poſt ὑγιὲς

Ουλιος ἀςὴρ . . Il. Λ 62

Ουλομένην . . . A 2. ac ſaepius.

Ουλος Ἄρης . . B 461

Ουλοχύτας . . A 449

Ου μὰν . . M 318. Ψ 441

-- μ' εἴιας . . E 819. In Heſychii explicatione pro με ſcribo μοι

- - μέν πως νῦν ἐςιν &c. . . Il. X 126

Οὑμὸς . . Il. Φ 360

Ου μ' εἰᾶς, ἐ συγχωρεῖς . . Scribo hic Ουκ ἐάας ex *Odyſſ.* M 282. idque ex hoc quidem loco deſumtum puto ob ipſam, quam Heſychius addidit, interpretationem [ἐ συγχωρεῖς] in *praeſenti* conceptam, nec addita voce μοι, quae addita fuit, ut oportebat, ſupra ad Ου μ' εἴιας, ἐ συνεχώρεις μοι, uti legendum monui.

Ου νέμεσις . . Il. Γ 156

Ου νέομαι . . Recte ſic diviſit Salmaſius. Exſtat ita Il. Σ 101

Ου προσαμύνει . . Il. Ε 139
Ουρανόθι πρὸ . . Γ 3
Ουρεα . . Pro ὄρηα mox scribo ὄρη vel ὄρεα
Ουρε☉ ἐν βήσσῃσιν . . Il. Λ 87
Ουρῆας . . . Α 50 Ψ 111
Ουρίαχον . . . Ν 443
Ουρον ἀρήρης . . Φ 405
Ουρȣς . . . Β 153
Ουσία . . Mox sic potius (ut ne quid mutetur, ac quo sanus sensus sermoque conservetur) dispungo εἶδ☉, ὑφεσῶς βί☉, κῆσις· Nempe ὑφεσῶς βί☉ sunt propria alicujus bona, unde vitam sustineat.
Ουτ' ἄρ φρένας . . Il. Α 115
Ουτε κρατεῖ γε scribo ex Il. Η 142
Ου τί μοι ὔμμες, ȣ̓κ ἐςέ μοι ὑμεῖς· sic dispungo ex Il. Α 335.
Ου τοι ἀπόβλητον . . Il. Β 361
Ουχ εἶδ☉ . . Ψ 305
Ουχ ὑπελίπω &c. . . Jam recte correxit I. Fr. Gronovius: sed separanda & ad novum *Artic.* redigenda sunt ex sequentibus haec Ουχ ὑπαίσω, ȣ̓χ ὑπενέγξω, ȣ̓ βαςάσω· ac ratio per se clara est.
Οφθαλμιάσαι, φθονῆσαι scribo.
Οφρ' ἐυ ἴδω . . Recte repositum εἴδω pro ἴδω· Vide Il. Α 515
Οφρυόεσσα . . Il. Χ 411
Οχ' ἄρις☉ . . Α 69. ac saepissime.
Οχέεσθαι . . Ρ 77
Οχέεσκον . . Odyss. Λ 618
Οχέοντας ὀϊζὺν . . Η 211
Οχεσφι frequens Hom.
Οχετηγὸς . . Il. Φ 257
Οχεὺς . . Γ 372. ac saepius.
Οχλεῦνται . . Φ 261
Οχλίσσειαν . . Μ 448. Odyss. Ι 242

Οχμάζ

Οχμάζει . . Aeschylus pag. 39
Οχοὶ . . Odyss. E 404
Οψα . . . Γ 480. Z 77
Οψεαι &c. . . Duae hic ultimae voces novum debent facere *Artic.*
Οψὲ δύων . . Il. Φ 232
Οψέιοντες . . . Ξ 37
Οψὲ δύοντα . . Odyss. E 272
Οψ' ἤλθες . . Pro τὺς mox scribo ὓς
Οψιμον . . Il B 325
Οψιτέλεστον scribo ex Il B 325
Οψῶνα, τὴν πρὸς τὸ ὀψωνεῖν σπυρίδα scribo.
Ο ὠμηστὴς scribo, uti semper apud Homerum.
Ο ὤν, Θεὸς ἀεὶ ζῶν, sic potius distinguo.

Π

Πάγοι . . Odyss. E 405. ac saepius.
Παῖδα δέ μοι. . Il. A 20
Παῖδες . . Post χρύσεως tollo *comma*
Παιδνὸς . . Odyss. Φ 21. Ω 337
Παιδονίκτας . . Vide D. Heinsium ad Horatii Odas lib. I. 36
Παιητέον . . Scribo Παικτέον
Παιπαλόεσσαν frequens Hom. Adde Hesiod. Θεογ. 860
Παιφάσσουσα . . Il. B 450
Πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ . . Il. Π 441
Παλαισμοσύνη . . Odyss. Θ 103. ac saepius.
Παλαίφατα . . . I 507. N 172
Παλαιῷ φωτὶ . . Il. Ξ 136
Παλαίστρο . . . E 100. & alibi.
Παλαςῶσαι. . . Scribo Παλαςῆσαι· Vide *Odyss.* A 252. & Schol.
Παλίλλογα . . Il. A 126
Παλιμπετὲς . . Π 395. & alibi.

Παλιμπλαγχθέντας scribo ex Il. A 59. & Odyss. N 5
Παλινάγρετον . . Il. A 526. Hesiod. in *Clypeo* 93. Callim. *in Lav. Pall.* 103
Παλιγγενεσία &c . . Pro ἀνακαινισθῆναι scribo ἀνακαινισθῆναι.
Παλίνορσος . . Il. Γ 33
Παλίντιτα . . Odyss. A 379. B 144
Παλίντονα . . Il. Θ 266. K 459
Παλίωξις . . M 71. Hesiod. in *Clypeo* 154
Παλιρρόθιον . . Odyss. E 430. I 485
Πάλλος, κλῆρος &c. . . Pro ἄρνησιν hic legit Munkerus ad Antonin. Lib. pag. 80. αἵρησιν, haud dubie recte, nisi quod quis forte malit αἵρεσιν. Nec probo, quod hic ad Hesychium & in notis Berkelii ad eumdem Anton. pag. 290. profertur ab J. Fr. Gronovio. Sed & ipse Hesychius videtur imprudens ex Homero sive Il. Γ 316. sive Ψ 861. ex Πάλλον finxisse *Substantivum* Πάλλος· Atqui Πάλλον utrobique ponitur pro ἔπαλλον, quod Scholiasta ad Il. Γ 316. interpretatur ἐκίνει· Tum ultima Hesychiani hujus *Articuli* verba [πάλλος ἔζευξεν] videntur mihi novus fuisse *Articulus*, ita ut Πάλλειν fuerit scriptum, cui τὸ, ἔζευξε, pro interpretatione non male respondet; nam qui vult πάλλειν, is plura *jungit*, miscet, confundit.
Παλλημένων . . Et hic legendum Παλλομένων ex Il. O 191
Πάλτο . . Il. O 645
Παλύνας saepius apud Hom. Adde Schol. Theocriti pag. 46. Tum Homeri verba [ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν] exstant *Odyss.* K 520
Παμποίκιλος . . Il. Z 289. & alibi.
Παμφανόωντα frequens Hom.
Πανάγρη . . Il. E 487
Πανάπησιν . . Ξ 372
Πανάιολος . . K 77. & alibi. Hesiod. in *Clypeo*

Πανάποτμος . . Il. Ω 255, 493
Πανάργυρον . . Odyss. I 203. & alibi.
Παναφήλικα . . Il. X 490
Παναχαιῶν frequens Hom.
Πανακώριον . . Il. Ω 540
Πανδαμάτωρ . . 5. & alibi.
Πᾶν δ' ἦμαρ . . Σ 453
Πανδήμιος . . Odyss. Σ 1
Πανέψιον . . Scribo Πανόψιον ex Il. Φ 397. uti per se jam vidit Salmasius, qui recte item pro συναπτὸν reposuit συνοπτὸν hic & infra in Voce Πανόψιον
Πανημέριος frequens Hom. Adde Hesiod. in *Clypeo* 396
Πανθυμαδὸν . . Odyss. Σ 33
Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμὸν . . Π 202
Πάνικτον . . Salmasiana verborum Hermippi distinctio & correctio vitiose posita est in *Editione Schreveliana.* Ego ad aliam puto personam verba [ἀλλ' ἐ δέομαι &c.] esse referenda, ut sit responsio, data ei, qui dixerat ὥρα τοίνυν μετ' ἐμοῦ χωρεῖν &c.
Παικαρπία . . Scribo Παγκαρπία
Παννυχίη . . Il. Ψ 105. ac saepius.
Πανομφαίῳ . . Θ 250. Adde Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 95
Πανόπη . . Il. Σ 45
Πανορμίη . . A πάνορμος de portu sive undique commodo, sive multas naves capiente, *Odyss.* N 195. Unde & *Panormus* urbs Siciliae.
Πανόψιον . . Il. Φ 397
Πανσυδίη . . . B 12. & alibi.
Πάντα δ' ἀπὸ &c. . . Λ 437
Παντὶ σθένει } scribo
Παντί τῳ
Πάντοσ' ἐΐσην scribo, & mox στρογγύλην. Videtur explicari id, quod exstat Il. E 300. sed perperam ibi scriptum: Nempe locus hic Hesychianus

nus demonstrat, tempore Hesychii ita potius per *diaeresin*, uti hic apud Hesychium, ista Homeri verba fuisse scripta, quam tam languide, uti hodie legitur, πάντοσε ἴσην.

Πάίλως . . Mox scribo ἀληθείᾳ, pro quo dicitur vulgo ἐν vel ἐπ' ἀληθείᾳ

Πάίλως θαρσαλέη. . Odyss. T 91

Παννπερτάτη . . . . I 25. Callim. *in Jovem* 91

Πανύςατος aliquoties apud Hom.

Παππάζεσιν . . Il. E 408

Παπ]άινειν frequens Homero. Adde Hesiod. Εργ. 444

Παραβλήδην . . Il. Δ 6

Παραβλῶπες . . I 499

Παρ' ἀγαυῦ &c. . Δ 1

Παραγράψαι &c. . . In toto hoc *Articulo* nihil mutem, nisi *comma* post λαβό]α deleam.

Παραδ' ἔδραμε, παρεμνήσθην . . Nihil quadrat istud παρεμνήσθην· nec, ubi istud Παραδ' ἔδραμε occurrat, scio. Il. Ξ 413. exstat περὶ δ' ἔδραμε

Παράδειγμα . . Pro παρασκαθὲν scribo παραχθὲν *admotum*, *compositum*, *collatum*, *comparatum*; nisi tu melius suggesseris.

Παραδραθέειν . . Il. Ξ 163

Παρακμάζων . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 95

Παρα θῖνα . . Il. A 34

Παραβάται . . Scribo Παραιβάται ex Il. Ψ 132

Παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμὸς . . Il. O 280

Παραισαβάζειν . . Pro παρανενομημένοι scribo παρανενοηκένοι· uti mox Παρακέκο]αι exponitur παρανοεῖ

Παραίσιμα . . Scribo Παραίσια ex Il. Δ 381

Παράφασις . . Il. Λ 792. O 404

Παρακλιδὸν, ἐδ' ἀπατήσω . . Odyss. Δ 348

Παρὰ κλῆδος ἱμάν]α . . . 802

Παρα-

Παρακοίτης } frequentia Hom.
Παράκοιτις }

Παρακόπ]ει . . Hinc παράκοπ☉ apud Aeschyl. pag. 37

Παρὰ λαπάρην . . Scribo Παραὶ λαπάρην ex Il. Γ 359

Παράλλαξαι scribo

Παρὰ ναῦφιν . . Odyss. Ξ 493

Παραπλέξασα . . Scribo Παραπλήξασα

Παραπλῆγας . . Odyss. Ε 418, 440

Παραρεῖν . . A πάραρ☉ de quo Schol. Theocriti pag. 121. Vide infra Guietum ad Hesychii Παρηρία & Πάρερος

Παράρϊητοι . . Il. I 522. N 726

Παραῤῥυῆς, μετεωρισθῆς, παραπίσῃς scribo.

Παραῤῥυῶμεν . . In Epist. ad Hebraeos II. 1. Mox lego ἐξολισθῶμεν, idque video & Cl. Alberti ad *Gloss. Novi Test.* p. 170. vidisse.

Παραῤῥυόμενον scribo. & mox παραῤῥυεῖν.

Παρασαρῶσαι . . In hoc *Articulo* scribo ἐρωή, & σαρῶν, & κόρητρον

Παραςαδὸν . . Il. Ο 22. ac saepius.

Παρατεχ]ήναιτο . . Ξ 54

Παρατροπίων . . Odyss. Δ 465

Παρατρωπῶσι . . Il. I 496. Mox scribo παραπείθουσι· Tum corrigo Scholiasten ad hunc Homeri locum pag. 169. lin. 20. scriboque παρατρέπουσι

Παραύδα, παραφώνει, παρηγόρει scribo ex *Odyss.* Λ 487. Σ 177

Παρ' αὐτόφι . . Il. M 302. & alibi.

Παράφημι . . . Α 577

Παραφθαίησι . . . Κ 346

Παρδαλέην . . Γ 17

ΠαραΒλῆδην, ἐρεθιςικῶς scribo. Jam supra ΠαραΒλῆδην ex Il. Δ 6. exhibui.

Παρ' αἰδόης scribo ex Il. Ζ 250. & mox ταῖς αἰδοῦς ἀξίαις

Παρέζεο . . Il. A 407
Παρειπεῖν . . Aeschylus pag. 13
Παρεκλήθη, παρεμυθήθη scribo.
Παρὲκ νόον ἤγαγέ με . . Apud Homerum Il. K 391: unde haec sunt desumta, non exstat quidem με, sed vis ejus latet in praecedenti μ'
Πολλῇσί μ' ἄτῃσι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἕκτωρ
Παρελέξατο . . Pro παρεκλήθη scribo παρεκλίνθη. Certe hoc sensu παρελέξατο exstat Il. B 515. & alibi.
Παρελεύσεαι . . Il. A 132
Παρελεύσηται scribo
Παρ' ἔμοιγε . . Il. A 174
Παρὲν . . Contractum ex Παρ' ἐν
Παρενήνεον . . Odyss. A 147
Παρὲξ frequens Hom.
Παρεξηυλημένος . . Post ἔχων pono comma: tum probo Sopingium legentem hic κατατετριμμέναι, & Salmasium legentem ἐξηυλῆσθαι
Παρὲξ ὁδοῦ . . Il. K 349
Παρεπλέγχθη . . Scribo Παρεπλάγχθη ex Il. O 464
Παρεργότατα, κατερρωγότατα . . Scribo, uti paullo infra, Παρερρωγότα, κατερρωγότα
Παρ' ἐρίνεον . . Il. Z 433
Πάρεσαν . . Λ 75
Παρέτεσθαι . . Scribo Παρέσσεται ex Il. A 213. & alibi.
Παρεσόμεθα, παρεγενόμεθα . . Scribo Παρήμεθα, παρεγενόμεθα.
Παρεσπονδημένοι, ἔκθεσμοι, παρανενομημένοι scribo
Παρέσφηλεν . . Il. Θ 311. Mox pro παρεφάνετο scribo παρεσφάλλετο vel potius παρεσφάλετο
Παρευνάζων . . Odyss. X 37
Παρηέρθη . . Il. Π 341
Παρήθη . . Guieti Παρείθη exstat Il. Ψ 868
Παρήϊξαν . . Il. Δ 614

Παρήιον . . Il. Ψ 690. & alibi.
Παρήορος . . Η 156. ac saepius.
Παρήπαφεν . . Ξ 360
Παρηρία . . Recte iterum Guietus Παρηορία, quae vox exstat Il. Θ 87. & Π 152. & quamquam ibi longe alia sumatur notione, quam quae huic Hesychiano loco possit aptari, tamen *metaphorice* potest & pro μωρία sumi, idque ipsius Homeri exemplo, apud quem παρήορος ter quidem pro equo sumitur, sed quarto sumitur pro stulto Il. Ψ 603. Quare ubi hic e vestigio apud Hesych. sequitur Πάρερος, ὁ μωρός, haud cunctanter quidem cogitare possis, & hic scribendum esse παρήορος· sed ultra hic vide Guietum.
Παρθέμεναι . . Verba Σφῶς γὰρ παρθέμεναι κεφαλὰς exstant *Odyss.* Β 238
Παρθενοπίπας . Il. Λ 385. Mox pro ἀπατῶν scribo ἀγαπῶν ex re ipsa & Schol. Homeri pag. 198. lin. 34
Παριαύων . . Il Ι 466. exstat verbum περιαύω. sed ex hoc Hesychii loco, & ex eo, quod sensus in istoc Homeri loco requirit παρὰ, non περὶ, apparet, istic apud Hom. scribendum esse

Εινάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαυον.

Πάριτε . . Callim. *in Lav Pall.* 90
Παρκατέλεκτο . . Il. Ι 561, 660
Παρμέμβλωκε . . Δ 11. Ω 73
Παρνησός . . Ne audi Palmerium, caeteroquin ingeniosa eruditione praeclare de hoc Lexico meritum, negantem, *in recto casu dici* Παρνησός· Unde enim, nisi *ab recto casu* Παρνησός, Homerus Παρνησόν, Παρνησοῦ, Παρνησῷ habeat?
Παρ ξίφεος . . Il. Γ 272
Πάροιθεν frequens Hom.
Παρόιτεροι . . Il. Ψ 459, 480

Πάϱος frequens Hom.
Παϱπεπίθοντες . . Il. Ψ 37. & alibi.
Πὰϱ πυμάτην . . Σ 607
Παϱφάμενος . . Μ 249. Odyff. Β 189
Πάϱφασις . . . Ξ 216. Adde Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 96
Παϱωδῶντες . . Scribo Παϱωθῶντες· ratio eſt manifeſta. Alioqui παϱωδεῖν verbum eſt & probum & frequens.
Παϱωσμένων, δεδιωγμένων ſcribo
Πασσάμενος . . Odyſſ. Α 124
Πασάμην . . . Il. Φ 76. Ω 641
Πᾶσαν ἐπ' αἰῶν . . Θ 1
Πᾶσι δέ κέν ſcribo.
Πασσαλόφιν . . Ω 268. & ſaepius.
Πάσσε &c. . . Excidit hinc pro explicatione τῦ, πάσσε, verbum aliquod iſtius notionis, qua notione *verbum* πάσσειν ſumitur vulgo apud Hom. Caeterum feliciter viri docti ſaniorem in reliqua loci hujus parte lectionem eruerunt ex Il. Γ 215. Scribo ergo
Πάσσε, συνήθως ἡμῖν, Πάσσε δ' ἄλλος θείοιο κϱατευτάων ἐπαείϱας·
καὶ ἐνεπέκιλλε, Πολίας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους,
Il. Γ 126
Πάσσονα frequens in *Odyſſea*
Πασσυδίη . . Il. Λ 708, 724.
Πασχητιᾷ, πάσχειν θέλει ſcribo: Tum a Voce Παταγεῖ, ſed ſcribenda Παταγεῖ, novum inchoo *Artic.*
Πάταγος . . Il. Ν 283
Πατϱόθεν . . . Κ 68
Πατϱοκασιγνήτω aliquoties apud Hom.
Πατῶσας . . Scribo Πατῦσας; niſi & Πατάω dixerint priſci Graeci.
Παύεται, ἥσυχος γίνεται ſcribo
Παῦνις &c. . . Divido Παῦνις, ἀπόχϱεως, & Παῦνον, μέγα novum facio *Artic.*

Παυσωλή . . Il. B 386
Παφλάζοντα . . N 798
Πάχετον . . Odyff. Θ 187. ex cujus loci Scholiis fcribo hic apud Hefych. παχύτερον pro πάχυτρον
Πάχνη . . Odyff. Ξ 476. Callim. *in Dian.* 125
Παχνῦται . . Il. P 112
Πέδα . . Vide Cl. Alberti pag. 96
Πεδόθεν . . Odyff. N 295
Πειρήτιζε . . Il. H 235. ac faepius.
Πείρινθος . . Homerus in *neutro plurali* habet Πείρινθα Il. Ω 190. & alibi.
Πείρεα ποιήεντα . . Il. Υ 9. Odyff. Z 124
Πείση, πεισματικῇ χώρᾳ fcribo. Verba Τῷ δὲ μάλ' ἐν &c. funt *Odyff.* Υ 23
Πελαγίζειν . . Scribo hic πελάζειν ex Il. E 766. Nam quamvis *analogice* fatis commode dici poffit πελαγίζειν, eoque faepius utatur Homerus, tamen id hic non facit ad rhombum.
Πέλεθρον . . σαδίας ἑκατὸν . . Perizonius ad Aeliani *Varia* III. 1. fcribit σαδία ἑξ[ή]κ[ο]ν· Recte: Vide Schol. Hom. ad *Odyff.* Λ pag. 138. lin. 23
Πελεθρόνιος . . Duas ultimas *Articuli* hujus voces refero ad fequentem *Artic.* eumque fic formo πέλει, δίδωσι, γίνεται, ὑπάρχει, ἐςί. fic infra fuo ordine πέλω, εἰμὶ, δίδωμι, &c.
Πέλειαι frequens Hom.
Πολεμίζειν } Scribo πελεμίζειν & πελεμίχθη Homero
Πολεμίχθη } frequentia.
Πέλλαι . . Il. π 642
Πελλήνη, πόλις ἐν Ἄργει } Sic haec in duos diffindo
Πελληνικαὶ χλαῖναι &c. } *Articulos*, Salmafianam fecutus correctionem.
Πελλήνη memoratur Il. B 574
Πέλω. . . Vide paullo fupra ad Vocem πελεθρόνιος
Πέλωρ . . Odyff. I 428. ac faepe in *plurali* πέλωρα & πελώρια, item πελώριος.

Πεμπάσσεται . . Odyff. Δ 412.
Πεμπώβολα . . Pro τριαιονειδῶς fcribo hic τριαινοειδῶς
Πενlαετήρων . . Scribo πενlαετήροι ex Il. B 403. & alibi.
Πενlηκονlόγυρον . . Scribo πεντηκονlόγυιον ex Il. I 575
Πένlοζος . . Hefiod. Εργ. 742
Πεζαμένη . . Il. Ξ 176
Πεπαλαγμένον frequens Homero. Adde Hefiod. Εργ. 733

Παιπαλόενlος } Haec non fuo loco funt hic pofita, ac perperam fcriptum fuerat πεπαλόενlος & πεπαλόεσσα, uti faepius ε pro αι· fed id hic ab nonnemine poftea fuerit correctum.
Παιπαλόεσσα }

Πεπαρμένον frequens Homero.
Πεπᾶσθαι . . Schol. Theocriti pag. 48
Πεπιθέσσο . . Il. Ο 26
Πεπειρῆσθαι. . Odyff. Γ 23
Πεπεμμένην . . Pro ἄρτοι fcribo ὡς ἄρτοι, nec quidquam ultra hic muto.
Πεπερημένος . . Il. Φ 58. Mox ex Schol. ad iftum locum pro πεπερεωμένος fcribo πεπεραιωμένος. Nempe perperam hic ε pro αι fcriptum fuit.
Πεπληγμένον, κεκοσμημένον, ἐκτετεινσμένον &c. fcribo.
Πεπνυμένοι frequens Hom.
Πεποίθης . . Il. Α 524. & alibi.
Πέποσθε . . Γ 99. Odyff. Κ 465. Ψ 53
Πεποτήαται . . Β 90
Πεπρημένος . . Φ 58. Atque ita haec iftius loci firmatur lectio
Πεπυκασμένα frequens Hom.
Πεπύθωνται . . Il. Η 195
Πέρθαι . . . π 708
Περιάγνυται . . . 78
Περιβῆναι . . Ε 21
Περίβησαν . . Ξ 424
Περιγίνεται . . Ψ 318
Περιγλαγέας . . π 642

Πε-

Περὶ δ' ἐδρύφθη . . Scribo Περιδρύφθη ex Il. Ψ 395
Περιδινηθήτην . . Il. X 165
Περιγινήσεως . . Scribo Περιδινήσεως
Περιδέισασα . . . Περιδδείσας' ex Il. Φ 328
Περιδέξιον . . Il. Φ 163
Περὶ δ' ἴσε . . A 258
Περίδειλοι . . Scribo Περίδηλοι
Περιετίθεν, ἱκρίων fcribo
Περιίδμεναι . . Il. N 728
Περικαλλέως . . Scribo Περικαλλέος ex Il. A 603. & alibi.
Περικήδεο, φεῖδε, φρόντιζε fcribo
Περίκηλα . . Odyff. E 240. Σ 308
Περὶ κηρὶ . . Il. Δ 46
Περικτίονες frequens Hom.
Περὶ μὲν φᾶσθαι . . Il. I 100
Περιμήκετος . . *Articulum* hunc fuppleo, corrigo, atque in duos difpefco
Περιμήκετος, ὑψηλὸς, ὑπέρμηκος.
Περιμήκετον. περισσῶς μακρὰν καὶ ὑψηλήν· Ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον Il. Ξ 287
Περιμήκεϊ ῥάβδῳ . . Odyff. K 293
Περναίμενα . . Il. Σ 292
Περινοστήσαντες . . Pro κυλίσαντες fcribo κυκλεύσαντες
Περίοδος . . Mox fcribo διαλειμμάτων
Περιωπὴ . . Il. Ψ 451. ac faepius.
Περιορισθῆναι fcribo.
Περιπέτασθαι . . Mox fcribo πετάσαι, περιαπλῶσαι
Περιπευκὲς . . Il. Λ 844
Περίπλεες . . . 395
Περιπλομένων . . Σ 220. Odyff. A 16
Περὶ-ῥέζειν . . . Φ 214
Περιῤῥυδὴς . . Scribo Περιῤῥηδὴς ex *Odyff.* X 84. Habet & Apollonius I 431. ubi vide Schol.
Περισάνοντες . . Scribo Περισσαίνοντες ex *Odyff.* K 215
Περίσημον . . Cum Voce Περισιγᾶν novus inchoandus *Articulus*.

Περισκέπω. . Correctio Salmasii, scribentis Περισκέπτῳ, firmatur *Odyss.* Α 426. & alibi.

Περισταδὸν . . Il. Ν 551

Περιστένεται . . . Π 163

Περίσχεο . . . Α 393

Περισχόμεθα. . Odyss. Ι 199

Περιταμνόμενον . . Λ 401

Περί τ' ἀμφί τε scribo ex Il. Ρ 760. & Hesiod. Θεογ. 848

Περιτελλομένων . . Il. Β 551

Περιτρέφετο . . Odyss. Ξ 472. Hic vero est ipsissimus Homeri locus, quem hic exponit Hesychius; non ille, quem profert Sopingius, uti ex collatione possit apparere.

Περιτροπέων . . Il. Β 295

Περιφραδέως frequens Hom.

Περιφρύναι . . Scribo Περιφῦναι ex ipsa re & *Odyss.* Ω 235

Περίφρων frequens Homero. *Adde Hesiod. in *Clypeo* 297

Περιχεύας χρυσὸν scribo ex Il. Κ 294. & *Odyss.* Γ 384

Περιχλανίζεται . . Mox scribo καλλωπίζεται.

Περὶ χροῒ ἕσσατο . . Il. Η 207

Περιώσιον . . . Δ 359. Odyss. Π 203

Περκάζει . . Callim. in *Lav. Pall.* 76

Περκνὸν . . Il. Ω 316

Περνάμενα . . Σ 292

Περπερεύεται . . Vide Cl. Alberti ad *Gloss. Novi Test.* pag. 134

Πεσέμεν . . Scribo πεσσέμεν ex Il. Β 237

Πέσσω . . Il. Ω 639

Πετάσσας scribo, uti semper apud Hom.

Πέτευρον . . Vide Schol. Theocriti pag. 110

Πέτραι ἠλίβατοι . . Il. π 35

Πέτρη τ' Ὠλενίη . . Β 617

Πευκαλίμῃσι . . . Ξ 165. & alibi.

Πευκεδανὸν . . Κ 8

Πεφαῦσθαι . . Scribo πεφάσθαι ex Il. Ω 254

Πεφασμένον . . Il. Ξ 127

Παιφάσσουσα . . Alieno loco vox haec est posita; & perperam ante scriptum fuerat πεφάσσουσα, uti simile notavimus in παιπαλόεντα.

Πέφαται . . Il. P 689. ac saepius.

Πεφήσεαι . . N 829. & alibi.

Πεφήσεται . . O 140. P 155

Πεφείδεσθαι . . Scribo πεφιδέσθαι ex Il. Φ 101

Πεφλοιδώς scribo

Πέφνεν . . Il. Υ 776. ac saepius.

Πεφραδοι . . Ξ 335. Mox scribo διὰ σημείων vel similiter.

Πεφρίκασι . . Il. Λ 383. Callim. Epigr. 26

Πεφοβεῖσθαι . . Scribo hic inverso ordine πεφρικέναι, πεφοβῆσθαι

Πεφυγμένος . . Odyss. A 18

Πεφυζότες . . . Il. Φ 6, 528, 532. X 1

Πηγάδα . . . Τ 9. & alibi.

Πηγεσιμάλλῳ . . Γ 197. Quod Hesychius ait, *quibusdam* τὸ, πηγὸν, sumi pro λευκὸν, inter illos est Scholiasta Callimachi *in Dian.* 90

Πηγὸν saepius apud Hom.

Πηγυλὶς . . Odyss. Σ 471. Mox scribo ψυχρὰ, παγετώδης· Vide Schol. ad istum locum, item Schol. Apollon. pag. 102

Πηδὸν . . Odyss. H 328. N 78

Πῆδος . . Pro μέγα δ' ἔβραχε πηδινός τε hodie Il. E 838. legitur μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων· Quid? An Hesychius usus est exemplari hic corrupto? An potius corruptus hic est ipse Hesychius? Ultima hujus *Articuli* Hesychiani verba [καὶ ἡ ἀγρία ἄμπελος] significant, τὸ, πηδὸς, notare & vitem agrestem.

Πηκτὸν ἄροτρον . . Il. K 353

Πηλάγονες . . Vide Bentlejum ad Callim. pag. 458

Πῆλαι

Πῆλαι . . Il. π 142. Τ 389
Πῆλε . . Ζ 474
Πῆλιξ. . Recte Meursius πήληξ, id quod frequens est Hom.
Πημαίνει . . Il. Ο 42
Πηνίον . . Ψ 762
Πῆξε θυμὸν . . Ξ 40. Vulgo legitur πῆξε θυμόν. Dubium hic mihi, utra lectio sit tenenda, tam arguta mihi videtur utraque dictio, si loci hujus Homerici sensum spectem. Mox tamen apud Hesych. scribo ψυχήν.
Πηοὶ exstat Il. Γ 163. ac plus semel in *Odyss.*
Πηρὸν . . Β 599
Πιδηέσσης . . Λ 183
Πειθοῖ . . Scribo πειθὼ, atque alteri hujus loci emendationi, jam ab Eruditis datae, subscribo.
Πίλημα . . Callim. in *Fragm. Bentl.* num. 124
Πίλναται . . Il. Τ 93. & alibi.
Πίνακι πτυκτῷ scribo ex Il. Ζ 169
Πινυτὴ . . Odyss. Λ 444. ac saepius.
Πιγὰρ ἀπαλλάξαντες . : Scribendum esse πειρὰρ pro πιγὰρ, recte viderunt Docti: exstat locus Il. Ν 359
Πείσια ποιήεντα . . Il. Τ 9. Ergo jam Hesychii tempore πείσια, pro quo alii libri dicuntur habere πίσεα, apud Homerum hic lectum fuit.
Πισέμενος, πισώντε ποιῶν, καὶ βεβαιούμενος τὸ λεχθὲν scribo.
Πίσυνοι frequens Hom.
Πισώσαιτο . . Scribo πισώσαιτο cum ex subjecta explicatione, tum ex Il. Ζ 233
Πιτανάτη διαγῶν &c. . . Scribo πιτανάτη, ἀγῶν &c.
Πιτίμια . . Credo πιτίμια per *aphaeresin* fuisse dictum pro ἐπιτίμια (uti infra πίχειρον pro ἐπίχειρον) Ἐπιτίμια vero significasse ea, quae pro poena fierent, darentur, subirentur &c.

Πιτνὰς

Πιτνὰς, ἐκ]είνων . . Sic disjungo ex *Odyſſ.* Λ 391. Tum verba Τίμιά φασὶ, quae hic apud Heſych. adjecta leguntur, puto abjicienda.

Πιτύια . . Scribo πιτύεια ex Il. Β 829. & Apollonio Ι 933. ubi vide Schol.

Πιτύλυς . . Pro κέλευμα hic ſcribo κέλευσμα

Πίτυς . . Mox ſcribo πεύκη

Πιφαύσκετο . . Scribo πιφαύσκετο ex Il. Φ 99, 333

Πλαγκ]ὲ . . Odyſſ. Φ 363. Mox ſcribo παράφρον

Πλάγχθη . . Il. Λ 351. Odyſſ. Α 2. Ν 278

Πλαθανὸς . . Theocrito *Eidyll.* 15. vſ. 115. dicitur πλαθάνη

Πλαταγώνιον . . Schol. Theocriti pag. 104

Πλαταγεῖν . . Vide Schol. Apollonii pag. 115

Πλαταμὼν . . Pro μέγαι hic ſcribo μέγας,

Πλειοτέρῃ . . Odyſſ. Λ 358

Πλέυ, πλήρης . . Quae ſequuntur, ſunt ex Il. Κ 579. ſic exactius hic apud Heſych. ſcribenda ἀπὸ δὲ κρητῆρ@ Ἀθήνῃ-πλεῖυ —— Alter locus, qui hic ſubſequitur, eſt ex *Odyſſ* Δ 319. ſic ſcribendus Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖ@ δόμ@ ——

Πλειὼν, ὁ ἐνιαυτὸς . . Callim. *in Jovem* 89

Πλεκ]ὴ σειρὰ, ἡ ἐξ ἱμάν]ων . . Sic jungo. Vide *Odyſſ.* Χ 175, 192

Πλῆθει πρόσθε βαλόν]ες . . Sic & haec conjungo ex Il. Ψ 639. Tum in ſequentibus poſtulatur κωλυθέν]ες & ἐμποδισθέν]ες.

Πλέθυσαν . . Scribo πλήθυσαν ex re & ex Il. Σ 484

Πλημμυρεῖ . . Scribo πλημμύρει in *Imperfecto* pro ἐπλημμύρει. Certe ſubjecta Heſychii explicatio ſic quadrat, & ita exſtat apud Callim. *in Delum* 263

Πλημμυρὶς . . Odyſſ. Ι 486

Πλήμνη . . Exſtat haec vox Il. Ε 726. Ψ 339. eodem fere modo, quo hic apud Heſychium, ab Scholiaſte utrobique explicata. Adde Heſiod. in *Clypeo* 309

Πλῆνlο . . Odyff. Θ 56
Πληοίσιον . . Λ. 7. M 149
Πλίσσονlο . . Z 318
Πλόχμοι . . Il. P 52
Πλυνοὶ . . Odyff. Z 40, 86. Il. X 153
Πλῶον . . Il. Φ 302. Odyff. E 240
Πλωτὴ . . Odyff. K 3
Ποδάργης . . Il. T 400
Ποδάρκης } frequentia Hom.
Πόδας ὠκὺς }
Ποδηνεκὲς . . Il. K 24. & alibi.
Ποδήνεμος frequens Hom.
Ποθέεσκε . . Il. A 492
Πόθεν, ἀπό τινος μέρους; ἢ μεθ' &c. fcribo.
Ποιῆεν . . Ex hoc *Artic.* facio duos, fupplensque id, quod haud dubie excidit, fcribo
Ποιῆεν, ἐυβοτάνῳ, ἐλῶδει.
Ποιῆενlα, πέαν ἔχονlα, σιτοφόρον. Hoc fenfu ποιῆενlα eft frequens Homero.
Ποιήεσσαν . . Il. I 50, 292
Ποικιλομήτης frequens Hom. & Hefiodo.
Ποικιλὶς . . Schol. Theocriti pag. 81
Ποικίλον fignificans συνετὸν habet Aefchylus pag. 23
Ποιμένα λαῶν frequens Hom.
Ποινᾶσθαι . . Mox fcribo λαμβάνειν
Ποιπνεύει . . Scribo ποιπνύει verbum frequens Hom.
Πόλει ἄκρη . . Il. Z 88. ac faepius.
Πολέμοιο γεφύρας . . Il. Δ 371
Πολεμιωτέρας . . Feliciter Eruditi repofuerunt πολέμοιο τέρας· id ipfum exftat Il. Λ 4
Πολέμου σόμα . . Il. T 313
Πολέμος πεδίοιο . . Δ 244
Πολυβοῦται . . . I 154, 296
Πολύητας . . . B 806
Πολιόν τε σίδηρον . . I 366
Πολίσσαμεν . . . H 453

Πολλά, πολλαχῇ . . Sequentia Homerica fic fcribo πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι ex Odyff. Δ 427, 572. Κ 309
Πολλὸν ἀρειςΘ- . . Il. Α 91
ΠολυάϊκΘ- . . 165. & alibi, nec addendum πολέμοιο, quamquam in Hom. eft additum; nam Hefychius unice τὸ, πολυάϊκΘ-, hic interpretatur.
Πολύαινε frequens Hom.
ΠολυάρητΘ- fcribo ex Odyff. Ζ 280. Τ 404
Πολύαρνι . . Il. Β 106. Tum mox apud Hefych. fcribo δεσπότῃ
ΠολυβενθέΘ- frequens Hom.
Πουλυβότειρα fcribo, uti femper fit apud Hom.
ΠολύβουλΘ- . . Il. Ε 260. Explicatur autem hic Hefychio de femina, quia apud Homerum Pallas ita cognominatur.
ΠολύδορΘ- . . Scribo πολύδωρΘ- vel πολύδωρος
Πολυβοῦται . . Il. Ι 154, 296
Πολυγηθέες Ὧραι . . Φ 450. Hefiod. Εργ. 614
Πολυδαίδαλον }
Πολυδάκρυ } frequentia Hom.
Πολυδειράδος. . . Il. Α 499
Πολυδέσμου . . Odyff. Ε 33. ac faepius.
Πολυδίψιον . . Il. Δ 171
Πολυέλικτον . . Euripides in *Phoenisfis* 319
Πολυζύγῳ . . Il. Β 293.
Πολυήρατος frequens Hom. Adde Hefiod. Θεογ. 404
Πολυηχέα φωνὴν . . Odyff. Τ 521
Πολύθεστος . . Callim. *in Cererem* 47
Πολυθρύλλητα, πεφημισμένα fcribo
Πολύιδρις . . Odyff. Ο 458. & alibi. Hefiod. Θεογ. 616
Πολυκαγκέα . . Il. Λ 641
Πολυκερδέα . . Odyff. Ν 255
Πολυκέρδιον . . Il. Γ 41
Πολύκεστος . . 371

Πολυκηδὲς . . Odyss. I 37. & alibi.
Πολυκλήϊσι . . Il. B 74
Πολύκλητοι . . . Δ 438
Πολύκμητον . . Odyss. Ξ 324. ac saepius.
Πολύκνημον . . Il. B 497
Πολυκοιρανίη . . 204
Πολυκ[η]ήμων . . E 613
Πολυλήϊ◎ . . . 613
Πολύλιςον . . Scribo πολύλλιςον ex *Odyss.* E 445. Sed apud Callim. *in Apoll.* 80. *in Delum* 316. legitur πολύλλιστον
Πολυμερῶς . . Pro ἔχων conjicit Cl. Alberti ad *Gloss.* *Novi Test.* p. 166. ἔχον
Πολύμηλον . . Il. B 705. & alibi. Hesiod. Ἐργ. 308
Πολύμητι } frequentia Hom.
Πολυμήχανε }
Πολυμνήςην . . Odyss. Ξ 64. & alibi.
Πολύξειν◎ . . Hesiod. Ἐργ. 715
Πολυπαίμονος . . Il. Δ 433
Πολυπενθέος . . I 559. & alibi.
Πολυπιδάκυ Ἴδης . . Υ 59
Πολυπλάγκτοισι scribo ex *Odyss.* Ρ 425
Πολυπῦχυ . . Il. Θ 411. ac saepius. Hesiod. Θεογ. 113
Πολυῤῥήνη . . Scribo πολύῤῥηνος ex *Odyss.* Λ 256
Πολύῤῥηνι . . Il. I 154, 296
Πολυσκάρθμοιο . . B 814
Πολυσπερέων . . . 804. Hesiod. Θεογ. 365
Πολύςικ[ο]ς . . Scribo πολύςυος, quo utitur Callim. *in Jovem* 26. quodque Scholiastes interpretatur πολυπάτητος.
Πολύςονα . . Il. A 445
Πολύτλας frequens Hom.
Πολυτρήρωνα . . Il. B 502, 582.
Πολυτλήμων . . H 152. & alibi.
Πολύτροπος . . Odyss. K 330
Πολυτρόπως . . Epist. ad Hebr. 1
Πολύφημον . . Odyss. B 150. ac saepius.

Πο-

Πολυφλοίσβοιο frequens Hom. Adde Hesiod. Ἐργ. 648
Πολυφόρβου . . Il. Ξ 200, 301. Hesiod. Θεογ. 912
Πολυφραδέος . . Hesiod. *ibid.* 494
Πολύφρονα scribo ex Il. Σ 108. ac saepius.
Πολύχαλκον frequens Hom.
Πολυώνυμον . . Hesiod. Θεογ. 715
Πολυωπὸν . . Odyss. Χ 386
Πομάτεσι . . Potius Πομάτεσσι
Πομπεύει . . Odyss. Ν 322
Πομπῆες . . . Γ 325. ac saepius.
Πομπὸς frequens Hom.
Πονεύμεναι . . Il. Δ 374. & alibi.
Πόντοθεν . . Ξ 395
Ποντοπόροιο frequens Hom.
Ποππύσματα a ποππύζω apud Schol. Theocriti p. 50
Πορθμῆες . . Odyss. Υ 187. Mox apud Hesych. pro ὄνειροι scribo οἱ νεκροὶ
Πορθμὸς . . Odyss. Δ 671. & alibi.
Περνᾶμεν . . Scribo πορνάμεν
Πορσανέουσα . . Cum Il. Γ 411. vulgo quidem legitur πορσυνέουσα, in aliis vero libris legi dicitur πορσανέουσα, credibile est, hanc lectionem esse genuinam, certe Hesychii tempore fuisse ita lectitatum.
Πόρσυνε . . Odyss. Γ 403. & alibi.
Πόρτακι . . Il. Ρ 4
Πόρτις . . . Ε 162
Πόρφυρεν κραδίη . . Saepe haec locutio exstat apud Hom.
Πορφύρεος θάνατος . . Il. Ε 83
Πόρωσι . . Il. Π 86
Ποσσὶ δατεῦντο scribo ex Il. Ψ 121
Ποσειδήϊον . . . . ποσιδήϊον ex *Odyss.* Ζ 265
Πόσον . . Odyss. Ω 287
Πότην . . Scribo ποτὴν, atque hinc confirmo lectionem librorum, *Odyss.* Ε 337. habentium

ποτὴν pro vulgato ποτῇ. Tum ipſum illum Homeri verſum Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτὴν ἀνεδύσατο λίμνης intelligo ac verto *Mergo vero ſimilis volatum exſtitit e palude.*

Ποτὶ γαίῃ . . Il. Δ 112

Ποτιδέγμεναι . . Β 137 ac ſaepius. Callim. *in Dian.* 147

Ποτιδέρκεται . . Il. Π 10

Ποτιδόρπια . . Odyſſ. Ι 234, 249

Ποτειρόμενος . . Scribo Ποτ' εἰρόμενος. Sane inepte atque inconſulte videtur Heſychius hoc exſignaſſe ex Il. Η 127. Ος ποτέ μ' εἰρόμενος ——

Ποτὶ φῦλα ſic dirimo.

Ποτὶ κῶῤῥον . . Scribo Ποτὶ ἕρκιον ex *Odyſſ.* Σ 101

Ποτιάζε . . Scribo Ποτνιάζε

Ποτῶνται . . Il. Β 462

Πολυβότειρα . . Scribo Πουλυβότειρα non ob literarum ordinem modo, ſed quia ſic ſemper apud Homerum.

Πολὺν ὑφ' ὑγρὴν . . Scribo Πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν ex Il. Κ 27. Adde Cl. Alberti *Periç. Crit.* pag. 96

Πὲ τοι τόξον . . Il. Ε 171

Πϱάθειν . . Scribo Πϱαθέειν ex Heſiodo in *Clypeo* 240

Πϱαπίδεσσι . : Odyſſ. Θ 547. ac ſaepius. Heſiod. Θεογ. 608

Πϱασιαὶ . . Odyſſ. Η 127

Πϱᾶτα pro πρώτη habet Callim. *in Cerer.* 20, 40. & πϱάτιστον pro πρώτιστον *in Lav. Pall.* 9

Πϱέσβα frequens Hom.

Πϱεσβέιη . . Pro τιμὴ ſcribo τιμητὴ

Πϱεσβήϊον . . Il. Θ 289

Πϱηκτῆϱα . . . Ι 443

Πϱῆξαι δ' ἔμπης . . Α 561

Πϱηστὴϱ . . Heſiod. Θεογ. 846

Πϱῆον . . Scribo Πϱηῶν ex Heſiodo in *Clypeo* 437

Πρὸ, τό, τε συνηθὲς &c. . . *Articulum* hunc ſic expedio, ut dicat Heſychius, vocem πρὸ & ordinariam habere ſignificationem, uti in verbis Homeri καρπαλίμως &c. ex Il. I 704. & ſumi pro ἀπὸ, uti in verbis item Homeri ὄψυ ἄσαιμι &c. ex eadem *Rhapſ.* vſ. 485. Ergo omnem hunc Heſychianum *Articulum* ſic ſcribo ac diſtinguo Πρὸ, τό, τε συνηθὲς καρπαλίμως, καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν -- καὶ ἀντὶ τῦ, ἀπὸ, Ὄψυ τ' ἄσαιμι προταμών· Miſella profecto diſceptatio! πρὸ in προταμὼν non tam ἀπὸ ibi ſignificat, quam ſimpliciter προτέρως. Quisquis Graeca intelligis, lege ibi Homerum, ac videbis, ſenem Phoenicem memorare Achilli, uti infantem Achillem tamquam filiolum ſuum foverit, atque ita delenierit ſibique adſtrinxerit, ut is ad menſam noluerit niſi in Phoenicis genibus conſidere, cibumque a Phoenice praeciſum capere &c. Vidit fere hoc & Homeri Scholiaſtes, qui iſtud προταμὼν venuſte interpretatur τὸ σκληρὸν τῆς τροφῆς προκατεργασάμενος, *cibo, quo veſceretur iſte puerulus, prius mollito* ſive *attenuato.* Qui fingat, ſe videre tenellas iſtiusmodi aetatulas ad menſam cibum a matribus, a miniſtris, ab amicis corculis prius paratum, praeſectum, diminutumque capientes; ſuaviſſimum iſtum Homeri locum probe intellexerit.

Προκαλεῖ . . Il. Φ 262

Προβέβυλα . . A 113

Προβλῆτας . . Mox ſcribo Στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλεον ex Il. M 259

Προβλώσκειν . . Odyſſ. Φ 239. & alibi.

Πρὸ γάρ ἧκε . . Il. A 196

Πρὸ δ' ἐνῆκε . . Scribo Πρὸ δέ μ' ἧκε ex Il. A 208

Προδοκῆσι . . Il. Δ 107

Προδόμος . . Scribo mox πρόσσον

Πρὸ ἔθεν . . Il. E 96

Προ-

Προείλατο, ἐπελέξατο &c.
Προείλετο, ἢ προείλατο } Puto, duos hosce *Articulos* fuisse unum, hisce modo verbis [Προείλετο, ἐπελέξατο, ἠθέλησεν] conceptum & ab Hesychio profectum; sed τὸ, προείλετο, vitiose tamdem per scribam mutatum fuisse in προείλατο· Tum vero eruditum aliquem lectorem ad exemplaris sui oram scripsisse Προείλετο, ἢ Προείλατο, eoque ipso monuisse, scribendum esse non Προείλατο, sed Προείλετο· quae correctionis verba postmodum imperite quasi pro novo omissoque *Articulo* in Lexici hujus seriem fuerint recepta. Itaque istud Προειλετο, ἢ προείλατο, expelli censeo, ac simpliciter ab initio scribi Προείλετο, ἐπελέξατο, ἠθέλησεν, nec quidquam ultra.

Προέμεν . . Odyss. K 155

Προέρεσαν . . Scribo vel Προέρυσαν ex *Odyss*. O 496. vel correctius Προέρυσσαν ex Il. A 435. nec dubium mihi, quin ita & in dicto *Odysseae* loco olim lectum fuerit, uti recte legitur *Odyss*. I 73. προερύσσαμεν

Προέρευσεν . . Recte correxit Cl. Alberti in *Peric. Crit*. pag. 96

Προέρυσαν, προέλυσαν . . Si non & hic Προέρυσσαν, certe pro προέλυσαν scribo προείλκυσαν; uti praecessit.

Προές

Πρόες . . Il. Α 127. & alibi.
Προῆκε . . Ρ 545. Ergo & ex hoc Hesychiano firmatur vacillans istius loci in Hom. lectio.
Προήκεα . . Odyss. Μ 205
Προθέλυμνον . . Il. Ι 537. ac saepius. Callim. *in Delum* 134
Προθορών . . Il. Ξ 363. & alibi.
Προΐαλλεν . . Odyss. Θ 365. ac saepius.
Προΐαψεν . . Il. Α 3. legitur ἄϊδι (non ἄϊδῳ, uti male scriptum est in notis Schrevelianae Hesychii editionis) προΐαψεν
Προΐκται . . Scribo Προΐκται. Vide mox.
Πρόκας . . Odyss. Ρ 295. Adde Schol. Apoll. p. 81
Προκεχειρισμένον . . Mox scribo ἡτοιμασμένον
Προκλητά . . Recte Salmasius Πρόκλυτα, idque eodem sensu, quo hic interpretatur Hesychius, exstat Il. Τ 204
Προκρόσσας . . Il. Ξ 35. Tum ex istius loci Scholiis corrigo hic Hesychium scriboque κλιμακηδόν.
Προμαχεών . . Munkerus ad Antonin. Lib. pag. 50. legit Προμαχών
Προμνηστῖναι . . Odyss. Λ 232
Πρόμολε . . Il. Ζ 392. ac saepius. Callim. *in Dian.* 142
Προναΐας . . Callim. in *Fragm. Bentl.* num. 220
Προπαιδεύματα, προμαθήματα scribo.
Πρόπαις . . Mox scribo μακρωπὸς & μακρώπευσις
Προπάροιθεν . . Verba Εἰ δὲ θέλεις, ἐπίμεινον &c. sunt *Odyss.* Ρ 277
Προπέφανται . . Il. Ξ 332
Προκυλινδόμενος . . Non ex literarum serie modo Προκυλινδόμενος scribo, sed & diserte ex Il. Ξ 221. & Odyss. Ρ 530
Πρόπωνα . . Scribo Πρόπονα
Προφήτην . . Mox pro προφήτην recte Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 96. scribit προφήτευμα.

Προσαπῆλαι, τιμῆσαι . . Scribo Προσαπειλῆσαι, ἐπιτιμῆσαι

Προσαπειλὴ . . Pro τιμὴ scribo ἐπιτιμία

Προσαραρασσόμενον . . Lucianus T 11. pag. 754. *edit. Salmur.*

Προσαυσιάτω . . Recte Salmasius Προσαυδάτω. id namque exstat *Odyss.* O 459

Πρόσβαλον . . Scribo Πρόσβαλε vel Προσβαλὲ

Πρὸς δέ με . . Il. X 59

Προσεβήσατο, προσέβη scribo ex Il. B 48. ac saepius.

Προσείσας . . Scribo προσσείσας a προσσείω impello, a πρὸς & σείω

Προσέλει . . Scribo προσελεῖ, *in lutum projicit, provolvit* &c. ab ἔλος & sic Hesychiana quadrat explicatio.

Προσαίνεσι . . Sribo Προσσαίνεσι

Πρὸς ἐνώπια . . Il. Θ 435

Προσερεύγεται . . O 621

Προσήκει, πρέπει } scribo.
Προσηκόντως }

Προσήλια . . προσηλος habet Aeschylus pag. 31. ubi vide Schol.

Προσήλωσαν . . Pro ἔτρωσαν scribo ἐσαύρωσαν

Προσήλωται . . Pro ἀνέσρωται scribo ἀνεσαύρωται

Πρόηται . . Scribo πρόσηται

Πρόσθ' ἴσαμαι . . Il. Δ 59

Προσίει . . Novum inchoo *Artic.* a προσίεμεν

Προσκαταγνὺς . . Scribo πρὸ καταγνὺς propter appositam interpretationem.

Προσκηδεῖς . . Odyss. Φ 35

Προσοκεῖλαι, προσορμίσαι scribo.

Προσαὶς, πρόσοδον scribo

Προσροπαῖος . . Mox scribo τρεπόμενος

Προσφάσθαι . . Odyss. Ψ 106

Προσφῦσα . . . . Il. Ω 213

Προσφυὲς, προσηρμοσμένον scribo.

Προσφεὶς . . Recte I. Fr. Gronovius προσφύς· exstat Odyss. M 433

Πρόσω . Mox scribo μετὰ ταῦτα

Προσωκεῖλαι, προσωρμίσαι . . Scribo προσοκεῖλαι, προσορμίσαι

Προσωπεδῶντες . . quasi πρόσω πεδῶντες altius defigentes.

Προτέλεια . . Euripid. Iphig. 718

Πρό τ' ἰόντα . . Il. A 70

Προτέρω . . Verba Οὐδ' ἄρα μοι προτέρω &c. sunt Odyss. I 64

Προτιβάλλεαι . . Il. E 879

Προτιδέγμεναι
Προτιδέγμενοι Haec & vitiose, nec suo loco sunt hic posita. Supra suo fere loco & recte occurrerunt ποτιδέγμεναι & ποτιδέγμενοι.

Προτιείδειν . . Scribo προτιειλεῖν ex Il. K 347. nec absona est Hesychiana explicatio. Non cepit H. Steph. in Thesauri Graeci appendice. Adde Schol. Homeri ad locum recitatum.

Πρότμησιν . . Il. Λ 424

Προτόνοισι . . A 434 & alibi.

Προτροπάδην . . Π 304

Προυγελεῖν . . Scribo προυλεῖν, contractum ex προειλεῖν luto obvolvere, ab ἶλος.

Προυξενεῖς, ξενίζεις . . Scribo προυξένεις, ἐξένιζες.

Προυτροπάδην . . Scribo προτροπάδην, uti paulo supra.

Προφερέστεροι . . Odyss. Φ 134 & alibi. Itaque haec loci istius apud Hom. lectio prae altera [πολυφέρτεροι] est aequalis aetati Hesychii.

Πρὸ φόως δε . . Il. Π 188. legitur προφόωσδε. Il. T 118. πρὸ φόωσδε. Utrumque locum hic explicat Hesychius.

Πρόφρασσα . . Il. K 290. & alibi.

Προφρονέως frequens Hom.

Πρόχνυ . . Verba πρόχνυ καθεζομένη sunt Il. I 566. Tum verba πρόχνυ, ἐπεὶ πολλῶν &c. sunt Odyss. Ξ 69.

Ξ 69. ubi πρόχνυ notat τελείως & παντελῶς, uti & Il. Φ 460

Ergo totum hunc Hesychii locum sic dispesco

Πρόχνυ. ἐπὶ γόνατα, οἷον πρὸ γόνατος· Πρόχνυ καθεζομένη. καὶ παντελῶς,

Πρόχνυ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε·

καὶ πρόρριζον, παντελῶς καὶ τελείως. Inepte tamen ex dicto *Odysseae* loco omissa sunt verba priora, unde unice apparet, πρόχνυ istic sumi pro τελείως· & addita sunt sequentia [ἐπεὶ πολλῶν &c.] nihil ad rem facientia. Quod hic apud Hesych. additur καὶ πρόρριζον, eo ipso significatur, τὸ, πρόχνυ, etiam *ad radicem usque* notare.

Προχοὴ frequens Homero. Sed in fine hujus *Articuli* vox προχοὴ potest omitti, vel ita intelligi, quasi dicatur, προχοὴν etiam τοῦ ποταμοῦ προστόμιον notare.

Πρόχοος frequens Hom.

Προοδῶν scribo

Πρυλεῖς frequens Hom.

Πρυλέεσσ' ἀραρυῖαι . . Il. E 744. Hesiod. in *Clypeo* 193

Πρήμναι . . Scribo πρύμναι

Πρύμαι δὲ, πρυμόθεν . . Puto quidem, Hesychium hic scripsisse πρύμναδε, πρυμνόθεν, sed qui istae duae voces idem notent, mihi non liquet.

Πρύμνηθεν . . Il. O 716

Πρυμνὸς frequens Hom.

Πρυμώρεια . . Scribo πρυμνώρεια ex Il. Ξ 307. ac deinceps sic interpungo —— ἀκρώρεια, ἄκρον, ὄρους τὸ ἔσχατον μέρος.

Πρυ-

Πρυτανεῖον : : Ultimam hujus *Articuli* vocem scribo δεκαζόμενοι
Πρύτανις . . Il. E 678
Πρωθῆβαι . . Odyss. Θ 263
Πρωΐζα . . . Il. B 303
Πρωΐον . . . . O 470 Callim. *in Lav. Pall.* 27
Πρῶκες . . A πρὼξ, quod Schol. Callimachi *in Apoll.* 41. exponit *rorem* : Adde & Theocriti Schol. pag. 44
Πρωκτὸς λυτρῶ περιγίνῃ . . Videtur sensus simplex esse *Alvum exonera*, *nec excrementa ejicias juxta vel extra latrinam*, *sive alvi purgatorium* Belgice *Sit ter degen op de bril* &c. Περιγίνεσθαι τινος *comprehendere*, *concludere totum* : item *potiri alicujus*. Belgice, *Over iet* vel *over iemand been sitten en beslaan*, *overmagtigen* &c. Hinc saepe apud Graecos dicitur περιγίνεσθαι τῶν πολεμίων.
Πρώονας . . Il. N 282. & alibi.
Προύτησι θύρησι . . X 66
Πρῶτον ὑπηνήτην . . Ω 348. Odyss. K 279. Sed in utroque loco legitur ὑπηνήτῃ leviter ergo erravit manus Hesychii.
Πρωτοπαγεῖς . . Il. E 194
Πρωτοτόκος . . . P 5
Πρωτότυπος, ἐκ ἀκόλυθος scribo
Πταῖτο . . Il. Ψ 880
Πταίω . . Et hic scribo πταίω
Πτερνιεῖ, παγιδεύσει scribit Munkerus ad Anton. Lib. pag. 51
Πτερυγίζειν . . Pro κινεῖ scribo κινῇ
Πτῆσαι, ταχέως πέτεται . . Scribo πτῆται, ταχέως πέτεται. Vide Il. O 170
Πτοιώμενον . . Callim. *in Dian.* 191
Πτόρθος . . Odyss. Z 128. Hesiod. Ἐργ. 421
Πτύγμα . . Il. E 315
Πτυκτὸν . . . Z 169

Πτυόφιν . . Il. N 588
Πτύχες . . Σ 481. & alibi.
Πτῶξ . . P 676. X 310
Πτωκαζέμεναι . . Il. Δ 372. exſtat πτωκαζέμεν· utrumque valet.
Πύελος, ἡ &c. . . Odyſſ. T 553. ibique ita ſumitur, uti haec vox infra explicatur Heſychio.
Πυγμή . . Il. Ψ 669
Πυγούσιον. . Odyſſ. K 517. Adde Schol.
Πύθεται . . Il. Λ 395. Odyſſ. A 161
Πυθοῖ. . Odyſſ. Θ 80
Πυθώ . . Quod hic legitur πυθῶδε, vulgo apud Heſiod. in *Clypeo* vſ. ult. legitur πυθοῖδε
Πύκα . . Mox ſcribo πύκα δ' ἔτρεφε ex Il. E 70. Tum πύκα ποιητοῖο exſtat *Odyſſ.* A 333. denique πυκινὸν λέχος Il. I 617
Πυκιμήδεος . , Odyſſ. A 438
Πυκινὸν δ' ἄχος . . Il. Π 599. Heſiod. Εργ. 532, 553
Πυκνὰ ῥωγαλέην . . Odyſſ. N 438
Πύλαι . . In fine hujus *Artic.* θυράων ὑψηλάων eſt ex *Odyſſ.* Γ 408
Πυλαιαδέες . . Mox ſcribo ἐπὶ κάλλει
Πύλαι οὐρανοῦ, τὰ νέφη ſcribo. Il. E 749
Πυλάρταο frequens Hom. de Plutone. Ex duobus his *Articulis* facio unum ſcriboque

Πυλάρταο, τῇ πύλῃ προσηρτημένε· —— Πυλάρταο κρατεροῖο, τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτίζοντος &c. nec ultimam hanc vocem muto. Media Homeri verba ſunt Il. N 415. & *Odyſſ.* Λ 276. quae exponuntur ab Heſychio.

Πυλέων . . Vox haec pro *coronis* exſtat Il. M 340. at pro *portis* Il. H 1
Πυλαωρὸς frequens Hom.
Πύματον & hoc frequens Hom. Adde Heſiod. Θεογ. 497
Πύξινον . . Il. Ω 269

Πυ-

Πύππαξ . . Pro λέλωτος ſcribo hic γέλωτος
Πυργηδὸν . . Il. M 43 & alibi.
Πυργὸς . . Verba Εςαισαν ὁππότε πύργος &c. ſunt Il. Δ 334
Πυρηκέα . . Odyſſ. I 387
Πυρίκαυςος . . Il. N 564
Πυρὶ κηλείῳ ſcribo ex Il. O 744
Πυριφλεγέθων . . Odyſſ K 513
Πυρκαιὰ . . Il. Ψ 225. & alibi.
Πύρνα . . . Odyſſ. P 362
Πύρνοι . . . O 311. P 12. & apud Schol. Theocriti pag. 12
Πυροὶ . . Odyſſ. I 110
Πυρὸς αὐγὴ . . Il. I 206
—— δηΐοιο ſcribo ex B 415. ac ſaepius.
—— μειλισσέμεν . . H 410
—— μένος . . Z 182
—— δέμας . . N 673
Πυροφόροιο . . M 314. & alibi.
Πυρπολέοντας . . Odyſſ. K 30
Πυρπολέμενος . . Mox ſcribo πολεῖν pro πολεμεῖν
Πυρσοὶ . . Il. Σ 211
Πυρσοκερσολέοντος . . Bentlejus ad Malalam pag. 15. legit πυρσοκόρσου λέοντος.
Πύσει . . Vulgo legitur πύσσει Il. Δ 174
Πώεα frequens Hom.
Πωλεῖται . . Odyſſ. Δ 384
Πωλεύμενοι . . . B 55. & alibi.
Πωλήσεαι ſcribo pro πωλεύσσεαι
Πολεῖσθαι . . Scribo πωλεῖσθαι, & confero cum eo, quod Heſychius ſupra ſcripſit ad πωλεῖται.
Πῶς τ' ἄρ' ἔται . . Scribo Πῶς γάρ τοι ex Il. A 123
Πῶυ . . Il. Λ 695. & alibi.

Ρ

Ρὰ, δή, σύνδεσμος, Ἄλλοι &c. . . Il. Β 1
Ῥαδινὴν . . Il. Ψ 583 & Schol. Theocriti pag. 104. & in *sententiis* Theognidis.
Ῥαθάμιγγες . . Il. Λ 536 & alibi. Callim. *in Lav. Pall.* 11. Hesiod. Θεογ. 183
Ῥαίνοντο . . Il. Λ 282
Ῥαίοιτο . . Odyss. Ι 459. ac saepius.
Ῥαιστῆρα . . Il. Σ 477
Ῥαίων, εὐθυμότερος scribo.
Ῥάκκος . . Scribo ῥάκος frequens Hom.
Ῥάμφος . . Callim. in *Fragm. Bentl.* num. 204
Ῥαπὶς . . Pro πορπὶς mox scribo κοπὶς
Ῥάσσα . . Scribo ῥάσσατε ex Odyss. Υ 150. Vide ibi Schol.
Ῥαφανὶς . . Ultima *Articuli* hujus vox ῥαφὰς exstat Odyss. Χ 186
Ῥαχὶς . . Il Ι 208
Ῥέα pro ῥαδίως frequens Hom.
Ῥέε δ' αἵματι γαῖα . . Il. Δ 451
Ῥέεθρα frequens Hom.
Ῥεθέων . . Il. Π 856. & alibi.
Ῥέζεσκον . . Θ 250
Ῥεῖα ζώοντες scribo ex Il. Ζ 138, Odyss. Δ 138. Ε 122
Ῥηξήνορα frequens Hom. Adde Hesiod. Θεογ. 1007
Ῥιγεδανοῖς . Vide mox infra ad Ῥιγεδανῆς
Ῥίγησε βοὴν . . Il. Ε 596. Sed inepte addidit Hesychius βοὴν, quod ad ῥίγησε in dicto Homeri loco nihil pertinet.
Ῥέος . . Aeschylus pag. 29 & 42
Ῥῆγεα } frequentia Hom.
Ῥηγμὶν }
Ῥήγνυσκε . . Il. Η 141
Ῥηϊδίως . . Scribo ῥηϊδίως frequens Hom.
Ῥήνη . . Il. Β 728

Ῥῆξε . . Vide Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 97
Ῥήσσοντας . . Il. Σ 571
Ῥητῆρα . . . I 443
Ῥῆτραι . . Odyss. Ξ 393
Ῥητῷ . . Il. Φ 445
Ῥιγεδανῆς . . Τ 325. Plutarchus in *de aud. Poëtis* pag. 22. τὸ, ῥιγεδανὸς, interpretatur κακοθάνατος· Δάνον γὰρ Μακεδόνες τὸν θάνατον καλοῦσι.
Ῥιγηλὸν . . Hesiodus in *Clypeo* 131
Ῥίγιον . . Il. Α 325. ac saepius. Mox scribo φοβερώτερον
Ῥίγιστα . . Ε 873
Ῥιζοῦχοι . . Callim. in *Fragm. Bentl.* num. 285
Ῥικνοὶ . . *ibid.* num. 49
Ῥίμφα frequens Hom.
Ῥινοτόρος . . Il. Φ 392. Hesiod. Θεογ. 934. Mox apud Hesych. & ego διατορῶν scribo pro διατορικῶν
Ῥίπεσσι scribo ex *Odyss.* Ε 256
Ῥιπὴ τ' ἄνοια &c. . . Corrigo (uti & Cl. Alberti pag. 97. post nos vidit) ex Il. Π 589. Ῥιπὴ τανάοιο, ὁρμὴ τοῦ ἄγαν ἐκτεταμένου. Adde Schol.
Ῥιπτάζω frequens Hom.
Ῥοδανὸν . . Il. Σ 576. Ergo Hesychius hanc istius loci lectionem firmat.
Ῥοδόεντα . . Il. Ψ 186
Ῥόθιον . . Odyss. Ε 412
Ῥοιβδεῖ . . Μ 106
Ῥοιζῆσαι . . Il. Κ 502.
Ῥοῖζος . . . Π 361. & alibi.
Ῥοικὸν . . Schol. Theocriti pag. 47
Ῥόμβος . . *ibid.* pag. 26
Ῥόος frequens Hom.
Ῥόχθει . . Odyss. Ε 402. Μ 60
Ῥυγχιάζειν a Ῥύγχος apud Schol. Theocriti p. 67
Ῥυδὸν . . Odyss. Ο 425. ῥυδὸν ἀφνειοῖο

Ῥυηφένης. : Hinc ῥυηφενία apud Callim. *in Jovem* 84. quod Schol. deducit παρὰ τῷ ῥύδην καὶ ἄφενος, τουτέστι τὴν τοῦ πλούτου ῥύσιν

Ῥυθῆναι, ἐρεχθῆναι . . Ab ἐρέκω pro ἐρείκω *frango*, est ἐρεχθῆναι

Ῥυμὸς frequens Hom.

Ῥύονται pro σώζονται Il. I 396

Ῥύσια . . . . Λ 673

Ῥυσάζοντες . . Odyss. Π 109

Ῥυτὴρ frequens Hom.

Ῥύτιον . . Il. B 648

Ῥυτὸν . . Odyss. Ξ 10. Z 267

Ῥωγαλέα frequens Hom.

Ῥωγμὸς . . Scribo Ῥωχμὸς ex Il. Ψ 420. & infra ex ipso Hesychio.

Ῥώοντο frequens Hom.

Ῥῶπες . . Odyss. K 166. & alibi.

Ῥωπήια . . Il. N 199. ac saepius. Adde Schol.

Ῥωπεύειν . . Mox pro ἤση scribo ἐστὶ

Σ

Σαβαρίχειν : : Scribo Σαβειρίζειν, atque excidisse puto καλεῖν, ac nonnihil aliud, ad quod pertineat vox κόραξ· & Hesychium velle, τὸ σαβειρίζειν notare imitari corvos, ac ter clamare σάβειρος

Σαίνει frequens Hom.

Σάκας &c. Omnem hunc Articulum sic constituo

Σάκαις, Ἡμεῖς γὰρ ἄνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ
Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκαις.
οὕτω δὲ προσαγορεύει διὰ τὸ ξένους εἶναι. οἱ γὰρ Σάκες σαθροί.

Σακέσπαλος . . Il. E 126. Callim. *in Jovem* 71

Σαλύγην . . In medio hoc *Art.* pro τοῦ scribo τῆς

Σαλῶος . . Mox scribo πεφροντισμένος

Σάκε' ὤμοισι κλίναντες . . Il. Λ 529 Σαμβα

Σάμβα . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* pag. 318

Σάμε ὑλήεσσης Θρηϊκίης scribo ex Il. N 12. Tum mox Θράκη vel Θράκην pro Θράκη· denique scribo ἐ ἐ μνημονεύει, scilicet *Homerus*, qui nusquam nominet *Samothracen*, sed eam semper *Samum* vocitet, id quod verum est.

Σαραπίες, τὰς μαινάδας scribo.

Σάρον, καλλυντρον scribo hic & mox

Σαρωνίδες . . Callim. *in Jovem* 22

Σαυλῶ . . Scribo Σαύλε vel Σαυλῆ, hoc in *passivo*, illud *in activo*, a σαυλόω

Σαυρωτῆρες . . Scribo Σαυρωτῆρσι. Vox exstat Il. K 153

Σαφηνεῖ, ἑρμηνεύσει scribo.

Σάω . . Il. Π 363. ac saepius.

Σαωκὶς . . Forte a monte Σαώκη in isto tractu. Vide Schol. Hom. pag. 221

Σάωμεν . . Scribo Σαώσομεν ex Il. I 230. T 401

Σαώτερος . . Il. A 32

Σεβάσσετο . . Z 167

Σεβιζὸν . . Scribo Σέβαζον

Σεελλίσαι . . . Σελλίσαι, & mox σελλὸς pro σέλλε (vide infra in corrupto Σεσελίσθαι) Tum pro τέτω καλεῖσθαι simpliciter hic scribo τέτω ἕτω καλεῖσθαι.

Σέθεν . . Verba Μνῆσαι πατρὸς σεῖο sunt Il. Ω 486

Σεῦα . . Il. Y 189

Σεῖο φονῆος . . Σ 335

Σεῖον ζυγὸν . . Odyss. O 184

Σειραὶ . . Il. Ψ 115, & alibi. Tum mox pro πλελτοὶ scribo πλεκτοὶ

Σειρῶ . . Pro χαρῦται scribo κενῦται· Certe notavi ex Scholiaste Apollonii pag. 93. σειρὸν exponi κενὸν

Σείσατο . . Il Θ 199

Σέλας frequens Hom.

Σέλας, φῶς πυρὸς . . In fine hujus *Articuli* scribo σέλας πυρὸς αἰθομένοιο ex Il. Θ 559

Σεσελίσθαι . . Scribo Σεσελλίσθαι. Confer hunc *Artic.* cum iis, quae habet Hesych. ad corruptum Σεελλίσαι

Σεσηρῶς . . Schol. Theocriti pag. 71

Σεῦα . . Il. Υ 189

Σευάσας . . Duos hosce *Articulos* compingens scribo Σεύας, παρορμήσας, διώξας, Σεύας ἐκ πεδίοιο Il. Ο 681

Σεύεσθαι, ὁρμᾶσθαι, διώκειν scribo

Σηκάσθησαν . . Quamquam hoc per se valeat, omisso scilicet ποιητικῶς *augmento*; dubium tamen mihi non est, quin Hesychius interpretetur hic Homericum σήκασθεν Il. Θ 131. Scribi ergo hic censeo Σήκασθεν

Σηκοκόρος . Odyss. Ρ 224

Σήμαινε, πρόσ]ασσε . . Χ 450

Σημάντορες frequens Hom.

Σηράγγιον . . Cum voce Σήραγξ novum inchoa *Artic.*

Σῆσιν ἔχε φρεσὶν. . Il. Β 70

Σθεναρός . . . . Ι 501

Σίβδαι . . Callim. *in Lav. Pall.* 28

Σιγαλόεν frequens Hom.

Σιδήρειος &c. . . Scribo Σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς ex Il. Ρ 424

Σίζε, ἤχει. . Nil hic mutandum. Σίζε est pro ἔσιζε. Possit esse & *Imperativus*, sed alterum sequor, quod desumtum videtur vel ex *Odyss.* Ι 394. vel ex illo Theocriti Σίζε δὲ ὀφθαλμὸς, quod Theocriti Schol. adfert pag. 6. apud quem Scholiasten correctius scribo κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ψευδομένων &c.

Σίκχαι . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 97

Σιμαῖθα . . Pro μαγειρικῆς scribo Μεγαρικῆς

Σίμβλαι . . Scribo Σίμβλοι. Vide Schol. Theocriti pag. 77

Σινέκονῖο . . Odyss. Z 6

Σίνεται . . . Il. Ω 45. Hesiod. Ἐργ. 318

Σίνῆν, ἡ Σίντης . . Λ 481. T 165

Σίνῖες . . . . A 594. Odyss. Θ 294. Mox pro λίμνην hic apud Hesych. scribo Λῆμνον· Vide Stephanum *de Urbibus* in Λῆμνος

Σιτέσκονῖο . . Odyss. Ω 208

Σίτῖα . . Schol. Theocriti pag. 47. & 50

Σιφλώσειεν . . Il. Ξ 242. Mox & ἀφανίσειεν scribo.

Σκαιῇσι πύλῃσι aliquoties apud Hom. item apud Virg. II. *Aeneid.*

Σκαίρει . , Il. Σ 572. & alibi. Schol. Theocriti pag. 44

Σκαλεύει . . Schol. Theocriti pag. 96

Σκαλὶς . . *ibid.*

Σκάνδεια . . Il. K 268. Vide Schol.

Σκανεύεσθαι . . Scribo Σκαιεύεσθαι

Σκάνιξ . . Scribo Σκάνιξ

Σκάπερδα . . Pro ἡ διήγηται scribo ἢ διείρεται

Σκάρφη . . Il. B 532. Mox a Σκαρφνὴς (ut recte corrigit Salmas.) novum inchoo *Articulum.*

Σκαφίδες . . Odyss. I 223

Σκαφίον . . Mox scribo ᾧ κείρεσθαί φασι τὰς ἑταιρευούσας· εἶναι δὲ &c.

Σκεθρὸν . . Aeschylus pag. 11 & 33

Σκέπαρνον . . Odyss. I 391. & alibi.

Σκεπόωσι . . . N 99

Σκέρβολον . . Callim. in *Fragm. Bentl.* num. 281

Σκήλησεν . . Scribo Σκήλειεν ab eodem verbo, unde est id, quod sequitur

Σκῆλαι . . Il. Ψ 191

Σκηπάνιον . . N 59. & alibi.

Σκήπῖεται . . Ξ 457. ac saepius.

Σκηπῖοῦχοι . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 97

Σκηριπῖόμενος . . Odyss. Λ 594. Mox pro σηριζόμενος scribo σηριζόμενος. Tum a Voce Σκηριπῖόμενος novum inchoo *Articulum.*

Σκιαδία . . Schol. Theocriti pag. 128
Σκίδνανται frequens Hom.
Σκιερὸν . . Odyss. Υ 278. Il. Λ 206
Σκίλλα . . Vide Schol. Theocriti pag. 61
Σκινδάλαμος . . Nihil mutandum esse, patet ex subjecto Σκινδαλμός. Sed pro σχινδάλαμος scribo σχινδάλαμος.
Σκιόεντα, σύσκηνα . . Cl. Alberti legit σύσκια in dicto Opere pag. 97
Σκόλυμος . . Hesiodus Ἐργ. 582
Σκοπιαζέμεναι . . Potius Σκοπιαζέμεν, quia est Homeri Il. Κ 40
Σκοπιαὶ frequens Hom.
Σκοπιωρεῦνται . . Verba Σὺ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλλος &c. sunt Il. Κ 324
Σκορακισμὸς . . Pro ἐπαίτη scribo ἐπαρά. Respice Σκορακίζει
Σκότιον . . Il. Ζ 24. Mox scribo λαθραῖον
Σκοτομήνιος . . Odyss. Ξ 457
Σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε . . Il. Δ 461
Σκυδμαίνειν . . . Ω 592
Σκύζει frequens Hom. Adde Schol. Theocriti pag. 130
Σκυτάλη . . Mox scribo ἐπὶ τῶν ἀγγελιοφόρων
Σκῶλος . . Verba ὥστε σκῶλος περίκαυστος sunt Il. Ν 564
Σκῶπες . . Odyss. Ε 66
Σμαραγεῖ . . . Β 210. & alibi.
Σμαράγνα, μάστιξ scribo.
Σμερδαλέον frequens Hom.
Σμερδνὸν . . Il. Ο 687. & alibi.
Σμῆνος . . Hesiodus Θεογ. 594
Σμύξαι . . Il. Ι 649
Σμύχοιτο . . Χ 411. Haec ergo aetate Hesychii videtur hujus loci fuisse lectio.
Σμώδιγγες . . Il. Ψ 706

Σώδομα

Σόδομα . : Vide Cl. Alberti ad *Glossarium N. T.* pag. 49

Σοὶ πάντες μαχόμεσθα scribo ex Il. E 875

Σόλον . . Il. Ψ 826. & alibi : ex quibus locis apparet, vere correctum hic esse ab Sopingio Hesychium.

Σόον frequens Hom.

Σορὸς . . Il. Ψ 8

Σοῦσθε . . Callim. *in Lav. Pall.* 4

Σοφιστὴν . . Pro σοφίας hic scribo σοφίαν

Σπαθήνης . . Vide Schol. Apollonii pag. 81

Σπαργᾶν . . Mox scribo μαστοὶ

Σπαργῶσι, πλημμυροῦσι scribo

Σπαρνὸν . . Callim. *in Dian.* 19

Σπιλὰς . . Ter hac voce utitur Homerus: habet & Callim. *in Delum* 243. Infra apud Hesych. quoque bis Σπιλάδες

Σπεῖό μοι . . Il. K 285

Σπεῖρον . . Odyss. E 318. de velo.

Σπέρμα πυρὸς . . 490

Σπερχνὸν . . Hesiodus in *Clypeo* 454

Σπερχυλλάδην κέκραγας, ἀγανακτήσας ὑλακτεῖς ἄγαν; Sic haec distinguo.

Σπέσθαι . . Odyss. X 324

Σπίδεος . . Sopingius affert huc Il. Λ 753. quasi illic legatur σπίδεος, sed legitur ἀσπιδέος ab ἀσπιδὴς, uti oportet : vide ibi & Scholiasten. Sed & in hoc ipso Lexico supra suo ordine legitur ἀσπιδὲς πεδίον haud dubie ex istoc ipso *Iliadis* loco. Ergo & vox Σπίδεος, & subsequentia hic apud Hesychium usque ad Σπίζα censentur mihi inania, nec scio, unde quave ratione huc irrepserint.

Σπινθῆρες . . Il. Δ 77

Σταδίη frequens Hom.

Σταθὲν, μένος . . Scribo Σταθευόμενος, atque appositas interpretationes habeo pro *metaphoricis*; nam sicut Σταθεύειν, ut mox in σταθεῦσαι &

& Σταθευτὸς ait Hesychius, dicitur is, qui modico igne pedetentim mollit carnem; ita & σαθεύειν non inepte dici posse videtur & is, qui consulto moderatoque animo considerans quid & quasi collineans, tamdem verum certumque cernat, atque ipsum quasi scopum mente sua tangat. Hinc & Στάθμη & Σταθμήσασθαι per haud dissimiles *metaphoras* mox interpretatur Hesychius: quibus addi potest Scholiastes Homeri ad locum, quem mox ad vocem Στάθμη cito: item quod in hoc Lexicō ad Σταθμήσας de propria vocis istius significatione scriptum est.

Σταθερὸν pro μεσημβρινὸν habet Apollonius I 450
Στάθμη . . Vide Schol. Hom. ad Il. O 410
Σταμῖνες . . Vox haec exstat *Odyss.* E 252
Σταθμὸς frequens Hom.
Στατὴρ . . Pro ἐγγίας hic scribo ἐγκίας
Στατὸς . . Il. Z 506. O 263
Στέατος . . Odyss. Φ 178. 182
Στέγανον . . Callim. *in Cererem* 55
Στείβει frequens Hom.
Στείνομαι . . Item hoc frequens Homero. Adde Hesiod. Θεογ. 160
Στείομεν . . Scribo Στείομεν ex Il. O 297
Στειλέη . . . . Στειλειὴ ex *Odyss.* Φ 421
Στεῖνος . . Il. M 66. ac saepius.
Στεινωπὸν . . Respicitur hic *Odyss.* M 234
Στελεὸν . . Odyss. B 287
Στέλγει, ξύσρα } scribo
Στεναχίζετο, ανέσενεν }
Στέντορι εισαμένη . . Il. E 785
Στέρνηθρον . . Aeschylus pag. 33
Στεροπηγερέτα Ζεὺς . . Il. Π 298
Στεῦτο . . Il. B 597. } ac saepius.
Στεφάναι . . Σ 597. }
Στέφανος πολέμοιο . . Il. N 736
Στῆ δὲ παρὲξ . . . Λ 468

Στή-

Στήθεσσιν λασίοισι scribo ex Il. A 189

Στῆρ' αἰλασχομένη . . Scribo Στῆ δ' αἰλασχομένη ex Odyss. Z 141

Στιάζει . . . A voce σία, de qua vide Schol. Apollonii pag. 119

Στίβη &c. Corruptum hic Homeri locum sic corrigo

—— —— Μή με δαμάσση

Στίβη ὑπνοίη —— —— —— Odyss. P 24

Στίβη, ἀράχνη καὶ χρῶμα scribo.

Στιλπναὶ . . Il. Ξ 351

Στιχὸς εἶμι . . Inepta his verbis subjecta explicatio fefellit Guietum: Itaque non infeliciter quidem neque ineruditе tentavit corrigere: Sed omnis culpa est sive Hesychii, sive ejus, qui Hesychiana haec descripsit. Omissa est vox ad haec verba pertinens, nempe διαμπερές· Sumtum est ex Il. T 361. -- σιχὸς εἶμι διαμπερές. Adde nunc explicationem Hesychianam, & omnia inter se quadrabunt. Est autem σιχὸς genitivus a σίξ, uti & Il. Π 173.

Τῆς μὲν ἰῆς σιχὸς ἦρχε Μενέσθιος ——

Στοβάσιοι . . Recte hic legi jussum est Στοιβάσιοι· Lucianus Tom. 1. pag. 431. *edit. Salmur.* Στοίβαζε καὶ συντίθει ὦ Ἑρμῆ

Στολισμὸς . . A verbo σολίζω, quod habet Hesiodus Εργ. 628

Στόμα λάυρης . . Odyss. X 137

Στομάχοιο θέμεθλα scribo ex Il. P 47

Στομίας . . Male hic notatur, quasi vocem hanc habeat Aeschylus: nam quod ibi legitur σομίων ἄτερ, istud σομίων est a σόμιον, *fraenum*, uti & Scholiastes ibi exponit, & apud Aeschylum pag. 61. recurrit σόμιον eadem notione.

Στράτιον . . Odyss. Γ 413, 439

Στρεπτοῖο χιτῶνος . . Il. E 113

Στρεύγομαι . . Pro μετὰ hic κατὰ scribo, Vide Schol. Hom. ad Odyss. M 351

Στρεφεδίνηθέν οἱ ὄσσε. . . Scribo Στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε ex Il. Π 792

Στρηνὲς &c. . . Recte viri docti ἀνατεταμένον hic legi jubent: firmat Scholiastes Apollonii p. 83

Στρόμβος . . Il. Ξ 413

Στροφάλιγξ saepius apud Hom.

Στροφαλίζεται . . Odyss. Σ 314

Στροφίον . . . Il. E 49

Στρωφῶνται frequens Hom. Adde Hesiod. Εργ. 528

Στυγερῷ potius, uti paullo ante, ac semper apud Hom.

Στυγεῖν frequens Hom.

Στυγὸς ὕδωρ . . Il. Z 271. & alibi.

Στύξαιμι . . Odyss. Λ 501

Στυφέλιξε δέ μιν . . Il. H 261

Συβόσια . . . . Λ 678. & alibi.

Συγκύρεται . . Scribo Συγκύρσεται. Verbum hoc exstat Il. Ψ 435

Σὺ δὲ σύνθεο . . Il. A 76

Σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο scribo ex Il. A 297]

Συμβιβάτω . . Συμβιβασάτω } scribo.
Συμβλήτω . . Σύμβλητο

Συμμάρψας . . Il. K 467

Συμπατάγησαν . . Non dubito, quin hoc verbi sumtum sit ex Il. Ψ 102. (ubi hodie vulgò legitur συμπλατάγησεν) atque aetate Hesychii, certe in exemplari Homeri, quo usus fuit Hesychius, scriptum fuerit συμπατάγησεν· quamquam tamen dicitur πλαταγὴ pro sonitu perinde ac παταγὸς & παταγέω a πατάσσω eadem notione.

Συμπιτνεῖ . . Aeschylus pag. 30

Συμφερτῆ . . Il. N 237. Mox pro συμφερητὴ scribo συμφορητὴ

Συμ-

Συμφραδμονες . . Il. B 372
Συναγρόμεναι . . Λ 686
Συναίνυτο . . . Φ 502
Συνάιρεσθαι . . Scribo Συνέρεσθαι. Vitiose αι pro ε. Vide praefationem *num.* 6
Σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι . . Il. K 499
Σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ scribo ex Il. A 579. ac deinceps quoque συνταράξῃ
Σύνεργον . . Scribo Συνέεργον ex *Odyſſ.* I 427. M 420
Σὺν ἐχμωτῇ &c. . . Scribo Συνεοχμῷ, τῇ συναρμογῇ τῷ τραχήλȣ καὶ &c.
Συνέθρισε . . Pro θρίσειν hic ſcribo θρίζειν.
Συνεῖσι, συνισᾶσι vel συνιᾶσι ſcribo.
Συνεισέφρησεν . . Scribo Συνεισεφόρησεν
Συνέμποροι, σύνοδοι
Συνενέγκαι, συμφορεῖν ſcribo.
Συνεπηρτυμένος
Συνερέσσειν . . Mox ſcribo συγκεχυμένως
Συνέριθοι . . Odyſſ. Z Callim. *Epigr.* 17
Συνεῤῥώγει, συνεκκεκρότητο ſcribo.
Συνέσυβας . . Probum eſt pro ſecunda perſ. *Perſ. Medii.*
Συνεφίαζεν . . Pro συνεφόρμα mox ſcribo συνεφώρμα
Συνήορος . . Odyſſ. Θ 99
Συναίσθηται . . Scribo Συνήσθηται
Σύνθεο frequens Homero. Mox ſcribo συνθηκοποιῆσαι
Συνθεσιάων . . Il. E 319
Συνθέυσεται . . Odyſſ. T 245
Συνίζησις ſcribo, & mox ἵζεσθαι pro ἕζεσθαι
Συμμηνιάασθαι . . Il. K 197
Σύννȣς, κατηφεῖς . . Munkerus ad Antonin. Lib. pag. 51. legit Κατηφὴς
Συνοίκια . . Mox ſcribo ἐφ' ἑσίᾳ
Συνοχωκὴ ſcribo, &
Συνοχωκότε . . ex Il. B 218

Σύντρεις αἰνύμενος . . Odyſſ. I 429

Συνώμεθα . . Il. N 381

Συὸς ἀγρίου . . Θ 338

Συοφορβὸς . . Apud Homerum ſemper ſcribitur συφορβὸς

Σύρη . . A voce Σύρματα novum inchoo *Articulum*, conferendum cum *Artic.* Συρματὶς paullo infra.

Σύσκια, σύνδενδρα ſcribo.

Σύτοι . . Recte mutatum in Σύτο, id quod exſtat Il. Φ 167 Tum mox ſcribo ὦρμα

Σῦφαρ . . Callim. in *Fragm. Bentl.* num. 49

Συφεὸς . . Odyſſ. K 238. ac ſaepius.

Σφαραγεῦντο . . I 390, 440

Σφαδανὸν . Scribo ex Il. Λ 165. Π 372. Φ 342 Σφεδανὸν, uti recte infra in hoc Lexico repetitur.

Σφαιρηδὸν . . Il. N 204

Σφαραγγεῦντο . . Scribo Σφαραγεῦντο, uti ſupra recte ſcriptum fuit.

Σφεδανῶν . . Pro σφὲ καὶ δανὸν hic ſcribo σφὲ καὶ δανῶν

Σφέλας . . Odyſſ. Σ 293

Σφετέρησι . . Pro Αυτῶν γὰρ σφετέρησιν &c. ſcribo non niſi σφετέρησιν ex Il. Δ 409. ac puto verba Αυτῶν γὰρ temere ex praecedenti αὐτῶν repetita eſſe ac ſuppleta per ſcribam, cum Heſychius modo σφετέρησιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο ex Homero excerpſerit: Huc adde quod σφετέρησιν & αὐτῶν ſunt eadem, & alterum valet pro explicatione alterius, uti & Heſychius cepit, τὸ σφετέρησιν explicans per ταῖς αὐτῶν· ita ut utrumque velle jungere ac dicere ταῖς αὐτῶν σφετέραις ἀτασθαλίαις, foret ineptum: certe Homerus id in iſto loco non fecit; quod tamen non eum ibi feciſſe, vulgata hic, ſed a me amputari juſſa, verba ſignificent.

Σφὴ, αὐτὴ . . Scribo Σφῇ, αὐτῶν ex Il. Λ 90
Σφοῖσι frequens Hom.
Σφῦρα pro instrumento fabrili *Odyss.* Γ 434
Σχετικὴ . . Vide Cl. Alberti in *Peric. Crit.* p. 97
Σχετικῶς, οἰκειοτικῶς scribo.
Σχοίατο . . Verba Σχοίνῳ ὑπεκλίνθη sunt *Odyss.* E 461
Σχόμενος περὶ δορὶ . . Si Hesychius hic ob oculos habuerit Il. M 298. negligenter inspexit, & ineptam propositis hisce verbis explicationem applicuit. Vide, & confer, si tanti est.
Σχῶνται . . Odyss. N 151
Σώεσκον . . Il. Θ 363
Σώοντες . . Odyss. I 430

T

Τὰ, ταῦτα &c. . . Mox conjunctim scribo Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ex Il. Π 60
Ταγοὶ . . Aeschylus pag. 11
Ταδ' ἄποινα . . Il. A 20
Ταδ' ἔρημα φοβεῖται . . Il. E 140
Ταθεὶς . . Il. N 655. ac saepius.
Τατθίον . . Mox scribo μαστὸς
Ταλαεργοὶ frequens Hom. Adde Hesiod. Ἐργ. 46, 791
Ταλακάρδιος . . Hesiodus in *Clypeo* 424
Ταλαπενθέα . . Odyss. E 222
Τάλαροι . . Versum Homeri sic scribo ex Il. Σ 568

Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα οἶνον

Τάλαρος habet & Hesiodus in *Clypeo* 293
Ταλασίη . . Scribo Ταλάσειε
Ταλασίφρων frequens Hom. Adde Hesiod. Θεογ. 1012

Ταλαίφρονα . . Il. N 300
Ταμεσίχροα . . Δ 511. & alibi.
Ταμιο. . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 97
Τάμνοντες frequens Homero. Mox scribo Τάμνοντ' ἀμφὶ ex Il. Σ 528
Τανακτεῖ, χαλκῷ τῷ &c. . . Scribo Τανακὴκεῖ χαλκῷ, τῷ &c. ex Il. Η 77
Τανάοιο . . Il. Π 589
Τανηλεγέος . . Θ 70. ac saepius: tum ex hoc Homeri loco sequentia apud Hesych. sic dispungo παρατεταμένην ἔχοντος ἀλγηδόνα, μακροκοιμήτε, —— Τανηλεγέος θανάτοιο.
Τανύγλωσσαι. . . Odyss. Ε 66
Τανυγλώχινες . . Il. Θ 297
Τανυηκὲς . . Ζ 385. ac saepius.
Τανύοντο, ἐπὶ τῶν &c. . . Hemistichion sequens —— Τανύοντο διὰ φλογὸς Ηφαίστοιο est Il. Ι 464
Τανύπεπλος frequens Hom. Adde Hesiod. Θεογ. 83
Τανύποδας . . Odyss. Ι 464
Τανύπτερος . . Τανυσίπτερος legitur *Odyss.* Ε 65. Χ 468. & apud Hesiod. Εργ. 212
Τανύτριχα . . Hesiodus Εργ. 516
Τὰ πρῶτα . . Il. Ζ 489. ac saepius.
Τάρβος . . Ω 152, 181
Τεθοωμένον, ἀζυμμένον scribo.
Τάρπημεν . . Il. Α 779
Ταρσοὶ . . Pro aliqua parte pedis (Scholiastes τὸ πλατὺ τοῦ ποδὸς vocat) Il. Π 377
Τάρταρος . . Il. Θ 481
Ταρφέα frequens Hom. Adde Hesiod. Θεογ. 693
Τάρφθεν . . Odyss. Ζ 99
Ταρχύσουσι . . Il. Η 85. Π 674
Ταυρεῖην . . Habet & Τάυρεος Hesiodus in *Clypeo* 104. & Θεογ. 832
Ταφήϊα . . Odyss. Β (non Ρ) 99. & Τ 144. & Ω 133. exstat ταφήϊον

Τά-

Ταφὸς . . Recte hic περίδειπνον restituitur; sed male notatur ex Il. Φ pro Ψ, ubi vide Schol. ad vs. 29

Ταφών . . Odyss. Π 12. (ac saepius) Tum ex Schol. ad istum locum scribo hic apud Hesych. Θαμβηθεὶς pro Θαμβληθεὶς

Τέθηπεν frequens Hom.

Τέθμια . . Callim. *in Dian.* 174. *in Cerer.* 19. *in Apollin.* 87

Τειχιόεσσαν scribo ex Il. B 559. & alibi.

Τειχίον . . Quum unus modo sit *versus* apud Hom. quo τειχίον de privata domo usurpatur, Odyss. Π 165. (qui *versus* repetitur *num.* 343.) ex hoc Hesychii loco haec istius *versiculi* lectio firmatur.

Τεῖχος Ἄρειον . . Il. Δ 407

Τεκέεσσι, τέκνοις ἰδίοις
Τέκεσιν ἑοῖσι, τέκνοις ἰδίοις } Compingo haec in unum, unumque faciens *Articulum* scribo Τεκέεσσιν ἑοῖσι, τέκνοις ἰδίοις. Explicatur Il. M 222

Τέτλαθι . . Il. A 586. ac saepius.

Τελειότατον πετεηνῶν scribo ex Il. Θ 247. tum ἐπιτελέσατον

Τελείων, ἤτοι &c. Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 98

Τελεσφόρος aliquoties Hom.

Τεληέσσας ἑκατόμβας, τὰς &c. scribo ex Il. A 315. ac saepius.

Τέλθεα . . Verba Τίλη, κόιαι debent facere novum *Artic.*

Τέλθας . . Callim. *in Lav. Pall.* 106. *in Cerer.* 78

Τελμὶς . . Mox scribo τελμάτων

Τέλσον . . Il. Σ 544. & alibi.

Τέο, τίνος
Τέο μέχρις ὀδυρ. &c. } Ex duobus hisce *Articulis* facio unum scriboque
Τέο, τίνος; —— Τέο μέχρις ὀδυρόμενος σὴν ἀχεύων Il. Ω 128

Τέω

Τεὸς φθόγγος . . Sic jungo, ut oportet.
Τεράτεσι . . Τεράτεσσι recte fcribit Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 98. Sed & a voce Τεράζει novum inchoo *Artic.*
Τερατευόμενον . . Pro ποιῶν hic fcribo ποιοῦν· At, fi priora fint in *masculino*, fcribendum ποιοῦντα
Τέρεινα χρόα . . Il. Δ 237.
Τέρετρα . . Odyff. Ε 246
Τερμιόεντα .. . Τ 242. Π 803. Hefiod. Εργ. 337
Τερπωλή . . Odyff. Σ 37
Τέρσεται . . . Η 124. ac faepius.
Τερψιμβρότου . . Μ 269, 274. Firmatur ergo haec Homeri iftic lectio.
Τεσηλῆτε τύμβῳ . . Il. Π 457. & 675. totidem literis legitur Τύμβῳ τε ςήλῃ τε, nec alio ordine haec verba crediderim ex Homero excerpta fuiffe ab eo, qui primus haec verba, huic Lexico inferenda, inde exfignavit, fed (nefcio per quem quove cafu) ita, uti nunc hic comperiuntur, fuiffe perturbata & in alienum hunc hujus Lexici locum intrufa. Forte qui fciverit, Il. Λ 371 legi

Στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ

in primis Il. Ρ 434. legi

Ἀλλ' ὥςε ςήλη μένει ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
Ἀνέρος ἑςήκει τεθνηότος ——

putaverit, fi non ex Il. Λ 371. certe ex Il. Ρ 434 formata & in hoc Lexicon traducta fuiffe verba Τε ςήλῃ ἐπὶ τύμβῳ (uti paullo infra ex correctione noftra proponitur Τε τρόμος) quae tamdem per corruptionem degenerarint in Τεςηλῆτε τύμβῳ· idque ob adjectam explicationem ςήλῃ ἐν τῷ τάφῳ. Per me licet ita *putari*: mihi fufficit loca fuggeffiffe Homerica, unde materia fit cogitandi de medela corrupto huic Hefychiano loco afferenda.

Τεταγὼν . . Il. Α 591. Ο 23
Τετιηότι . . . Λ 554. ac saepius.
Τετράγυιον .. Odyss. Σ 373. & alibi. Callim. *in Dian.* 176
Τετραέτηρον . . Pro τετράεννον Bentlejus in Callim. pag. 376. scribit hic τετράενον recte.
Τετραθέλυμνον . . Odyss. Χ 242. & alibi. Mox ἔχον scribo pro ἔχων, & συνεςός pro συνεςώς.
Τετράοροι . . Odyss. Ν 81. Mox scribo ὑπεζευγμένοι
Τετραφάληρον . . Il. Ε 743. Λ 41
Τετραχηλισμένα . . Epist. ad Hebraeos IV. 13.
Τέτρηνεν . . Odyss. Ε 247. & alibi
Τετρήχει . . Il. Β 95
Τεῦ frequens Hom.
Τετριγῶτας scribo ex Il. Β 314
Τέτρομος, τρέμος . . Scribo Τε τρέμος, καὶ τρέμος ex Il. Γ 34. ac saepius.
Τέτλα . . Il. Δ 412
Τετυγμένα frequens Homero. Post σύνθετα pono comma
Τιτύσκετο frequens Hom.
Τεύχεα . . Verba ἦλθε δὲ χαλκεὺς &c. sunt *Odyss.* Γ 433
Τέῳ & Τεῷ & Τέων sunt frequentia Hom.
Τῇ ἄεθρον &c. . . Τῇ pro λάβε est *Odyss.* Ε 346. Vide Schol. Tum paullo post hic apud Hesych. ex verbis [τὸ, λάβε Κύκλωψ· τῆ πίε οἶνον] deleo voces τὸ, λάβε, scriboque Κύκλωψ τῆ πίε οἶνον ex *Odyss.* Ι 347. Denique pro λάβε τῆ δέξαι scribo λάβε ἢ δέξαι.
Τήθεα, ὄςρεα &c. . . Duos hos *Articulos* redigo ad unum scriboque

Τήθεα, ὄςρεα· Τήθεα διφῶν, τὰ ἄρρυγα ἢ ὄςρεα ζητῶν.

Adfertur & explicatur Homericum Τήθεα διφῶν Il. Π 747. sed quid sit ἄρρυγα, nescio:

Ff cae-

caetera explicatio eſt eadem, quae Scholiorum ad dictum locum.

Τῇ ῥινῷ σχέτο ſcribo ex Il. H 248

Τηκεδὼν . . Odyſſ. Λ 200

Τηλεδαὸνοι . . Emendatio Junii ſtat certa multis apud Hom. exemplis.

Τηλεθάων . . Il. P 55

Τηλεκλειτοὶ frequens Homero. Adde Heſiod. in *Clypeo* 327. Tum mox apud Heſych. ſcribo Τελεκλειταὶ pro Τηλελειται

Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαειπέμεν . . Odyſſ. Δ 215. Sed ex hiſce verbis ita ex Homero excerptis, & ex addita interpretatione apparet, Heſychium hic quoque egiſſe temere, qui junxit, quae ſunt dividenda: certe *Dativi* iſti Τηλεμάχῳ & ἐμοὶ non pendent ab διαειπέμεν, ſed ab iis, quae praecedunt. Locus enim integer eſt hic

—— Μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται
Τελεμάχῳ καὶ ἐμοὶ, διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.

Vides, & parum convenire expoſitionem Heſychianam, & διαειπέμεν pertinere ad ἀλλήλοισιν.

Τηλέπυλον . . Odyſſ. Ψ 318. & K 82

Τηλέσκοπος . . Heſiodus Θεογ. 566

Τηλεφανὴς . . Odyſſ. Ω 83

Τηλόθεν &c. . . Scribo vel Τηλόθι, πόῤῥωθεν· Τηλόθεν, ὁμοίως, vel contra

Τηλόθεν, πόῤῥωθεν· Τηλόθι, ὁμοίως· utrumque valet, atque Homero frequens eſt: Sed requiritur, ut alterum diſtinguatur ab altero. Poſſit etiam in alterutro loco ſcriptum fuiſſe Τηλοῦ, quod & ipſum Homero eſt frequens.

Τηλυγέτην } frequentia Hom.
Τῆμος

Τίπτε δέ σε χρεώ; . . Il. K 85

Τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλε . . Odyſſ. E 67. Subjecta Heſychii explicatio erit clara, ſi conferas

feras & haec, & quae praecedunt apud Hom.

Τῆς ἄλης scribo, unde *verbum* Ἀλάω.

Τηΰσίην . . Hemistichion Homeri subsequens sic scribo —— Σὺ δὲ τηΰσίην ὁδὸν ἔλθῃς ex *Odyss.* Γ 315

Τιθαιβώσσεσιν.. Odyss. N 105. ex cujus loci Scholiis apparet, paullo ante in Τιθαιβώσσειν recte pro βάσιν Eruditos reponi jussisse βόσιν.

Τίθησθα . . Odyss. I 404. & alibi.

Τιθηνός . . Mox τημελῶν est idem, quod *curans*, *fovens* &c. Vide supra in Τημελητὴς & Τημελίσαι.

Τίκτειν . . Corrupta Homerica sic scribo ex Il. Φ 189

Τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι

Τίνυνται . . Il. Τ 260. ac saepius.

Τίπτε δέ σε &c. . . Scribo Τίπτε δέ σε χρεώ; uti supra ex Il. K 85. notavi.

Τίς δ' ἄν τοι; τίς δή σοι; scribo. Explicatur Il. Α 540. ubi vide Schol.

Τιταίνειν frequens Homero. Adde Hesiod. Θεογ. 209

Τιτύσκετο . . Il. N 23. ac saepius: Tum scribo mox apud Hesych. ἡτοιμάζετο

Τλῆτε . . Il. B 299

Τλητῶν . . Ω 49

Τμάγεν . . B 374

Τμήδην . . H 262. Mox ex hoc Homeri loco scribo apud Hesych.

Τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε —— & in prioribus Hesychianis ἀποκεχωρισμένως

Τὸ, τὸ ἄρθρον &c. . . Illud Τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδοιο exstat Il. I 575. Deinceps hic alterum Homericum scribo.

—— τὸ μὲν ὄποτε φύλλα καὶ ὄζους

Φύσει —— ex Il. A 234

Τὸ δ' ἱκάνεις . . Il. Ξ 298. id quod Scholiasta ibi paullo aliter, quam hic facit Hesychius, exponit: Sed utriusque est commoda explicatio.

Τοκάδερ, ἔγκυος . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 98

Τολέσπευσεν . . Haud dubie recte reponit Salmasius verbum Homero frequens, & infra apud Hesych. aliquoties repetitum.

Τόμεροι . . Scribo mox οἰωνοσκόποι

Τὸν ὀπισθότατον scribo.

Τό νυ γὰρ κατεάξαμεν. . Il. N 257

Τοξότα λωβητὴρ, διὰ τόξων &c. sic divido. Duae priores voces sunt Il. Λ 385

Τόξȣ πῆχυν . . Il. Λ 375

Τόσσα μέμηλε . . B 25. & alibi.

Τὸ παρὸν εὖ τίθεσο . . Hac formula utitur Lucianus in *Necyom.* pag. 318. *edit. Salmur.*

Τοπηία : . Callim. *in Delum* 315

Τόργος . . Idem in *Fragm. Bentl.* num. 204

Τορνώσαι . . Il. Ψ 255. & alibi.

Τότε μοι χάνοι &c. . . Δ 182

Τȣ̃ δὴ πολλοὶ &c. . . Scribo ex Il. Δ 77

Τȣ̃ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται

Τȣ̃ μὲν φθινοντος &c. . . Repono ex Odyss. Ξ 162

Τȣ̃ μὲν φθίνοντος μηνός, τȣ̃ δ' ἱσταμένοιο·

Tum mox apud Hesych. pro τὴν μῆνα scribo τὸν μῆνα

Τραπεζῆες. . Il. Ψ 173. ac saepius.

Τραπένον πάλιν . . An Τραπηδὸν, πάλιν scribendum?

Τραπέωσι . . Odyss. H 125

Τράφεν . . Il. A 251. ac saepius.

Τραφερὴν . . Ξ 308. & alibi.

Τρεσάντων . . Potius Τρεσσάντων ex Il. Ξ 522. Tum paullo post scribo καὶ Τρέσσαντες ὁμοίως· Id est, *item vox* Τρέσσαντες *iisdem, quibus* Τρεσσάντων, *occurrit notionibus*, uti saepe in hoc Lexico bre-

breviter de cognatis vocibus eamdem significationem habentibus, ac mox in Τρέφειν
Τρητοῖο λίθοιο . . Odyſſ. N 77
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν . . Il. Γ 448
Τριγλήνας . . Il. Ξ 183. Odyſſ. Σ 297
Τριγλώχινι . . . E 393. Λ 507. Callim. *in Delum* 31
Τριήραρχος . . Mox ſcribo πλοίων
Τρίλλιστος . . Il. Θ 488. Callim. *in Cerer.* 139
Τριόπιος . . Mox περὶ τράχηλον ſcribo pro περιτραχήλιον
Τριπλῆ τετραπλῆ τε . . Il. A 128. ex cujus loci Scholiis ſcribo hic apud Heſych. τετραπλασίονα pro τετραπλάσια· quamquam & hoc valet.
Τρίπολον . . Il. Σ 542. & alibi. adde Heſiod. Θεογ. 971
Τρίπος . . Il. X 164
Τρίπτης . . Callim. in *Fragm. Bentl.* num. 151
Τρίπτυχος . . Il. Λ 353
Τριστοιχεὶ . . . K 473
Τρίστοιχοι . . M 91. Heſiod. Θεογ. 727
Τριτογενὴς . . Pro τῷ περὶ mox ſcribo τῷ περὶ
Τριτοκούρη . . Mox ſcribo συντετέλεσται
Τριτω Νίκανδρος &c. ſic jungo, & poſtea ſcribo Ἀθαμᾶνας
Τριχάϊκες . . Odyſſ. T 177. ex cujus loci Scholiis recte hic emendarunt Eruditi, repoſito ἀπὸ Εὐβοίας
Τρόπις frequens Hom.
Τροποὶ, οἱ ἱμάντες &c. . . Ob oculos hic videtur Heſychius habuiſſe *Odyſſ.* Δ 782. vel Θ 53
Τρόφι . . Pro πολλόν τε, τρόφι κῦμα ſcribo ex Il. Λ 307

Πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται ——

Τροφόεντα . . Il. O 621. & alibi.
Τρύφος, κλάσμα . . Habet & Hom. *Odyſſ.* Δ 507
Τρωϊοὶ ἵπποι . . Il. E 222

Υ

Υετὶς . . Schol. Theocriti pag. 80
Υεῦς &c. . . Vide Euftath. ad Il. pag. 442. lin. 5
Υλάει . . Odyff. Υ 15
Υλακόμωροι . . Ξ 29. Π 4. Mox apud Hefych. fcribo μεμωρημένοι ex Schol. Hom. ad *Odyff.* Ξ 29
Υλλω ἰχθυόεντι . . Il. Υ 392
Υμα . . . Odyff. Α 375. Β 140
Υμηπολείτω . . An Υμνοπολείτω fcribendum?
Υοσκυαμεῖς fcribo.
Υπαὶ δ' ἴδεσκεν fcribo ex Il. Γ 217
—— δείσας . . Il. Κ 376
Υπαλευάμενος . . Odyff. Ο 275. Hefiod. Εργ. 557
Υπαὶ πόδα . . Il. Β 824
Υπαλύξαι . . . Μ 327
Υπ' ἀνθερεῶνος . . Α 501
Υπαρ . . Odyff. Τ 547. & alibi.
Υπαρνος . . Callim. *in Apoll.* 53
Υπάσχει . . Scribo Υπάρχει
Υπαρχθεῖσαν, προγεγονυῖαν fcribo.
Υπασπίδια προποδίζων . . Il. Ν 158
Υπαὶε κρειόντων . . Θ 31. & alibi.
Υπατον μήστωρα . . Recte nil mutat Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 98
Υπέασι . . Il. Ι 204. ex cujus loci Scholiis lego hic apud Hefych. ὑπεληλύθασιν
Υπεθολώσθην . . Scribo Υπεθολώθη· Tum cum Υπεθόλησεν, quod dicitur idem notare atque Υπεθολώσθη, novum inchoo *Artic.*
Υπείκειται . . Scribo Υπείκεται
Υπεὶρ ἅλα . . Il. Ψ 227
Υπ' ἐκδιὸς αἶσαν . . Scribo Υπὲρ Διὸς αἶσαν ex Il. Ρ 321. ac mox ἐκ Διὸς εἱμαρμένον pro ἐκδιὸς ἡμαρτημένον
Υπεκπροθέων . . Odyff. Θ 125

Υπέμ-

Υπέμβρυον . . Scribo Υπ᾽ ἔμβρυον ἧκε ex *Odyss.* I 244. nam vocem ἧκε (sive potius *compositum* ὑφῆκε, hic per poëticam tmesin diffissum) quae ex textura Hesychiana excidit, explicat Hesychius voce ὑπέβαλεν.

Υπεμνήμυκε . . Il. Χ 491

Υπένερθεν frequens Homero. Adde Hesiod. in *Clypeo* 410

Υπεξαλεάσθαι . . Il. Ο 180

Υπέραι . . Odyss. Ε 260

Υπεραεῖ . . Scribo Υπεραέϊ ex Il. Λ 297

Υπείραλα . . Jam supra habuimus Υπεὶρ ἅλα suo ordine propositum, & recte explicatum. Forte sub hac corrupta voce ὑπείραλα latet hic quid, cui explicatio, quae hic addita est, melius respondeat. An Υπεὶρ ἅλις, sive Υπὲρ ἅλις scribendum? uti Latine dicitur *supra quam satis* est: ac sic belle quadret istud ὑπὲρ τὸ δέον, quod hic legitur pro interpretatione.

Υπέρβιον frequens Hom.

Υπερδεᾶ . . Ex duobus hisce Articulis facio unum scriboque

> Υπερδέα, ὑπεραγόντως ἐνδεῆ, ἢ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν· Υπερδέα δῆμον ἔχοντα. Scilicet tria haec ultima verba sunt Homeri ex Il. Ρ 330. ac pro exemplo & illustratione priorum sunt adjecta.

Υπέρεπτε . . Il. Φ 271. sed alio, quam quem hic applicat Hesychius, significatu.

Υπερέσχεθε γαίης scribo ex Il. Λ 734

Υπερήνωρ frequens Homero. Adde Hesiod. Θεογ. 995

Υπαὶ ῥιπῆς . . Il. Μ 462

Υπερήσει . . Odyss. Θ 198

Υπερθορέοντα . . Il. Θ 179. & alibi.

Υπερθύριον . . Odyss. Η 90. Hesiod. in *Clypeo* 271

Υπερκαταβαπ]ύσαν . . Scribo Υπερκαταπ]ύσαν
Υπερκύδαν]ας . . Il. Δ 66, 71
Υπερμενεϊ ſcribo ex Il. B 116. ac ſaepius. Habet hoc verbi & Heſiodus in *Clypeo* 413
Υπερμένεον . . Valet Eruditorum correctio, reponentium Υπερμενέον]α, quod verbum habet Hom. *Odyſſ.* T 62
Υπέρμορα . . Il. B 155
Υπερηπλίαις . , A 205
Υπεροπλίσσαιτο . . Sic recte correctum. Exſtat *Odyſſ.* P 268
Υπέροπλον . . Il. O 185. & alibi. Heſiod. Θεογ. 516
Υπερτερίη . . Odyſſ. Z 70
Υπὲρ τῶν νεῶν . . Mox pro ἄνω ſcribo ναῶν
Υπερφίαλος frequens Hom.
Υπερώησαν . . Il. Θ 122. & alibi. Haec igitur Homeri iſtic lectio firmatur Heſychio.
Υπεσοναχίζετο γαῖα . . Il. B 781, 784
Υπεσπληνισμένον, ὑπωπιασμένον } ſcribo.
Υπηλλαξεν, ὑπεχώρει }
Υπ' ἠοίη . . Scribo Υπηοίη ex *Odyſſ.* P 25. Mox apud Heſychium ſcribo πρὸ τῆς ἕω
Υπεὶρ ἅλα . . Il. Ψ 227
Υποβλήδην . . A 292
Υπόβρυχα . . Odyſſ. E 319
Υπὸ γαμφηλῇσι . . Il. Π 489
Υποδμῶς . . Odyſſ. Δ 386
Υπόδρα ἰδὼν . . Il. A 148. ac ſaepius.
Υποδρήσσωσιν . . Ab hoc verbo dicti ſunt ὑποδρηστῆρες Odyſſ. O 329
Υποθημοσύνη . . Il. O 412. & alibi.
Υποκόλπιον τοῦ χοροῦ . . Sic junctim ſcribo. Vox ὑποκόλπιον exſtat apud Callim. *in Delum* 86
Υποριζόμενος . . Scribo Υποκοριζόμενος.
Υπὸ κρασὶν . . Il. K 152
Υπὸ κράτεσφι . . 156
Υπόκυκλον . . Odyſſ. Δ 131

Υπολαμπτείρα, Εκάτη ἐν Μιλήτῳ scribo.
Υπολίζονες . . Il. Σ 519
Υπὸ μηνιθμὸν . . Π 202
Υπονηίῳ. . Odyss. Α 186. Γ 81
Υποπερκάζουσι . . Η 126
Υπὸ πραπίδων scribo ex Il. Ν 412
- - ῥιπῆς . . Scribo, uti supra plus semel, Υπαὶ ῥιπῆς, nec usquam aliter Homerus.
- - σκήπτρῳ . . . Il. Ζ 159. Tum mox ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ scribo.
Υποσσείουσι scribo ex Odyss. Ι 385
Υποσαχύατο . . Haec ergo est sive vera, sive aetatis Hesychianae lectio *Odyss.* Υ 212
Υποτέτροπεν, ὑπέστροφεν scribo.
Υπότροπον . . Il. Ζ 501. ac saepius: sed quia in editione Schrevel. *versus* 367. appositus est vitiosissime, pono correctius

Ου γάρ τ' οἶδ', ἢ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἵξομαι αὖτις

Υπότροπος, ἐξ ὑποστροφῆς scribo.
Υποφῆται . . Il. Π 235
Υποφθαμένη . . Odyss. Ο 171
Υπώπια . . Il. Μ 463
Υπώρεια . . . Υ 218
Υπωρόφιον . . . Ι 636
Υρράδιος . . Callim. *Epigr.* 1
Υσμίνη frequens Homero. Adde Hesiod. in *Clypeo* 178
Υστριξ . . Callim. *in Dian.* 96
Υφέλκετο scribo.
Υφιεὶς, ὑπενδὺς . . Sic mox Υφειμένος, ἐνδεδομένος· item Υφεσις, ὑπένδοσις, & Υφιέμενον, ἐνδιδόμενον . . Υφειμένως, ἐνδεδομένως. Ergo in proposito *Articulo* τὸ, ὑπενδὺς, non est sollicitandum.
Υφηνίοχος . . Il. Ζ 19
Υφόω . . Odyss. Η 105

Υψη-

Τψηρεφὲς . . Scribo Τψερεφὲς ex Il. Τ 333. ac saepius. Adde mox ad Τψιρεφὲς
Τψηχέες ἵπποι . . Il. Ε 772
Τψιδ' ἐπ' &c. . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 98
Τψίζυγος frequens Homero. Adde Hesiod. Εργ. 18
Τψίκομος frequens Homero . . . in *Clypeo* 376
Τψιμέδων . . Hesiodus Θεογ. 529
Τψιπέτηλον . . Odyss. Δ 458. } & alibi.
Τψιπέτης . . Il. Ν 822. } & alibi.
Τψίπυλον . . . . Ζ 416. } & alibi.
Τψιρεφὲς . . Odyss. Ν 5. Verum Il. Τ 333. legitur ὑψερεφὲς, & Ε 213. ὑψερεφὴς
Τψίροφον . . Scribo Τψόροφον, frequens Hom.

Φ

Φάανθεν . . Il. Α 200
Φαάνθη . . Ρ. 650
Φαάντερον . . Hinc Φαάντατος Odyss. Ν 93
Φάεα . . Odyss. Π 15
Φαεσίμβροτος . . Il. Ω 785. Hesiod. Θεογ. 958.
Φαῖμεν . . . . Β 81. & alibi.
Φαλαγγηδὸν . . . . Ο 360
Φάλαρα . . . . Π 106
Φάλαρος . . Schol. Theocriti pag. 59
Φαληριόωντα . . Il. Ν 799. Adde Schol. Theocr. pag. 59
Φάλαγγι . . Il. Ν 791
Φάν . . . . Ζ 108. ac saepius. Tum mox apud Hesych. post ὑπέλαβον sublato commate retineo λέγειν.
Φαὸς ἠελίοιο . . Il. Ψ 154
Φάραγξι, κοιλάσι . . Vide Schol. Apollonii p. 85
Φάρη a Φάρος, Homero freq.
Φαρμάσσων . . Odyss. Ι 393
Φαρῦν . . Callim. in *Fragm. Bentl.* num. 183

Φάγγανον frequens Hom.
Φασσοφόνῳ . . Il. Ο 238
Φάτις . . Odyss. Ψ 362. & alibi.
Φοβεῖ . . Ego vero non hoc φοβεῖ, sed mox φεύγει vitiatum puto scribendumque φυγαδεύει
Φειά . . Memoratur haec urbs & Il. Η 135. dicitur que ab Scholiaste urbs esse Elidis.
Φέρβειν . . Hesiodus Εργ. 377
Φερέοικος . . Idem *ibid.* 571
Φερέσβιος . . Idem Θεογ. 693
Φέρεσκον . . Odyss. Κ 108
Φέριστε . . . Il. Ζ 123. ac saepius.
Φέρτατος frequens Homero. Adde Hesiod. Θεογ. 49
Φήγινος . . Il. Ε 888
Φηλήτησι . . Hesiodus Εργ. 375
Φήνωσι . . Odyss. Ο 26
Φθάν . . Il. Α 51
Φθειρῶν . . Pro πίτυσι scribo hic πίτυς
Φθήσονται . . Il. Ψ 444. Itaque haec istius loci lectio firmatur: & jam supra Hesychius, nescio unde, Φθεῖ habet, atque interpretatur θνήσκει
Φθῇ . . Il. Α 451. & alibi.
Φθήσεται . . A voce Φθάνη novum inchoo *Artic.*
Φθισήνορα . . Il. Β 833. ac saepius. Tum sic firmatur vulgata hic Homeri lectio: Sed quum hoc ipsum φθισήνορα quinquies, nec ultra, occurrat apud Homerum, ac semper in *accusativo singulari masculino* junctumque cum πόλεμον, qui factum esse dicemus, Lector, quod Hesychius hanc vocem quasi in *nominativo feminino singulari* & cepit & explicuit? Habet & Hesiodus Θεογ. 431. φθισήνορα, sed in *masculino.*
Φθῖσθαι . . Il. Ι 246. & alibi.
Φθισίμβροτος scribo ex Il. Ν 339. Odyss. Χ 297
Φιαρόν . . Schol. Theocriti pag. 102
Φειδωλὸς, ἐπιθυμητικὸς scribo.

Φίλαι, φίλησον . . Hoc fenfu formaque *grammaticali* (in *aor.* primo *med.*) bis τὸ, φίλαι, habet Homerus (Il. E 117. K 280.) dummodo in utroque iftoc Homeri loco pro vulgato φίλε hac Hefychiana lectióne, quam & manu exaratis libris firmari ait Scholiaftes ad Il. K 280. recepta reftitutaque legas φίλαι, id eft, Hefychio & Scholiafte exponentibus, φίλησον,

—— Νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι Ἀθήνη

—— Νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι Ἀθήνη

Nimirum fcribarum quis pro αι temere fcripferit ε (quia fere eadem τε, αι & ε, Veterum fuit pronunciatio, unde quamplurima in hoc ipfum Lexicon irrepfere vitia: Vide *Praefationem* noftram Artic. 6.) atque inde hoc vitii & in alia exemplaria Graeca, ad quae editiones typicae formatae funt, devenerit. Forte tamen dixerit quis, τὸ, φίλε, etiam vel *grammatice* valere pro *Imperativo activo* ab eodem *verbo* φίλω· fed qui aures Homero adfuetas habet, τὸ, φίλε, iftic non praetulerit.

Φίλατο . . Il. Υ 304. ab eodem *verbo* φίλω, unde φίλαι.

Φιλέσκον . . Scribo Φιλέεσκεν ex Il. Γ 388. ac faepius: atque ita refpondet Hefychiana interpretatio.

Φιλεόντων . . Odyff. Ω 484

Φίληθεν . . . Il. Β 668. atque ita firmatur ifta Homeri lectio.

Φιλήρετμος frequens Hom.

Φιλιάζετο &c. . . Pro ἐχωρίσθη Munkerus ad Antonin. Lib. pag. 51. legit hic ἠράσθη

Φιλίων, αἰὲν τε φίλτερος &c. . . Mox in verfu Homerico hic apud Hefych. fcribo Φιλίων pro φίλιον. Palmerius, caeteroquin optime de Hefychio ob perfpicaces conjecturas certas-

que saepe emendationes meritus, injuria hic accusat Hesychium. Ipse ille Palmerius, genere atque eruditione nobilis, graviter hic fallitur, nec verum hic Homeri sensum, quem nec Latini ceperunt interpretes, intellexit. Ita autem legitur *Odyss.* T 350

Ξεῖνε φίλ', ὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.

Odyss. Ω 272

—— ὐ πώ τις βροτὸς ἄλλος
Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.

Si hic, certe in secundo loco, φιλίων referas ad ξείνων, omnem sanum sensum sustuleris: sed pertinet φιλίων utrobique ad τις hoc sensu, *Nullus hospitum mihi amicior divertit umquam ad me.* Adeo igitur non culpandus hic est Hesychius, ut vera utriusque hujus loci Homerici & explicatio & mens ipsi uni debeatur. Taceo, τὸ, φίλιος, pro φίλος esse inauditum; quamquam φίλιος pro cognomine tribuatur Jovi, verum alio sensu.

Φίλοιφος . . Schol. Theocriti pag. 49. exponit φιλοσυνουσιασὸς, ab οἴφειν, συνουσιάζειν· Quid vero Hesychii interpretatio [πασχητὴς] sibi velit, nescio.

Φιλοκέρτομε . . Odyss. X 287

Φιλομμειδὴς scribo ex Il. Γ 424. ac saepius.

Φιλομηδιάδης . . Odyss. Δ 342. P 134. legitur φιλομηλείδης, nec aliter puto hic apud Hesych. esse scribendum.

Φιλομύθῳ . . Scribo Φίλῳ μύθῳ, πεπλασμένῳ λόγῳ

Φιλοτήσια ἔργα . . Odyss. Λ 245

Φίλως χ' ὁρόωτε . . Il. Δ 347

Φιτρὸς . . φιτρὸς saepius Homero ejusque Scholiastae idem est ac κόρμος.

Φιτύσατο . . Aeschylus pag. 19

Φλάσας

Φλάσας . . Schol. Theocriti pag. 63
Φλιὴ . . Odyss. P 221. Sed notat ibi postem januae aut simile: Verba sunt

Ος πολλῇσι φλιῇσι παραςὰς φλίψεται ὤμους

Sub ulterioribus Hesychii verbis [ἡ παραςὰς τῆς θύρας] & supra ad vocem Φλιᾶς [τῆς θύρας παραςάδ⊗] latet vel pars dictorum verborum Homeri, vel potius supinus error Hesychii, qui Homericum παραςὰς sumserit pro voce *feminina*, quum sit *masculina aoristi sec. activi* in *participio*; ita ut & ad vocem Φλιὴ, & supra ad Φλιᾶς hic nil nisi futile quid habeamus.
Φλίψεται . . Odyss. P 221. Atque ita vulgata hujus loci lectio firmatur.
Φλόγεα . . Il. E 745. & alibi.
Φλοῖσβ⊗ . . 469. ac saepius.
Φλὸξ . . Scribo hic πυρὸς pro πυρὸς
Φοιβάνοι . . Vide Schol. Apollonii p. 82
Φοῖβ⊗ pro καθαρὸς apud eumdem *ibidem*.
Φοινήεντα . . Il. M 202. & alibi.
Φοίνικι φαεινὸν . . Z 219
Φοίνικ⊗ ἔρν⊗ . . Odyss. Z 162
Φοινικόεσσα . . Il. K 133. ac saepius.
Φοίνιον &c. . . Scribo φοινὸν pro φονόν· Nempe φοίνι⊗ & φοινὸς idem notant: Alterum exstat *Odyss.* Σ 96. Alterum Il. Π 159
Φολκὸς . . Il. B 217. cujus loci Scholion emendationem Eruditorum, mox scribi jubentium ἑρβὸς, firmat.
Φονοῦ . . Il. K 521. O 633
Φοξὸς . . B 219
Φορβὴ . . E 202. A 561
Φορμώμενος . . Scribo Φορβωμένος
Φορῆες . . Il. Σ 566
Φορμίζειν . . Odyss. A 155. } & alibi.
Φορτὶς . . . . I 323. }
Φθεύνετο . . . . X 21

Φόως ἱρέεσα . . Il. B 49
Φραδέος . . . Ω 354.
Φραγμοσύνη . . Scribo Φραδμοσύνη
Φράσμων . . . . . Φράδμων ex Il. Π 638. & ipse Hesych. supra habet Φράδμονες.
Φρέατα . . . Il. Φ 197
Φρεσὶν ὁρμαίνοντα . . K 4
Φρὶξ . . . H 63. Ergo loci hujus Homérici haec lectio firmatur.
Φρίξας . . . Odyss. T 446
Φρίσσει νῶτον . . Il. N 473. ac saepius apud Hom. τὸ, φρίσσειν.
Φρόνιν . . Odyss. Γ 244. Δ 258
Φρόντις . . φρόντιν Ονητορίδην exstat Odyss. Γ 282
Φύζα . . Il. I 2. ac saepius.
Φυζακινὸς . . N 102
Φυκιόεν . . Ψ 693
Φῦκος . . I 7. Vide Schol.
Φυκτὰ . . Π 128. } ac saepius.
Φυλακτῆρες . . I 66. }
Φυλάσσειν . . Δῶμα φυλασσέμεναι exstat Odyss. H 94
Φυλίης . . Odyss. E 477
Φύλοπις frequens Hom.
Φύξηλιν . . Il. P 143
Φύξιν . . . K 311. & alibi.
Φύρσω . . Odyss. Σ 21
Φύσα, φαρέτρα &c. . . φύσα pro folle Il. Σ 372. ac saepius.
Φυσίζωος . . Il. Γ 243. ac bis alibi, atque identidem sine ω· id quod ab nasuto videtur mutatum, ac deinceps ab aliis receptum, quasi ω sequente vocali non saepius corripiatur.
Φυσιόων . . Il. Δ 227. & alibi.
Φύσκη . . Vide Schol. Hom. pag. 95
Φυταλιᾶς . . Il. Z 195
Φύτιος . . Diana φυτία apud Antoninum Lib. Fabula 17. fine.

Φῦ χειρὶ . . Il. Z 253. Sed nihil ineptius excerpi ex Hom. potuit, omisso ἐν, quod hic unice conficit sententiam: Exstat autem dicto loco
Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ——
Φωλεὸν . . Scribo hic ἢ οὐ χορεύουσι
Φὼρ . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 98
Φωριαμὸς, κιβωτὸς, Καὶ Φωριαμῶν . . Tentavit haec idem *ibid.* Vir Clarissimus: Sed ego nihil prorsus hic muto. Duae postremae voces sunt huc stulte ex Il. Ω 228. pro exemplo ab Hesychio traductae
Η, κὴ Φωριαμῶν ἐπιθήματα καλ' ἀνέωγεν

X

Χάδεν . . Il. Λ 462
Χαλίφρονας . . Odyss. Δ 371
Χαλιφροσύνη . . Π 310
Χαλκέα . . Χαλκέ' ἐπίσσωτρα exstat Il. E 725
Χαλκεγχέων, πολεμιστῶν scribo.
Χαλκεόφωνον . . Il. E 785. Hesiod. Θεογ. 311
Χαλκοβάρεια . . Λ 96
Χαλκοβαρὴς . . O 465. & alibi.
Χαλκοβατὲς . . A 426. ac saepius.
Χαλκογλώχινος . . X 225
Χαλκοκορυστὰ . . E 699. ac saepius.
Χαλκοκνήμιδες . . H 41
Χαλκοπαρὴς scribo pro Χαλκοπαρείης ex Il. M 183, ac ter alibi.
Χαλκόποδας . . Il. Θ 41. & alibi.
Χαλκοτύπους . . T 25
Χαλκοχιτώνων frequens Hom.
Χαμαιευνάδες . . Odyss. K 243, & alibi.
Χαμεύνη . . Scribo Χαμαιεύνη ex Il. Π 235
Χανδάνειν . . Il. Ψ 742. Schol. Theocriti pag. 114
Χανδὸν . . Odyss. Φ 294

Χάνοι εὐρεῖα χθὼν . . Il. Δ 182
Χανὼν στόμα . . Π 349 & 350
Χαράδραι . . . 390. & alibi.
Χαρίσιον . . Pro ultima voce ſcribit Bentlejus ad Fragm. Callim. pag. 385. πεμμάτων .
Χάρμα } frequentia Hom..
Χάρμη }
Χαροπὸς . . Odyſſ. Λ 610. Heſiod. Θεογ. 321
Χασσάμενος . . Il. Δ 535. & alibi.
Χάσσασθαι . . M 172
Χαιτέων frequens Hom.
Χαυλιόδοντα . . Heſiodus in *Clypeo* 387
Χίμαρροι . . Scribo Χείμαρροι. Sed & Χείμαρρος exſtat apud Heſiod. Εργ. 626. alia notione.
Χειμεραὶς . . Scribo Χειμερίας ex Il. B 294
Χειροτερὴς . . . Χειρότερος . . Υ 436. & alibi.
Χειρυγεῖ . . . Χειρουργεῖ
Χέισεται . . Odyſſ. Σ 17
Χελιδόνιον, φάρμακον . . Vide Schol. Theocr. pag. 113
Χελονίδος, ὐδὸς &c. . . Munkerus ad Antonin. Lib. pag. 51. legit ὐδὲ pro ὐδὸς
Χεραίδος . . Il. Φ 319. Adde Schol.
Χερνῆτις . . M 433
Χέρνιβα frequens Hom. in *Odyſſea*.
Χερνιψάμενος . . Il. A 449
Χεῦαι . . Odyſſ. Λ 75
Χεῦμα . . Il. Ψ 561
Χηλὸς frequens Hom.
Χηραμοὶ . . Il. Φ 495
Χηρεύει . . Odyſſ. I 124
Χηρωσαὶ . . Il. E 158. Heſiod. Θεογ. 607
Χήτει ἐνευναίων ſcribo ex *Odyſſ*. Π 35
Χθιζά τε καὶ πρωΐζ' ſcribo ex Il. B 303
Χιονωθήσονται ſcribo.
Χλιδὴ . . Aeſchylus pag. 30
Χλιδὸς, σακκοπάθνιον. . Munkerus ad Antonin. Lib. pag. 51. conjicit ἀσκοπυθίνη pro σακκοπάθνιον

Χλύνης

Χλεύην . : Il. I 535. Adde Schol. & Callim. *in Dian.* 150
Χλωρὸς, πυρὸς . . Vide Euſtath. ad *Iliada* pag. 376. lin. 51
Χλωρὸν δέος . . Il. H 379. & alibi.
Χνόος . . Odyſſ. Z 226. Callim. *in Apoll.* 37
Χοαὶ . . . Λ 26
Χοάνοις . . Il. Σ 470
Χοιράδες . . Euripides in *Troade* 89
Χολάδες . . Il. Δ 526 Φ 181
Χολωσέμεν . . Α 78
Χόρια . . Schol. Theocriti pag. 92
Χοροςασία . . Callim. *in Lav. Pall.* 66
Χραισμῆσαι frequens Hom.
Χράνση . . Il. E 138
Χρείων . . Odyſſ. Θ 79
Χρεῖος, ὀφείλημα ſcribo.
Χρεμέδα . . Vide Bentl. ad Fragm. Callim. pag. 418
Χρεὼ . . Mox ſcribo τὸ pro τὸν
Χρεώμενος . . Il. Ψ 834
Χρηΐζοντα . . Λ 834. ac ſaepius.
Χρίμπτει } Verbum hoc exſtat *Odyſſ.* K 516. eo,
Χριμφθῆναι } quo Heſych. hic exponit, ſenſu; idemque verbi infra retractat Heſychius.
Χρῆς . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 99
Χροιὰ . . Il. Ξ 164
Χροϊζόμενον . . Schol. Theocriti pag. 96
Χρόμαδος . . Il. Ψ 688
Χρόμις . . B 858
Χρόνιον . . Odyſſ. P 112
Χροὸς, χρὼς, καὶ ἀπὸ χροὸς ἀπὸ τοῦ σώματος διῆλθεν . : Haud dubie nonnulla hinc exciderunt; atque illico poſt primam vocem pro explicatione τοῦ, Χροὸς, excidit σώματος· Tum deleo χρὼς. Verba ἀπὸ χροὸς ſunt ex Homero Il. Δ 130. ac ſaepius. Verba ἀπὸ τοῦ σώματος ſunt Heſychii

explicatio. Ante διῆλθεν praecessisse videntur verba Il. Λ 398. διὰ χροὸς ἦλθε, quorum Hesychiana explicatio fuerit διὰ σώματος διῆλθεν. Vel respicitur Il. N 191. unde excerpserit Hesychius χροὸς εἴσατο, quod explicuerit eodem modo, quo ibi Scholiastes, διὰ τοῦ χρωτὸς διῆλθε.

Χρωσάμενος . : Scribo Χροὸς αἰσάμενος· uti mox sequitur apud Hesychium, dummodo pro

Χρὸς ἄσαι . . scribas Χροὸς ἆσαι ex Il. Λ 573. O 317. Φ 168

Χρυσάμπυκας . . Il. E 358. ac saepius. Hesiod. Θεογ. 916

Χρυσάορον . . Il. O 256. E 509

Χρυσέον σκῆπτρον ἔχων . . Odyss. Λ 91

Χρυσήνιος . . Il. Z 205. & alibi.

Χρυσῆς Ἀφροδίτης . . Γ 64

Χρυσόῤῥαπις . . Odyss. K 277. & alibi.

Χύντο . . Il. Δ 526

Χυτὴ . . . Z 464. Ξ 114. ac saepius.

Χυτλῶσαι, τὸ ἀλεῖψαι . . Scribo Χυτλώσαιτο, ἀλείψαι· Nempe explicatur *Odyss.* Z 80

Χυτρίνδα . . Mox scribo τοιαύτης

Χωέται . . Il. Υ 29

Χλωθεὶς . . Scribo χωθεὶς

ΨΕδνὴ . : Il. B 219. & ex hoc versu descripta sunt sequentia Ψεδνὴ δ᾽ ἐπενήνοθε

Ψευδάγγελος . . Il. O 159

Ψῆρες . . . . Π 583

Ψιάδες . . 459. Schol. Theocriti p. 6

Ψιμαρὸν . . Pro ἰνδιέων Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 99. scribit ἰνδίαιον· recte: fontem hujus ac parium vitiorum aperui in *Praefat.* Art. 6

Ψοδίαν . . Vide Cl. Alberti *Misc. Crit. in Suidam* p. 294
Ψύξας . . Il. Υ 440
Ψύχιος ἱμέιρων . . Odyss. Κ 555
Ψυχρὸν δ' ἕλε &c. . . Il. Ε 75

Ω

Ω' ἄχεϊ σχομένη . . Odyss. Α 278
Ωΐγνυντο . . Il. Β 809. Θ 58
Ωκαλέον . . 501
Ωκεανοῖο πόρον, τὸν αἶρα sic divido.
Ωκύαλος . . Odyss. Θ 111. ac saepius.
Ωκυπέτα . . Il. Θ 42. & alibi.
Ωκύπτερος . . N 62
Ωκυρόω . . Ε 598. & alibi.
Ωλεσίκαρποι . . Odyss. Κ 510
Ωμογέροντα . . Il. Ψ 791
Ωμήρευσε . . Recte corrigit Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 99. scribitque Ωμήρευσε
Ωμησαὶ . . Il. Λ 454. & alibi. Hesiod. Θεογ. 300
Ωμοθετεῖν . . Odyss. Ξ 427. ac saepius in *Iliade*
Ωμοφάγας . . Mox scribo τοὺς pro τὰς
Ωμῷ γήραϊ . . Odyss. Ο 356
Ωινοχόει scribo, uti recte scribitur Il. Α 598. & alibi.
Ωνὸς . . Schol. Theocriti pag. 14
Ωπίζετο . . Odyss. Ξ 283. & alibi.
Ωρα γάμων . . Ο 126
Ωρετο . . . Il. Μ 279. & alibi.
Ωρια . . Odyss. Ι 131. Schol. Theocr. p. 78
Ωριγνώμενον . . Hesiodus in *Clypeo* 190
Ωρίνθη, ἐταράχθη scribo.
Ωρισος }
Ωρνυτο } frequentia Hom.
Ωρορεν }

Ωϱειν } Haec potius per ο μικρὸν, ut ex Hom.
Ωϱυσειν } sumta, scribo Oϱυειν & Oϱυσειν. Nec suo loco hic sunt posita.

Ωϱτο } frequentia Hom.
Ωϱσε }

Ωϱώϱει . . Il. Σ 498

Ωϱωϱέχατο . . Scribo Oϱωϱέχατο ex Il. Λ 26. ac mox ὀϱμῶντες

Ωσαι . . Il. N 688

Ω σὲ, διὰ τῦτο &c. . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 99

Ωχϱήσαντο . . Odyss. Λ 528

Pag. 996. *editionis Schrevelianae*

lin. 1 Αλλά καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι . . Il. A 116
. . 2 Hϱξατο δ' ὡς πϱῶτον &c. . . Odyss. Ψ 310
. . 9 Ω πόποι &c. . . Odyss. Σ 26
. . 10 Εγνως ὡς Θεός εἰμι . . Il. X 10
. . 11 Ως αἰεὶ τὸν ὁμοῖον &c. . . Odyss. P 218
. . 13 Scribo Ως σ' ἔβαλον Τϱῶες ex Il. Δ 157
Ως ἔϱις &c. . . Il. Σ 107
. . 14 Pro καὶ Διὸς scribo καὶ δι' ὃ. ; id est, Ως inter alia notare & δι' ὃ *ob quod* vel *quare* &c. idque probatur ex Il. E 204. ubi Ως Scholiastes exponit & διὰ τῦτο
. . 16 Εχθϱὸς δ' ὡς &c. Il. Z 237
. . 17 Ως δ' ἴδεν &c. . . Ξ 294
. . 19 Ως δ' ὑμεῖς &c. . . Odyss. Γ 347
. . 21 Scribo Ως τ' ἦλθ', ὡς τ' Αιγισθος &c. . Odyss. Γ 199
. . 23 Ως ὐκ αἰνότεϱον &c. . . Odyss. Λ 420
. . 24 Ως κέν τοι &c. . . Δ 389. Sed hodie vulgo legitur Oς κέν τοι. At, Lector, meo judicio nos sic habemus corruptam, Hesychius vero veram lectionem, ac rem recte explicuit, τὸ, ὡς, hic interpretatus ὡς ἂν & ἄχϱις, *donec*, uti & Virgilius bis fecit, primum in *Eclogis*,

gis, dein in *Georgicis*; in utroque scilicet loco Homerum imitatus, utique in *Georgicis*. Verus loci hujus Homerici sensus sive versio Latina sit haec, Pallas dicit Ulyssi, *Si forte tu hunc* Protea *possis per insidias comprehendere ac prensum tenere, donec tibi dixerit viam ac spatia itineris tui & reditum tuum, tunc altum petes: Sed &, o dilecte Jovi, enarret tibi* Proteus, *siquidem volueris, quidquid interim boni malique fiat factumque fuerit in aedibus tuis, dum tu domo procul vagus oberras.* Ecce Graeca Homeri

Τὸν γ᾽ εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
Ὥς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθε,
Νόστον θ᾽, ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα·
Καὶ δέ κέ τοι εἴπησι, Διότρεφες, αἴκ᾽ ἐθέλησθα,
Ὅ, ττί τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ᾽ ἀγαθόν τε τέτυκται
Οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.

Uti ergo Proteus apud Homerum tenendus erat constrictus, donec declarasset, quae quaereret Ulysses; ita in *Ecloga* sexta duo pastores religant Silenum vatem, coguntque eum dicere, quae velint. Clarius de ipso Proteo in *Georgicis* lib. 4. illic Cyrene filium suum Aristaeum, de exstinctis apibus suis querentem, jubet corripere ac vincire Protea nec solvere, nisi tandem paratum dicere, qua ratione jactura apum posset reparari &c.

Quod

Quod si vulgatam hodie lectionem Homeri hic teneamus, nihil fere de tali coactione Protei, quae tamen hic praecipue ad rem pertinet, habeamus: ac praeterea omnis istaec Palladis oratio idoneo nexu careat, uti & vulgaris versio Latina est fatua.

Lin. 26 Ως ἴδεν, ὡς ἀνέπαλτο . . Il. Υ 424. sed pro ἴδεν hodie istic legitur εἶδ'. Mihi lectio Hesychiana videtur & hic Ομηρικωτέρα, quae pulcre servata fuit & Il. Ξ 294.

Ως δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν.

Hanc vero loquendi formam imitatus est Virgilius in ea *Ecloga*, in qua dicit quis

Ut vidi, ut perii, ut me malus abstulit error.

Obser-

Obſervata in ſtylo

HOMERI

Observata in ſtylo HOMERI

DUm per hoſce quinquaginta annos oblectamenti cauſa, in deambulationibus vectationibusve Homerum ſubinde voluto, identidem eximius hominis ſtylus mihi magis placet quam ante: Identidem pulcritudines ac Gratias videre mihi videor, quas ante minus videram. Tamdem ſubnotare coepi, quae meam quidem mentem adverterunt percuſſeruntque: Haec in ſchedulas conjeci, alleviqueea, quae documento mihi videntur eſſe, Homerum vel legiſſe ſacras *Veteris Teſtamenti* tabulas, quatenus illae Homeri aetate proſtabant; vel rerum in illis traditarum, potiſſimum illarum ſtyli, ignarum non fuiſſe, ut qui ſaepe ad illarum ſtylum formarit ſuum vel alluſerit. Quin & ego poſt alios nonnulla in hoc Poëtarum principe obſervavi, quae, ſi ad politos mores aut ad *decorum* referantur, nimis rudia dici poſſint atque incondita in illuſtribus, quas fingit, perſonis, item in ſermonibus & actibus, quos ipſis affingit. Denique nonnumquam Virgilianum quid, ex Homero per imitationem deſumtum, cum ſtylo Homerico comparo, &, ubi alter alterum mihi videntur ſuperare, liberè pronuncio, idque ad exemplum aliorum, qui iſtiusmodi libertatem in duobus his artis poëticae ſummis magiſtris inter ſe conferendis dijudicandisque ſibi ſumſerunt. Succedant

mihi illisque, per me licet, qui ad noſtra judicia & arbitria ἐπικρίσεις ſuas adjiciant.

Quod toties in hiſce obſervatiunculis & ipſe admiror, & aliis pro admirando propono inſigne poëſios Homericae artificium in *metro* ſive in *numeris* ac *pedibus* tam dextre ad rerum actuumque naturam accommodatis; notare hic lubet, linguam Graecam, multa vocum, ferme idem vel ſimile ſignificantium, varietate, ac *compoſitionis* facilitate, certe prae Latina lingua, divitem, etiam prae lingua Latina longe aptiorem eſſe ad ſingulas res actusque idoneo verborum flexu ita effingendos, ut, quae legas, videre, audire, ſentire videaris. Fateor; multum ac vel maximam partem huc confertur ab exactis rerum actuumque imaginibus, acri vegetaque Poëtae mente formatis ipſique obverſatis: Sed ab hiſce ipſis per verba expreſſis imaginibus plurimum abeſſet decoris ac Gratiae, niſi verba ipſa in *ſyllabis* ac vel in ſingulis propemodum literis adjuvarent. Negari nequit, vividis hiſce rerum imaginibus ſecundum Homerum prae omnibus excellere Virgilium: Sed ſaepius idem ille deficit in aptis *conſonantium* ac *vocalium* numeris. Nempe minus tenera lenisque eſt lingua Latina: Verba hic maximam partem ob duriorem plurium earumque aſperiorum *conſonantium* juncturam nimis ſunt horrida, gravia, ſevera, nec ſatis in quoque rerum ſignificandarum genere copioſa. Sane habet Virgilius ſaepe eximium quid atque illuſtre in verbis ac *numeris*, apte ad rerum actuumque naturam delectis ac diſpoſitis, quale in *Georgicis* III. 420.

—— *Cape ſaxa manu, cape robora, paſtor*

& vſ. 276.

Saxa per & ſcopulos & depreſſas convalles

Quisquis duo haec loca ſingula per ſe in contextu ſuo apud ipſum Virgilium probe conſideraverit,

verit, facile, opinor, mihi consentiet, haec iis concepta esse verbis, & ipsa verba eo esse ordine disposita, ut in *primo* loco & summum periculum, & summa ad amovendum omne periculum celeritas ac properatio: in *secundo* equi, per praecipitia de rupibus in subjectas rupes ruentis, atque ita mox in imam vallem desilientis, ibique se ex lapsu colligentis labor atque aestuatio quasi oculis auribusque exhibeantur. Nihil item pulcrius naturaliusque fingi potest, quam in eodem libro descriptio ludi Circensis apud Romanos a versu 103

Nonne vides, cum praecipiti certamine campum
Corripuere, ruuntque effusi carcere currus;
Cum spes arrectae juvenum, exsultantiaque haurit
Corda pavor pulsans: Illi instant verbere torto,
Et proni dant lora. Volat vi fervidus axis;
Jamque humiles, jamque elati sublime videntur
Aëra per medium ferri atque assurgere in auras;
Nec mora, nec requies ———

Inimitabile est illud

——— ——— ——— *exsultantiaque haurit*
Corda pavor trepidans ———

Item istud

Jamque humiles, jamque elati sublime videntur
Aëra per vacuum ferri atque assurgere in auras.

Plura in *Georgicis*, supra quam dici possit, pulcra, nunc quidem omitto. Sed & *Aenëis* eminentes habet pulcritudines; immo saepius videtur mihi vel superari Homerus, uti, exempli gratia, monebo ad *Iliados* K 45. in

——— ——— ——— *aversa Deae mens*,

idque in sola syllaba *ver* vocis *aversa*, siquidem notionem istius in hac voce *syllabae*, & manus dextrae gestum, trucemque ac distortum vultum cogites, quo haec *syllaba* in istoc quidem loco ad veram Poëtae mentem foret pronuncianda.

 Verum

Verum pro Virgilii denis in hac artificiosa styli fabrica exemplis centena habet Homerus, quippe cujus bina Poëmata, *Ilias* & *Odyssea*, singula perpetuam faciant telam, verbis, numeris, vocalibus, consonantibus, Dialectis, potissimum Ionica, res, actiones, murmura, sonores, iras, studia, impetus, planctus vicissim ac dolores, languores, suspiria, lamenta, supplicationes, nec non hilaria epulantium potantiumque, item amorum blanditiarumque conjugalium dulcedinem belle exprimentibus, contextam; atque adeo exactissimam non humanae modo, sed & aliarum rerum multarum naturae tabulam. E diverso, uti supra monui, passim nimis horrida, rigida, tetrica, nec ullis *Dialectorum* varietatibus flexibilis est lingua Latina, ut quae magna ex parte formata sit ex Dorica *Dialecto*, rustica illa & horrisona, bubulcis magis ac subulcis, quam politae tersaeque enunciationi propria. Hinc exempli gratia vox *mater*, personam tenerrimi non inter homines modo, sed vel inter bruta, affectus denotans, quam aspera & incondita est prae politiorum Graecorum μήτηρ? Scilicet Dores dixere μάτηρ: Idem cernas in voce *balatus*: Nihil minus quam agnorum oviumque teneritas fractique soni tentamina audiuntur in hac voce, contra quam fit in ordinaria voce Graeca βληχή. Haec linguae Latinae asperitas pedetentim molliri quidem mitigarique coepit, ubi commode id fieri posset, jam duobus ante Augustum saeculis; id quod liquido cernere est, si prisci Romanorum styli reliquias in columna Rostrata, in Ennii, Naevii, Pacuvii aliorumque fragmentis cum Terentio, Caesare, Cicerone, caeterisque ante Tiberii principatum scriptoribus conferas: Non potuere tamen Romani nec omnem lenire duritiem, nec satis multis verborum copiis patrium sermonem locupletare. Haec & similia magnas ac sublimes animas, qualem prae omnibus

bus Virgilium, praepedierunt, quo minus ubique ingenii sui fertilitatem redundanti aptorum vocabulorum flumine exaequarent.

Nunc protenus contemplemur Homerum, in cujus locis proponendis omissi *accentus*, quo *numerorum* ac *metri* elegantia & apta rerum actionumque imitatio, qua eximie Homerus excellit, omnibusque artem Poëticam post se tractaturis facem atque exempla praetulit, melius faciliusque sentiatur: quum caeteroquin *accentuum* observatio & omne *metrum* ac *numeros* tollat, & omne lumen Poëticum exstinguat, Poëmamque fere reddat insipidum, ridiculum, ingratum.

Ad Iliados A

Versu 5. sapienter ac graviter mala publica ad divinam Homerus refert providentiam, ubi in *Iliadis* exordio ait quidem, per Achillis iram multa mala evenisse Achivis; sed addit

—— Διὸς δ' ετελειετο βȣλη

ex Jovis consilio sic actum fuisse, nec aliud, quam quod ille voluisset, accidisse.

Versus 64. ita dispungendus

Ὁς κ' ειποι, ὁ, τι τοσσον &c.

uti recte fit vs. 85

Versu 77. videtur omnino legendum ἦ μὴν, non ἡ μέν· juratur enim; ac τὸ, ἦ μὴν, ordinaria est Graecis formula, jurijurando praefigi solita.

Versu 103. 104. ira pulcre describitur

—— μενεος δε μεγα φρενες αμφιμελαιναι
Πιμπλαντ', οσσε δε οἱ πυρι λαμπετοωντι εικτην

Dacty-

Dactylorum haec celeritas admodum naturaliter effingit agitationem hominis ira exaestuantis, crebrioremque in ira oculorum circumvolutionem.

Versu 154. in me, ait Achilles, Trojani non peccarunt; *neque enim umquam boves meas equosve abegerunt*

Ου γαρ πωποτ' εμας βους ηλασαν ουδε μεν ιππους

Eamdem loquendi sive magnae injuriae, non factae, exprimendae formulam habemus I *Samuelis* XII. 3.

Versu 178. prudenter monet Agamemnon Achillem, magnum ipsius robur deberi Deo, non ipsi

Ει μαλα καρτερος εσσι, θεος που σοι το γ' εδωκεν.

Versu 194. Quod eo momento, quo Achilles stringeret gladium percussurus Agamemnona, Pallas de coelo dicitur venisse, ac soli visa fuisse Achilli, eumque a facinore cohibuisse, intellige animum Achillis, subito considerantis, quid facinoris patraturus foret, impetumque suum sistentis. Similia saepius habet Homerus ejusque ad exemplum Virgilius cum Ovidio.

Versu 234. Quod virga Aaronis revirescens habita fuit apud Mosen pro summo divinae potentiae, vires factaque humana longe exsuperantis, argumento, ut adeo is, in cujus gratiam id miraculi ederetur, haberetur pro eo, qui divina auctoritate ageret inter homines; Hinc Asiaticis scriptoribus, quasi Homero, petita videtur esse formula, qua quid dicatur tam certo non fore, quam certum sit, non fore, ut virga decorticata, ex arbore decisa & arefacta, ultra revirescat frondescatve. Certe Achilles hic jurat per sceptrum suum, sive virgam, quam gestabat, *eaque virga*, ait, *non ultra revirescet* &c.

Nam

Ναι μα τοδε σκηπῖρον· το μεν ȣποτε φυλλα και οζȣς
Φυσει ———

Versu 260. videri possit Nestor parum verecunde, nec satis salva Majestate Agamemnonis & Achillis, ipsis in os dicere

Ηδη γαρ ποτ' εγω και αρειοσιν ηεπερ υμιν
Ανδρασιν ωμιλησα, και ȣποτε μ' οιγ' εφεθιζον

Sane ego cum viris, etiam, quam vos estis, melioribus** (an **fortioribus**) **egi familiariter, nec unquam ab ipsis fui contemtus.

Versus 342. mirus profecto *versus* est, quod ad *syllabarum* sive *metri* naturam attinet

Τοις αλλοις· η γαρ·ογ' ολοῃσι φρεσι θυει

In quibusdam editionibus legitur η γαρ αν ογ', sed hoc videtur longe minus consistere. An Poëta rem stultam narrans, de industria *versum* fecit scabiosum? Quod ad θύειν ὀλοαῖς φρεσὶν pro *stolide, perdite, exitiose agere*, attinet, eodem id dicitur modo, quo ταῖς Μέσαις καὶ Χάρισι θύειν pro *non incondite nec rustice agere*, sive *litare Musis & Gratiis*; uti & θύειν ἀληθεία *litare veritati*, ac similia.

Versu 388. artificiose durissimi tardissimique *Spondaei* ad minantis gravitatem effingendam

Ηπειλησεν μυθον, ὁ δη τελελεσμεν© εςι

Similiter ad rupturae difficultatem verbis assequendam Il. B 544

Θωρηκας ρηξειν δηιων αμφι ςηθεσσι

Adde Il. Γ 348. de quo infra.

Versu 509. inhumana, nedum non divina, est petitio Thetidis Jovem precantis, Graecos malis urgeat, donec debitus Achilli habeatur honos. Quid

 ini-

iniquius in hominem, nedum in Deum Deamve cadat, quam unius hominis, quamquam filii (nam Achilles fingitur Thetidis filius) honorandi ulciscendique causa, aliquot innocentium, eorumque popularium ac civium millia velle plecti? Sed, dices, ac forte recte dices, *Homerus est poëta*, & matri, ob non honoratum filium suum indignanti, affectum tribuit violentiorem, muliebrem, maternum: Quin & idem poëta passim heroibus suis Diisque eos affingit animos, qui animi tunc temporis erant principibus mortalium, caetero hominum grege, tamquam si essent pecora, uti solitis, quae pecora pastor, ubi vult, caedit ac comedit. Hinc Homerus reges alibi *ποιμένας λαῶν*, alibi *δημοβόρυς* appellat. Sed & fraudes ac mendacia ipsi tribuuntur Jovi, potissimum ab initio *Iliadis* B usque ad *vs.* 120. & ultra, disertisque verbis *vs.* 111, 112, 114. item Il. M 164 Jupiter dicitur *φιλοψευδής*, *mentiri amans*. Sed & Pallas data opera a *vs.* 173 *Il.* B Ulyssem, quasi fideliter monens, ad perniciosum quid Graecis impellit. Huc pertinet, quod Hector barbare atque incondite malignitati Jovis tribuit, quod foedus Trojanos inter & Graecos cum utrorumque clade esset ruptum *Il.* H. 69. quo item loco apparet, Hectori Apollinem magis quam Jovem fuisse cultum: Nempe vulgo Jupiter fingitur Graecis magis favere quam Trojanis.

Ad Iliadis B

Passim apud Homerum ii, qui finguntur mitti nuncii sive Legati, iisdem fere verbis mandata peragunt, quibus verbis jussi fuerint. Vide exemplum a *vs.* 5. ad 35. Adde de Iride, iisdem, quibus

quibus nunciare jussa fuerat, verbis utente Il. Θ 416.

Versu 486. Ἡμεις δε κλεος οιον ακουομεν, ουδε τι ιδμεν Belgice *Wy hooren met de lakeijen in den Raad*

Versu 489. Ουδ' ει μοι δεκα μεν γλωσσαι, δεκα δε στοματ' ειεν,
Φωνη δ' αρρηκτος, χαλκεον δε μοι ητορ ενειη

Virgilius imitatus est
Non mihi si linguae centum sint oraque centum,
Ferrea vox ———

Ad Γ

Versu 35. ὠχρὸς proprie notans *pallidum*, sumitur pro *pallore*, uti νεκρὸς, *mortuus*, saepe pro *cadavere*.

Versus 348. durissimus, sed summo artificio tam durus: Nam cum *versu* priori de Paride narraretur

Και βαλεν Ατρειδαο κατ' ασπιδα πανλοσε ισην,

subjicitur

Ουδ' ερρηξεν χαλκον, ανεγναμφθη δε οι αιχμη

Profecto in tribus prioribus hisce *pedibus*, rigide atque horride se habentibus, quasi cernitur auditurque teli, Menelai clypeum ferientis, at non penetrantis, resiliens resonansque impetus, aures oculosque spectantium offensans & quasi verberans: Tum haud minus artificiose tribus istis horridulis ac stridulis *spondaeis* e vestigio subjecti sunt *pedes* molliores quidem [ανεγναμφθη δε οι αιχμη] sed tamen per mediam istam *syllabam* γναμφ praefractae teli sive cuspidis aciei inflexionem obtusionemque

sionemque naturaliter effingentes. Hic *versiculus* pari opportunitate bis recurrit infra Il. Η 259. & Ρ 44.

Versu 357. En velox vehemensque impactae hastae penetratio per insignem libertatem *metricam*, easdem earumdem vocum *syllabas* nunc corripientem, nunc producentem

Δια μεν ασπιδος ηλθε φαεινης οβριμον εγχος
Και δια θωρηκος

perinde atque alibi

Αρες, Αρες, βροτολοιγε, μιαιφονε, τειχεσιπλητα

syllabarum quantitate (ajunt pueri) ad arbitrium flexa & reflexa, quo res, quam effingere velit Poëta, vividius effingatur.

Ad Iliadis Δ

Versu 249. Οφρ᾽ ιδητ᾽, αικ᾽ ὑμμιν ὑπερσχοι χειρα Κρονιων

merus quasi *Belgismus*, *Iemand de hand boven 't hoofd houden.*

Versu 257. usque ad 265. mira est adhortatio Agamemnonis, hortantis Idomenea in ipso proelii fervore. Vide ac ride

Ιδομενευ, περι μεν σε τιω Δαναων ταχυπωλων,
Η μεν ενι πτολεμω, ηδ᾽ αλλοιω επι εργω,
Η εν δαιθ᾽, ὁτε περ τε γερυσιον αιθοπα οινον
Αργειων ὁι αριστοι ενι κρητηρσι κερωνται.
Ειπερ γαρ τ᾽ αλλοι γε καρηκομοωντες Αχαιοι
Δαιτρον πινωσι, σον δε πλειον δεπας αιει
Ἑστηχ᾽ ὡσπερ εμοι, πιεειν ὁτε θυμος ανωγοι

Te vero, Idomeneu, caeteris non pigris Graecis longe praefero sive in acie, sive alibi, item inter epulas, ubi fortis-

fortisſimi quique annoſa & ardentia vina potant: Nam ubi caeteri ex poculis vix ſemiplenis pitiſſant, tibi identidem, velut & mibi, coronatum eſt poculum, quoties potare fert animus.

Verſu 274. —— —— Νεφος εἵπετο πεζων
Sic *nubes* pro multitudine, ubi dicitur *nubes teſtium*,

Verſu 313. usque ad 326. minus probabile eſt, in urgente neceſſitate ac medio fervore pugnae tam alte repetitos ſermones inter Duces commode poſſe haberi, quam ibi habentur Neſtora inter & Agamemnona: Similiter a *vſ.* 371. nec non inſigniter *Il* Z a *vſ.* 123. ad 231. inter Glaucum ac Diomeden. Adde nos infra ad *Il.* T 178

Verſu 442. quod Virgilius de Fama dicit

Parva metu primo, mox ſeſe attollit in auras,
Ingrediturque ſolo & caput inter nubila condit

Homerus dicit de Eride, contentionis litiumque Dea

Ἥ τ' ὀλιγη μεν πρωτα κορυσσεται, αυταρ επειτα
Ουρανῳ εστηριξε καρη, και επι χθονι βαινει

Verſu 510. Apollo, Trojanis in Graecos animum dans, ait, Graecis cutem non eſſe *lapidem ferrumve*, quo minus ahenea tela in ipſorum penetrent corpora,

—— Ου σφι λιθος χρως, ουτε σιδηρος

Videtur haec eſſe vetus Aſiatica formula de homine invicti roboris; nam & Jobus rogat, *num ſibi cutis ſit ferrum*, quo ſcilicet dolores ſuos vel non ſentiat, vel ferat.

Ad Iliadis E

Versu 29. oppido naturaliter ſtupor horrorque trepidantium

Πασιν ορινϑη ϑυμος ———

Verba in abrupto hoc metro quaſi palpitant.

Verſu 283. colloquuntur inter ſe homo Trojanus & homo Graecus, dum infeſtis telis alter alterum petunt. Poſſit hic, & in ſimilibus caſibus Homerus dici parum decore minusve probabiliter facere hoſtem cum hoſte in acie colloquentem, eosque diverſae nationis, atque adeo diverſa utentes lingua. Forte dicet quis, Trojanam linguam & Graecis, vel Graecam etiam Trojanis quibusdam fuiſſe intellectam. Vide iterum infra ad Il. Υ 178

Ad Z

Sicuti David, rex Iſraëlis, ob geſta bella fertur vetitus templum Deo condere, ita Hector veniens e proelio juſſusque a matre Hecuba libare vinum Jovi, negat, ſe id facturum manibus ſanguine maculatis: Ait autem *vſ.* 266.

Χερσι δ' ανιπ]οισι Διϊ λειβειν αιϑοπα οινον
Αζομαι· ȣδε πω εςι κελαινεφεϊ Κρονιωνι
Αιματι και λυϑρῳ πεπαλαγμενον ευχεταασϑαι.

Hoc ipſum & ad Aenéan ſuum tranſtulit Maro, ut quem faciat negantem, *ſibi venienti de caede recenti* licere *ſacra contrectare, donec ſe flumine vivo abluerit.*

Verſu 301. artificioſe exprimitur luctus per abrupta *Adonia*, ita ut ſubſultantes in hominibus gra-

graviter dolentibus singultus prope audire videaris

Αἱ δ' ολολυγῃ πασαι Αθηνῃ χειρας ανεσχον

Versu 345. Quemadmodum Jobus exsecratur diem, quo fuit genitus, ac noctem, qua conceptus fuit, ita fere Helena

Ὡς οφελ' ηματι τῳ, ότε με πρωτον τεκε μητηρ,
Οιχεσθαι προφερουσα κακη ανεμοιο θυελλα
Εις ορος η ες κυμα πολυσφλοισβοιο θαλασσης,
Ενθα με κυμ' αποερσε παρος ταδε εργα γενεσθαι

Versu 410. & *seqq.* Antiquis temporibus videntur Graeci Epirotae bellasse in maritimos Asiae Minoris populos: Certe Achilles memoratur vastasse Thebam Cilicum, patriam Andromaches: adde *vs.* 397. Tum hic observa, non in Aegypto modo & Attica, sed & in Cilicia fuisse Thebam.

Versu 413. ac seqq. Narratio Andromaches, loquentis de patria sua, patre, & familia ad Hectora, videtur intempestiva, minusque necessaria, nimisque longa; quum verosimile sit, dudum ista omnia Hectori fuisse cognita. Si dicas, feminas esse loquaces, Tamen feminam principem, qualem Andromachen, non decet fingi talem.

Versu 447. usque ad 494. tenerrima est confabulatio Hectoris & Andromaches: Tum quod de Astyanacte, lactente Hectoris & Andromaches filiolo, galeatumque patrem reformidante atque in sinum nutricis se abdente, intexitur, prae caeteris est amabile.

Ad

Ad Iliadis H

Verſu 49. Paſſim videtur apud priſcos moris fuiſſe in bello (uti apud Philiſtaeos in Goliatho, apud Romanos in Horatiis & Curiatiis, item in Manlio & Valerio) ut ſingulorum ternorumve certamini tota permitteretur fortuna belli. Itaque vide id hic ac deinceps ſaepius in hoc libro H apud Homerum, ac notabiliter *vſ.* 150. ubi Neſtor, fratrum ſuorum natu minimus, provocatorem Ereuthaliona, corpore ac robore inter ſuos maximum, occidit, qualis David Goliathum.

Verſu 193. Ajax ſortitus munus pugnandi cum Hectore, dicit ſuis

Αλλ᾽ αγετ᾽, οφρ᾽ αν εγω πολεμηϊα τευχεα δυω,
Τοφρ᾽ ὑμεις ευχεσθε Διϊ Κρονιωνι ανακτι
Σιγῃ εφ᾽ ὑμειων, ἱνα μη Τρωες γε πυθωνται.

Dum ego arma capio pugnoque, vos interim precamini Jovem tacite, ut ne Trojani audiant. Ultimum hujus admonitionis ſit ridiculum, velle milites voce tam ſubmiſſa precari, ut hoſtis non exaudiat; niſi Ajax ſtatuendus ſit vetare magnum in precando ſtrepitum & quaſi barritum. Ipſa vero hic juſſa precatio, dum Ajax ferro cum Hectore decerneret, convenit cum Hiſtoria Sacra Moſis, manus ad coelum ſublatas tenentis, dum acie decertabat Joſua *Exodi* XVII.

Verſu 206. & ſeqq. memoratur Ajax, ubi omnem induiſſet armaturam, proſiluiſſe exſultabundus, non ſecus ac ſi ipſemet eſſet Mavors: Deinceps eximio verborum bene accommodatorum delectu & ordinatione *metrica* vigor Ajacis & alacritas, ad pugnandum cum Hectore properantis, effingitur. Ecce totum, ſi forte non pigeat te,

Αιας

—— Αιας δε κορυσσετο νωροπι χαλκω.
Αυταρ επειδη παντα περι χροϊ έσσατο τευχη,
Σευατ' επειθ'. οἱος τε πελωριος ερχεται Αρης,
Ος τ' εισιν πολεμονδε μετ' ανερας ——
Τοιος αρ' Αιας ωρτο πελωριος, έρκος Αχαιων,
Μειδιοων βλοσυροισι προσωπασι· νερθε δε ποσσιν
Ηϊε μακρα βιβας, κραδαων δολιχοσκιον εγχος.

Vis ac decor totius hujus loci, uti & innumerabilium aliorum Homeri locorum, nec commode in aliam vertatur linguam, nec nisi Graece scienti intelligatur. Quis enim vel νώροπα χαλκὸν, vel πελώριον Αρη, tum verba μειδιοων βλοσυροισι προσωπασι, item μακρα βιβας, denique κραδαων δολιχοσκιον εγχος satis digne verterit ac simul parem rebusque respondentem nunc volubilitatem, nunc majestatem verborum ac *metri* accommodarit?

Versu 238. dexteritas Hectoris atque agilitas, item reluctantis bovis circumactio mirum quantum bene exprimitur

Οιδ' επι δεξια, οιδ' επ' αριστερα νωμησαι βων
Αζαλεην —— —— —— ——

Novit dextrorsum, novit sinistrorsum agere ac torquere bovem violenter reluctantem: Latina haec mea prae Graecis nihil artis, nihil Gratiae habent: Tu, si possis, suggere hic Latinum mollius magisque idoneum. Βῶν (Poëtice Βῶν) ἀζαλέην interpres Graecus interpretatur Βῶν ξηρὰν *bovem siccam* interpretatione arida & *sicca.*

Versu 258. & hic eximie per *dactylos* exprimitur celeritas, nec non per *spondaeos* tarditas, pro utriusque rei natura

Πριαμιδης μεν επειτα μεσον σακος ουτασε δουρι·
Ουδ' ερρηξεν χαλκον· ανεγναμφθη δε οι αιχμη

De secundo hoc *versiculo* jam supra ad Γ. 348. nonnihil diximus.

Ad Iliados Θ

Versu 19. potentia divina ridiculum in modum, id est poëtice & ad vulgi captum accommodate, describitur: Catena fingitur aurea, ex qua *omnes* Dii cum Deabus penduli *unum* tamen Jovem de coelo nequeant detrahere, sed *unus* Jupiter facile & maria & terras subtrahat. Ovidius haud minus ridicule Jovi tribuit caesariem, quam movens moveat simul *terras*, *mare*, *sidera*.

Deinceps apud Homerum fingitur Jupiter cum curru & equis descendens, res Graecorum Trojanorumque inspecturus, duas sumsisse lances, quibus exitum pugnae, quam Graeci cum Trojanis tunc pugnabant, exploraret, positis ad id in altera lance fatis Graecorum, in altera fatis Trojanorum. Atqui hoc ipso eripitur Jovi promta ac semper praesens, Déoque competens, rerum eventuumque scientia: Idque plus semel alibi fit cum apud Homerum, tum apud alios Poëtas. Ita Ovidius I. *Metamorph.* facit Jovem *reminiscentem* (ergo non promte scientem, sed quasi antea oblitum)

—— —— esse in fatis, —— affore tempus,
Quo mare, quo tellus, correptaque regia coeli
Ardeat, ac mundi moles operosa laboret.

Sed & fatis Deos subjicit Virgilius, apud quem Juno ait

Quippe vetor fatis ——

Hinc & metus tribuitur Jovi *Il.* Υ 30. nequid ante fati diem fiat; & Ovidianus Jupiter

—— timuit, ne forte sacer tot ab ignibus aether
Conciperet flammas, totusque ardesceret axis.

Versu

Verſu 107. artificioſe equorum celeritas, huc illuc ſe circumagentium nunc ad fugam, nunc ad perſequendum, ſignificatur

Κραιπνα μαλ' ενθα και ενθα διωκεμεν ηε φεβεσθαι

Verſu 160. verba Hectoris ad Diomeden, tempeſtatis cauſa ex pugna recedentem, ſunt hominis ſtolide inſultantis: ac multum nobis obſcuri Homerus immiſcuit: Quid enim notat, quod Diomedes vocatur κακη γληνη? Tum quid vult Hector dicens τοι δαιμονα δωσω? Nec Euſtathius, nec caeteri Scholiaſtae hic quidquam niſi ad vulgarem vocis γληνη & δαιμων ſignificationem, ex re ipſa ſatis claram, expediunt: Credibile tamen eſt, *proverbialiter* & hominem ob ſingularem aliquam indolem dictum fuiſſe κακην γληνην, & *interficere quem* dictum fuiſſe δαιμονα διδοναι τινι· ſed ita non aperitur, unde hujusmodi locutiones fuerint ſumtae.

Verſu 235. Αξιος pro *par*, *aequipollens*, ισοςασιος· ita & ανταξιος

Εις ιητρος ανηρ πολλων ανταξιος αλλων

Verſu 282. (& Il. Λ 796. P 615.) vir fortis dicitur *ſuorum Lux*

——— Φως Δαναοισι γενηαι

Ita Virgilio dicitur Hector *lux Dardaniae.* Item in Sacris noſtris vir ſalutifer *Lux gentium.*

Verſu 389. mirifica celeritas ac vehementia aptiſſimis verbis expreſſa, cui pariter artificioſa tarditas ſubjicitur

Ες δ' οχεα φλογεα ποσι βησετο, λαζετο δ' εγχος
Βριθυ, μεγα, ςιβαρον, τῳ δαμνησι ςιχας ανδρων

Nihil nempe celerius fingi poteſt quam impetus verborum οχεα φλογεα ποσι· contra, nihil tardius

graviusque, quam quod ſequitur, τῳ δαμνησι ςιχας ανδρων, ad gravem effingendam ſtragem, ex curru in perrumpenda hoſtium acie datam; id quod niſi ſumma vi in hoſtem quaſi decumbendo fieri nequit. Tum ad iſtud

—— —— —— —— λαζετο δ' εγχ☉ ...

Βριθυ, μεγα, ςιβαρον ——

terribilem vultum geſtumque & armatam manum Palladis, in Trojanos ſaevientis, quaſi videre videris ac trepidare.

Verſus 399. ruit & ipſe celerrime, quo Iris jubetur ire celeriter ac redire

Βασκ', ιθι, Ιρι, ταχεια, παλιν τρεπε ——

Verſu 433. artificioſa item exhibetur tarditas in equis jugo ſolvendis, ubi juſta praeceſſerat celeritas: Nempe Pallas

—— παλιν τρεπε μωνυχας ιππες·
Τῃσιν δ' Ωῥαι μεν λυσαν καλλιτριχας ιππες

nec inepta eſt repetitio vocis ιππες· quin haec ipſa repetitio artem Poëtae adauget, eximiam equorum iſtorum formam habitumque ſic declarantis.

Ad Iliadis K

Verſu 45. in verbis —— Δι☉ ετραπετο φρην valde eleganter per iſtud *monoſyllabon* φρην exprimitur infeſti ſubitoque averſantis Jovis animus. Feliciter imitatus eſt Virgilius de Pallade infeſta Trojanis

—— —— *Averſa Deae mens.*

Homericam animi, ad iram indignationemque converſi, celeritatem compenſat Virgilius vocabulo *averſa*, ſubito indignantis abdicantisque actum vivide

vide effingens, ac meo quidem judicio sola hujus ipsius vocis, hic ita opportunae, vi Homerum longe superans.

Versu 173. eleganter sive periculum in mora, sive iste status temporis aut rerum conditio, unde magnae rei eventus dependeat (quod Latinis *discrimen* dicitur) exhibetur sub imagine rei, in acie novaculae consistentis, ac vel levissimo motu in alterutram partem prolapsurae: Ait enim Nestor

Νυν γαρ δη παντεσσιν επι ξυρε ἱςαται ακμης
Η μαλα λυγρος ολεθρος Αχαιοις ηε βιωναι

Versu 297. vividum expeditumque est
Βαν ῥ᾽ ιμεν ὡςε λεοντε δυω δια νυκτα μελαιναν
Αν φονον, αν νεκυας, δια τ᾽ εγχεα και μελαν αἱμα

Versu 572. artificiosissima lentitudo ac celeritas, utraque suo loco ac pro rerum ipsarum natura

Αυτοι δ᾽ ἱδρω πολλον απενιζοντο θαλασση
Εσβαντες κνημας τε, ιδε λοφον, αμφι τε μηρες·
Αυταρ επει σφιν κυμα θαλασσης ἱδρω πολλον
Νιψεν απο χρωτος, και ανεψυχθεν φιλον ητορ,
Ες ῥ᾽ ασαμινθες βαντες εϋξεςας λεσαντο.
Τω δε λοεσσαμενω και αλειψαμενω λιπ᾽ ελαιω,
Δειπνω εφιζανετην· απο δε κρητηρος Αθηνη
Πλειε αφυσσαμενοι λειβον μελιηδεα οινον.

Duobus hic in initio *versiculi* primi & in fine tertii *spondaeis* istis [ἱδρω πολλον] admirabilem in modum exprimitur lentus actus hominum, sudorem alicui per omne corpus manantem detergentium: Tum *Versu* quarto istud ανεψυχθεν φιλον ητορ mire exhibet animae, gravi labore exhaustae, sed interposita brevi mora redintegratae, lene ac suave suspirium: *Versu* quinto insequitur celer in lavacra, ad se totos lavandos, receptus, tribus prioribus *versiculi* verbis *metro* abrupto expressus; Denique

 ala-

alacritas lotorum unctorumque, ad epulas & vina properantium, per volubiles *Dactylos* ad finem usque.

Ad Iliadis Λ

Versu 4. Eris, sive Discordia, belle per *Dactylos* fingitur signum belli manibus vibrare

—— πολεμοιο τερας μετα χερσιν εχουσα

Versu 10. admodum solerter ac naturaliter acer Eridis, subito gradum sistentis, clamor

Ενθα στασ' ηϋσε θεα μεγα τε δεινον τε

Versu 15. usque ad 47. mirae elegantiae est descriptio armaturae Agamemnonis. Nimirum *versu* 27. ac deinceps memorantur in thorace ad partem collarem utrimque terni effecti dracones, singuli Iridis speciem habentes: Tum addit Poëta, Irin ab Jove pro divino signo in nubibus fixam esse mortalibus

Κυανεοι δε δρακοντες ορωρεχατο περι δειρην
Τρεις εκατερθ', Ιρισσιν εοικοτες, ας τε Κρονιων
Εν νεφεϊ στηριξε τερας μεροπων ανθρωπων.

Vel me tacente apparet, unde Homerus istud de Iride pro divino signo hominibus data habeat. Quod vero *Irides* in *plurali* dicuntur hic pro signo constitutae fuisse in nubibus ab Jove, non nimis severe exigendum hic est in Poëta, qui prius dixerat ternos utrimque (id est ab dextra parte & sinistra) dracones in Agamemnonis thorace fuisse effictos in formam Iridum, id est singulos figuram coloremque Iridis habentes. *Irides* ergo in *plurali* hic eodem fere modo, immo minus audacter, dicuntur Homero, quam *celeres Lunae* dicuntur

cuntur Horatio pro perpetuo itu redituque Lunae, ſive pro renovatis idemtidem prioribus Lunae *phaſibus*: ita & ſol eidem dicitur *aliusque & idem* idemtidem *naſci*: Nonnumquam etiam apud non-poëtas *ſoles* pro diebus temporibusque una cum ſole euntibus ac redeuntibus. Homerus ergo dicens, *Iridas* in nubibus ab Jove conſtitutas, non tam plures intelligit Iridas, quam frequentes illas in nubibus Iridis *phaſes* ſive conſpectus aut *apparitiones*, ut hodie loquuntur.

Paulo poſt, quae de Agamemnonis clypeo & caſſide binisque haſtilibus dicuntur, ſunt tanta arte poëtica in *metro* ac *pedibus*, ut non poſſim, quin deſcribam ac paucis exſequar

32 Αν δ' ἑλετ' αμφιβροτην πολυδαιδαλον ασπιδα θȣριν,
Καλην, ἡν περι μεν γε κυκλοι δεκα χαλκεοι ησαν·
Εν δε οἱ ομφαλοι ησαν εεικοσι κασσιτεροιο
Λευκοι· εν δε μεσοισιν εην μελανος κυανοιο.
Τῃ δ' επι μεν Γοργω βλοσυρωπις εστεφανωτο
Δεινον δερκομενη, περι δε Δειμος τε Φοβος τε·
Της δ' εξ αργυρεος τελαμων ην· αυταρ επ' αυτῳ
Κυανεος ελελικτο δρακων· κεφαλαι δε οἱ ησαν
Τρεις αμφιστρεφεες, ἑνος αυχενος εκπεφυυιαι.
Κρατι δ' επ' αμφιφαλον κυνεην θετο τετραφαληρον,
Ἱππȣριν· δεινον δε λοφος καθυπερθεν ενευεν.
Είλετο δ' αλκιμα δȣρε δυω, κεκορυθμενα χαλκῳ,
Οξεα· τηλε δε χαλκος απ' αυτοφιν ȣρανον ειςω
Λαμπ'. Επι δ' εγδȣπησαν Αθηναιη τε και Ἡρη,
Τιμωσαι βασιληα πολυχρυσοιο Μυκηνης.

Celeribus *Dactylis* velox Agamemnonis exprimitur promtitudo in arripiendo clypeo *verſu* 32. cui volubili *metro* ſubjicitur ex abrupto *Spondaeus* Καλην, quaſi Poëta ſuum ac legentis Lectoris impetum ſubito ſiſtat ad caeteram iſtius clypei pulcritudinem ſibi peragendam & Lectori contemplandam. Tum *verſu* 34. tortiles iſti parvi circuli, umbilicum in medio facientes clypeo, per agiles item

item *Dactylos* quasi oculis cernuntur: Quae ipsa *Dactylorum* agilitas ac circumvolutio subito per abruptum *spondaeum* λευκοὶ sistitur. Hinc de integro celeriter caetera in istoc clypeo admiranda decurruntur, idque inimitabili commodorum verborum congerie. Inimitabiliter scilicet Gorgo, in hoc clypeo efficta, *versu* 36. dicitur βλοσυρῶπις, ac circa locantur Pavor Terrorque *versu* 37. Non minus gnaviter a *versu* 41. ad 44. Homericus Agamemnon cristatam imponit capiti galeam, ac bina sumit hastilia: Hic quoque vigent properantque *Dactyli*: Hic quoque grande quid immiscetur ac sublime de armaturae hujus splendore, coelum ipsum penitus illustrante: Denique pro Majestatis coronide adjicitur Minervae ac Junonis de coelo acclamatio, Agamemnona honorantium.

Versu 67. & *seqq.* prope auribus hauritur metentium messorum demessio, falcium immissarum stridor, demessarumque spicarum collapsio,

Οἱ δ' ὡς' αμητηρες εναντιοι αλληλοισιν
Ογμον ελαυνωσιν ανδρος μακαρος κατ' αρυραν
Πυρων η κριθων· τα δε δραγματα ταρφεα πιπτει

Versu 256. *epitheto* mire eleganti & in *syllabis* & in significatione, hasta manu vibrata dicitur ανεμοτρεφες εγχος· Dic hoc ipsum Latine *hasta vento innutrita*, vel alio quovis modo; dure dixeris atque horride.

Versu 265. item 541. celerrima celeritas de re celerrime perpretata

Εγχεϊ τ' αορι τε, μεγαλοισι τε χερμαδιοισιν
adde vs. 503.
Εγχεϊ θ' ιπποσυνῃ τε, νεων δ' αλαπαξε φαλαγγας
item vs. 297.
———— υπερραεϊ ισος αελλῃ,
Η' τε καθαλλομενη ιοειδεα ποντον ορινει

Cedo,

Cedo, qui haec loca vertat in aliam quamvis linguam, nec simul omnem, quae in Graeco est, pulcritudinem & veram rerum hic dictarum naturae imaginem evertat: adeo ut nullo magis inaestimabilis Homeri dignitas vilescat, quam qualicumque in aliam linguam trajectione.

Versus 791. contra est languidissimus, idque, si rem spectes, summa vicissim arte

Τις δ' οιδ', ει κεν οι συν δαιμονι θυμον ορινας
Παρειπων;

Ad Il. M

Versu 37. vere ac graviter bellum dicitur flagrum Jovis μάςιξ Διός.

Versu 48. obstinata & intrepida Leonis Aprive, venatoribus circumventi pressique, contentio ac perruptio, convenienti metro expressa

Οππη τ' ιθυνε, τη εικουσι στιχες ανδρων

Versu 462. Descriptio Hectoris perrumpentis transcendentisque vallum, quo Graeci se navesque praesepserant, vivido volubilique *metro* est concepta

—— ὁ δ' αρ' εσθορε Φαιδιμος Εκτωρ
Νυκτι θοη αταλαντος ὑπωπια· λαμπε δε χαλκῳ
Σμερδαλεῳ, τον ἑεστο περι χροϊ· δοια δε χερσι
Δουρ' εχεν· ουκ αν τις μιν ερυκακοι αντιβολησας
Νοσφι θεων, ὁτ' εσαλτο πυλας· πυρι δ' οσσε δεδηει.
Κεκλετο δε Τρωεσσιν ἑλιξαμενος καθ' ὁμιλον
Τειχος ὑπερβαινειν —— ——

Illud νυκτι θοη αταλαντος ὑπωπια mirifica elegantia subitum declarat terrorem, quem celer Hector torvo vultu haud aliter injecerit Graecis, quam

M iii subita

subita nox medio die coelum terrasque cooperiens terrorem injiciat mortalibus. Tum Hectoris, in Graecorum castra insultantis advocantisque Troas, ardentes oculi per rotatos *Dactylos* quasi conspiciuntur *vs.* 466

——— ὁ τ' εσαλ]ο πυλας· πυρι δ' οσσε δεδηει·
Κεκλετο δε Τρωεσσιν ελιξαμενος καθ' ὁμιλον

Ad Iliadis N

Versu 39. Τρωες δε φλογι ισοι αολλεες ηε θυελλη & hic in ipso *metro* quasi conspicitur Trojanorum *ardor, flammae ac turbinis instar agitantium.*

Versu 70. de Neptuno, sub figura Calchantis incitante Graecos ad pugnam, sed ex vestigiis suis, quis esset, cognito

Ουδ' ὁγε Καλχας εςι θεοπροπος οιωνιςης·
Ιχνια γαρ μετοπισθε ποδων ηδε κνημαων
Ρει' εγνων απιον]ος· αριγνωτοι δε θεοι περ

Hoc ipsum imitatus est Virgilius de Venere, formam suam frustra occultante; sed multo argutius, quam de Neptuno Homerus, dixit

Et vera incessu patuit Dea ———

Sane Virgilianum istud *patuit Dea* melius intelligi potest quam verbis explicari: Et quamquam forte sine exemplo ita loquitur Virgilius, satisfacit perplacetque auribus sensuique Lectoris, certe meis. Homerus, meo judicio, & hic prae Virgilio est frigidus.

Versu 279. ignavus forti oppositus

Τȣ μεν γαρ τε κακȣ τρεπεται χρως αλλυδις αλλη,
Ουδε οἱ ατρεμας ἡσθαι ερητυετ' εν φρεσι θυμος,

Αλλα

Αλλα μετοκλαζει, και επ' αμφοτερυς ποδας ιζει,
Εν δε τε οι κραδιη μεγαλα στερνοισι παταασσει
Κηρας οιομενω, παταγος δε τε γινετ' οδοντων.
Τυ δ' αγαθυ υτ' αρ τρεπεται χρως, υτε τι λιην
Ταρβει, επειδαν πρωτον εσιζηται λοχον ανδρων,
Αραται δε ταχιστα μιγημεναι εν δαϊ λυγρη.

Homini ignavo aliter atque aliter idemcidem ait mutari colorem in ore; irrequietum agitari animum; flecti genua; pectora subsultare anhelitu; praesentem quasi mortem obversari; dentes illidi dentibus: At viro forti vultum coloremque esse unum: Hunc, simul atque in aciem venerit, non nihil quidem, at non multum moveri, immo in animo tacitum precari Deos, detur sibi e vestigio miscere proelia. Sed haec omnia Homerus tam pulcre aptis exsequitur *numeris*, ut nulla versio pulcritudinem istam adsequatur, quale & hoc

—— Φλογι εικελος αλκην

vi flammam exaequans vs. 330. Sed *syllabae* Homericae demum mobilitatem agilitatemque flammae exaequant, prae quibus Latina mea versio est rigida & quasi stupida.

Versu 631. Menelaus videns Trojanos a Graecorum navibus jam repelli, quas antea favente Jove videbantur expugnaturi fore, palam insultat objectatque, eum Graecis, hominibus nefariis, favere

Ζευ πατερ, ητε σε φασι περι φρενας εμμεναι αλλων
Ανδρων ηε Θεων; σεο δ' εκ ταδε παντα πελονται.
Οἱον δη ανδρεσσι χαριζεαι ὑβριστηισι!

Nempe post Θεῶν pono signum interrogationis, & post ὑβριστῆσι exclamationis; ita ut contumeliose roget Menelaus Jovem, *Itane Diespiter? Tene ajunt consilio ac mente provida Diis hominibusque praestare? Atqui haec omnia mala abs te nobis proficiscuntur.*

ciſcuntur. Phy! quantum nefariis hominibus, hoſtibus noſtris, *gratificaris!*

Ad Iliadis Ξ

Verſu 83. Ulyſſes occurrit ut vir fortis atque intrepidus, Agamemnoni conſilium deferendi belli domumque rebus infectis remeandi diſſuadens: Tum ne ſemel quidem memorat Homerus Palameden patremve ejus Nauplium; item nihil de inſania, quam vulgo traditur finxiſſe Ulyſſes, quo ſe expeditioni in Trojam ſubduceret. Hinc apparet, varias rerum perſonarumque ; ad expeditionem iſtam referendarum, fuiſſe traditiones: certe Virgilium alioſque, ſive Poëtas ſive Mythologos Graecos Latinoſque, fictam Ulyſſeam inſaniam ac Tragicum inſontis Palamedae caſum memorantes, etiam aliis praeter Homerum uſos fuiſſe auctoribus.

Verſu 153. ac *ſeqq.* venuſtum eſt, quemadmodum Juno omni illecebroſo cultu mundoque muliebri ſe ornarit comſeritque ad placendum Jovi. Multis praemiſſis, verſu 170. Juno

Αμβροσιῃ μεν πρωτον απο χροος ἱμεροεντος
Λυματα παντα καθηρεν, αλειψατο δε λιπ' ελαιῳ
Αμβροσιῳ, εδανῳ, τo ῥα οἱ τεθυωμενον ηεν.
Τȣ και κινυμενοιο Διος ποτι χαλκοβατες δω
Εμπης ες γαιαν τε και ȣρανον ἱκετ' αϋτμη.
Τῳ ῥ' ἡ γε χροα καλον αλειψαμενη, ιδε χαιτας
Πεξαμενη χερσι πλοκαμȣς επλεξε φαεινȣς,
Καλȣς, αμβροσιȣς εκ κρααιτος αθανατοιο.

Primum dicitur *divini panis medulla deterſiſſe ſibi corpus, ac divino unxiſſe oleo, cujus ſuavis odor omne coelum ſubjectasque terras ſubito impleverit : Item criſpaſſe*

spasse sibi aeternum vernantes capillos. Hinc a *versu* 179.

Αμφι δ' αρ' αμβροσιον ἑανον ἑσαθ', ὄν οἱ Αθηνη
Εξυσ' ασκησασα, τιθει δ' ενι δαιδαλα πολλα·
Χρυσειης δ' ενετησι κατα στηθος περονατο·
Ζωσατο δε ζωνη ἑκατον θυσανοις αραρυιαν,
Εν δ' αρα ἑρματα ἡκεν ευτρητοισι λοβοισι
Τριγληνα, μορoεντα· χαρις δ' απελαμπετο πολλη·
Κρηδεμνω δ' εφυπερθε καλυψατο Δια Θεαων
Καλω. νηγατεω· λευκον δ' ην ηελιος ὡς·
Ποσσι δ' ὑπαι λιπαροισιν εδησατο καλα πεδιλα

divinam Juno sumsit chlamydem, Minervae opus, item zonam inauresque & vittas crinales, nec non crepidas, omnia formosa, lucida, splendida &c. Tum *versu* 199.

Δος νυν μοι Φιλοτητα και Ἵμερον, ᾧ τε συ παντας
Δαμνᾳ αθανατους ηδε θνητους ανθρωπους

a Venere petit *os istud amabile, laetum, bilare, blandum, quo Venus sibi in Deos bominesque conciliat imperium:* Sic quidem ego Φιλότητα καὶ Ἵμερον interpretor, quia melius non possum, nec scio, qua lingua quis duo haec exaequet interpretando. Sed & ad ultimos hujus loci *versus* reliquos

—— απο στηθεσφιν ελυσατο κεστον ἱμαντα
Ποικιλον· ενθα δε οἱ θελκτηρια παντα τετυκτο·
Ενθ' ενι μεν Φιλοτης, εν δ' Ἵμερος, εν δ' οαριστυς,
Παρφασις, ἡτ' εκλεψε νοον πυκα περ φρονεοντων·
Τον ρα οἱ εμβαλε χερσιν ———

lingua Latina deficit, ubi Junoni *Venus commodat cestum suum, cui omne illecebrarum genus esset intextum, quibus illecebris ne severissimae quidem sapientiae gravitas non vincatur ac captiva fiat.*

In blando hoc apparatu cum Juno de improviso veniret ad Jovem, ex Idaeis jugis adjuvantem proeliantes Troas, obstupuit Jupiter *versu* 293

———— ιδε δε νεφεληγερετα Ζευς·
Ὡς δ' ιδεν, ὡς μιν ερως πυκινας φρενας αμφεκαλυψεν

Uti *Dactyli* isti in verbis ιδε δε νεφεληγερετα subitum Jovis denotant contuitum, ita adjectum e vestigio *monosyllabum* Ζευς declarat Jovem stupore defixum fuisse: Repetitis illico *dactylis*

Ως δ᾽ ιδεν, ὡς μιν ερως πυκινας φρενας αμφεκαλυψεν

celer Amor intentam Jovis mentem corripiens abripiensque effingitur. Imitatus, non assecutus est Virgilius in *Ut vidi, ut perii* —— Lentum istud *ut vidi* Homerica caret Gratia.

Deinceps Jupiter, confessus, se numquam ita incensum fuisse amore, quam tunc, protenus in ipso monte Ida, nudo in solo, cum Junone volens concumbere, quidquid illa quasi prae pudore obluctatur, nube toti monti subito circumfusa, Junonem corripit *versu* 346.

—— αγκας εμαρπτε Κρονε παῖς ην παρακοιτιν.

Pulcherrimum item est, quod sequitur, Nova gramina, lotum, crocum, hyacinthos, sub Jove ac Junone concumbentibus subnatos, pro toro fuisse conjugali; nec Jovem, jam lassum ac somno sopitum, ulnisque Junonem complexum, rore ex circumfusa nube destillante excitatum fuisse

Τοισι δ᾽ ὑπο χθων Δια φυεν νεοθηλεα ποιην,
Λωτον θ᾽ ἑρσηεντα ιδε κροκον ηδ᾽ ὑακινθον
Πυκνον και μαλακον, ὁς απο χθονος ὑψοσ᾽ εεργε·
Τω ενι λεξαςθην, επι δε νεφελην ἑσσαντο
Καλην, χρυσειην, ςιλπναι δ᾽ απεπιπτον εερσαι·
Ως ὁ μεν ατρεμας εὑδε πατηρ ανα Γαργαρῳ ακρῳ,
Ὑπνῳ και φιλοτητι δαμεις, εχε δ᾽ αγκας ακοιτιν.

Ad Iliados Π

Versu 7. *ac deinceps*: Nihil sane magis tenerum finxeris, quam est similitudo, qua Achilles Patroclum, ob misere pereuntes Graecos flentem, com-

comparat cum infante puella ad matrem accurrente, in sinum tolli volente, vestem matris prensante, matremque discedentem retinente, ac lacrymosos in eam ocellos figente, donec se mater comprehendat

Τιπτε δεδακρυσαι, Πατροκλεις, ηϋτε κκρη
Νηπιη, ἡ θ' ἁμα μητρι θεισ' ἀνελεσθαι ανωγει,
Είανȣ ἁπτομενη και τ' εσσυμενην κατερυκει·
Δακρυοεσσα δε μιν ποτιδερκεται, οφρ' ανεληται·
Τῃ ἰκελος, Πατροκλε, τερεν κατα δακρυον ειβεις;

Ultima vox ειβεις [*fundis*, lacrymas scilicet] literis suis ejulantem imitatur pusiunculam, sive Patroclum, istiusmodi pusiunculae instar plorantem.

Possit tamen haec ipsa tam tenera comparatio dici nimis multis concepta esse verbis hoc quidem in loco; quum nemo fere, nisi insulse, amicum, justa de causa moestum flentemque, tam multis de una re ac similitudine verbis detinuerit. Verum immerito hic carpseris Homerum, qui hac ipsa longius tracta objurgatione belle potius, ut mihi quidem videtur, effingit morosum atque inexorabilem Achillis animum, moleste ferentis, tantopere doleri ob Graecorum interitum, quo ipse putandus sit vel gavisus fuisse, idque ob injuriam ereptae sibi per Agamemnona captivae Briseidis: Quare per hanc ipsam, quam modo proposui, tam longe protractam comparationem (quam credibile est Homerum voluisse pronunciari voce mimica, ejulantem infantulam ironικῶς imitante) vere irriserit mollitiem amici sui, ita commoti calamitate eorum, quibus ipse mala potius quam bona precaretur in animo suo, ut nunc ii, qui superessent, sentirent, quem virum contumelia affecissent, qui *Achillem* contumelia affecerant, eum scilicet virum, sine quo Troja capi non posset.

Versu

Versu 20. In fine hujus *versiculi* tres isti *spondaei* sunt admirabiles, ad lentum Patroclis suspirium exprimendum·

> Τονδε βαρυστεναχων προσεφης Πατροκλεις ἱππευ

sicuti tres praecedentes *Dactyli* celerem ad suspirandum Patroclis impetum non minus naturaliter exprimunt.

Versu 851. Quemadmodum moribundi Veteribus putabantur futurorum esse gnari, ita moribundus Patroclus Hectori praedicit exitium imminere ab Achille. Ita & Virgiliana Dido moritura quasi praecinit Aeneae posteris clades olim ab Annibale inferendas. Ut ad Homeri Patroclum revertar; is vero dicit Hectori

> Ου θην ουδ᾽ αυτος δηρον βεη, αλλα τοι ηδη
> Αγχι παρεστηκεν θανατος και μοιρα κραταιη,
> Χερσι δαμεντ᾽ Αχιληος αμυμονος Αιακιδαο

Sonorum istud Αιακιδαο effingit terribilem & praedictae mortis & Achillis, interfecturi Hectora, naturam. Tum versu 862.

> ——— δορυ χαλκεον εξ ωτειλης
> Ειρυσε λαξ επιβας ———

non minus naturaliter per duros *spondaeos* [εξ ωτειλης] perque istud *monosyllabum* λαξ violentia Hectoris, evulsantis hastam ex Patroclis corpore, ipsumque corpus contumeliose calcantis, patescit.

Ad Iliados P

Versu 51. Euphorbo, Panthoi filio, manu Menelai cadente, longe suavissime Poëta Euphorbi capillos capillis Charitum, seu Gratiarum, dicit similes. Tum pulcra est comparatio prostrati Euphorbi

phorbi cum florentiſſima olea, ventorum turbine eradicata ac proſtrata. Numerique pedesque ſunt hic mire nunc volubiles, nunc, pro re nata, tardi & quaſi praepediti

Αἵματι οἱ δευοντο κομαι Χαριτεσσιν ὁμοιαι,
Πλοχμοι θ' οἱ χρυσω τε και αργυρω εσφηκωντο.
Οἱον δε τρεφει ερνος ανηρ εριθηλες ελαιης
Χωρω εν οιοπολω, ὁ δ' ἁλις αναβεβρυχεν ὑδωρ,
Καλον, τηλεθαον, το δε τε πνοιαι δονεουσι
Παντοιων ανεμων, και τε βρυει ανθεϊ λευκω·
Ἐλθων δ' εξαπινης ανεμος συν λαιλαπι πολλη
Βοθρε τ' εξετρεψε και εξετανυσ' επι γαιη,
Τοιον Πανθε υἱον ευμμελιην Ευφορβον
Ατρειδης Μενελαος επει κτανε, τευχε' εσυλα.

Verſu 760. & hic artificioſis *numeris* projecta paſſim fugientium arma belle exprimuntur

Πολλα δε τευχεα καλα πεσον περι τ' αμφι τε ταφρον
Φευγοντων Δαναων ———

Ad Iliadis Σ

Quemadmodum in Odis Davidicis ſaepe is, qui quid ſerio ſecum reputet, dicitur *loqui cum animo ſuo*, vel *animum ſuum compellare*; ita & hic apud Homerum *verſu* 5. Achilles

Οχθησας δ' αρα ειπε προς ὁν μεγαλητορα θυμον,
Οἱμοι εγω ———

Verſu 22. *ac ſeqq*, qualis Jobus pulvere ac cinere ſe ipſe deformat, atque ita deformatus moerori ſe totum tradit; ita Achilles ad nuncium caeſi ab Hectore Patrocli, Achilli cariſſimi.

——— αχεος νεφελη εκαλυψε μελαινα·
Αμφοτερησι χερσιν ἑλων κονιν αιθαλοεσσαν
Χευατο κακκεφαλης, χαριεν δ' ησχυνε προσωπον·

Νεκ]αρεω δε χιτωνι μελαιν' αμφιζανε τεφρη·
Αυτος δ' εν κονιησι μεγας μεγαλωςι τανυσθεις
Κειτο, φιλησι δε χερσι κομην ησχυνε δαΐζων

In initio gravitatem Achilléi luctus horrenda locutione proponit Poëta, Achillem dicens *atra doloris nebula obvolutum:* Tum verba αμφοτερησι χερσιν per durum istum in medio *spondaeum* melius tarditatem in colligendo pulvere declarant, quam si dictum esset αμφοτερησι χερεσσιν. Sed & istud μεγας μεγαλωςι τανυσθεις est magnificum ac persona Achillis, tam verenda, dignum.

Versu 54. Thetis lamentans ob dolorem Achillis, filii sui, lamentantis ob caedem Patrocli, semet vocat δυσαριςοτοκειαν mira voce, sed quam ipsa deinceps explanat, *se infelici cum fato suo matrem esse viri longe omnium fortissimi ac validissimi.*

Versu 178. σέβας videtur eadem notione sumi, qua Latinis saepe sumitur *religio*, nempe pro animo hominis, non audentis facere vel non facere quid, prae metu, ne vel faciendo vel non faciendo graviter in pietatem vel in quodlibet aliud honesti bonique viri officium peccet

——— σεβας δε σε θυμον ικεσθω
Πατροκλον Τρωησι κυσιν μελπηθρα γενεσθαι

id quod verto *Religio tibi sit pati*, *Patroclum Trojanis canibus esse praedam*, id est, omnino tu id prohibeas oportet: Nam nisi prohibeas, officio, quod etiam mortuo amico debes, deeris, &c.

Versu 203. Ubi Achilli jam persuasum esset, Patrocli caedem sibi vindicandam esse, & quamquam non habenti arma sua (quippe quibus instructum Patroclum spoliasset Hector) vel sic tamen, dum arma, a Vulcano fabricata, ferret sibi mater Thetis, in Trojanorum conspectum sibi eundum esse, eosque conspectu suo territandos; mira

mira elegantia fingitur Pallas suam ipsius Achilli aptare aegida, ejusque capiti auream circumfundere nubem, ex qua undique lucidae spirentur flammae. Sed Graeci *pedes* ac *numeri* vim versionis meae longe exsuperant: Nempe ipsa Pallas *versu* 206. ex ista nube *succendit flammam quaquaversum lucentem*: Verum ecce inimitabilis verborum Homeri in *syllabis* celeritas, lumini subito in omnes partes diffuso prope par & aequalis

Ἐκ τοῦ νεφε͂ος δαῖε φλόγα παμφανόωσαν

Nubem hanc flammivomam pulcerrima illustrat subsequens comparatio fumi, ex oppugnata urbe insulari lucidas secum favillas noctu per aëra quaquaversum spargentis, ac proximis in vicino litore oppidis extremam urbis necessitatem significantis, si forte alicunde succurratur. Haec omnia aptissimis *numeris* exsequitur Poëta

Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται
Τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δήϊοι ἀμφιμάχονται,
Οἵτε πανημέριοι στυγερῷ κρίνονται Ἄρηϊ
Ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι· ὑψόσε δ' αὐγὴ
Γίνεται ἀΐσσουσα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
Αἴκεν πως σὺν νηυσὶν Ἄρεος ἀλκτῆρες ἵκωνται·
Ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.

Versus 219. vehementer offensat aures, eoque ipso est pulcrior, quod sic tinnulum fractumque tubae sonum strepitat

Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ

Tum horror rigorque audientium quasi sentitur ac cernitur in tribus hisce verbis, asperrimo *metro* mox adjectis,

Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός ———

praesertim ex collatione praecedentis *versiculi*, qui & ipse grande quid sonat & intonat

Οἱ δ' ὡς οὖν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο

Versu 351. admodum naturaliter exprimitur lenta actio ungentium cadaver Patrocli

Εν δ' ωτειλας πλησαν αλειφατος εννεωροιο

Ad Iliados Τ

Credibile mihi est, *Iliada* ita continuum fuisse poëma, ut nullis *libris* sive numeris (Α Β Γ &c.) ab ipso Poëta fuerit divisum, sed a capite ad calcem uno tenore pertextum. Si enim vulgaris *librorum* divisio hic admittatur, quis, quaeso, legere incipiens *libri* Τ initium, aliter intellexerit, quin in *versu* tertio τὸ, ἦδ', referatur ad Auroram, a qua primus hujus libri *versus* inchoatur? Atqui istud τὸδ' pertinet ad Thetin, de qua in calce *libri* Σ fuerat actum. Si, inquam, *libros* hic statuas ab ipso auctore distinctos, simul fateberis, hic certe intolerabilem personarum ac rerum confusionem existere & ambiguitatem. Ab ipso poëmatis hujus initio ad finem usque ita contigua compactaque sunt sine ulla interruptione omnia, ut, omissis istis, quas nunc habemus, divisionibus, & stylus verborum & nexus rerum bellissime cohaereant: Contra, si vulgatas hasce sectiones secutus interrumpas lectionem, eamque postea cum insequente *libro* resumas, idemtidem quasi in mediam contextamque orationem incidere videaris, ac saepe ad *libri* prioris posteriora regredi cogaris, quo veram Poëtae mentem intelligas. Confer praecedentium *librorum* fines cum initiis sequentium, atque id, quod hic dico, videbis: Huc adde, quae infra notamus ad *Odyss.* I

Ita nec Suetonium scripta sua ipsummet in *capita*, quae vocantur, certe non in ea, quibus nunc scriptorem istum habemus distinctum, distinxisse opinor: Idem de plurium scriptorum Graecorum

corum Latinorumque in *libros* & *capita* distinctionibus, uti hodie distincta sunt, censeo, item de Sacris quoque voluminibus, uti hodie in *capita* & *versiculos* divulsa leguntur. Quod ad Homeri *Iliada* & *Odysséam* attinet, admodum tamen antiquas esse illarum in Α Β Γ &c. divisiones, credibile est, quamquam satis scio, Veterum quibusdam persuasum fuisse, Homerica Opera, prius per partes fuisse edita, dein omnes partes diu post Homerum fuisse in unum volumen compactas, additis atque interpositis divisionum notis Α Β Γ &c. singulasque istas partes dictas fuisse ῥαψωδίας non ab ῥάβδος *virga* (per quam aliqui intellexere scripta Homeri convoluta, atque ita virgae speciem habentia: Veteres enim scripsisse in una modo membranarum parte, quas deinceps conjunxerint, atque ita omnes conjunctas convolverint; unde & Opera sic scripta & convoluta Latini *volumina* dixerint) sed ab ῥάπτω *suo*, *consuo*: Quasi vero, sive ῥαψωδία ab ῥάβδος, sive ab ῥάπτω deducatur, non eadem consistere possit ratio; nempe ut ῥαψωδία notet poëma per se argumenti continui, sed non uno tempore effusum, verum cujus singula membra, alia post alia tenore continuo elaborata, tamdem vel ipsemet Poëta, vel alii post eum compegerint ac conjunxerint. Inania haec piget ultra persequi. Revertor ad *Iliadis* T. Ea, quae hic longis ultro citroque habitis orationibus inter Achillem, Ulyssem, & alios dicta memorantur, posteaquam Achilles jam decrevisset iram in Agamemnona deponere, ac vindicare mortem Patrocli; potissimum quae a *versu* 240. narrari incipiunt, uti quisque principum Graecorum munera ad honorandum Achillem contulerit: illa, inquam, omnia parum probabiliter narrantur facta fuisse, dum interim Trojani non cessarent Graecorum naves quibus partibus possent, oppugnare; dumque Hector esset in campo, ac passim multiplici

certaretur acie, nec vel una nox intercederet: Potissimum si cogites, convocatione ac deliberatione tot virorum principum, cujusque suam stationem, suos ordines, ac sua loca, suosque homines in ferventissima pugna obeuntium, opus fuisse, nec illos principes sine summae rei periculo potuisse avocari in consilium, ac proeliandi fervorem remittere, nedum intermittere.

Ad Il. Υ

Versus 42. mirus sane est, verum ad requisitam ibi tarditatem effingendam artificiosissimus

Τεως Αχαιοι μεν μεγ' εκυδαινον, ὁυνεκ' Αχιλλευς &c.

Numeros hic ita distinguo

Τεως Αχαι / ιοι / μεν μεγ' ε / κυδαινον / ὁυνεκ' Α / χιλλευς

Versu 48. Mirum, quo sensu Ερις, Discordiae Dea, dicatur λαοσσόος *populi servatrix*. Potiori jure Minerva cognominatur hoc cognomine Il. Ν 128. Possit quis putare, in hoc *Iliadis* Υ *versu* 48

Ωρτο δ' Ερις κρατερη, λαοσσοος· αυε δ' Αθηνη

τὸ, λαοσσόος, sublato *puncto* pertinuisse ad Αθήνην, sive Minervam: Sed iste stylus videatur sic minus fore bonus. Tum non minus mire Mars Il. Ρ 398. & ipse cognominatur λαοσσόος· Alius forte dixerit, per Εριν λαοσσόον intelligi duarum Eridum, *bonae* & *malae*, *bonam*, sicuti palam Hesiodus in initio Εργων duas, ita distinctas, dicit esse Eridas: Tum Martem quoque dici posse λαοσσόον, id est servatorem ejus populi, pro quo ille stet. Per me licet. Ego επέχω.

Versu 178. ac deinceps. An ulla ratione probabiliter narratur longus iste Achillis cum Aenéa sermo?

fermo? An credibile eſt, hoſtes ita in propinquo, in ipſa acie, ſine praevio pacto ad fortuitum congredi colloquium, idque tam longum? An tumultus in tali re ac tempore? an confuſio? an conſternatio, & haud dubie etiam fortiſſimi cujusque aliqua trepidatio tam ſedatam, ornatam meditatamque de genealogia diſſertationem, qualis ab Aenéa a *verſu* 215. ad 242. promitur, ulla veriſimilitudine patitur? Immo tale quid fingere, adeo ſtultum ineptumque eſt, ut ipſe Homerus *verſu* 244. ſtultitiam hanc agnoſcat, ut qui Aenéan faciat monentem, *ne ultra* ipſe & Achilles, *quaſi ſint ſtulti, in ipſo fervore pugnae bujusmodi ſermones ferant*

Αλλ᾽ αγε μηκετι ταυτα λεγωμεθα νηπυτιοι ὡς
Εςαοτ᾽ εν μεσση ὑσμινη δηϊοτητ@.

Adde, quod jam ſupra ad Il. Ε 283. obſervavi, aliam fuiſſe Graecorum, aliam Trojanorum linguam, nec vel hilum memorari de interprete, cujus ope iſtiusmodi homines utrimque alienigenae fuerint collocuti, & tamen alter alterum intellexerint. Idem fere dixerim de colloquiis Achillis & Hectoris in ipſa item pugna Il. Χ a *verſu* 250.

Verſu 215. Obſervare hic licet, illuſtrium hominum originem ad Deum aliquem, potiſſimum ad Jovem retuliſſe Veteres. Minos, Aeacus, & alii dicuntur Jovis filii, item *ab Jove tertius Ajax*; Regum Trojanorum ſtirpem recta ab Jove hic deducit Aenéas. Mars perhibetur pater Romuli: Vel illuſtrium virorum matres feruntur Deae; Aenéae Venus, Thetis Achillis, aliae aliorum.

Verſu 248. eleganter effingitur vana hominum, in primis feminarum, garrulitas, rixae, irae, etiam in propatulo exercitae.

Verſu

Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι
Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ὁπποῖόν κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
Ἀλλὰ τί ἢ ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
Αἵτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
Νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσην ἐς ἀγυιὰν ἰοῦσαι
Πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει

Vere ac graviter *versu* 253. litigiosa contentio dicitur θυμοβόρος *animum devorans*, contentiosos macerans, conficiens, enecans.

Versu 450. Mirum est, quî possit hic fingi scivisse Achilles, Hectora, jam a se vulneratum humique prostratum, sibi ab Apolline, objecta nube, fuisse ereptum, quum prioribus *versibus* videatur nihil tale scivisse. Conjecerit ita, dices, Achilles, ut qui sciret Apollinem stare pro Troja.

Ad Iliadis Φ

Versus 249. tardissimus de industria, ad cessantem pugnantium ardorem significandum

Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιΐου πολέμοιο.

Ad Ψ

Versu 99. Quod Achilles fingitur in somnis voluisse nec potuisse prehendere umbram Patrocli

——— ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν,
Οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἠΰτε καπνὸς
Ὤιχετο τετριγυῖα ———

bis imitatus est Virgilius, ac meo judicio Homerum utroque in loco bona ex parte superavit. Libro

bro IV. *Georg.* memorans, uti Orpheus frustra voluerit ab inferis uxorem suam Eurydicen repetere, posteaquam ad illam, id quod facere fuerat vetitus, respexisset, ait Poëta *versu* 499.

Eurydice ex oculis subito ceu fumus in auras
Commixtus tenues, fugit diversa; neque illum
Prensantem nequicquam umbras, & multa volentem
Dicere, praeterea vidit ———

Istud *fugit* prima sua *syllaba* celerem obstinatae Eurydices discessum pulcre exprimit: Homerus hic nihil habet eximii. Tum τὸ, *prensare*, hic apud Virgilium longe est elegantissimum, nec facile Graeco sermone aequandum, praeter venustum quid in ipso *metro*, irritum frustraque repetitum prehendendi conatum feliciter per *spondaeos* exprimente: Sed & pulcrum illud *multa volentem* dicere prae Homero, nihil tale habente, enitet in Virgilio.

Alter locus est VI. *Aeneidos* a *versu* 697. ubi Aenéas, cum patris sui Anchisae umbra loquens apud inferos, ait

——— *da jungere dextram,*
Da genitor; teque amplexu ne subtrahe nostro.

Tum addit Poëta

Ter conatus(Aenéas) *ibi collo dare brachia circum;*
Ter frustra comprensa manus effugit imago
Par levibus ventis volucrique simillima somno

Et hic vividior mihi videtur actus Aenéae, potissimum in repetitione voculae *da*, Lectori quasi cernendum exhibente, quam ferventi animo & prono corpore Aenéas fingendus sit prosecutus fuisse refugam patris sui umbram. Habet tamen Homerus in memorato loco aliquid, quod Virgilius intactum reliquit. φίλαι nempe χεῖρες, quibus apud Homerum corripere Patrocli umbram frustra tentat Achilles, amabilem magisque animo

capiendum quam verbis exprimendum gestum significant in Achille, toto ad complectendam amici umbram protensis passisque manibus proruente, ita ut & digitorum vibratio Achilléi amoris aestum declararit. Sed, istud omne, dices, Virgilius satis comprehendit unico suo verbo *prensare*. Esto: at Homericum χερσι φιλησιν tenerum quid in suis *vocalibus* habet, quod in *prensat* non ita est conspicuum. Sed & Homeri τετριγυια non tetigit Maro: Nempe Patrocli anima dicitur Achilli visa fuisse recedere ad inferos τετριγυια, id est sive cum stridore alarum, sive aliquo oris sono, luctum significante, qui luctus nec in morte quidem cessaret. Verbum τρίζειν de umbris occisorum insuper ter habet Homerus (*Odyssea* Ω vs. 5, 7, 11.) item de gemitu sive crepitu tergorum costarumve in luctantibus, altero alterius costas valida vi pressantibus ac tractantibus Il. Υ 714. Proprie autem de teneris aviculis lugubre pipantibus, ab rapace volucri, quali accipitre, item dracone, correptis Il. Β 314. Ergo naturali hac in hoc casu elegantia lusuque prae Virgilio insignis hoc in loco est Homerus.

Versu 116. mira est dictionis elegantia in exprimendo itu, per praepeditos saltus difficili

Πολλα δ' αναντα, καταντα, παραντα τε, δοχμια τ' ηλθον

Ad Iliadis Ω

Iliadis ultima videntur mihi nimis languida pro omnium priorum hujus Operis membrorum spiritu ac vigore; nec arte, dignitate ac splendore cum praecedentibus posse comparari. Cur enim non adjicitur universorum lamentatio simul & magnifica Hectoris, quem ibi tumulant, praedicatio, qua

qua ita *Ilias* finiatur? Lege, Lector, & considera: Videbis ultimos triginta *versus* simplicem esse stylo simplici enarrationem, uti ligna ad Hectoris rogum fuerint congesta; uti Hectoris cremati ossa in urnam lecta, monumento superstructo fuerint condita: Denique uti cibum post haec omnia ceperint, perinde ac si hodie rustici cujusdam narrentur funeralia. Neutiquam igitur hic ultima nec primis nec mediis respondent. Primus *Iliadis* versus

Μηνιν αειδε, Θεα, Πηληϊαδεω Αχιληος·

tam paucis verbis, iisque sonoris, nec facile Latine imitandis, summam totius *Iliadis* complectens, magnifici profecto vestibuli instar habet: At postrema hujus Operis nihil habent illustre, nihil eminens; cum tamen deceat, non anticas modo, sed & posticas pulcri palatii partes habere quid, quod spectatori admirationem ultra excitet, ejusque exspectationi satisfaciat.

Longe diversa in exitu suo est Maroniana *Aeneis*: Haec, uti magnifice fuerat inchoata, haud minus magnifice ad ultimum usque finem est detexta. Lege, Lector, ac relege & confer: Nec forte ab judicio meo diffidebis.

Ad Odysseae A

Versu 12. Jupiter queritur, malorum causas immerito Diis tribui, quum ipsi homines nequitiis suis sibi dolores pariant

Ω ποποι οἱον δη νυ Θεους βροτοι αιτιοωνται!
Εξ ἡμεων γαρ φασι κακ' εμμεναι· οἱ δε και αυτοι
Σφῃσιν ατασθαλιῃσιν ὑπερ μορον αλγε' εχουσι.

Versu 47. Quod Minerva ait de Aegistho

Ως απολοιτο και αλλ☉, ὁ τις τοιαυτα γε ρεζοι!

O! *sic pereat, quisquis talia perpetret.* Eádem fere utebatur Joabus formula, cum ex pugna contra Absolomum ad Davidem reversus, rogatusque super Absolomo (qui jam perierat) pro responso precaretur, *haud aliter se haberent omnes Davidis hostes, quam Absolomus!*

Versu 266. πικρόγαμ☉ *ongelukkig getroud*, proprie *acerbo junctus conjugio.*

Ad Odyss. Γ

Versu 23. Telemacho sibi diffidente, ac verente, ne, cum esset parum eloquens, non posset loqui cum Nestore, Pallas ait *versu* 28.

Δαιμων σοι ὑποθησεται ———

Deus quis tibi verba suggeret.

Vides imitationem ejus, quod verus Deus plus semel memoratur promisisse iis, qui pro oratoribus ab Deo missi infantiam suam caussarentur.

Ad Δ

A *versu* 495. Proteus in Aegypto narrat Menelao, istuc per tempestatem post eversam Trojam delato, ea, quae Graecis, eadem tempestate aliis alio disjectis, accidissent, inprimis Agamemnoni, Ajaci, Ulyssi, caeterisque principibus: Adeo ut ista Protei oratio sit quasi continuatio *Iliadis.*

Ad

Ad E

Versu 245. artificiose exprimitur lenta ratio fabri, oculum ad amussim dirigentis, &c.

Ξεσσε δ' επισαμενως και επι σαθμην ιθυνε

Duri isti in verbis επι σαθμην ιθυνε *spondaei* quasi ob oculos ponunt lentam fabrorum lignariorum actionem, idemtidem se inclinantium ad perspectandum, num satis recte edolent.

Ad Z

Versu 57. παππα pro *patre.*

. . . 102. & seqq. Nausicaa comparatur cum Diana

Οιη δ' Αρτεμις εισι κατ' ουρεος ιοχεαιρα,
Η κατα Ταΰγετον περιμηκετον η Ερυμανθον,
Τερπομενη καπροισι και ωκειης ελαφοισι·
Τηδε θ' αμα Νυμφαι κουραι Διος Αιγιοχοιο
Αγρονομοι παιζουσι· γεγηθε δε τε φρενα Λητω·
Πασαων δ' ύπερ ήγε καρη εχει ηδε μετωπα,
Ρεια δ' αριγνωτη πελεται, καλαι δε τε πασαι·
Ὡς ἡγ' αμφιπολοισι μετεπρεπε παρθενος αδμης.

Haud minus pulcre, si non pulcrius, imitatus est Virgilius I. *Aeneidos* 504

Qualis in Eurotae ripis aut per juga Cynthi
Exercet Diana choros, quam mille secutae
Hinc atque hinc glomerantur Oréades: Illa pharetram
Fert humero, gradiensque Deas supereminet omnes:
Latonae tacitam pertentant gaudia mentem:
Talis erat Dido: talem se laeta ferebat
Per medios ———

Sane pulcritudo major eſt in Virgilii *Exercet Diana choros :* item in *mille ſecutae hinc atque hinc glomerantur Oréades :* nec non in *gradiens :* Denique in *Latonae tacitam pertentant gaudia mentem*, quam in Homericis. Sed & longe concinnius aptiusque Virgilius iſtud de Latona ſubjecit poſt omnia, quae hic ad Dianam pertinent, quam Homerus id mediis de Diana verbis interſeruit, quo factum eſt, ut ſequentia apud Homerum [Πασαων δ' ὑπερ ἡγε καρη εχει &c.] ambiguum ſit, utrumne ad Dianam, an ad Latonam pertineant, & magis (idque contra Homeri mentem, quam probe intellexit Virgilius) ad Latonam ex verborum ductu ac tenore videri poſſint eſſe referenda.

Tum id, quod in *numeris* perpulcrum hic eſt apud Homerum de procéra Dianae prae comitibus ſuis ſtatura [Πασαων δ' ὑπερ ἡγε καρη εχει ἠδὲ μετωπα] exaequavit Virgilius dicendo

——— *gradiensque Deas ſupereminet omnes :*

Verum quod Virgilius Homericum iſtud ἠδὲ μετωπα, & ρεια δ' αριγνωτη πελεται omiſit, prudenter omiſit ea, quae apud Homerum, ſi rem ſpectes, ſunt languida : *Languida* nempe iſta ſunt, quia, ubi dixeris quempiam *eminere ſupra omnes*, inutiliter adjicias, id quod hic facit Homerus, *eum & occipite eminere, ac facile dignoſci poſſe.*

§ *Verſu* 130. & *ſeqq.* pulcre Homerus Ulyſſem (ubi ille in Phaeácum inſulam ejectus, nudus, ſolus, alto ſomno inter frutices oppreſſus, at clamore regiarum puellarum, cum Nauſicaa illic forte ludentium, excitatus, frondibus velato corpore, in conſpectum prodiret) comparat cum Leone

Βη δ' ιμεν ὡςε λεων ορεσιτροφος αλκι πεποιθως,
Ος' εισ' ὑομενος και αημενος· εν δε οἱ οσσε
Δαιεται· αυταρ ὁ βουσιν επερχεται η οἴεσσιν

He

Ηε μετ' αγροτερας ελαφυς· πελεται δε ἑ γαστηρ
Μηλων πειρησοντα και ες πυκινον δομον ελθειν

Vadebat instar Leonis, nec imbres nec procellas horrescentis, oculisque flammantibus praedam quaerentis &c. Istud ὑόμενος καὶ ἀήμενος est Latine, si non forte & in alia quavis lingua, inimitabile.

Versu 229. *& seqq.* Ulyssi post omnem naufragii squalorem detersum pulcris vestibus amicto, fingit Homerus majorem a Pallade magisque torosam ac teretem accommodatam fuisse staturam, eamque ipsi ad caput & humeros affusam fuisse Gratiam, quam artifex, a Vulcano & Pallade doctus, affundat argento intra aurum concluso. En ipsos Homeri versus

Τον μεν Αθηναιη θηκεν Διος εκγεγαυια
Μειζονα τ' εισιδεειν και πασσονα· καδδε καρητος
Ουλας ἧκε κομας ὑακινθινῳ ανθει ὁμοιας·
Ως δ' ὁτε τις χρυσον περιχευεται αργυρῳ ανηρ
Ιδρις, ὃν Ηφαιστος δεδαεν και Παλλας Αθηνη
Τεχνην παντοιην, χαριεντα δε εργα τελειει·
Ως αρα τῳ κατεχευε Χαριν κεφαλῃ τε και ωμοις.

Cum pulcritudine hac decertavit imitando Virgilius I. *Aeneidos* 592. & seqq.

Restitit Aenéas claraque in luce refulsit,
Os humerosque Deo similis: namque ipsa decoram
Caesariem nato genitrix lumenque juventae
Purpureum & laetos oculis afflarat honores,
Quale manus addunt ebori decus, aut ubi flavo
Argentum Pariusve lapis circumdatur auro.

Dicere audeo, Virgilianis hisce longe pulcrius quid inesse prae pulcritudine Homerica; ac nescio an supra quam quod Latinis literis usquam pictum scriptumve legitur: potissimum scilicet respicio illud

——— ——— *lumenque juventae*
Purpureum & laetos oculis afflarat honores

ac

ac mihi quidem censetur hoc tam pulcrum per se, ut fere indigner, quod adjecta est illa argenti Pariive lapidis auro praetextati similitudo, quae quamvis per se pulcra, non tamen assequitur inimitabilem pulcritudinem eorum, quibus quasi magis decorandis est apposita. Suam ipsius hic pulcritudinem videtur mihi non cepisse Virgilius, qua & Homerum & seipsum hic superat: Si enim cepisset, Homero istam *argenti auro circumdati* similitudinem reliquisset; ac sic Virgiliana pulcritudo meo judicio illustrius hic eminuisset. Etenim id, unde petatur similitudo, vulgo solet putaturve vel esse, vel habere aliquid in se plus, quam sit istud, cui illustrando adhibeatur. Jam vero quantumcumque decus vel solertissimus artifex ebori, marmori, argento possit addere, id longe minus est nitore hominis juvenis, omnibus in humano corpore pulcritudinis numeris absoluti: Nec ulla in re magis Natura vim suam, nulla arte aequandam, exserit & ostentat, quam in Juvene vere omni ex parte pulcro. Iterum dico, *Purpureum* illud *lumen juventae*, quod tam divino modo dixit Virgilius, mihi quidem videtur nec in ullo alio corpore, nisi in humano, eoque virili, bene sano, bene tornato ac juvene, comperiri, nec ulla arte effingi posse, solisque oculis cerni, solaque mente posse concipi. Tum quam decora est Virgilianae mentis imago, fingentis Venerem *afflasse* filio suo & *purpureum lumen juventae*, & *laetos oculis bonores*? nam & *laetos* hosce *oculis afflatos bonores* magis meliusque intelligis, quam verbis explices. Quanto divinae potestati convenientius est *afflatu*, quam *perfusione*, quid facere, tantum & hoc solo verbo Homerum hic exsuperat Virgilius. Jam quinquaginta annos hunc Virgilii locum prae omni, quod usquam legi, atque identidem magis quam ante admiror.

Ad

Ad Odyss. H

Versu 19. usque ad 78. habemus Minervam Ulyssi, ad Phaeácum urbem tendenti, sub humana figura obviam, multaque cum ipso colloquentem, ac nube ipsum tegentem: Hoc quoque in *Aeneida* suàm traduxit Virgilius lib. I. à *vs.* 317. ad 422. Sed & hic quoque auctorem suum ducemque longo intervallo censetur mihi praeverti. Si vacat lubetque, Lector, utrumque Poëtam & hic confer: Loca nimis longa sunt, quam quae hic ausim proponere & comparare.

Ad I

Hic *liber* ita cohaeret cum ultimis verbis rebusque *libri* prioris, ut non nisi stultissime sit inde divulsus. Vide nos supra ad Il. Σ

Versu 39. Ulysses incipit narrare, qua errarit redux a Troja, dum veniret ad Phaeácas; idque per *libros* K & Λ persequitur: Itaque in tribus hisce *libris* continetur series rerum, post Achillis mortem ad Trojam & in ipsa Troja gestarum.

Versu 176. νόος θεουδής, *een siel, dewelke God kend*, mens Deum intelligens veneransque.

Ad K

Versu 86. Quod Homerus, ubi dixisset, apud Laestrygonas majora pecora noctu, interdiu minora, vel contra (nam non liquet) ita pasci, ut pastores, qui interdiu paverint, excipiantur ab

 iis,

iis, qui pasturi sint noctu; ait, pastorem, qui possit carere somno, duplicem posse mercedem pro duplicibus operis, diurnis nocturnisque, quaerere, ac pro ratione addit

Εγγυς γαρ νυκτος τε και ηματος εισι κελευθοι.

de vero verborum horum intellectu quantopere ha sitatum sit hominibus eruditis, videre est in *Historia Acad. Reg. Inscriptionum* Tom. I. a pag. 161. Ingeniosis ibi indulgetur explicationibus, quarum nulla mihi quidem probatur, censenti, Homerum hic esse simplicem, simpliciterque ac naturaliter dicere, dies ac noctes nullo intervallo mutua successione subsequi; itaque pastorem illic terrarum cum cujusque diei ac noctis fine aliud identidem pecoris genus pascere aggressum, ob duplices hasce operas duplicem posse ferre mercedem.

Ad Odyss. N

Versu 94. & deinceps: Ubicumque terrarum Phaeaces fuerint, non possunt statui longe abfuisse ab Ithaca, quandoquidem Ulysses vesperi ex insula Phaeácum solutam navim postridie primo mane appulit ad Ithacam. Forte dicat quis, tamen admodum longe, immo multorum dierum noctiumque spatio Phaeácas distitisse ab Ithaca, quum navis, qua vectus tunc fuerit Ulysses, tam cito per mare navigarit, ut ne accipiter quidem eam volatu potuisset pone comitari: accipitrem vero una nocte multorum dierum noctiumque spatium continuo intensoque volatu posse conficere. Per me licet accipiatur haec similitudo hic pro non-*hyperbolica*.

Ad

Ad Odyff. P

Verfu 490. notabiliter dicuntur Dii fub imagine hofpitum luftrare civitates ad probos & improbos dignofcendos

Και τε θεοι ξεινοισιν εοικοτες αλλοδαποισι
Παντοιοι τελεθοντες επιστρωφωσι ποληας,
Ανθρωπων ὕβριν τε και ευνομιην εφορωντες

An Homerus hoc habet ex hiftoria Sacra *Angelorum*, qui pro hofpitibus venerunt ad Abrahamum, Sodomam everfuri, exemtis prius, quos ibi reperiffent, piis? Simile quid habet Ovidius de Jove, fub hofpitis figura ad Lycaona delato, ipfum cum impia domo veniente perditum.

Verfu 575. procorum impietas in domo Penelopes dicitur ad coelum usque afcendiffe

Των ὕβρις τε βιη τε σιδηρεον ουρανον ἱκει

Scilicet hic quoque Homerus Mofen, de Sodomitarum nequitiis agentem, imitatur.

Ad Σ

Verfu 72. mire luditur in voce *Irus* (qui reducem Ulyffem fibi ignotum, tamquam inops ac vile caput, contumeliofe tractat)

Η ταχα Ιρος αϊρος επισπαστον κακον ἑξει

Pari fere lufu compellat quis Parin Il. Γ 39

Δυσπαρι, ειδος αριστε, γυναιμανες, ηπεροπευτα

Quid vero ἄϊρος ac δύσπαρις fignificarint Homero? Forte *Irus aïrus* eft *Irus* conditionis fuae vilis ac fervilis oblitus, infolenter agens cum hofpite, quem fe fingebat redux Ulyffes; quum humanius debuiffet ipfum excipere: Tum *Dyfparis* forte dictus eft Paris,

Paris, quod Patriae suae, cujus lumen ac salutem, ubi necessitas flagitaret, deceret ipsum esse, qui Regis erat filius, esset exitio.

Ad Odyss. Τ

Versu 518. Penelope ait, se in lecto suo moerere, qualis Philomela fleat Ityn,

Ως δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη χλωρηῒς ἀηδὼν
Καλὸν ἀείδῃσιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο,
Δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
Ητε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν,
Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον ———

Hanc similitudinis elegantiam Virgilius IV. *Georg.* a *vs.* 511. aptat Orpheo, ob amissam in aeternum Eurydicen moerenti

Qualis populea moerens Philomela sub umbra
Amissos queritur fetus, quos durus arator
Observans nido implumes detraxit: At illa
Flet noctem, ramoque sedens miserabile carmen
Integrat, & moestis late loca questibus implet.

Dum fere vulgarem hic de Philomela Homerus sequitur fabulam, Virgilius nihil fabulosi immiscens, naturalem avium amissis fetibus moerorem exprimit. Uter hic melius partes suas implet? Certe Virgilianum *qualis*, quo lamentabilis haec inchoatur similitudo, ipso sono suo lamentationi est accommodatior: Sed & Homericum ὀλοφυρομένη *syllabis* suis moerorem belle exprimit: Tum quod apud Homerum Philomela θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνὴν *fundit multisonam vocem*; apud Virgilium vero *sedens ramo miserabile carmen integrat*, me judice Homerus superat Virgilium verbis θαμὰ τρωπῶσα, quantumvis elegans sit Virgilianum *integrat*. Vicissim Virgilii *miserabile carmen* & *moestis late loca questibus implet* pluris facio, quam Homeri πολυηχέα φωνήν.

Versu

Verſu 534. ſomnium, quod Penelope Ulyſſi, ſibi necdum cognito, narrat, ſimili fere narratur ſtylo, quo ſomnia in *Veteri Teſtamento;* nec diſſimili ſtylo additur explicatio

Αλλ' αγε μοι τον ονειρον ὑποκρίναι και ακουσον·
Χηνες μοι κατα οικον εεικοσι πυρον εδουσιν
Εξ ὑδατος, και τε σφιν ιαινομαι εισορόωσα·
Ελθων δ' εξ ορεος μεγας αιετος αγκυλοχειλης
Πασι κατ' αυχενος ηξε και εκτανεν· οἱ δ' εκεχυντο
Αθροοι εν μεγαροις· ὁ δ' ες αιθερα διαν αερθη.
Αυταρ εγω κλαιον και εκωκυον εν περ ονειρῳ.
Αμφι δε μ' ηγερεθοντο εϋπλοκαμιδες Αχαιαι
Οικτρ' ολοφυρομενην, ὁ μοι αιετος εκτανε χηνας·
Αψ δ' ελθων κατ' αρ' ἑζετ' επι προϋχοντι μελαθρῳ·
Φωνη δε βροτεη κατερητυε φωνησεν τε·
Θαρσει Ικαριοιο κορη τηλεκλειτοιο·
Ουκ οναρ, αλλ' ὑπαρ εσθλον, ὁ τοι τετελεσμενον εσται·
Χηνες μεν μνηστηρες, εγω δε τοι αιετος ορνις
Ηα παρος, νυν αυτε τεος ποσις ειληλουθα,
Ὁς πασιν μνηστηρσιν αεικεα ποτμον εφησω.

Nempe dum viginti annos Ulyſſes abeſt, nobiles in inſula Ithaca juvenes ambiunt Penelopen, atque inſolenter quotidianis apud eam epulis agunt: Tamdem redit Ulyſſes omnibus ſuis ipſique Penelopae ignotus: Illa vero ſermonem cum ignoto ſibi marito ferens, eumque pro viro ſago habens, narrat ipſi, ſe in ſomnis vidiſſe viginti anſeres in domo ſua omne frumentum conſumentes: Tum ſuperveniſſe aquilam, quae correptis omnibus iſtis anſeribus ac dilaniatis, juxta ſe conſederit, atque humana voce dixerit, anſeres iſtos *eſſe* Penelopes procos; ſe vero ſub figura avis *eſſe* Penelopes conjugem reducem, omnibus iſtis procis exitio futurum.

Ad Odyſſ. Υ

Verſu 14. vehemens eſt locutio, qua cor hominis, moram non patientis prae ſumma aegritudine ac vindictae cupidine, dicitur *latrare*

—— κραδιη δε οἱ ενδον ὑλακτει

Verſu 36. *ac ſeqq.* Ulyſſis cum Pallade colloquium haud diſſimile eſt colloquio Moſis cum Deo in ardenti dumeto: Tum notabiliter potentia fideſque divina in cuſtodia eorum, quos ſervare velit Deus, deſcribitur, ubi Ulyſſi deſperanti ſe unum omnes confecturum fore procos, animum firmans Pallas ait

Σχετλί, εγω θεος ειμι, διαμπερες ἥ σε φυλασσω
Εν παντεσσι πονοις ——

Iſtiusmodi colloquia Deorum cum hominibus per ſe quidem ſunt certo ſenſu ἀθεοπρεπῆ meraeque fictiones poëticae; ſed ad ipſorum hominum curas agitationesque in ipſa mente ſive ſana & provida, ſive turbata malique conſcia, referenda.

Verſu 303. Μειδῆσεν Σαρδάνιον videtur dici is, qui vanum adverſarii ſui impetum ridet, certo ipſum perditurus: Dubito tamen, an vulgo *riſus Sardonius* (de quo vide *paroemiographos*) ita intelligatur: apud Homerum vero ita intelligi videtur.

Ad Φ

Omnium ineptiſſime hic *liber* a priori eſt divulſus. Adde quae de utriusque Operis Homerici in *libros* ſive in Α Β Γ &c. diviſionibus ad Il. Σ notavimus.

Verſu

Versu 75. ad rem, celerrime faciendam, qualem intensionem arcus, metrum accommodatur item celerrimum

Ος δε κε ρηϊτατ' εντανυση βιον εν παλαμησι

Contra, summae tarditati par *metrum* aptatur *vs.* 121.

——— και επι σαθμην ιθυνεν

Nempe ἰθύνειν ἐπὶ σάθμην est *plantas* vel similia *ad lineam statuere, dirigere*, id quod non satis exacte fieri potest celeriter.

Ad Odyss. X

Versu 278. tardo & hic vixque cohaerente *metro* narratur, uti Telemachus in pugna cum matris suae procis, alteram perstrictus fuerit manum, sed leviter modo, sive, ut Homerus ait,

Αιγδην, ακρην δε ρινον δηλησατο χαλκος

Scilicet haec ipsa verba, sic dissoluto fractoque *metro* posita, inhibent & quasi sistunt Lectorem; atque ita feliciter exprimitur actio Telemachi, leve vulnus suum sentientis, inspicientis, seseque nonnihil a fervore pugnae remorantis.

Ad Ψ

A *versu* 320. Ulysses breviter narrat omnes suos casus & errores; adeo ut inde multa, non ante ab Homero memorata, ad Ulysséam tamen historiam pertinentia, peti possint.

Ad

OBSERVATA IN STYLO HOMERI

Ad Odyff. Ω

Verfu 1.

Ερμης δε ψυχας Κυλληνιος εξεκαλειτο
Ανδρων μνηστηρων· εχε δε ραβδον μετα χερσιν
Καλην, χρυσειην, τη τ' ανδρων ομματα θελγει
Ων εθελει, τους τ' αυτε και υπνωοντας εγειρει

Hinc haufit Virgilius IV. *Aen.* 242. de eodem Mercurio

Tum virgam capit: Hac animas ille evocat orco
Pallentes; alias fub triftia tartara mittit;
Dat fomnos adimitque, & lumina morte refignat.

Verfu 20. & *feqq.* Agamemnonis anima narrat animae Achillis apud inferos, quae poft mortem Achillis ad Trojam acciderint, potiffimum quae funus Achillis fpectant: Ergo & hinc Trojani belli hiftoria fuppleri posfit.

Verfu 71. eleganter per male junctos *fpondaeos* languor flammae, materiam necdum penitus exuftam ambedentis emorientisque, ac pedetentim cum deficiente materia defecturae, exprimitur

Αυταρ επειδη σε φλοξ ηνυσεν Ηφαιστοιο.

VETERA
EPIGRAMMATA
GRAECA

VETERA EPIGRAMMATA GRAECA

pro anecdotis prodeuntia

I

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ

(1) Ημην καὶ προπάροιθε συνέμπορος ἀνέρι κέρδους,
Ηνίκα δημοτέρην Κύπριν ἐναυτολόγει.
Κεῖθεν καὶ συνέπηξεν ἐμὴν τρόπιν, ὄφρα με (2) λεύσσει
Κύπρις τὴν ἀπὸ γῆς εἰν ἁλὶ ῥεμβομένην.
Εστιν ἑταιρέιος ἐμοὶ στόλος, εἰσὶ δὲ λεπτὰ
(3) Κάρπασα καὶ λεπτὸν φῦκος ὑπὲρ σανίδων.
Ναύτιλοι ἀλλάγε πάντες ἐμῆς ἐπιβαίνετε πρύμνης,
Θαῤῥαλέως πολλοὺς οἶδα φέρειν ἐρέτας.

(1) Videtur ſub emblemate navis, meretrix loqui. (2) ſcribo λεύσση

(3) Quamquam Κάρπασος eſt vox Graeca, tamen hic ſcribo κάρβασα.

II

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

Ισχετε χεῖρα μυλαῖον ἀλετρίδες, εὕδετε μακρὰ,
Κὴν ὄρθρον (1) προλέγει γῆρυς ἀλεκτρυόνων.

(1) Scribo προλέγῃ.

Δηώ γὰρ νύμφαισι χορῶν ἐπετείλατο μόχθους,
Αἱ δὲ κατ' ἀκροτάτην ἀλλόμεναι (2) προχίην,
Ἄξονα δινεύουσιν, ὁ δ' ἀκτίνεσσιν ἑλικταῖς
Στρωφᾶται πισύρων κοῖλα βάρη μυλάκων.
Γευόμεθ' ἀρχαίου βιότου πάλιν, εἰ δίχα μόχθου
Δαίνυσθαι Δηοῦς ἔργα διδασκόμεθα.

(2) προχοήν.

III

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ

Νῆσοι ἐρημαῖαι, τρύφεα χθονὸς, ἃς κελαδεινὸς
Ζωστὴρ Αἰγαίου κύματος ἐντὸς ἔχει·
Σίφνον ἐμιμήσασθε καὶ αὐχμηρὴν Φολέγανδρον
Τλήμονες, ἀρχαίην δ' ὠλέσατ' ἀγλαΐην·
Ἦ ῥ' ὑμᾶς ἐδίδαξεν ἕνα τρόπον ἡ τότε λευκὴ
Δῆλος ἐρημαίου δαίμονος ἀρξαμένη;

IV

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Αὐλοὶ τοῦ Φρυγὸς ἔργον Τιαγνίδος, ἡνίκα μήτηρ
Ἱερὰ (1) τὰν Κυβέλοις πρῶτ' ἀνέδειξε θεῶν·
Καὶ πρὸς ἐμὸν φώνημα καλὴν ἐνεδύσατο χαίταν.
Ἔκφρων Ἰδαίης ἀμφίπολος θαλάμης.
Εἰ δὲ κελαινίτης ποιμὴν (2) Πάρος οὔπερ ἀείσας
(3) Ἐγνώθη, Φοίβου κεῖνον ἔδειξεν ἔρις.

(1) Scribendum forte τᾶν pro τὰ ἐν
(2) Si non Πάρις fit fcribendum, fcribo πάρος ante adverbialiter.
(3) Scribo ἐγνώσθη

V

ΛΕΩΝΙΔΟΥ

Ὕδατα σοι κοτίλεια γενέθλιον ἦμαρ ὁρῶντι,
Καῖσαρ, ἐπιβλύζοι σωρὸν (1) ἀκεσορίης,
Ὄφρα σε κόσμος ἅπας (2) πάππον αὐγάζηται,
Ὡς πατέρα τρίσσης εἴσιδεν εὐτοκίης.

(1) Non capio.
(2) Nec duas has voces capio, nec fcio, quo fuppleam.

VI

Τοῦ αὐτοῦ

(1) Ἴτρια μοι βύβλων αλονώδεα σὺν καλάμοισι
Πέμπει νειλορύτου δῶρον ἀπὸ (2) προβολῆς·
Μουσοπόλῳ δ' ἀτελῆ, Διονύσιε, μηκέτι πέμπε
Ὄργανα. τίς τούτων χρῆσις ἄτερ μέλανος;

(1) Verfus mihi inextricabilis
(2) In MSto jubetur reponi προχοῆς

VII

τοῦ αὐτοῦ

Νεῖλος ἑορτάζει παρὰ Θύμβριδος ἱερὸν ὕδωρ,
Εὐξάμενος θύσειν Καίσαρι σωζομένῳ.
Οἱ δ' ἑκατὸν βουπλῆγες ἑκούσιον αὐχένα ταύρων
(1) Ημαξαν (2) βωμοῖς οὐρανίοιο Διός.

(1) fcribo Ημαξαν, id eft ᾕμαξαν, ab αἱμάττω
(2) fcribendum βωμοὺς

VIII

τοῦ αὐτοῦ

Καὶ λόγον ἰσορίῃ κοσμούμενον ἠκρίβωσας,
Καὶ βίον ἐν φιλίῃ, πάππε βεβαιότατε.
Τοῦτο δ' ἑορτάζοντι γενέθλιον ἠριγένειαν
Δῶρον ὁ Νειλαιεὺς πέμπει ἀοιδοπόλων.

IX

Εις Γνωςικοὺς

Ηέλιον νίκησε τεὸς νόος ἡδὺ φαείνων,
Αιὲν ἀπαςράπ]ων βροτοφεγ]έα πάνσοφον Αιγλην
Ηδυφαῆ, χαρίεσσαν, ἀπαςράπ]ουσαν ἀδύτως.

X

ΜΑΚΚΙΟΥ

Αυτὸς ἄναξ ἔμβαινε θοῷ πηδήματι ληνοῦ
Λακ]ιςῆς· ἔργου δ' ἡγεο νυκ]ερίου,
Λευκῶσαι πόδα γαῦρον, ἐπιῤῥῶσαι δὲ χορείην,
Λάτριν ὑπὲρ κούφων ζωσάμενος γονάτων·
Ευγλωσσον δ' ὀχέτευε κενοὺς μάκαρ ἐς πιθεῶνας
Οινον ἐπὶ ψαιςοῖς καὶ λασίη χιμάρῳ.

XI

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ

Εἴ τινα μὴ τέρπει λωτοῦ χέλυς ἢ γλυκὺς ἦχος
Ψαλμῶν, ἢ τριγέρων νεκ]άρεος Βρομιος·
Η πεύκαις κοῦροι ςέφανοι μύρα, λιτὰ δὲ δείπνων
Λαθρόποδας (1) τροκ]ὰς χερσὶ τίθησι τόκους·
Ουτος ἐμοὶ τέθνηκε, περὶ μνῆσιν δὲ παρέρπω
Νεκρὸν ἐς ἀλλοτρίους φειδόμενον φάρυγας.

(1) in MSto reponitur τρωκ]ὰς

XII

ΓΑΙΜΙΝ.ΟΥ

Η παλίουρος ἐγὼ τρηχὺ ξύλον ἰὸς ἐν ἕρκει·
Τίς μ' ἀφορῶν λέξει τὴν φορίμων φύλακα.

XIII

XIII

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ

Κὴν μυχὸν Ορκυναῖον, ἢ ἐς πύματον Σολόεντα
Ελθῃς καὶ Λιβυκῶν κράσπεδον Εσπερίδων,
Καῖσαρ ὁ (1) πολυσέβαστος ἅμα κλέος εἶσιν ἐκείνῳ.
Πάντη Πυρήνης ὕδατα μαρτύρια.
Οισι γὰρ ὐδὲ πέριξ δρύτομοι ἀπεφαιδρύναντο,
Λυτρὰ καὶ ἠπείρων ἔσσεται ἀμφοτέρων.

(1) scribo πυλυσέβαστος

XIV

ΒΙΑΝΟΡΟΣ

Καύματος ἐν θάμνοισι λαλίστατος ἡνίκα τέττιξ
Φέγξατο διγλώσσῳ μελπόμενος στόματι,
Δυνακόεντα Κρίτων συνθεὶς δόλον εἷλεν ἀοιδὸν
Ηέρος ὐκ ἰδίην ἐξοβόλον μελέτην.
Αξια δ' (1) οχ' ὁσίης θήρης πάθεν. ὐ γὰρ ἔτ' ἄλλων
Πήξατ' ἐπ' ὀρνίθων εὔστοχον ὡς πρὶν ἄγρην.

(1) scribo ὐχ

XV

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ

Οιυς ἀνθ' οἵων οἰκήτορας ὦ ἐλεεινὴ
Ευρεο; φεῦ μεγάλης Ελλάδος ἀμμορίη·
Αυτίκα καὶ γαῖς ἡ χθαμαλωτέρη εἴθε Κόρινθε
Κεῖσθαι καὶ Λιβυκῆς ψάμμυ ἐρημοτέρη,
Η τοίοις διὰ πᾶσα παλιμπρήτοισι δεθεῖσα
Θλίβειν ἀρχαίων ὀστέα Βακχιαδῶν.

XVI

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

Στέλλευ ἐπ' Εὐφράτην Ζηνὸς τέκος. εἴς σε γὰρ ἤδη
  Ἠῷοι Πάρθων αὐτομολοῦσι πόδες.
Στέλλευ ἄναξ, δήεις δὲ φόβῳ κεχαλασμένα τόξα
  Καῖσαρ· πατρῴων δ' ἄρξαι ἀπ' Ἀντολέων·
Ῥώμην δ' Ὠκεανῷ περιτέρμονα πάντοθεν αὐτὸς
  Πρῶτος ἀνερχομένῳ σφράγισαι (1) ηελενω.

(1) forte ἠελίῳ

XVII

ΑΔΔΑΙΟΥ

Ταύρῳ φρικαλέον νάπος ἐκ Ξαίνοντι (1) δοβήρου
  (2) Πευκέτης ἵππῳ κάρτερος ἠντίασεν.
Ἀλλ' ὁ μὲν ὡρμήθη (3) πρειὼν ἅτε, τοῦ δ' ἁπαλοῖο
  Παιονίδα λόγχην ἧκε δια κροτάφων.
Συλήσας κεφαλῆς δὲ διπλοῦν κέρας, αἰὲν ἐκείνω
  Ζωροποτῶν ἐχθροῦ (4) κόμπον μὴ θανάτου.

(1) Quid iſtud δοβήρου? (2) Scribo Πευκείτης
(3) Quid πρείων? (4) & hic haereo ad ſenſum & metrum.

XVIII

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ

Ἀγχοῦροι μεγάλαι κόσμου χθόνες, ἃς διὰ Νεῖλος
  Πιμπλάμενος μελάνων τέμνει ἀπ' Αἰθιόπων,
Ἀμφότεραι βασιλῆας ἐκοινώσασθε (1) γάμοισι
  Ἓν γένος Αἰγύπτου καὶ Λιβύης θέμεναι.
Ἐκ πατέρων εἴη παισὶν πάλι τοῖσιν ἀνάκτων
  Ἔμπεδον ἠπείροις σκῆπτρον ἐπ' ἀμφοτέραις.

(1) in MSto appictum eſt *vel* γάμοιο· ſed male.

XIX

XIX

τοῦ αὐτοῦ

Βίβλων ἡ γλυκερὴ Λυρικῶν ἐν τεύχεϊ τῷδε
Πεντὰς ἀμιμήτων ἔργα φέρει Χαρίτων,
(1) Ανακρέοντος ὡς ὁ Τήιος ἡδὺς πρέσβυς
Εγραψεν ἢ παρ' οἶνον ἢ σὺν ἱμέροις
Δῶρον δ' εἰς ἱερὴν Αντωνίη ἥκομεν ἠῶ
Κάλλευς καὶ πραπίδων ἔξοχ' ἐνεγκαμένην.

(1) Hoc quaſi diſtichon videtur commentarius prioris diſtichi, ſtulte huic epigrammati intextus.

XX

ΕΥΗΝΟΥ γραμματικοῦ

Εχθίστη Μούσαις σελιδηφάγε λωβήτειρα
Φωλάς, ἀεὶ σοφίης (1) κλέμματα φερβομένη.
Τίπτε κελαινόχρως ἱεραῖς ψήφοισι λοχάζῃ
Σίλφη τὴν φθονερὴν εἰκόνα πλαττομένην;
Φεῦγ' ἀπὸ Μουσάων, ἴθι τηλόσε, μηδ' ὅσον ὄψει
Βάσκανον ἐν ψήφῳ δόξαν ἐσεισαγάγῃ.

(1) ſcribend. κλήματα

XXI

ΛΕΩΝΙΔΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ

Μήτε μακρῇ θαρσέων ναυτίλλεο, μήτε βαθείῃ
(1) Νηῒ κρατεῖ πάντος δούρατος εἰς ἄνεμος
Ωλεσε καὶ πρόμαχον πνοιὴ ἀμα· κῦμα δὲ ναύτας
Αθρόον εἰς κοίλην ἐσυφέλιξεν ἅλα·
Ου μὴν ὁ Δαίμων πάντη κακός, ἀλλ' ἐπὶ γαίῃ
Πατρίδι καὶ τύμβου καὶ κτερέων ἔλαχες,
Κηδεμόνων ἐν χερσὶν (2) ἐπὶ τρηχεῖα θάλασσα
Νεκρὸν πεπταμένοις θῆκεν ἐπ' αἰγιαλούς.

(1) verſum hunc ſic interpungo & corrigo
Νηΐ· κρατεῖ παντὸς δούρατος ἐς ἀνέμους.
vel . . . . . εἰς ἄνεμος.
(2) Scribo ἐπεὶ

XXII

ἀδεσπότου

Χθὼν μὲν ἔχει δέμας ἐσθλόν· ἔχει κλυτὸν οὐρανὸς ἦτορ
Ανδρέω, ὃς Δαναοῖσι καὶ Ιλλυρίοισι (1) δικάτας
Ουχ ὁσίων κτεάνων καθαρὰς ἐφυλάξατο χεῖρας·

(1) Scribendum *δικάσσας*

XXIII

ΗΡΙΝΝΗΣ

(1) Στᾶλαι καὶ σειρῆνες ἐμαὶ, καὶ πένθιμε κρωσσὲ,
Οςις ἔχεις αἴδα τὰν ὀλίγαν σποδιὰν,
Τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἠρίον εἴπατε χαίρειν
Αιτ᾽ ἀςοὶ τελέθωντ᾽ ταὶθ᾽ ετέρω πόλιος·
Χωτί με νύμφαν ἔυσαν ἔχει τάφος, ἔιπατε καὶ τὸ,
Χωτὶ πατήρ μ᾽ ἐκάλει Βρυκίδα, χωτὶ γένος
Τηνίδως ειδῶντι καὶ ὅττι μοι ἁ συνεταιρὶς
Ηρινν᾽ ἐν τύμβῳ γράμμ᾽ ἐχάραξε τόδε.

(1) Epigramma hoc & duo ſequentia dialecto ſunt Dorica.

XXIV

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

Ηδη μὲν κροκόεις πιτανατίδι πίτνατο νύμφα
Κλειναρέτα χρυσέων παςὸς ἔσω θαλάμων.
(1) Καδεμόνες δ᾽ ἤλποντο δὶ ὠλένιον φλόγα πεύκης
Αψειν ἀμφοτέραις ἀνσχόμενοι παλάμαις
Δημὼ καὶ Νίκιππος· (2) ἐφάρπαξα δὲ (3) νοῦσος
Παρθενικὰν λάθας ἄγαγεν ἐς πέλαγος.
Αλγειναὶ δ᾽ ἐκάμαντο συνάλικες οὐχὶ θυρέτρων,
Αλλὰ τὸν αἴδεω ςερνοτυπῆ θάλαμον.

(1) in MSto reponitur Δημὼ καὶ, ſed non video, quare ita.
(2) Scribo *ἀφαρπάξασα*
(3) in MSto additur *vel νόσος vel νοας*: ſed nec hic video cauſam.

XXV

XXV

ΗΡΙΝΝΗΣ

Νύμφας Βαυκίδος εἰμὶ, πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
Στάλαν τῷ κατὰ γᾶς τῦτο λέγοις ἀΐδα,
Βάσκανος ἐσσ' ἀΐδα, τάδε τοι καλὰ μεθορῶντι
Ομματα τὰ Βαύκυς ἀγγελέοντι τύχα
Οἱ τὰν παῖδ' Υμέναιος ἐφ' ἆις (1) ἤδετο πεύκαις,
Τὰν δ' ἐπὶ κηδευτὰς ἔφλεγε πυρκαϊᾶς.
Καὶ σὺ μὲν ὦ Υμέναιε γάμων . . . ἀοιδὰν.
Ες θρήνων γοερῶν φθέγμα μεθηρμόσαο.

(1) Nonnihil & hic deeſt.

XXVI

ἀδεσπότα

Νηϊάδες καὶ ψυχρὰ βοαύλια ταῦτα μελίσσαις
Οιμον ὑπ' ἠαρινὴν λέξατε (1) νισσομένοις,
Ως ὁ γέρων Λεύκιππος ἐπ' ἀερσιπόδεσσι λαγωοῖς
Εφθιτο χειμερίῃ νυκτὶ λοχησάμενος·
Σμηνία δ' ὐκ ἔτι οἱ νομέειν φίλον· αἱ δὲ τὸν ἄκρης
Γείτονα ποιμενίαι πολλὰ ποθῦσι νάπαι.

(1) Scribo νισσομέναις

XXVII

ΝΟΣΣΙΔΟΣ

(1) Ω ξεῖν' εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλήναν
Τὰν Σαπφῦς, χαρίτων ἄνθος ἐναυσάμενος,
Ειπεῖν ὡς Μύσαισι φίλα (2) τηναι δὲ λόκρισσα
Τίκτειν ἴσαις δ' ὅτι μοι τὔνομα νοσσίς ἴθι.

(1) Hic iterum eſt dialectus Dorica.
(2) Λόκρισσα videtur eſſe proprium nomen feminae: ſed totum diſtichon hoc non intelligo, quamquam video mox τίκτει vel τίκτεν pro τίκτειν legendum.

XXVIII

ΛΕΩΝΙΔΑ Ταραντίνε

Τέλληνος ὅδε τύμβος, ἔχω δ' ὑπὸ βώλεω πρέσβυν
Τήϊον τὸν πρῶτον γνόντα γελοιομελεῖν.

XXIX

ΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣ

(1) Κλευάσε τοί μοι κλεῖτος ὑπὲρ θυρέων δόρυ τείνας
Κάτθανες ἀμφὶ λόγον γᾶν ἀμφιτεμνόμενος.

(1) Corruptum epigramma.

XXX

ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ

(1) Δηριφάγον Τιμοσθένη υἷα Μολόσσε
Ξεῖνον ἐπὶ ξείνη Κεκροπίᾳ φθίμενον.

(1) Et hoc corruptum ac mutilum.

XXXI

ΑΝΥΤΗΣ

(1) Ηβα μέν σε πρόαρχε ἔσαν παίδων ἅτε ματρὸς
Φειδία ἐν δνοφερῷ πένθει ἔθε φθίμενος.
Αλλὰ καλόν τοι ὕπερθεν ἔπος τόδε πέτρος ἀείδει,
Ως ἔθανες πρὸ φίλας μαρνάμενος πατρίδος.

(1) Primum hoc diſtichon non intelligo.

XXXII

ΦΩΤΙΟΥ Πατριάρχε

(1) Ερωτα πικρὸν ἀλλὰ σώφρονα βίον,
Ο Κλειτοφῶντος ὥσπερ ἐμφαίνει λόγος.

(1) Hoc Ερωτα mihi valde ſupectum eſt.

Ο λευ-

Ο λευκίππης δὲ σωφρονέστερος βίος
Απαν]ας ἐξίσησι, πῶς τετυμμένη,
Κεκαρμένη τε καὶ κατηχρειωμένη,
Τὸ δὴ μέγισον τρὶς θανὸν ἐκαρτέρει.
Εἴπερ δὴ καὶ σὺ σωφρονεῖν θέλεις φίλος,
Μὴ τὴν πάρεργον τῆς γραφῆς σκόπει θέαν·
Τὴν τῦ λόγυ δὲ πρὸς τὴν συνδρομὴν μάθε.
Νυμφοσολεῖ γὰρ (1) τοῖς ποθῦν]ας ἐμφρόνως.

(1) fcribend. τῦς

XXXIII

Εις βίβλον ιατρικῶν Ορβιλίυ

Τέρπεό μοι κρατερῶν καμάτων ἐγκύμονα βίβλον,
Ην πάρος Αδριανὸς μὲν ἄναξ ἔχεν ἐν πολέμοισι,
Κρύψε δ' ἀεργίη χρόνον ἄσπετον ἔγ]υθι λήθης·
Αλλ' ὑπὸ καρτερόχειρος Ανασασίυ Βασιλῆος
Ηλυθον ἐς φάος αὖθις, ἵνα σρατιῆσιν ἀρήξω·
Οιδα γὰρ ἀνδροφόνυ (1) καμάτος πολέμοιο διδάσκειν·
Οιδα (2) δὲ, πῶς μετ' ἐμεῖο καὶ ἑσπερίης ἀλὸς ἄνδρας
Καὶ Πέρσας ὀλέσεις καὶ ἀνομόρυς Σαρακηνὺς,
Καὶ θοὸν ἱπποκέλευθον ἀρειμανέων γένος (3) Ουννων,
Πετραίων δ' ἐφύπερθεν (4) ἀλυσκάζοντον Ισαύρυς,
Πάν]α δ' ὑπὸ σκῆπ]ροισιν (5) Ανασασίυ τελέσσω,
Ον καὶ (6) Τραιανίοιο φαάντερον ἤγαγεν ἠώς.

(1) fcribo κάματον vel καμάτυς
(2) . . τε
(3) an Τυννων
(4) fcribo ἀλυσκάζον]ας
(5) . . Ανασασίοιο
(6) . . Τραιάνοιο.

XXXIV

ΜΟΥΚΙΟΥ ΣΚΕΥΟΛΑ

Αι χίμαροι τί ποτ' ἄρα τὰ μὲν θύμα καὶ τιθύμαλλα
Λείπετε καὶ χλοερὴν αἰγίνομον βοτάνην;

Πυρὰ δ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλαις σκιρτήματα γαῦρα τίθεσθε,
Αμφὶ τὸν (1) ὑλιβάτην ἀλλόμεναι νόμιον;
Ουκ ἀπὸ πυγμαχίης ἀποπαύσατε, μήποτ᾽ ἀπεχθὴς
Αιήσῃ κορύνη χειρὸς ἀπ᾽ αἰπολικῆς;

(1) forte ἠλιβάτην

XXXV

ἀδέσποτον

Ικάρε ὦ νεόφυτον ἐς ἤέρα πωτηθέντος
Ικαρίη πικρῆς τύμβε κακοδρομίης.
(1) Α βάλε μήτε σε κεῖνο ἰδεῖν, μήτ᾽ αὐτὸς ἀνεῖναι
Τρίτων Αιγαίε νῶτον ὑπὲρ πελάγευς·
Ού γάρ σοι σκεπανή τις ὑφόρμισις, ὐδὲ βόρειο
Ες κλίτο, ὖτ᾽ ἄγειν κύματο ἐς νοτίην..
Ερρ᾽ οἰς ὦ δύσπλωτε κακόξενε· σεῖο δὲ τηλῦ
Πλώοιμι ςυγερῦ ἀπ᾽ αἴδεω

(1) Inde ab hac voce omnia ad finem usque mihi sunt obscura, & haud dubie vitiata, item in ultimo fine mutilata.

XXXVI

ΔΙΟΔΩΡΟΥ Γραμματικῦ

Ισω νυκὶὸς ἐμῆς, ἥ μ᾽ (1) ἔκρυφεν οἰκία ταῦτα
Λαίνα, Κωκυτῦ ἀμφιγόητον ὕδωρ.
Ου τί μ᾽ ἀνὴρ, ὃ λέγυσι, κατέκτανεν ἐς γάμον ἄλλης,
Παπταίνων τι μάτην (2) ὔνομα (3) Ρυφῖνο.
Αλλά με κῆρες ἄγυσι μεμορμέναι· ὖ μία δήπε
Παῦλα Ταραντίνη κάτθανεν ὠκύμορος

(1) scribo ἔκρυφ᾽ ἐς
(2) τῦνομα
(3) Abstineo ab hoc vulnere.

XXXVII

XXXVII

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

(1) Στρύμονι καὶ μεγάλῳ πεπολησμένον Ελλησπόντῳ
Ηρίον ηδωνῆς Φυλλίδος ἀμφιπόλει·
Λοιπά τοι Αιθιόπης Βραυρωνίδος ἴχνια νηῶ·
Μίμνει, καὶ ποταμῶ τ' ἀμφιμάχηῖον ὕδωρ

(1) Epigramma hoc non capio. Possim quidem pro πεπολησμένον reponere πεπολημένον ac ηδέινης pro ηδωνῆς· sed universa me fugit sententia.

XXXVIII

ἄδηλον

(1) Τὴν δέ ποτ' Αιγείδεσιν μεγάλην ἔριν ὡς ἀλιανθεὶς
Τεῦχος ἐπ' ἀμφοτέραις δερκόμεθ' ἠϊόσιν.

(1) nec hic me expedio.

XXXIX

ΠΕΡΣΟΥ

Δειλαία Μικύλλα, τί τοι καὶ ἐπ' ηρίῳ ἔτος
Μυρομένα κέρα γραπτὸς ἔπεσι τύπος;
(1) Νευτίμας ἃς δή ποκ' ἀπὸ ψυχὰν ἐρύσαντο
Ωδῖνες, κεῖται δ' οἷα κατὰ βλεφάρων
Αχλύϊ πλημμύρουσα φίλας ἀπὸ ματρὸς ἀγοστῶ·
Αι αι Αριστοτέλης οὐκ ἀπάνευθε πατὴρ
Δεξιτερᾷ κεφαλὰν ἐπεμάσσατο, κ' ὦ μέγα δειλοί,
Ουτε θανόντες ἑῶν ἐξελάθεσθ' ἀχέων.

(1) vocem hanc non intelligo:

XL

ΛΕΩΝΙΔΑ

Αμπελος ὡς ἤδη καμάτῳ στηρίζομαι αὐτῷ,
Σκηπανίῳ καλέει μ' εἰς ἀίδην θάνατος.

Αἰν-

Δυσκώφει μὴ Γόργε. τί τοι χαριέστερον ἢ τρεῖς,
Η πίσυρας ποίας θάλψαι ὑπ᾽ ἠελίῳ;
Ωδ᾽ εἴπας, ᾽ κόμπῳ ἀπὸ ζωὴν ὁ παλαιὸς
Ωσατο, κ᾽ ἐς πλεόνων ἦλθε μετοικεσίην.

XLI

ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ

(1) Ωχευε Ιασχίπων κινησία Ερμῆ ἄγρις,
Εκ[λ]ίσων αἴδη χρεῖος ὀφειλόμενον,
(2) Γηραιὲ τ᾽ ἄρτια πάντα φέρων, (3) χρήστην δὲ δίκαιον
Ευρὼν σε στέργει παντοβίης ἀχέων.

(1) fcribo Ωχευ᾽
(2) an Γήραι᾽
(3) hic haereo.

XLII

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ

Ουκ ἔτι Τιμόκλεια τεὸν φάος ὤλεσας ὅσσων
Κέρυς (1) δυςόκῳ νηδυῖ γειναμένη·
Ομμασι δ᾽ ἐν πλεόνεσσιν ἀθρεῖς περικαλλὲς ὄχημα
Ηελίυ (2) προτέρης ὅσσα τελειοτέρη.

(1) fcribo δυσ[τ]έκνῳ
(2) . . . προτέρως.

XLIII

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Σιδωνίυ

(1) Σισυφίην κατὰ γαῖαν Ιὼ φιλοκερδέα φῦλα
Ανιστέων τι θεῶν πεφόρβησε χόλον·
Ουδὲ γὰρ ὁ προπάροιθε κανὼν Αιγισθος ἀοιδὸν
Ομμα μελαμπέπλων ἔκφυγεν Ευμενίδων.

(1) primum hoc diftichon mihi eft infanabile

XLIV

ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ

Ὧδε μέγας κεῖται Ζεὺς, (1) οἱ Δία κικλήσκουσι

(1) scribo ὃν

XLV

ΠΑΛΛΑΔΑ

Ἀκρὰς, ἣν σεο χερσὶ μυρίπνοον (1) ὄχνην ἔθηκας,
Δένδρῳ πίερθον ἐρεῖς σὴν χάριν εἰς σε φέρω.

(1) ὄχναν

XLVI

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

Πύργος ὅδ' εἰναλίης ἐπὶ χοιράδος οὔνομα νήσω
Ταυτὸν ἔχων ὅρμου σύμβολα εἰμὶ Φάρος.

XLVII

ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ

Μαχλὰς εὐκροτάλοισιν ἀνευάζουσα χορείαις
Δίζυγα παλλομένοισι τινάγμασι χαλκὸν ἀράσσει,
Τῆς μὲν (1) ὑποκλέπτων πολιὴν τρίχα γείτονα μήρης
Ηλεμάτοις ἀκτῖσι χαράσσεται ὄμματος αὐγή.
Ψευδόμενον δ' ἐρύθημα κατέγραφεν ἄχροος αἰδώς,
Αγλαΐη σέψατα νόθη κεκαλυμμένα μῆλα.

(1) Hoc ὑποκλέπτων non video, quo pertineat.

XLVIII

τοῦ αὐτοῦ

Ἔδρην χαλκεόπεζαν ἐπὶ προθύροις Ἑλικῶνος
Εἰσήκει θεράπων τις ὑπὲρ νώτοιο μεμαρπώς,
Οὐδ' ἔθελεν μογέοντι πορεῖν ἐπίβαθρον ἀοιδῆς·
Τοὔνεκά μευ θώρηξεν ἰὸν πολύμητις ἀνάγκη.

XLIX

ΕΥΝΟΜΙΑΝΟΥ

Ἱσορίην ἐτέλεσσα θεῶ χαρίτεσσι σοφῆσι,
Πρᾶγματ' ἀληθείης ποικίλ' ὑφηνάμενος.

L

τῶ αὐτῶ

Γράμματα δώδεκ' ἔχει Φιλοστόργιος ὔνομα καλόν·
Τὔνεκα δὴ κατὰ γράμμα λόγους ἀνεγράψατο τούτους,
Ἀρξάμενος πρώτου ἀπὸ γράμματος εἶπεν ἐφεξῆς,
Καὶ διὰ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς ἐὸν ὔνομα γράψας.

LI

ἀδέσποτον

Κωνσαντινιάδης (1) Ἀσκληπιάδης ἄσυ γεραίρων
Γράψεν Ἀναζάρβου πάτρια κυδαλίμης.

(1) an Ἀσκληπίδος

LII

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Πέντε κόρας καὶ πέντε βίω Διδυμωνὶ τεκοῦσα
Ἀρσενας, οὐδὲ μιᾶς, οὐδ' ἑνὸς ὠνόσατο.
Η μὲν ἀρίστη οὖσα καὶ εὔτεκνος οὐχ ὑπὸ παίδων,
Ὀθνείαις δ' ἐτάφη χερσὶ θανοῦσα βίῳ.

LIII

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

(1) Ηερίη γεράνεια κακὸν λέπας ὤφελεν Ἴςρον
Τῆλε καὶ ἐκ Σκυθέων μακρὸν ὁρᾶν Τάναϊν,

Μηδὲ

(1) MSto additur *Vide Salmas. ad Solinum pag. 139. sed duos ultimos versus citat.*

Μηδὲ πέλας ναίειν Σκειρωνικὸν οἶδμα θαλάσσης
Αγνεα νειφομένας ἀμφὶ (1) δὲ Θηριάδ☉-,
Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερὸς νέκυς, οἱ δὲ βαρεῖαν
Ναυτιλίην κενεοὶ τῆδε βοῶσι τάφοι.

(1) in MSto additur lege Μεθηριάδ☉-.

LIV

ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ

(1) Καί ποτε θυμώδης τὰ παρ' ἐλπίδα κήδεα κλαίων
Παιδὶ (2) λύκῳ κενεὸν τοῦτον ἔχευε τάφον·
Ουδὲ γὰρ ὀθνείην (3) ἔλαχεν κόνιν, ἀλλά τις ἀκτὴ
Νηίας, ἢ (4) γήσων Πον]ιάδ☉- τις ἔχει,
Ενθ' ὅγε που πάντων κτερέων ἄτερ ὀστέα φαίνει
Γυμνὸς ἐπ' ἀξείνου κείμεν☉- αἰγιαλοῦ.

(1) Hoc epigramma principio suo est mutilatum
(2) puto Λύκῳ, ut sit *proprium* nomen
(3) scribo ἔβαλεν
(4) γῆς ὢν

LV

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

Σῆμα Θεόγνιδός εἰμι Σινωπέ☉-, ᾧ μ' ὑπέθηκεν
Γλαῦκος ἑταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου.

LVI

τοῦ αὐτοῦ

Σῆμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόντῳ
Κλείσθενες Ευξείνῳ μοῖρ' ἔκιχεν θανάτου
Πλαζόμενον, γλυκεροῦ δὲ μελίφρον☉- οἴκαδε νόστου
Ημπλακες, οὐδ' ἵκευ Χῖον ἐπ' ἀμφιρύτην.

LVII

ΑΓΑΘΙΟΥ Σχολαστικοῦ

Ελλανὶς τριμάκαιρα καὶ ἁ χαρίεσσα Λάμαξις
    Ηςην μὲν πάτρης φέγγεα Λεσβιάδος.
Οκκα δ' Αθηναίησι σὺν ὁλκάσιν ἔνθαδε κέλσας
    Τὰν Μιτυληναίαν γᾶν ἀλάπαξε Πάχης,
(1) Τὰν κώραν ἀδίκως ἠράσσατο. τὼς δὲ συνεύνως
    Εκτανε καὶ τήνας τῇδε βιησόμενος.
(2) Ταίδε κατ' Αιγαίοιο ῥόον. πλατὺ λαῖτμα φερέσθην,
    Καὶ ποτὶ τὰν κραναὰν Μοψοπίαν δραμέτην·
Δάμῳ δ' ἀγγελέτην ἀλιτήμονος ἔργα Πάχητος,
    Μέσφα μὲν εἰς ὀλοὴν κῆρα συνηλασάτην.
Τοῖα μὲν ὢ κῶρα πεπονήκατον· ἀψ δ' ἐπὶ πάτραν
    Ηκετον, ἐν (3) αὐτῷ κεῖσθον (4) ἀποφθιμέναι·
Ευ δὲ πόνων ἀπόνασθον, ἐπεὶ (5) πόσις ἅμα συνεύνῳ
    Ευδετον ἐς κλεινᾶς μνᾶμα σαοφροσύνας.
Υμνεῦσιν δ' ἔτι πάντες ὁμόφρονας Ηρωΐνας,
    Πάτρας καὶ ποσίων πήματα τισαμένας.

(1) scribo τὰ κώρα in duali
(2) item Ταῖδε
(3) . . δ' αὐτᾷ
(4) . . ἀποφθιμένα
(5) sunt haec corrupta. Possit scriptum fuisse ποτὶ σῆμα pro πόσις ἅμα.

LVIII

ἀδέσποτον

Εσχατιαὶ Λιβύων Νασαμωνίδες, οὐκ ἔτι θηρῶν
    Εθνεσιν ἠπείρου νῶτα βαρυνόμεναι,
Ηχοῖ ἐρημαίῃσιν ἐπιπτύσσεσθε λεόντων
    Ωρυγαῖς ψαμάθους ἄχρις ὑπὲρ Νομάδων.
Φῦλον ἐπεὶ ἀνάριθμον ἐν ἰχνοπέδαισιν ἀγρευθὲν,
    Ες μίαν αἰχμηταῖς Καῖσαρ ἔθηκεν ὁ παῖς.
Αι δὲ πρὶν ἀγραύλων ἐγκατάδες ἀκρώρειαι
    Θηρῶν, νῦν ἀνδρῶν εἰσὶ βοηλασίαι.

LIX

LIX

ἄδηλον

Εἷς οὐδὲ Νικάνδρου τέκνων τάφος. ἓν φάος ἀοῦς
Ἄνυσε τὰν ἱερὰν Λυσιδίκας γενεάν.

LX

ΑΡΙΣΤΟΔΙΚΟΥ

Δαμὼ καὶ Μάθυμνα τὸν ἐν (1) τριετηρίσιν ἥρω
Εὔφρονα (2) λυσσαταὶ ὡς ἐπύθοντο νέκυν,
Ζωὰν ἀρνήσαντο, τανυπλέκτων δ' ἀπὸ μιτρᾶν
Χερσί (3) δε διούχες ἐκρεμάσαντο βρόχους.

(1) duarum harum vocum sensum hic quidem non intelligo. Puto subesse corruptelam. An pro ἥρω scriptum fuit ἥρωα, legendumque pro dissyllabo?

(2) forte est hoc nomen proprium viri

(3) duas has voculas puto fuisse unam, ad βρόχους pertinentem, sed quae fuerit, non divino.

LXI

ΔΙΟΤΙΜΟΥ

Νυμφίον Εὐαγόρην πολυπένθερον ἡ Πολυάινου
Σκυλλὶς ἀν' εὐρείας ἦλθε βοῶσα πύλας,
Παῖδα τὸν ἡγεμάχειον ἐφέσιον· οὐδ' ἄρ' ἐκείνη
Χήρη πατρώους αὖθις ἐσῆλθε δόμους
Δαιμονίη· τριτάτῳ δὲ κατέφθιτο μηνὶ δυσαίων,
Οὐλομένη ψυχῆς δύσφρονι τηκεδόνι.
Τοῦτο δ' ἐπ' ἀμφοτέροισι πολύκλαυτον φιλότητος
Ἕστηκεν λείῃ μνᾶμα παρὰ τριόδῳ.

LXII

ΦΙΛΗΤΑ ΣΑΜΙΟΥ

Α ςάλα βαρύθεσα λέγει τάδε, Τὰν μινύωρον
Τὰν μικκὰν αΐδας ἥρπασε Θειοδόταν,
Χ' ἁ μικκὰ τάδε πατρὶ λέγει πάλιν, Ισχεο λύπας
Θειόδοτε· θνατοὶ πολλάκι δυςυχέες.

LXIII

ἄδηλον

Ουπω τοι πλόκαμοι τετμημένοι, ἐδὲ σελάνας
Τοι τριετεῖς μηνῶν ἀνιοχεῦντο δρόμοι
(1) Κλεύδικε νικασις ὅτε σὴν περὶ λάρνακα μάτηρ
Τλῆμον (2) ἐπαιακτῷ πολλ' ἐβόα ςεφάνῳ
(3) Καὶ γενέτας περὶ . . ἐπ' ἀγνώςῳ δ' Αχέροντι
Ηβάσεις ἥβαν Κλεύδικ' ἀνοςοτάταν.

(1) scribo ac distinguo Κλεύδικε. νικάσεις, ὅτε &c.
(2) non capio
(3) nec fauciato huic versui medeor.

LXIV

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ

Εβρε καὶ (1) δειλοῖο κλύδων μέσος ὗια Μενοίτην
Συν φόρτῳ Σαμίε κρύψε Διοφάνεος
Εις ὅσιον σπεύδοντα πλόος τάχος· ἀλλὰ θάλασσα
Εχθρὴ [illegible] νέσῳ πατρὸς ἐπειγομένοις.

(1) pro hoc δειλοῖο videtur requiri & alterius fluvii nomen.

LXV

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

Τέσδ' ἀπὸ Τυῤῥηνῶν (1) ἀκροθήνια Φοίβῳ ἄγοντας
Εν πέλαγος, μία ναῦς, εἷς τάφος ἐκτέρισεν.

(1) Scribe ἀκροθίνια

LXVI

LXVI

ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ

(1) Ουχ ὁ τρηχὺς σε λιθαῖ☉ ἐπ' ὀςέα κεῖνα καλύπ]ει,
Ουδ' ἡ κυάνεον γράμμα λαβῦσα πέτρη·
Αλλὰ τὰ μὲν δολιχῆς τε καὶ αἰπεινῆς Δρακάνοιο
Ικάριον ῥήσσει κῦμα περὶ κροκάλαις.
Αντὶ δ' ἐγὼ ξενίης πολυμήδε☉ ἡ κείνη χθὼν
Ωγκώθην Δρυόπων διψάσιν ἐν βοτάναις.

(1) Forte Ουχ ὁ λίθ☉ σε τρηχὺς ἐπ' ὀςέα &c.

LXVII

ΑΔΔΑΙΟΥ

Ινδὴν βήρυλλον με Τρύφων ἀνέπεισε γαλήνην
Ειναι καὶ μαλακαῖς χερσὶν ἀνῆκε (1) κώμας
Ηἶδε καὶ χείλη νοτερὴν πλείονα θαλάσσην.
Καὶ μαςὺς τοῖσι θέλγω ἀνηνεμίην,
Ην δέ μοι ἡ φθονερὴ νεύσει λίθ☉ ὡς ἐν ἑτοίμῳ
Ωρμημαι γλώσσῃ καὶ τάχα νηχομένην.

(1) κώμας. Caetera hujus epigrammatis non intelligo.

LXVIII

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ

(1) Κ'ην πρύμνη λαχέτω μέ ποτε ςιβὰς αὖθ' ὑπὲρ αὐτῆς
Ηχεῦσαι ψακάδων τύμματα διφθερίδες.
Καὶ πῦρ ἐκ μυλάκων βεβιημένον ἧτ' ἐπὶ τέτων
Χυτρὴ καὶ κενεὸς πομφολύγων (2) θόρυκ☉.
Καὶ κρύπ]ον]' ἔιδοιμι διηκονον ἠδὲ τράπεζαι
Εςω μοι πρώτη νηὸς ὕπερθε σανίς,
Δὸς λάβε καὶ ψιθύρισμα τὸ ναυτικὸν, εἴ κε τύχη τις
Πρώην τοιαύτη τὸν φιλόκοινον ἐμέ.

(1) Nec hoc epigramma intelligo.
(2) θόρυβ☉

LXIX

LXIX

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ

Κολχαδων δύϛηνον ἐρώδιον ἰχθρὰ κολάζει,
Τῦ χάριν ὁ προδότης ὄρνις ἀεὶ λέγεται.
Φοῖβος ἐρεῖ ἑνα γείτον, ὅτ᾽ εἰς ἄλα κῶλον ἐλαφρὸν
Στήσας ψαμμείτην δόρπον ἐθημολόγει.
Δυςμενέες τότ᾽ ἔβησαν ἐπὶ πτόλιν ἀντιπέρηθεν
Οψὲ διδασκόμενοι πεζοβατεῖν πέλαγος.
Βάλλετε δὴ κακὸν ὄρνιν, ἐπεὶ βαρὺν ἤρατο μισθὸν
Εκ δηΐων Κολχῦς καὶ βρίον ὁ προδότης.

LXX

εἰς Αλκαῖον

(1) Αλκαῖος τάφος ἔτος, ὃν ἔκτανεν ἡ πλατύφυλλος
Τιμωρὸς μοιχῶν γῆς θυγατὴρ ῥάφανος.

(1) Αλκάιυ

LXXI

εἰς Σαπφὼ

Ου γὰρ σοί γε ὄλιζον ἐπὶ κλέος ὤπασε μοῖρα
Ηματι, τῷ πρώτῳ φῶς ἴδες ἀελίυ
Σαπφοῖ. (1) σοι γὰρ κρίτιν ἐνεῦμεν ἄφθιτον ἔιμεν
Σῦν δὲ πατὴρ πάντων νεῦσεν ἐρισφάραγος.
Μέλψαι δ᾽ ἐν πάντεσσιν ἀοίδιμος ἀμερίοισι,
Ουδὲ κλυτᾶς φάμας ἔσσεαι ἠπεδανά.

(1) Parum haec intelligo: sunt corrupta; mederi nequeo, nisi quod pro ἐρισφάραγος videtur requiri ἐρισμάραγος· tum κλυτᾶς φάμας habeo pro genitivis, ἠπεδανὰ pro nominativo feminino, utraque Dorice.

LXXII

εἰς Ομηρον

Ιλιὰς ὦ μέγα ἔργον, Οδυσσείης τε τὸ σῶφρον
Γράμμα, τὸ καὶ Τροίη θῆκεν ἴσην Ιθάκην,
Τόν με γέροντ᾽ αὔξοιτε ἀεὶ νέον· ἡ γὰρ Ομήρου
Σειρὴν ὑμετέρων ῥεῖται ἀπὸ στομάτων.

LXXIII

ΠΑΛΛΑΔΑ

Χριστιανοὶ γεγαῶτες Ολύμπια δώματ᾽ ἔχοντες
Ενθάδε ναιετάουσιν ἀπήμονες· οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς
Χώνη (1) φόλλην ἄγουσα φερέσβιον ἐν πυρὶ θήσει.

(1) Φόλλιν

LXXIV

εἰς Ισαυροὺς

Αυραις ἴσα θέουσιν· ὅθεν λάχον οὔνομα τοῦτο.

LXXV

Εις κολόκυνθον

Ειπέ μοι ὦ Κολόκυνθε τίνος Χάριν εἰσέτι καὶ νῦν
Ου σικύων ἐφάνη διερὸν γένος, οὐ κολοκύνθων;

Ο κολόκυνθος πρὸς ταῦτα

Ζηνὸς ἐπομβρήσαντος ἐπεκλύσθησαν ἄρουραι,
Ημετέρην δ᾽ ἀέκουσαν επικρύπτουσι γενέθλην.

LXXVI

Εἰς τὸν ἀπὸ κόντου κατερχόμενον θηριόμαχον

Κόντον ἀνὴρ κατέπηξε, δέμας δ᾽ εἰς ἠέρα ῥίψας
Ιδνώθη προκάρηνος· ἀνερχομένοιο δ᾽ ὑπερθεν

Θηρὸς ὑπεκκατέβαινεν ἐϋστρέπτοισι πόδεσσι·
Οὐδὲ λάβεν· λαοὶ δὲ μετίαχον· ἔκφυγε δ' ἀνήρ.

LXXVII

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ

Θάρσει καὶ τέταρσι διαπλασθέντα προσώποις
Μύθων καὶ τούτων γράψαι ἑνὶ πλέοσιν·
Ου τέ σε γὰρ λείψουσι Φιλωνίδι οὔτε Βάθυλλον,
Τὸν μὲν ἀοιδάων, τὸν δὲ χορὸν Χάριτες.

Hoc Epigramma non intelligo.

LXXVIII

ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Θεσσαλίης εὔιππος ὁ ταυρελάτης χορὸς ἀνδρῶν
Χερσὶν ἀτευχήτοις θηρσὶν ὁπλιζόμενος
Δενδροτυπεῖς πώλους ζεύξεις σκιρτήματι ταύρων
Αμφιβαλεῖν . . . πλέγμα μετωπίδιον·
Ακρότατον δ' ἐς γῆν κλίνας ἅμα κ' εὔροπον ἅμμα
Θηρὸς τὴν τόσσην ἐξεκύλισσε βίην.

Nec hoc Epigramma mihi liquidum, & hiatu laborat.

LXXIX

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

Καὶ Μακεδὼν ὁ σίδηρος ἐν ἄστρι καὶ τὰ πρὸς ἀλκὴν
Τῆς ἀπ' Αλεξάνδρου χειρὸς ἐπιστάμενος,
Πείσων σὴν ποθέων ἱκόμην χέρα, τοῦτο δὲ φωνῶ,
Χαίρων δεξιτερὴν εὗρον ὀφειλομένην.
(1) Λευκάδος ἀντί με Καῖσαρ ἰδ' Αμβρακίης ἐριβώλου
Θυῤῥείου τε πέλειν ἀντί τ' Ανακτορίου
Αργεος

(1) Hinc aliud Antipatri inchoari epigramma notatur in MSto.

Αργεος Αμφιλόχου τε καὶ ὁππόσα ῥαίσαντο κύκλῳ
    Αστε' ἐπιθρώσκων δουρομανὴς πόλεμος,
Εισατο Νικόπολιν θείην πόλιν, ἀντὶ δὲ νίκης
    Φοῖβος ἄναξ ταύτην (1) δέχνυται Ακτιάδος.

(1) in MSto reponitur δείκνυται.

LXXX

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

Λάθριος Ηράκλεια καλῶς ὑπὸ χείλεσιν ἕλκεις,
    Κεῖνο πάλαι κατά σου τοῦτ' ἐβόησε πόλις·
Πῶς ἔτλης ῥέξαι κακόν; ἤ σε βιαίως
    Ειλκυσε τίς θαλερῶν δραξάμενος πλοκάμων;
Η σοι τοὔνομα τερπνὸν ἀφ' Ηρακλῆος ἐχρέτη
    Μαχλὲ φιλεῖν ἥβην κέκριται ἠιθέων.

LXXXI

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ

Νῆσον τὴν εἰ καί με περιγράψαντες ἔχουσιν
    Μετρῆσαι βαιὴν ἐπὶ ἀμόνον σαδίους,
Εμπης καὶ τίκτουσαν ἐπ' αὔλακα πῖαρ ἀρότρου
    Οψει καὶ παντὸς κάρπιμον ἀκροδρύου,
Καὶ πολλοῖς εὔαγρον ἐπ' ἰχθῦσι, (1) καὶ ὑπὸ μαίρῃ
    Ευάνεμον, λιμένων δ' ἤπιον ἀκροδρύου
Αγχόθι Κορκύρης Φαιηκίδος· ἀλλὰ γελᾶσθαι
    Τῷ ἐπεωρίσθην τοῦτ' ἐθέμην ὄνομα.

(1) Χ'

LXXXII

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ

(1) Καὶ αὐτὴ ἤχλυσσεν ἀκρέσπερος ἀντέλλουσα
    Μήνη, πένθος ἑὸν νυκτὶ καλυψαμένη,

(1) Epigramma hoc eſt ἀκέφαλον in mortein formoſae alicujus puellae dictae Selenae: caetera eſt Epigramma profecto venuſtum.

Ουνεκα δὴ χαρίεσσαν ὁμώνυμον εἶδε Σελήνην
Απνουν εἰς ζοφερὸν δυομένην αἴδην.
Κείνη γὰρ καὶ κάλλος ἑοῦ κοινώσατο φωτὸς,
Καὶ θάνατον κείνης μίξεν ἑῷ νέφει.

LXXXIII

τοῦ αὐτοῦ

Ποιμὴν ὦ μάκαρ εἴθε καὶ οὔρεος ἐπροβάτευον
Κ'ηγὼ ποιηρὸν (1) τοῦτ' ἀνὰ λευκόλοφον,
Κριοῖς ἀγητῆρσί ποτε βληχήμενα βάζων,
(2) Η πιμικρῇ βάψαι γήοχα πηδάλια.
(3) Αλμη τοι γὰρ ἔδυν υποβένθιος· ἀμφὶ δὲ ταύτην
Θῖνά με ροιβδήσας ευρος ἐφημίσατο.

(1) τοῦδ' (2) Η' 'πὶ μικρῇ (3) Αλμη· τοι γὰρ &c.

LXXXIV

τοῦ αὐτοῦ

Παίδων ἀλλαχθέντι μόρῳ ἐπὶ τοῦτ' ἐλεεινὴ
Μήτηρ ἀμφοτέρους εἶπε περισχομένη,
Καὶ νέκυν οὐ σέο τέκνον ἐπ' ἤματι τῷδε γοήσειν
Ηλπισα καὶ ζωοῖς οὔ σε μετεσσόμενον
Οψεσθαι· νῦν δ' οἱ μὲν ἐς ὑμέας ἠμείφθησαν
Δαίμονες, ἄψευστον δ' ἵκετο πένθος ἐμοί.

LXXXV

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

Ριγηλὴ ναύταις ἐρίφων δύσις, ἀλλὰ (1) πύρωνι
(2) Πολλῆς γαληναίη χείματος ἐχθροτέρη·

(1) Νῆα

(1) Scribo Πύρωνι ac pro nomine viri habeo, qui prae tranquillo mari non effugerit piratas, atque ita perierit.
(2) Πολλὰ

(1) Νῆα γὰρ ἀλιπλόη πεπεδημένην ἔφθασε ναύταις
  Ληϊσέων ταχινὴ δίκροτος ἐσσομένη.
Χεῖμα δέ μιν προφυγόντα γαληναίῳ ὑπ' ὀλέθρῳ
  Ἔκτανεν· ἆ λυγρῆς δειλὲ καχορμισίης.

(1) Lego Νηΐ γὰρ ἀλοπλόῳ πεπεδημένον &c.

LXXXVI

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Τῆς Σαμίας τὸ μνῆμα Φιλαινίδος, ἀλλὰ προσειπεῖν
  Τλῆθί με, καὶ στήλης πλησίον ὦνερ ἴθι.
Οὐκ εἰμ' ἡ τὰ γυναιξὶν ἀναγράψασα προσάντη
  Ἔργα καὶ αἰσχύνην οὐ νομίσασα θεόν·
Ἀλλὰ φιλαιδήμων ναὶ ἐμὸν τάφον· εἰ δέ τις ἡμέας
  Αἰσχύνων λαμυρὰν ἔπλασεν ἱστορίαν,
Τοῦ μὲν ἀνακπλύξας χρόνος οὔνομα· τἀμὰ δὲ λυγρὰ
  Ὀστέα τερφθείη κληδόν' ἀπωσαμένης.

LXXXVII

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

Τὸν βαθὺν οἰνοπότην Ἐρασίξενον ἡ δὶς ἐφεξῆς
  Ἀκρήτου (1) προποθεὶς ᾤχετ' ἔχουσα κύλιξ.

(1) Scribe προποθεῖσ' per *apostr.* pro προποθεῖσα

LXXXVIII

ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Ἀμπελὶς ἡ φιλάκρητος ἐπὶ (1) σκήπωνος ὁδηγοῦ
  Ἤδη τὸν σφαλερὸν γῆρας ἐρειδομένη,
Λαθριδίη Βάκχοιο νεοθλιβὲς ἠδ' ἀπὸ ληνοῦ
  Πῶμα πίῃ κύκλῳ πλησαμένη κύλικα.

Πρὶν

(1) Σκίπωνος.

Πρὶν δ' ἀρύσαι μογερὰν ἔκαμεν χέρα· γραῦς δὲ παλαιὴ
    Ὡς νᾶυς (1) ὑποβρυχίης ζωρὸν ἔδυ πέλαγος.
Ευτέρπη δ' ἐπὶ τύμβον ἀποφθιμένης θέτο σῆμα
    Λαΐνον, οἰνηρῶν γείτονα (2) θηλοπέδων.

(1) Sine dubio legendum ὑββρυχίη, uti ὕββαλε pro ὑπέβαλε plus ſemel apud Homerum, & ſimilia alia.

(2) Quid vocabuli eſt?

LXXXIX

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

(1) Τὴν Φρυγίην αἰσχρὴν ἀγαθὸν γάλα παισὶν ἐν ἐσθλοῖς
    Μίκκος καὶ (2) ζωὴν οὖσαν ἐγηροκόμει,
Καὶ φθιμένην ἀνέθηκεν ἐπ' ἐσσομένοισιν ὁρᾶσθαι,
    Η γρῆυς (3) μασθῶν ὡς ἀπέχει χάριτας.

(1) Videtur nonnihil abeſſe ab hoc epigrammate: Neque enim ſenſus primi hujus diſtichi conſtat.

(2) a ζωὸς *vivus*.

(3) *μαςῶν*

XC

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ

Αυτὸς ἄναξ νεμέσησε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
    Κύμασιν (1) ὑπατίȣ σῶμα καλυψάμενος.
Ηθελε γάρ μιν ἔχειν γέρας ὕςατον οἷα θανόντα,
    Καὶ μεγαλοφροσύνης κρύψε θάλασσα χάριν·
Ενθεν πρηϋνόȣ κραδίης (2) σήματι τῷδε φαεινὸν
    Τίμησεν κενεῷ σήματι τῷδε νέκυν.

(1) Scribo Υπατίȣ, ut viri nomen proprium.

(2) nec ſenſum, nec metrum hic poſſum conſtituere.

XCI

XCI

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ

(1) Ατλικὸς εἰς ξυνήν με πανηγρέος ἐλπίδα μοίρης
Θυμῷ θαρσαλέῳ ζῶν ἐλάγχηνε τάφον,
Παίζων ἐξ ἀρετῆς θανάτου φόβον· ἀλλ' ἐπὶ δηρὸν
Ηέλιος σοφίης μίμνετο ἠελίῳ.

(1) Primus hic verſus gravi laborat vitio, forte & ultimus.

XCII

Αδέσποτον

Ανδρα σοφὸν Κλεόβουλον ἀποφθίμενον καταπενθεῖ
Η δὲ πάτρα Λίνδος πόντῳ ἀγαλλομένη.

XCIII

Αδέσποτον

Πλούτου καὶ σοφίας πρύτανιν πατρὶς ἥδε Κόρινθος
Κόλποις ἀγχιάλοις γῆ Περίανδρον ἔχω.

XCIV

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ

Καλλιγένευς Διόδωρον Ολύνθιον ἴσθι θανόντα
Εν λιμένι πρώρης νύκτερον ἐκχύμενον,
Δαιτὸς ἐπεὶ τὸ περισσὸν (1) ὅτ' ἤμεεν, ἆ πόσον ὕδωρ
Ωλεσε τὸν τόσσῳ κεχρημένον πελάγει;

(1) Scribo ὧδ' ἤμεεν, ἆ πόσον ὕδωρ

XCV

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

Σῆμα καταφθιμένοιο Μεγακλέος (1) ἐυ τὰν ἴδωμαι,
Οικτείρω σε τάλαν Καλλία (2) οἱ ἔπαθες.

(1) ἔυτ' ἂν
(2) οἷς . . id est οἰκτείρω σε τέτοις, οἷς (pro ἃ) ἔπαθες.

XCVI

τῦ αυτῦ

Αἰδῶς καὶ Κλεόδαμον ἐπὶ προχοῇσι Θεαίρυ
Αενάυ ςονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον
Θρηϊκίω κύρσαντα λόχω· πατρὸς δὲ κλεεινὸν
Διφίλυ αἰχμητὴς υἱὸς ἔθηκ' ὄνομα.

XCVII

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

Οιτινες ἀλίοιο (1) περέρπετε σῆμα Κίμωνος,
Ιςε τὸν Ιππάυ παῖδα παρερχόμενοι.

(1) παρέρπετε

XCVIII

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ, Θεσσαλ.

(1) Αυτά τοι τρέσσαντι παρὰ χρέος ὤπασεν ᾅδαν
Βαψαμένα κοίλων ἐνὸς ἄρη λαγόνων
Μάτηρ, ἅ σ' ἔτεκεν Δαμάτρεις· φᾶ δὲ σίδηρον
Παιδὸς ἐξ φύρδαν μεσὸν ἔχυσα φόνυ

Αφριόεν

(1) Hoc epigramma non extrico.

Αφριόεν κοναβηδὸν ἐκπρίεσ γένειον
Δερκομένα λοξαῖς οἷα Λάκαινα κόραις,
Λεῖπε τὸν Ευρώταν· ἴθι τάρταρον ἁνίκα δειλὰν
Οισθα . . . τελέθεις, ὅτ' ἐμὸς ὅτε Λάκων.

XCIX

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Καὶ Διὶ Βρομίῳ με διάβροχον ὁ μέγ' ὀλισθεῖν
Καὶ μόνον ἐκ δοιῶν, καὶ βροτὸν ἐκ μακάρων.

C

ἀδέσποτον

Ειπὲ ποτὶ Φθίαν εὐάμπελον, ἥν ποθ' ἵκηαι
Καὶ πόλιν ἀρχαίαν ὦ ξένε Θαυμακίδαν,
Ως δρυμὸν (1) μαλεαῖνον ἀναςείβων ποτ' ἔρημον
Ειδες Λάμπωνος τόνδ' ἐπὶ παιδὶ τάφον,
(2) Δερξίας ὄν ποτε μοῦνον ἕλον δόλῳ, οὐδ' ἀναφανδὸν,
Κλῶπες ἐπὶ Σπάρταν δίαν ἐπειγόμενον.

(1) an Μαλεαῖον
(2) Vocem hanc non capio.

CI

ΜΑΡΙΝΟΥ

Αθανάτοισι θεοῖς (1) κεχαρισμένε πάντοτε ῥέζων
Καὶ ταδ' ἐπ' εὐσεβέοντι νόῳ συνέγραψε Μαρῖνος.

(1) ſcribe κεχαρισμένα

CII

Λέοντος φιλοσόφου

Βίβλος μηχανικὴ, Κύριν δέ μιν ἐξεπόνησε
Μαρκέλλου γνωτοῖσι συνερχομένου κατὰ μόχθον.

CIII

τοῦ αὐτοῦ

Θέσφατα (1) μαιλώης Φοιβηΐδος ὄργια τέχνης
Ἀστρολόγων Παῦλός με διδάσκετο κύδιμος ἀνήρ.

(1) fcribo Μανίθος

CIV

τοῦ αὐτοῦ

Βίβλος Θέωνος καὶ Πρόκλου τῶν πανσόφων·
Βίβλος πόλου τε καὶ χθονὸς φέρει μέτρα.
Θέων πόλον μὲν καὶ Πρόκλος μετρεῖ χθόνα.
Πρόκλος μὲν οὖν γῆν καὶ Θέων μετρεῖ πόλον.
Ἄμφω δ' ἐπίσης τῶν ἐπαίνων ἄξιοι.
Ἄμφω δ' ἀμοιβὴν τῶν λόγων τετεύχατε,
Θέων Πρόκλου μὲν λαμβάνων σοφὰς θέσεις
Δείκνυσι ταύταις τοὺς δόμους τῶν ἀστέρων·
Πρόκλος δὲ δείξεις τοῦ Θέωνος λαμβάνων,
Ταύταις ἀναλύει καὶ προβάλλει τὰς θέσεις.
Ἀλλ' ὦ σοφὴ ξυνωρὶ χαῖρέ μοι λίαν·
Χαίροις Θέων ἄριστε, πάνσοφον κάρα,
Ὁ νῦν πυκάζων τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν.
Χαίροις δὲ (1) σὺ Πρόκλε τοῦ Σαρπηδόνος
Ἄριστον αἷμα τοῖς ὅλοις βουλόμενον.

(1) excidit καὶ

CV

ἄδηλον

(1) Τίπτε μετοκλάζεις πωτωμένη ὄζον ἀπ' ὄζου;
Τοῖα καὶ ἄλλη ἔρεξε, καὶ οὐ φύγεν ἐξοφορῆας
Ἡμετέρους δίνακας· περὶ δὲ πτερὰ πυκνὰ βαλοῦσα
Ἦλυθε τεχνήεντα καὶ οὐκ ἐθέλουσα πρὸς ἄνδρα.

(1) Epigramma hoc minus liquidum eft ob quaedam infolentia & forte corrupta vocabula ἐξοφορῆας & δίνακας. Videtur autem avis loqui avi, an fub iftac imagine procus detrectanti amatae?

CVI

CVI

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Λυδὴ καὶ γένος εἰμὶ καὶ οὔνομα· τῶν δ' ἀπὸ Κόδρου
 Σεμνοτέρη πασῶν εἰμὶ δι' Αντιμάχου.
Τίς γὰρ ἐμ' οὐκ ᾔεισε; τίς οὐκ ἀνελέξατο Λυδὴν,
 Τὸ ξυνὸν Μουσῶν γράμμα καὶ Αντιμάχου;

CVII

τοῦ αὐτοῦ

Αυταί ποιμαίνοντα μεσαμβρινὰ μῆλά σε Μοῦσαι
 Εδρακον ἐν κραναοῖς οὔρεσιν Ησιόδου·
Καί σοι καλλιπέτηλον ἐρυσσάμεναι πέρι πᾶσαι
 Ωρεξαν δάφνας ἱερὸν ἀκρέμονα·
Δῶκαν δὲ κρήνας Ελικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ,
 Τὸ πτανοῦ πώλου πρόσθεν ἔκοψεν ὄνυξ,
Οὗ σὺ κορεσσάμενος μακάρων γένος ἔργα τε μολπαῖς
 Καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἡμιθέων.

CVIII

Αρχίου Νεωτέρου

Ερμῆ Κωρυκίου ναίων πόλιν, ὦ ἄνα χαίροις
 Ερμῆ καὶ λιτῇ προσγελάσαις ὁσίῃ.

CIX

ΑΛΦΕΙΟΥ Μιτυληναίου

Νηῶν ὠκυπόρων ὃς ἔχεις κράτος, ἵππιε δαῖμον,
 Καὶ μέγαν Εὐβοίης ἀμφικρεμῆ σκόπελον·
Ουριον εὐχομένοισι δίδου πλόον Αρεος ἄχρι
 Ες πόλιν ἐκ Συρίης πείσματα λυσαμένοις.

C X

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ

Οιδίποδες δισσόιτε καὶ Ηλέκἴρη βαρύμηνις,
    Καὶ δείπνοις ἐλαθεὶς Ατρέος ἥελιος,
Αλλά τε πȣλυπαθέσσι Σοφόκλεες ἀμφὶ Τυράννοις
    Αξια τῆς Βρομίȣ βύβλα (1) χαροιτυπίης
Ταγὸν ἐπεὶ τραγικοῖο κατήνεσσαν Θιάσοιο
    Αυτοῖς ἡρώων φθεγξάμενον σόμασι.

(1) forte χαμαιτυπίης· Sed potius ingenue fateor, totum mihi epigramma hoc non intelligi.

C X I

ΔΙΟΤΙΜΟΥ

(1) Αινόμιμοι δύο γρῆες ὁμήλικες, ἡ μὲν Αναξὼ
    Καὶ Κληνὼ, δίδυμοι παῖδες Επικράτεος.
Κληνὼ μὲν Χαρίτων ἱερὴ, Δημητρὶ δ' Αναξὼ
    Εν ζωῇ πρόπολος· ἐννέα δ' ἠελίων
Ογδωκονἴαέτεις ἐπιλείπομεν (2) τόδ' ἱκέσθαι
    Τῆς μοίρης, ἐτέων δ' ȣ̓ φθόνος (3) ἰσοσίη,
Καὶ πόσιας καὶ τέκνα φιλήσαμεν· αἱ δὲ παλαιοὶ
    Πρῶθ' ἡμεῖς αΐδην (4) πρηνὺ ἀνιάμεθα.

(1) Vocem hanc non capio
(2) & hic haereo
(3) item hic
(4) denique & hic.

C X I I

Αδηλον

(1) Ηξεν ολα τι τυ τειδ' ἐςι τι γὰρ νέκυς, ὦ ποτὶ παίδων
    Τῶν ἀγαθῶν ἡ δ' ἦν ἀρχιγέρων ὁ γέρων·
Αλλὰ φίλος γ' ὦ πρέσβυ γένοιτό τευ ὄλβια τέκνα
    Ελθεῖν καὶ λευκῆς εἰς δρόμον ἡλικίης.

(1) Distichon mihi immedicabile.

CXIII

CXIII

ΛΕΩΝΙΔΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ

Μὴ φθείρευ ἄνθρωπε περιπλάνιον βίον ἕλκων,
Αλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθόν᾽ ἀλινδόμενος·
(1) Μὴ φθεῖρ᾽ ἐν κενεῇ σε περιστέψατο καλιῇ
Εν θάλπῃ μικκὸν πῦρ ἀνακαιόμενον
Ει καί σοι λιτή γε καὶ ὀκ εὐάλφιτος εἴη
Φύστη ἐνὶ γρώνῃ μασσομένη παλάμαις.
Η καί σοι γλήχων, ἢ καὶ θύμον, ἢ καὶ ὁ πικρὸς
Αδυμιγὴς εἴη χόνδρος ἐποψίδιος.

(1) Diſtichon hoc prae corruptione non intelligo.

CXIV

ΦΑΙΔΙΜΟΥ

Αιάζω Πολύανθον, ὃν εὐνέτις, ὦ (1) παραμείβων
Νυμφίον ἐν τύμβῳ θῆκεν Αρισταγόρην
Δεξαμένη (2) σπονδίνυε καὶ ὀσέα· τόνδε δυσαὲς
Ωλεσεν Αιγαίῳ κῦμα περὶ Σκίαθον·
Δύσμορον ὀρθριναὶ (3) μὲν ἐπεὶ νέκυν ἰχθυβολῆες
Ξεῖνε Τορωναίων εἵλκυσαν εἰς λιμένα.

(1) Videtur corruptum (2) lego σποδινύε (3) μιν.

CXV

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ

Γλῆνιν παρηονῖτις ἀμπέχω χερμάς
Πικρῇ κατασπασθέντα κύματος δίνῃ,
Ο τ᾽ ἰχθυάζετ᾽ ἐξ ἄκρης ἀπορρῶγος·
Χῶσαν δέ μ᾽ ὅσσος λαὸς ἦν συνεργητής,
Πόσειδον, ὃς σὺ σῶζε καὶ γαληναίην
Αιὲν διδοίης ἑρμηβόλοις θῖνα.

CXVI

ΑΔΔΑΙΟΥ

(1) Ην παρίης ἥρωα, Φιλοπρήγμων τε καλεῖται
Πρόσθε ποτ' Ιδαίης κείμενος ἐν τριόδῳ.
Ειπεῖν οἷον ἐπ' ἔργον ἄγεις πόδας, εὐθὺς ἐκεῖνο,
Ευρήσει σὺν σοὶ πρήξιος εὐκολίην.

(1) Totum hoc Epigramma non capio.

CXVII

(1) ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ

Αυτὸς Ιωάννης Επιδάμνιος ἐνθάδε κεῖμαι
Τηλεφανὴς ὑπάτων κόσμος ἀειφανέων,
Ο γλυκύ μοι Μουσέων πετάσας φάος, (2) ὃς πλέον ἄλλων
Ευρύνας ξενίου δαίμονος ἐργασίην,
Παμφόρβην παλάμην κεκλημένος, ἥντινα μούνην
Ουκ ἴδε δωτίνης μέτρον ὁριζόμενον.
Αιπυτάτην δ' ηὔξησε . . . τρίοισιν ὑπήνην
Φαιδρύνας καθαρῆς ἔργα δικαιοσύνης.
Ω πόποι, οὐκ ἔζησε πολὺν χρόνον, ἀλλ' ἐνιαυτοὺς
Μοῦνον ἀναπλήσας τεσσαράκοντα δύο,
Ωιχετο μουσοπόλοισι ποθὴν πάντεσσιν ἐάσσας,
Οις ἐπόθει πατέρων φέρτερος γινομένων.

(1) In MSto remittimur ad *pag.* 191. *in Anthol. edit. Steph.* Nempe Lib. 3. *Anthologiae* num. 4. exſtat aliud in *Joannem* hunc *Epidamnium* epitaphium *Chreſtodori*, uti & hic ſcribendum puto, non *Chriſtodori.*

(2) ſcribo ὁ

CXVIII

ΘΑΛΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ

Α' χλωερὰ πλατάνιστος, ἴδ' ὡς ἔκρυψε Φιλεύντων
Οργια τὰν ἱερὰν φυλλάδα τεινομένα·

Αμφὶ

Αμφὶ δ' ἀν' ἀκρεμόνεσσιν ἐοῖς κεχαρισμένος ὥραις
    Ημερίδος λαρῆς βότρυς ἀποκρέμαται.
Οὕτως ὦ πλατάνιστε φύοις· χλοερὰ δ' ἀπὸ σεῖο
    Φυλλὰς ἀεὶ κεύθοι (1) Παφίης ἑτάρους.

(1) ſcribo τοὺς vel τῆς Παφίης

CXIX

ΟΝΕΣΤΟΥ

Ασωπὶς κρήνη καὶ Πηγασὶς, ὕδατ' ἀδελφὰ,
    Ιππου καὶ ποταμοῦ δῶρα ποδαῤῥαγέα·
Χ'ὡ μὲν ἔκοψ' Ελικῶνος, ὁ δὲ φλέβας Ακροκορίνθου
    Επληξ'. ὦ πλέρνης εἰς ἴσον εὐςοχίη.

CXX

ΖΩΝΑ Σαρδιανοῦ

(1) Αἱ δ' ἄγετε ξουθαὶ σιμβληΐδες ἄκρα μέλισσαι,
    Φέρβεσθ' ἢ θυμέων ῥικνὰ περικνίδια,
Η πετάλους μήκωνος, ἢ ἀςαφειτίδα ῥῶγα,
    Η ἴον, ἢ μάλων χνοῦν ἐπικαρπίδιον.
Πάντα περικνίξασθε, καὶ ἄγγεα κηρώσασθε,
    Οφρα μελισσοσόας Πὰν ἐπικυψέλιος
Γεύσηται τὸ μὲν αὐτὸς, ὁ δὲ βλιςηρίδι χειρὶ
    Καπνώσας βαιὴν χ' ὔμμι (2) λίπει μερίδα.

(1) Primum hunc verſum non liquido intelligo, uti nec deinceps voces ἀςαφείτιδα . . μελισσοσόας . . ἐπικυψέλιος . . βλιςηρίδι . .
(2) forte legend. λίπῃ.

CXXI

ΒΙΑΝΟΡΟΣ

Ακταίην παρὰ θῖνα διαυγέος ἔνδοθεν ἅλμας
    Ιχθύα πουλυπόδην ἔδρακεν ἰχθυβόλος,

Νηχο-

Νηχομένῳ δ' ἐπόρουσε καὶ ἐξ ἁλὸς ἧκ' ἐπὶ χέρσον
　　Αρπάγδην ἄγρης δεσμὸν ὑποφθάμενος.
Αυτὰρ ὁ δισκηθεὶς κατακαίριος ἔμπεσε δειλῷ
　　Πτωκὶ παχυσχόνῳ, κεῖτο γὰρ ὑπναλέος·
Τόνδε (1) χυτεὶς περὶ πάϊλα πεδήσατο· φωτὶ δ' ὑπ' ἄγραν
　　Εμβυθίην ἄγρη χερσόθεν ἠνλίασε.

(1) scribo χυθεὶς πέρι

CXXII

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

Αινὲε καὶ σὺ γὰρ ὧδε Μενέκρατες (1) ἔτι πυλὺς
　　Ησθα τί σε ξείνων ὦςε κατειργάσατο·
Ηρατο καὶ Κένλαυρὸν. ὅ μοι πεπρωμένος ὕπνος
　　Ηλθεν, ὁ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν.

(1) nonnihil hic desit, ac nonnulla est corruptio; tunc nec seqnentia, usque ad ὅ μοι, mihi sunt liquida.

CXXIII

ΛΕΩΝΙΔΑ

Εσπέριον (1) μ' ἠῷον ἀνώσατο πολλάκις υπνον
　　Η γρηὺς πενίην Πλατθὶς ἀμυνομένη·
Καί τι πρὸς ἠλακάτην καὶ τὸν σευέριθον ἄτρακτον
　　Ηεισεν πολιοῦ γήραος ἀγχίθυρον·
(2) Καί τι παρισίδιος δεινευμένη ἄχρις ἀπ' ἠοῦς
　　Κεῖνον Αθηναίης τὸν χάρισιν δολιχόν.

(1) scribo κ' pro καὶ
(2) ultimum hoc distichon non intelligo.

CXXIV

τῦ ἀυτῦ

Η ῥικνὴ ῥικνῦ περὶ γύνατος ἄρκιον ἰσῶ
Χειρὶ ςρογγυλάϐσ᾽ ἡμερόεσσα κρόκην·
Ογδωκονταέτις δ᾽ Αχερύσιον ἠύγασεν ὕδωρ
Η καλὰ καὶ καλῶς Πλατθὶς ὑφαινομένη.

CXXV

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ

Τῶν γνώμεων ἐδόκει (1) φιλέας ἐ δεύτερος ἄλλων
Ειμεν· ὁ δὲ φθονερὸς κλαίετο ἔσκε θάνη·
Αλλ᾽ ἔμπας δόξας κενεὰ χάρις· εἰν αΐδα γὰρ
(2) Μένω θαρσίτας ἐδὲν ἀτιμότερος.

(1) Φιλέας scribo ut proprium viri nomen
(2) Forte M είνει Θερσίτα

CXXVI

αδέσποτον

Ενθαδ᾽ ἐγὼ (1) λησῆος, ὁ τρὶς δειλαῖος, Αρηϊ
Εδμήθην· κεῖμαι δ᾽ ἐδενὶ κλαιόμενος.

(1) videtur viri nomen, scribendumque Αησαῖος

CXXVII

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Κἠγὼ Σωσίθεον κομέω νέκυν, ὅσσον ἐν ἄςει
Αλλον ἀπ᾽ αὐθαίμων ἡμετέρων Σοφοκλῆς
Σκιρτος ὁ πυῤῥιγένειος· ἐκισσοφόρησε γὰρ ὠνὴρ.
Αξια Φλιασίων ναὶ μὰ χορὲς Σατύρων,
Κἠμὲ τον ἐν καινοῖς τετραμμένον ἤθεσιν ἤδη
Ηγαγεν εἰς μνήμην πατρίδ᾽ ἀναρχαΐσας,

Καὶ πόλιν ἰσώρμησα τὸν ἄρσενα Δωρίδι Μούσῃ
Ρυθμὸν, πρός τ' αὐδὴν ἑλκόμενος μεγάλην.
Εἶπα δέ μοι ἔρσων τύπος ὃ χερὶ καινοτομηθεὶς
Τῇ φιλοκινδύνῳ φροντίδι Σωσιθέου.

CXXVIII.

τοῦ αὐτοῦ

Τῷ κωμῳδογράφῳ κούφη κόνι τὸν Φιλαγῶνα
Κισσὸν ὑπὲρ τύμβον (1) ζῶντα Μάχωνα φέροις.
Ου γὰρ ἔχεις σφῆνα γε παλίμπλοτον, ἀλλά τι (2) τέχνα
Ἄξιον ἀρχαίης λείψανον ἠμφίεσας.
Τοῦτο δὲ πρέσβυς. ἐρεῖς, Κέκροπος πόλι, καὶ παρὰ Νείλῳ·
Εστὶν ὅτ' ἐν Μούσαις δριμὺ πέφυκε θύμον.

(1) ζῶντι Μάχωνι scribo
(2) τέχνης.

CXXIX

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Σάρδιες ἀρχαῖαι πατέρων νόμος, εἰ μὲν ἐν ὑμῖν
(1) Ετρεφόμαν κέρνας ἦσιαν ἢ μακέλας
Χρυσοφόρος ῥήσσων καλὰ τύμπανα· νῦν δέ μοι ἄλλο
(2) Ουνομ' ἐκ Σπάρτας εἰμὶ πολυτρίποδος,
Καὶ Μούσας ἰδάην Ελικωνίδας, αἵ με τυράννων
Θῆκαν Δασκύλεω μείζονα καὶ Γύγεω.

(1) versus corruptus
(2) Ουνομα, κ' ἐκ

CXXX

ἀδέσποτον

Πληρώσας ςρατιὴν Σωτήριχ@ ἐνθάδε κεῖμαι,
Ολβον ἐμῶν καμάτων γλυκεροῖς τεκέεσσιν ἐάσας·
Ηρξα δ' ἐν ἱππήεσσι Γερήνι@ οἷά τε Νέςωρ·
Εξ ἀδίκων δὲ πόνων κειμήλιον ἐδὲν ἔτευξα·
Τἄνεκα κὴ μετὰ ποτμὸν ὁρῶ φά@ (1) Ολύμπι.

(1) scribo Ουλύμπιο.

CXXXI

ΠΑΛΛΑΔΑ

Ζητῶν (1) ἐξεῦρεν βίε τέλ@ εὐτυχίης τε,
Αρχὴν ζητήσας πρὸς τέλος ἐρχομένην·
Αλλ' ἔτυχες τιμῆς ὦ Γέσσιε, κὴ μετὰ μοῖραν
Σύμβολα τῆς ἀρχῆς ὕςατα δεξάμεν@.

(1) ἐξεῦρες.

CXXXII

ἄδηλον

Ενθάδε σῶμα ἔλειπεν Απελλιανὸς μέγ' ἄρις@,
Ψυχὴν δ' ἐν χείρεσσιν ἑὴν (1) παρακάθετο Χριςῷ.

(1) παρεκάτθετο

CXXXIII

ἄδηλον

Ουδὲ θανὼν κλέ@ ἐσθλὸν ἀπώλεσας ἐς χθόνα πᾶσαν,
Αλλ' ἔτι σῆς ψυχῆς ἀγλαὰ πάντα μένει,
Οσσ' ἔλαχες ἔμαθές τε φύσει μῆτιν πανάριςε·
Τῷ ῥα κὴ ἐς μακάρων νῆσον ἔβης, Πυθέα,

CXXXIV

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ, οἱ δὲ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Γλύκων τὸ Περγαμηνὸν Ασίδι κλέος,
Ο παμμάχων κεραυνὸς, ὁ πλατὺς πόδας,
Ο καινὸς Ατλας, αἵ τ' ἀνίκητοι χέρες
(1) Ερρονἶι τον δὲ πρόσθεν ἔτ' ἐν Ιταλοῖς
Ουδ' Ελλάδι τὸ πρῶτον, ἔτ' ἐν Ασίδι
Ο πάνἶα νικῶν αἴδης (2) ἀνέταπεν.

(1) Ερρονἶο· τὸν δὲ &c. (2) ἀνέτραπεν.

CXXXV

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ

Ημισυ μὲν ζώειν ἐδόκεν ἔτι· κεῖνο δ' ἔφυσεν
Εν μόνον ἀπυτάτε μῆλον ἀπ' ἀκρεμόνος.
Η δὲ κύων δένδρων καρποφθόρος, ἡ πἶιλόνωτος
Κάμπη καὶ τὸ μόνον βάσκανος ἐξέφαγεν.
Ο φθόνος ἐς πολὺν ὄχλον ἀπέβλεπεν· ὃς δὲ τὰ μικρὰ
Πορθεῖ, καὶ τἕτε (1) γηρὰν αιμ' ἔλεγεν.

(1) duas has voces corruptas non possum sanare.

CXXXVI

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ, οἱ δὲ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Θαύμνε ποτ' ἰάκρες ἀμφὶ πρῶνας ἥμενος
Τέτἶιξ πἶερῷ φλέγονἶος ἡλίε μέσον
Νηδὺν ῥανίζων δαίδαλον, αὐτεργῷ μέλει
Ηδὺς (1) κατωργάνιζε τῆς ἐρημίας
Κρίτων ὁ πάσης ἰξοεργὸς (2) πιαλεὺς
Τίσιν δ' ἔτισεν· εἰς γὰρ ἠθάδας πάγας
Σφαλεὶς ἀλᾶται πανἶὸς ἱμείρων πἶερῦ.

(1) scribo κατωργάνιζε· τῆς δ' ἐρημίας
(2) post hanc vocem puto excidisse integrum versiculum, quo dictum fuerit, quid auceps iste fecerit & ob quod *τίσιν ἔτισε poenam luerit.*

CXXXVII

CXXXVII

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλικοῦ

Κρῆσσα κύων ἐλάφοιο κατ' ἴχνεος ἔδραμε Γοργὴ
Ἔγκυος, ἀμφοτέρην Ἄρτεμιν εὐξαμένη·
Τίκτε δ' ἀποκλείουσα, θοὴ δ' ἐπένευσεν Ἐλευθὼ
Ἀμφω εὐαγρίης δῶρα καὶ εὐτοκίης·
Καὶ νῦν ἐννέα παισὶ διδοῖ γάλα. Φεύγετε Κρῆσσαι
Κεμμάδες ἐκ τοκάδων τέκνα διδασκόμεναι.

CXXXVIII

ΒΙΑΝΟΡΟΣ

Καρφαλέος δίψει Φοίβου λάτρις εὖτε γυναικὸς
Εἶδεν ὑπὲρ τύμβου κρωσσίον (1) ὀμβοδόκην,
Κλάγξεν ὑπὲρ χείλευς· ἀλλ' οὐ γένυς ἥπτετο βυσσοῦ,
Φοῖβε· σὺ δ' εἰς τέχνην ὄρνιν (2) ἐκαιρονόμεις.
Χερμάδα δὲ ψαλμῶν σφαῖρον ποτὸν ἄρπαγι χείλη
Ἔφθανε μαιμάσσων λ... οιπάκτον ὕδωρ.

(1) scribo ὀμβροδόκην.
(2) hinc ad finem usque me non expedio.

CXXXIX

ΛΕΩΝΙΔΟΥ

Ευμάραθον Πριῶνα καὶ Ευσκάνδικα (1) λελοχῶς
Ἑρμῆ καὶ ταύταν ἃ (2) φίλος αἰγίβοσιν,
Καὶ λαχανηλόγω ἔσσο καὶ (3) αἰγινομῆνι προσηνής,
Ἕξεις καὶ λαχάνων καὶ γλάγεος μερίδα.

(1) scribo λελογχὼς
(2) φιλεῖ
(3) αἰγινομῆι

CXL

ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ

Τληπόλεμος ὁ μυρεὺς Ερμᾶν ἀφετήριον ἕρμα
(1) Ιεοδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω
Δὶς δέκ' ἀπὸ ςαδίων ἐναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε
Μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπωσάμενοι.

(1) Ισοδρόμοις.

CXLI

ἄδηλον

Πρὶν μὲν ἀλικαύτε πέτρας ἐν βένθεσιν ἧμαν
Ευαλθὲς πόντε φῦκος ἀπαινυμένα·
Νῦν δέ μοι ἱμερόεις κόλποις ἔντοσθεν ἰαύει
Λάτρεις εὐςεφάνε Κύπριδος ἁβρὸς Ερως.

CXLII

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Ταραντίνε

Πέτρης ἐκ δισσῆς ψυχρὸν καταπάλμενον ὕδωρ
Χαίροις καὶ Νυμφέων ποιμενικὰ ξόανα.
Πέτραι τε (1) κρηναίων αἱ ἐν ὕδασι κόσμια ταῦτα
(2) Υμέων ὦ κῦραι μυρία (3) τεγγόμενα,
Χαίρετ'· Αριςοκλέης σε δ' ὁδοιπόρος ὥπερ ἀπώσα
Δίψαν βαψάμενος τετὶ δίδωμι γέρας.

(1) κρηνῶν (2) Υμῖν vel Υμμιν (3) τεγγόμεναι.

CXLIII

ΔΑΜΑΣΤΡΑΤΟΥ

Νύμφαι Ναϊάδες (1) καλλίῤῥοι αἱ τόδε νᾶμα
(2) Χεῖτε κρεῖε πρωνὸς ἀπειρέσιον·

(1) καλλίῤῥοον
(2) Quid hic desit corrigendumve, non divino.

Υμμιν

Ὑμμιν ταῦτα πόρεν Δαμάςρατ@ Ἀνίλα υἱὸς
Ξέσματα καὶ δοιῶν ῥίνακα (1) πρωναλέσια.

(1) An πρωναλίων fuit? a πρὼν & ἅλς· & quamquam forte non inveniatur alibi hoc vocabulum, plura sunt in his epigrammatibus alibi non exstantia, quale, quod praecedit, ῥίνακα, quod habeo pro lima.

CXLIV

ΛΕΩΝΙΔΟΥ

Οὐράνιον μίμημα γενεθλιακοῖσιν ἐν (1) ὥρας
Τοῦτ' ἀπὸ Νειλογενοῦς δέξο Λεωνίδεω,
Ποππαία, Διὸς εὐνὶ Σεβαςιάς· εὔαδε γάρ σοι
Δῶρα τὰ καὶ λέκτρων ἄξια καὶ σοφίης.

(1) ὥραις.

CXLV

ΛΕΟΝΤΟΣ Φιλοσόφου

Μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
Λίην ἄχθομαι ἔλκ@, ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ
Νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε δ' εὕδουσιν βροτοὶ ἄλλοι,
Γυμνὸς ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδ@, οὐδ' ἔχεν ἔγχ@.
Πᾶν δὲ ὑπερμαίνθη ξίφ@ αἵματι· αὐτὰρ ἔπειτα
Θυρῶν τε προέηκεν ἀτήμονά τε λιαρόν τε.

CXLVI

ΝΕΣΤΟΡΟΣ Λαρανδέως

Σπείσατέ μοι Μοῦσαι λιγυρὴν εὐτερπέα φωνὴν,
Ἡδὺν ἀπὸ ςομάτων Ἑλικωνίδ@ ὄμβρον ἀοιδῆς.
Ὅσσοι γὰρ προχέουσιν ἀοιδοτόκου πῶμα πηγῆς,
Ὑμετέρων ἐπέων λιγυρῇ τέρπονται ἀοιδῇ.

CXLVII

CXLVII

Ομηρόκεντρον

Ακτῇ ἐπὶ προεχούσῃ ἐπὶ πλατεῖ Ελλησπόντῳ
Παρθένος αἰδοίη ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
Πύργῳ ἐφεστήκει, γοόωσά τε μυρομένη τε·
Χρύσεον λύχνον ἔχουσα φάος περικαλλὲς ἐποίει,
Κεῖνον (1) οἰεμένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
Νηχόμενος καὶ λαῖτμα τάχις ἁλὸς (2) ἐκπεράασκε
Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσιν βροτοὶ ἄλλοι.
Ρόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο.
Οσσαι γὰρ νύκτες τε (3) ἡμέραι ἐκγεγάασι,
Παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισι
(4) Ευνὴν φοιτῶν τε φίλους λήθον τε τοκῆας,
Οἵ Σηστὸν καὶ Αβυδον ἔχον καὶ δῖαν Αρίσβην.

(1) οἰομένη (2) ἐκπεραάσκοι (3) excidit καὶ
(4) Scribo ex ipſo Hom. Il. Ξ 296.
Εις εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας,

CXLVIII

ΝΟΣΣΙΔΟΣ Λεσβίας

Ελθοῖσαι ποτὶ ναὸν ἰδοίμεθα τᾶς Αφροδίτας
Τὸ βρέτας, (1) ὣ χρυσῷ δαιδαλόεν τελέθει·
Εισατό μιν Πολυαρχὶς ἐπαυρομένα μάλα πολλὰν
Κτῆσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλαΐας.

(1) ὃ

CXLIX

ΝΙΚΑΡΧΟΥ

Κράνας (1) ἐνύδρου παρὰ νάμασι καὶ παρὰ Νύμφαις
Εστασέ με Σίμων Πᾶνα τὸν αἰγιπόδην·
Τεῦ δὲ χάριν λέξω τοι ὅσον προθέεις ἀπὸ κράνας,
Καὶ πίε καὶ (2) κόιλαι κάλπιν ἑλὼν ἄρυσαι·

Ποσσὶ

(1) ἐνύδρου (2) κόιλαν.

Ποσσὶ δὲ μή ποτὶ (1) νήπ]ρα χρυσάλλινα νύμφαν
Δῶρα τὸν ὑβρισαὶν εἰς ἐμὲ δερκόμενος
(2) Ω σεμνοῦ λέξεις ἕτερον λόγον, ἀλλὰ παρέξεις
Π γίξαι τούτοις χρῶμαι ὁ Πᾶν νόμος.
Ην δὲ πίνης ἐπίτηδες ἔχων πάθος, ἐςὶ καὶ ἄλλα
Τέχνα τῷ ῥοπάλῳ ταὶν κεφαλαὶν λέπομες.

(1) corruptum nec mihi sanabile.
(2) nec haec intelligo.

CL

ΠΕΡΣΟΥ

Κἀμὲ τὸν ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεὸν ἢν ἐπιβώσῃς,
Εὐκαίρως τεύξῃ· μὴ (1) μεγάλω δὲ γλίχου.
Ως ὅτε δημογέρων δύναται θεὸς ἀνδρὶ πενέςῃ
Δωρεῖσθαι, τούτων κύριος εἰμὶ τυχών.

(1) μεγάλων.

CLI

ΛΕΩΝΙΔΟΥ

Εὐάγρει λαγόθηρα, καὶ εἰ πετεεινὰ διώκων
Ἰξευτὴς ἥκεις τοῦθ' ὑπὸ δισσὸν ὄρος,
Κἀμὲ τὸν ὑλειωρὸν ἀπὸ κρημνοῖο βόασον
Πᾶνα συναγρεύσω καὶ κυσὶ καὶ καλάμοις.

CLII

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ

Τὸν σκοπὸν Εὐβοίης ἁλικύμονος ἧσεν ἀρίςῳ
Ναύπλιον, ἐκ μολπῆς δ' ὁ θρασὺς ἐφλεγόμην.
Ὁ ψευςὴς δ' ὑπὸ νύκ]α Καφηρείης ἀπὸ πέτρης
Πυρσὸς ἐμὴν μετέβη δύσμορος ἐς κραδίην.

CLIII

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

Ξεῖνοι, παρθένος εἰμὶ τὸ δένδρεον εἴπατε δάφνης·
Φείσασθε δμώων χερσὶν ἑτοιμοτόμοις·
Αντὶ δ' ἐμεῦ κομάρου τις ὁδοιπόρος ἢ τερεβίνθου
Δρεπἐσθω χθαμαλὴν εἰς χύσιν, οὐ γὰρ ἑκάς·
Αλλ' ὑπ' ἐμεῦ ποταμὸς μὲν ὅσον τρία· τοῦ δ' ἀπὸ πηγῶν
Υλη πανθήλης δοιὰ πέλεθρ' ἀπέχει.

CLIV

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ

Τῆς ὄϊος γενεὴ μὲν αἰγαρρικὴ ἔνδος Αράξεω
Υδωρ πιλοφόροις πίνεται Αρμενίοις·
(1) Χεῖται δ' οὐ μήλοις ἅτε που μαλακοῖς ἐπὶ μαλλοῖς,
Ψεδναὶ δ' αἰγροτέρων τρηχύτεραι χιμάρων·
Νηδὺς δὲ τριτοκεῖ αἰνὰ πᾶν ἔτος; ἐκ δὲ γάλακτος
Θήλη ἀεὶ μαστοῦ πλήθεται (2) οὔθαλίου·
Βληχὴ δ' (3) αἰσσοτάτῳ τερενῆς μυκήματι μόσχου·
Αλλα γὰρ ἀλλοῖαι πάντα φέρουσι γέαι.

(1) lege Χαῖται (2) εὐθαλίου (3) αἰσσοτάτη.

Pag. 56 lin. antepenult. pro Γρῆα καμινοῖ lege Γρηΐ καμινοῖ
- - 105 - - 1 pro Ηα lege Ἦα
- - - - - 18 pro ἤ τινι lege ἤ τινι
- - 109 - - 20 ante voculam *Pro* insere haec [illegible]εσ *aliter ſcribi cenſeo Il.* Ξ *275. pro vulgato* Ἠ μὲν ἐμοὶ
- - 183 - - 20 pro ἐρ ωὴ lege ἐρωὴ
- - 192 - - 33 ultima vox debet eſſe αἰγ.
- - 247 - - 14 pro Τὸν ſcribe Τόν
- - 263 - - 2 lege πολυφλοισβοιο
- - 309 in *Epigrammate* VII videtur nunc βωμοῖς retinendum

